

APRIL 2015 DIY

slovak/english

REAL ENEMY #16

Oi! Punk & SKA fanzine

12 INTERVIEWS WITH AGENT BULLDOG, SHAMELESS, SHAVED HEADS, VANILLA M...S, THE OFFENDERS, HAWKINS THUGS AND MANY MORE ...
CD, LP, FANZINE & BOOK REVIEWS AND GIG REPORTS, SCENE REPORT FROM BULGARIA AND RUSSIA AND MANY MORE ARTICLES AND NEWS FROM
OI!PUNK SCENE + COMIX AND PHOTOS ...

Available from Aggroshop.com

The Prowlers
On The Run 10' LP
The new album. Canadian
brickwall. Oi on
grey/red vinyl

Foreign Legion
Light At The End Of
The Tunnel LP
Welsh punk veterans
est.1984. green/red vinyl

The Warriors
Dead To Me b/w No
One Provokes Me 7'
Two new songs on
pink yellow vinyl

**Oi! Made In
Indonesia CD**
13 bands. 25 songs. 75
minutes of Indonesian Oi!
CD + booklet including
liner notes and pics

Available worldwide from Aggroshop.com.
Ditribution in UK/Eire: Plastic Head

ARMY STREET SHOP.CZ

www.WorkingClassShop.cz

PUNK SKA OI! HARD CORE SKINHEAD CASUAL STYLE PSYCHOBILLY TATTOO CULTURE

Oi! Punk Ska Hardcore

www.STREETROCKSHOP.sk

underground s-shop

Oi! Punk Ska Hardcore

Stop-a-revolution style

Petr CALTA
IČ: 73444910

Barrandova 10
Píseň
326 00

TATTOO
& ROCK SHOP

Právník: Petr CALTA - Píseň: 326 00

MOBIL: +420 776 538 997
E-MAIL: pezo169@seznam.cz
WWW: www.tattoo-rock-shop.eu

HIRAX Shop

www.hiraxrecords.sk

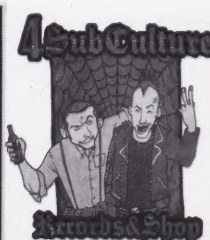
10 NEW STEELCAP MELODIES
OUT OF THE STREETS
OF PAMPLONA

250 BLACK VINYL
250 YELLOW VINYL
LIMITED EDITION CD

HAMMERSMITH NYC

SUBCULTURE & PARAMILITARY APPAREL

Za tie všetky roky som tu už v úvodoch napísal asi všetko čo som mal na srdci, ale ľudia majú asi najradšej nejaké bulvárne kecy, ohovárania, musíš sa priradiť do nejakej politickej frakcie a vždy sa presne podľa tabuľky zaradiť na nejakú stranu. Proste čiernobiele myslenie, kde neexistuje žiadna iná farba. OK, nechce sa mi vyjadrovať ku nikomu konkrétne, nieže by som na to nemal gule, ale nieje to môj štýl tu niekoho ohovárať. V poslednej dobe sa niekomu muselo asi aj snívať o mne, keď ma toľko musel spomínať na koncertoch a vytáhať na mňa špinu a klamstvá, ale keď z toho dokáže mať aj mokré sny, tak prečo nie. Ja viem, že určiti ľudia tu získali autorské práva na slová ako „Skinhead“, „Antifašista“ alebo „apolitickosť“ atď. Len oni presne vedia, kde pravý skinhead-punkáč môže ísť na koncert, na aké kapely, s kým sa môže stretnúť a s kým už nie a podľa toho dostane jednotlivce, alebo kapela svoj prívlastok. Keď nespĺňa dané požiadavky, je hneď terč, poloterč, alebo aj štvrtinový terč atď. Osobne mi to už pripadá ako fašizmus z druhej strany barikády, kde za každú cenu si musíme nájsť svojho protivníka a vytvárať osobný boj proti nepriateľovi svojho myslenia. Niekoľko krát som tu uviedol svoj negatívny názor čo sa týka RAC scény a podobných vecí. Je to ale len môj osobný názor, nikomu nevnučujem čo má a nemá počúvať, kam má chodiť atď. Ľudia si prelistujú Real Enemy a len hľadajú nejakú kontroverznú kapelu a keď konečne nájdu malinku kapelu na hrane, môžu byť so svojim egom spokojní, že predsa len je to pravivový plátok. Tak mi teda prepáče, že tu nelustrujem každú kapelu v časopise, všetkých ich priateľov na facebooku, Darmo, že tam bolo ďalších 100 apolitických, antrasistických, SHARP, RASH a neviem akých kapiel, ľudí zaujme len napr. jedna recenzia kapely ktorá nespĺňala nejaké normy určitých jedincov. Tento časopis je tu naďalej pre subcultury ulice, ako Punk, Skins, SKA, HC kids, ktorý sa neprikláňa ku žiadnemu extrémnemu politickému spektru.

V novom čísle nájdete až 12 rozhovorov z ktorých by som vyzdvihol určite rozhovor so Švédskou Skinhead legendou Agent Bulldog, kde sa Thomas vyjadril aj ku začiatkom kapely. Ďalej sú tu Francúzski rebeli Shameless, alebo Vanilla Muffins, ktorý sa v rozhovore vyjadrili, že posledné slovo od nich ešte nepadlo. Potešili ma aj Shaved Heads, ktorý sa snažili ozrejmiť situáciu v Rusku, alebo Španielski Hawkins Thugs, ktorý by chceli nezávisle Baskicko. Marek, ktorý pracuje na SKA stránke <http://porkpie-ezin.blogspot.sk/> poskytol pre časopis rozhovor s the Offenders, ktorí si dokonca spravili svoje tour v Číne. V posledných číslach som dával málo priestoru domácim neznámejším kapelám a tak som sa rozhodol to napraviť. Slovenskú scénu tu zastupujú kapely Brmbolce z Martina a Critica z Liptovského Mikuláša (rozhovor robil Libdus z Crucifixe Skins), ktoré sa vyjadrujú hlavne k regionálnej scéne. A v Čechách sa formuje nová budúca Punková legenda Bloody Mary, ktorý točia jeden klip za druhým. Čo mňa osobne veľmi potešilo boli informácie o Bulharskej scéne, ktoré my poskytol vo svojom rozhovore a reporte bubeník Kamen z Oi! formácie Boys with Boots. Nenechajte si ujsť aj ďalší report na Ruskú scénu, denne sme masírovaní v médiách témou Ukrajina a Putin, tak prečo si nevypočúť nejaké názory od ľudí zo scény, ktorí tam žijú. Do tohto čísla som chcel ešte menší report na scénu z Izraela, ale nakoniec z toho zišiel len jeden nedokončený rozhovor s renskou Keren. Určite na záver nevynechajte množstvo zaujímavých článkov či o Punku, SxE, alebo o vzniku Oi! Prajem príjemné čítanie, kde si na všetko spravte vlastný názor, bez predsudkov a zaujatosti. Na záver tu hodím motto z rozhovoru s Nemeckými Emschekurve 77:

Spiller: Celý život je politický, ale držte ju mimo koncertov a doma u seba! Nikoho nezaujímá, či ste praviciaci alebo ľavicáci, nechajte si to pre seba! Mám úplne u piči, ktorého z vodcov nasledujete!!

Nedá mi ešte v krátkosti zaregovať na jednu malú kritiku fanzinu Real Enemy. Myslím, že dotýčný mal v tej chvíli asi krámy, alebo inak si to neviem vysvetliť. V podstate si chcel dokázať, že on je ten väčší skinhead, ktorý má väčší rozhľad v scéne a pozná určite viacej kapiel minimálne v Taliansku a Francúzsku určite. S čím určite súhlasím a nehádám sa :-). Ja tiež určite netrávim čas sledovaním, ktorá kapela, kde s kým hrala zo „šedej zóny“, podala si s nimi ruky a pridala si ich na facebook medzi priateľov. A musím priznať, že ma to ani nejak netrápi, skôr osobne sa distancujem od chodenia na koncerty ako napr. Krátkeho Procesu a BFG. Ale dotýčný má asi nejaký komplex nedoceneného skinheada, alebo si to nejak neviem vysvetliť, ale určite má takéto znalosti, nechám si slovo Skinhead v Čechách patentovať / ak to už nespravil Vláda :-)/ a vytvoríť nejaké semináre o tom. Celkovo nevidím rozdiel medzi tým, keď niekto chce kritizovať Nica z BDS records a jeho vydavateľstvo, vyzdvihovať SHARP scénu a na druhej strane chodiť na Nazi a RAC koncerty. V podstate ani viac nemám čo dodať, pretože si tohto človeka vážim viac než tieto kecy čo som tu teraz napísal, ale Imperium muselo vrátiť úder :-)

Picko /Real Enemy fanzine/ + konzultácia a podpora Matus / Trenčín/

Real Enemy zine pozdravuje a ďakuje:

Súčasť redakcie: Matuš (Trenčín), Malý Mirko (Humenné, Bratislava), Marek - Foggio www.porkpie-ezin.blogspot.com (Praha), Tóno (Kysuce), Crucifixe Skins : Libdus a Igor (Liptovský Mikuláš)

Kapelám za rozhovory: Kamen Boys with Boots, Thomas a Agent Bulldog, Nico a Shameless, Colin a Vanilla Muffins, Marcel a Emschekurve 77, the Offenders, Danila a Shaved Heads, Ariz a Hawkins Thugs, Rorysek a Bloody Mary, Žiletka a Brmbolce, Critica, ďalej: Tomáš a Alisa (Saints a Sinners) a celej Ruskej scene, Karen /Israel/, Katja (Slovinsko, Drak U pest), Peddy (www.backstreetbattalion.com), Andre a Atox, DJ Goldy (Haviřov), Urban Savage, Uguaglianza Mojej rodinke Janke, Kristinke a malému Ad'kovi ...

Thanks for the CD from Labels: 4 Subculture records, UVPR? vinyles records, Rabiat records and Hardset shop, Olifant records, Bad Look Records, Bords de Siene records, Bandworm records+ Spirit of the Streets records, Still Burning Records, Stratum records, Aggrobeat records, Sunny Bastards, Runnin Riot Mailorder, Rebel Sound records/Longshot music, Dunkel Records, Vontade a Luta records, No Justice records and all the bands that send CD's and LP's!

DISTRIBÚCIA:

Čechy: Hardset shop Brno www.hardsetshop.cz/, a Rabiat Records, Working Class shop Praha www.workingclassshop.cz/, Bulldog shop Praha www.streetpunk.cz/, Tough Times Music info@toughtimesmusic.cz, Bob (Army&Street Shop, Kanovnická 7, České Budějovice, 37001 www.armystreetshop.cz), Karlos (Mladá Boleslav), Bart (Opava), Petr Hebek (Pardubice), Slut (Skin Read fanzine), Kony, Milhaus (Zlín), Zingy (Studenka) ...

Slovensko: Streetrockshop / www.streetrockshop.sk (Poprad), Hiram records a jeho distro/ www.hiramrecords.sk/, Skalo (Púchov), Jožo a Stopa shop Púchov / www.stopa-revolutionstyle.com), Igor (Liptovský Mikuláš), Albert (Martin), Pampúch (Trenčín), Vacho (Trnava), Malý Mirko (Bratislava, Humenné), Mišo (Bratislava), Peter (Košice), Kuko a Rebel fest Crew (Lučenec)

World: Bandworm records (Germany), Bords de Seine (France), Olifant Records (Poland), Bad Look Records and Skinhead Story (Poland), Pierre www.vontadeluta.blogspot.sk/ (Brazil), Aggrobeat records (Holland), Stratum records (Holland)...

kontakt : realenemy@nobox.sk www.facebook.com/pages/Real-Enemy-fanzine

ENGLISH VERSION: Welcome to my Brotherhood and Sisterhood....

During all those years i wrote so much i was meant to write, but people obviously like the guttersnipe bullshit more, the shitty gossip and belonging to some political faction, trying to fit the political tables and being plain one-side minded. Pure black and white thinking without any other color actually existing in their mind. I understand that some people got some kind of copyright for the word of "Skinhead", "Antifascist" or "being apolitical" and so on... Me personally, I proved my negative opinion concerning RAC scene many times and always will to similar subjects. But it is definitely my own personal opinion and i am not and will never tell someone what kind of music to listen to, where to go and so on.. People actually read up on Real Enemy and just look for any controversial band included and finally, when they actually find some little band getting to the edge, then they get really satisfied that this zine is actually some right wing magazine or something. So please excuse me i don't check closely on every band included in the magazine, and their facebook friends. Nobody cares there were like 100 other apolitical, antiracist, SHARP, RASH or i dunno what kind of other bands, people get interested only in the one review of a band that doesn't suite their view. This magazine was and always will be for all the street subcultures, like Punk, Skins, SKA, HC Kids and will never incline to any extreme political spectrum.

In this new issue, you will find 12 interviews, from among i will pinpoint the one with the Swedish legend Agent Bulldogg, where Thomas made a clear statement about the beginnings of the band. Then there are the French rebels Shameless, or Vanilla Muffins, who actually said in the interview that we haven't heard the last of them yet. The band Shaved Heads made me really happy as they tried to describe the current situation in Russia, or the Spanish Hawking Thugs, who would prefer the independent Basque country. Marek, who is hard-working at the SKA website <http://porkpie-ezin.blogspot.sk/> offered one interview to this zine with The Offenders, who actually toured China lately. What i got really pleased about was the report from the Bulgarian scene, which was made by the drummer Kamen of the Oi! formation called Boys with Boots. Don't miss out the Russian scene report, we are daily massaged by the media about Ukraine, Russia and Putin, so check on some of the inside opinions from our scene and people who live there. I wanted to add a scene report from Israel to this issue, but all that came from it was one unfinished interview with the renee from there, Keren. And final words will belong to a motto from the interview with the German Emschekurve 77:

Spiller: The whole life is political, but please keep it out of our gigs and leave it at home!! No one cares if you are right wing or left wing, if you just keep it by your self! I dont give a shit which leader you will follow!!

NEWS / NOVINKY / KRATKE SPRAVY

Rude Pride taken from the new LP - "Be True to Yourself" - out in February 2015 on Noise and Flames & Spirit of the Street Records and released videoclip "Screaming Oi!"
Download link: <http://www.mediafire.com/download/txs>

Operace Artaban start to recording a new CD!

BDS Records nex releas for 2015: HAIRCUT l'intégrale 2000/2013 2xLPs,
TOLBIAC'S TOADS l'intégrale 1982/1994 2xLPs, **SNIX** the complete (studio + demos) 2xLPs, **THE VEROS** the lost tape, **V/A MONTREAL/PARIS CONNECTION 2015**

LP (CDM, Trouble Makers, Haircut, Carcereduro/3t new each), **CARCEREDURO** ad honorem (third album) LP, **TOHOLL'S** chantons à poil EP, **HANKY PANKY**

l'intégrale, **URBAN GONES** l'intégrale **WARRIOR KIDS** 1982/1991 2xLPs CB 134

(VS 10) **WARRIOR KIDS** 2002/2014 2xLPs gatefold cover **OEIL POUR OEIL** new

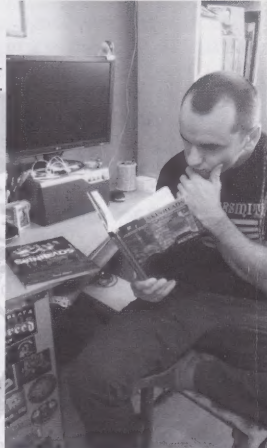
mini album LP/CD, **BDS PROMO vol.3 CD** (free sampler of 80 minutes

UYPR vinyles records released **A1 L'INFANTERIE SAUVAGE « Studio et demos volume 1 and 2 (1984-83) » LP**
(Release date: February 14th, 2015) Finally the best demo tracks from this reference french oi! band. Rare and previously unreleased songs, from the period just before and after their mythic 7" EP.

Pretty Shitty Town records proudly presents: **Agent Bulldog** and **Close Shave** coming summer 2015 two brand new songs from each band on a split 7" with layout design by Muna..

Aggrobeat Records presents new titles: **The Oppressed / The Prowlers** **Skins 'N' Punks** (Volume 6) LP (may 2015) a No Man's Land No Way Back Home (march 2015) and **Warriors** with 3 new songs and **Glory Days** band from Poland Warsaw...

Strike Back is formed in Madrid in March 2014, the band is born with the idea of playing Oi! music with classic roots and many diversified influences. In July 2014 the band records what will be their first LP "Arde Madrid" that will go out to the sale with Fierro! Records.

SUNNY BASTARDS PROUDLY PRESENTS - BACK TO THE 80IES

SUPER SOUND SINGLE COLLECTION

GET THIS 3 RELEASES (SERIES WILL BE CONTINUED)

- The best sound on 12 inch Vinyl & 45 rpm
- Oldschool Sleeve-Artwork to collect them all
- Exclusive, unreleased songs & remakes from great Bands!
- Strongly limited to 500 copies (250 black & 250 colored vinyl)
- with Download code

SUNNY BASTARDS
www.sunnybastards.de

MORE COOL STUFF ON VINYL, CD, DVD & MUCH FOR THE SUBCULTURE. WWW.SUNNYBASTARDS.DE/SHOP

Subscribe to **CODE**

Bords De Seine sa chystá na tento rok vydať množstvo nových titulov, mimo iné 2LP od Haircut, Tolbiac's Toads, Snix, the Veros, Carcereduro, Warrior Kids, Oil pod Oeil...
UVPR vinyles vydáva LP legendárnym L'Infanterie SAUVAGE s názvom „Studio et objet demos 1“ (1984-1983), **Demos volume 2** (1983-82), kde sú najlepšie demo skladby od tejto francúzskej Oi! bandy. Vzácné a predtým nevydané piesne.

SKINHEAD READ
 www.skinheadread.wz.cz
 Zin Kompletne mapující subkultur skinheads & punks od roku 2000
 19
 3€

Na Aggrobeat records

vychádzajú nové tituly od The Oppressed / The Prowlers Skins 'N' Punks (Volume 6) LP (maj 2015) a No Man's Land No Way Back Home (marec 2015) a Warriors s tromi novými pesničkami a kapela Glory Days z Varšavy... Čoskoro môžeme očakávať nové číslo /12/ jediného skinhead časopisu v Čechách **Skin Read**, kde nebude chýbať množstvo pikantných noviniek zo skinhead scény. Ukrajinská skinhead kapela **Rude Riot** hráva v poslednej dobe po celej Ukrajine a snaží sa vyzbierať peniaze pre svojich kamarátov, ktorí bojujú na východe krajiny proti pro-Ruským povstalcem. V marci organizujú už druhý ročník Ukraine United fest, kde vystúpí 7 kapiel. V marci 2014 vznikla nová 3 členná Skinhead zostava s názvom **Strike Back** z Madridu, ktorá sa zrodila s myšlienkou hrať Oi! muziku s klasickými koreňmi a ovplyvnená množstvom rôznych vplyvov. V júli 2014 kapela nahráva to, čo bude ich prvé LP "Arde Madrid", ktoré pôjde von na predaj cez Fierro! Records. V novembri vyšlo nové číslo Francúzskeho fanzinu **Carry No Banners**, ktoré obsahuje rozhovory s Operace Artaban, Shameless, R.A.S., Hardsell atď.. Cena je 3 eura a magaziny si môžete objednať cez mail: carry-no-banners@hotmail.fr. Cez leto chystajú nový 7" split Agent Bulldog a Close Shave cez vydavateľstvo **Pretty Shitty Town records!** Kapela **Operace Artaban** začala v Marci natáčať nový album, ktorý bude mať 12 nových pesničiek, krstíť sa by sa mal na Streetkids party, takže už čoskoro sa máme na čo tešiť!! Kapela **Rude Pride** vydáva nový album „Be true to yourself“ cez vydavateľstvo Spirit of

the Streets a Noise and Flames, ktorý je voľne stiahnuteľný cez Download link: <http://www.mediafire.com/download/txs...> na youtube si môžete tiež pozrieť ich

cez tento časopis som mal možnosť spoznať aj Bad Manners, pretože ma zaujala fotka tlstého Skinheada Bustera, ktorý je frontman tejto kapely. Kapela Bad Manners hrá už od roku 1976, nahrala 9 regulárnych albumov + nejaké živáky atď.. Najpopulárnejšie obdobie zažili začiatkom 80 rokov, kde spolu s kapelami the Selector, alebo Specials ťahali na popredné miesta rebríkov. Objavil isa aj v dokumentárnom filme Dance Craze spolu s ďalšími 5 kapelami. Kapela je známa nie len vďaka ich 2Tone SKA chytľavej muzike, ale aj vďaka image ich speváka, ktorý je tučný skinhead s obrovským jazykom.

No uzajme na takéto kapely by sme v minulosti neváhali precestovať celú republiku až do Prahy a boli by ste šťastní, že sa tu objavili. Dneska je všetko možné a Bad Manners hrajú 120 km od Popradu, časy sa menia a svet sa zmenšuje. Pravdi povediac som ani minútu neváhal a na tento koncert som presvedčený ísť za každú cenu. Po niekoľko násobnom vymenení posádky do auta, ktorá sa s pribúdajúcim dátumom konania koncertu neustále menila. Sme z Popradu vyrazili v 4 člennej zostave + Picko, Kazach, Lukáš a old school skinhead Martin z Tatier, ktorý skinoval už 80 rokoch. Do Colosseu trafime celkom v pohode, popisoval som ho už niekoľko krát a kto tam nebol, tak povinnosť, najlepší underground club na Slovensku. Keďže som bol chorý a na antibiotikách, tak som bohužiaľ nevyopil ani kvapku alkoholu. Vojdeme do vnútra o ôsmej a bicie + aparátúra nide, kapela trošku meškala, ale nič to neubralo na atmosfére ktorá tam panovala. Priznám sa, že som videl toto miesto na Hard Core koncertoch oveľa plnšie, ale okolo 100 ľudí na SKA koncerte, kde je vstup 13-15 eur je perfektná účasť. Veľké množstvo mladších skins určite poteší moje oko a som rád, že na východe našej republiky začína vyrastať nová generácia pouličných chuligánov. Kapela začína po menšom ozvučení hrať po deviatej hodine a ja dúfam, že koncert neukončia kvôli rušeniu nočného kludu o desiatej. Bad Manners začína rýchlou hitovkou This is SKA, pokračujú celou svojou tvorbou, „Walking in the sunshine“, „Lip up Fatty“, „Ne-Na-Na-Na-Na-Nu-Nu“, „Gonna Get Along Without You Now, potešili ma hlavne piesne ako „Skinhead girl“, alebo Skinhead love affair“, celkovo hrali 1,5 hodiny a na konci na žiadosť publika pridali dve piesne „Can Can“ a už teraz ani neviem presne čo. Buster robil nebezpečnú show, tancoval jak besný, kto s ním videl aspoň jedno video, tak vie, že jeho originálny tanec je veľmi charizmatycký a nezabúdajte na jeho obrovský jazyk. Jeho kapelu doplnili asi 6 ďalší členovia, nechýbala trubka, saxofón, klávesy, gitary, bicie z toho dvaja černoši a väčšinu kapely tvorili mladšie ročníky, ktorý sa veľmi dobre bavili a skákali po pódiu. Publikum speváka spolu s kapelou všetky refrény a skankuje hádam celý club. Ja sa bavím na nich v pozadí, kecam s Kamilom z Prešova o Sapprophyte, Peter z Košíc sa mi pochváli, že akurát kúpil platňu Zóny A za 1 euro, čo sa mu teda podaril husársky kúsok. A keď mi prezradí, že v divadle odohral dve predstavenia a rolu ktorú stvárňuje je Vojtech Tuka, tak som padol do kolien. Antifa bude mať zas o čom písať. Pri bare ešte stretávam Mokrého čo som už vôbec nečakal. Koncert sa pomaličky blíži k záveru a Buster chváli publikum a prisľúbil, že sa na Slovensku vráti zas o rok. Po koncerte príde medzi ľudí a kecať pri bare so všetkými, no my na druhý deň ideme do roboty a tak si zbalíme saky paky a padáme čiarou domov. Koncert vynikajúci, plno energie, veľa legendárnych hitov, ktoré dobíjali Anselické hitparády, prostre krásna nedeľa za nami a úžasný zážitok v pamäti. **Picko**

NEW ALBUM
RUDE PRIDE
 "BE TRUE TO YOURSELF"
 10€

OUT NOW!!!
FACCIO OPPOSTA
 10€

1. Príliš originálna nebude, ale asi si viete prvú otázku predstaviť. Vaše mená, vek, práca a záľuby...

Nico : Volám sa Nico, mám 33 rokov, hrám na base a skladám muziku. Vo všeobecnosti som veľkým fanúšikom subkultúr punk a skinhead. Tiež veľmi rád kreslím a občas skočím na pohárik s priateľmi. Okrem mojej hlavnej zárobkovej činnosti organizujem ilegálne súboje pudlíkov v domoch starých ľudí, mám rád vypchávanie zvierat a Afgánske rizoto. Tiež zbieram hračky zo série My Little Pony.

Pépito : Dorian (Pépito je vlastne meno jedného kubánskeho pornoherca), 26 rokov, hrám na gitaru, spievam a skladám a milujem hranie nemeckého Scrabble (raz som mal 15000 bodov za jediné slovo)

Zelda : Zelda, 31, bicie a zarabam si učením vyštudovaných a dospelých ľudí angličtinu. Kedysi som boxoval, ale odkedy som sa pridala k Shameless, zaberala hranie oveľa viac môjho voľného času (musím sa trepať z Paríža až do tej zasranej diery do Lionu, viete si to vôbec predstaviť?).

Gilles : 48 rokov, som bachar a mal som veľké šťastie, že som mohol dohliadať na známeho masového vraha menom Emil Loius. Hrá na gitaru, pretože som si vždy myslel, že hranie serenád v záhradách pomáha zatŕkať si presne ako Romeo.

2. Hrali ste predtým v rôznych kapelách ako napr. Urban Gones a Rude Gones, môžete mi o nich prezradiť viac? Boli tam aj nejaké nahrávky a pod.?

Nico : V Rude Gones som hral na basu a vydali sme 6 pesničkových CD cez moje vydavateľstvo Last Rockers. Jedného dňa snád' bude vydané toto CD aj s ešte nikdy nepočutými pesničkami a demom na BDS, keď si nájdem čas sa o to postarať.

Gilles : Ja som hral v Urban Gones, ktorí mali viac Oi core zvuk. Museli sme s tým prestať z profesionálnych dôvodov, ale nahrali sme jednu nahrávku a pár krát niekde hrali, bola to veľká zábava.

3. Vaše vydané album nesie názov „Guilty“, ako ste s ním spokojní a koľko kópií vyšlo, spolupracovalo sa Vám dobre s Bords de Seine records??

Nico : Nikdy sme ešte s našim nahrávaním spokojní neboli, lebo je to vždy DIY a robené narýchlo. Celé je to ale len a len naša vina, lebo používame naše vlastné štúdio doma. Tu a tam sa vyskytnú chybičky, ale páči sa mi energia a surovosť, ktoré nás veľmi dobre vystihujú. Ďalší album pripravíme dôkladnejšie a budeme to celé robiť inak.

Bords de Seine vylikovalo 500 x CDs a 500 x CD+LP+nálepky+plagát.

Nico čo vydavateľstvo vedie je náš veľmi dobrý kamarát a vždy sa nám s ním robilo dobre. Nezaujima ho biznis a našu kapelu má veľmi rád, takže doteraz to bolo výborné. Americké vydavateľstvo Rebel Sounds vydalo 500 obrázkových disk verzii LPčiek. Tony nášho materiálu nájdete na nete. Vôbec neváhajte sťahovať.

3.1. Pre mňa osobne je najlepší song „30 years“ o čom presne hovorí?

Nico : Som poctený, tento song som vymyslel ja. Text je odrazom stavu mojej mysle v roku 2010. Je to taký od seba odporovaný text o veľa ľuďoch ktorých poznám a po čase prestali byť súčasťou skins. Aj keď si myslím, že až tak nezáleží na tom, čo hovorí celý text, všetko podstatné je v refréne. Teraz som už otcom a som menej aktívny ako kedysi, ale stále mám v sebe veľa nenávisti a násilia. Citím, že scéna sa zmenila na niečo, čo sa mi vôbec nepáči. Možno je to súčasťou startnutia. Len dúfam, že sa zo mňa nikdy nestane ex-skinhead.

Pépito : Nechápem ako môžeš prestať byť skinheadom, keďže teraz si už aj tak plešatý, haha

Zelda : Bez ohľadu na to aký si starý, subkultúra Ťa nikdy neopúšťa a Ty ju nikdy nemôžeš opustiť tiež. Tým, že práve začínam byť tridsiatnikom presne rozumiem tomu, čo Nico chcel tou pesničkou povedať.

Gilles : Je to veľmi dobrý song, dáva zmysel a som rád, že sa Ti páči. Má silný účinok na ľudí a to sa nám páči.

4. Na obale albumu je chlapec, niekde som čítal, že bude Vaším maskotom, je to nejaká konkrétna osoba, alebo vymyslená postavička?

Nico : Keď sa kapela ešte len začínala formovať, ešte sme nevedeli akým smerom sa poberie, ale začali sme si uvedomovať, čo sa nám na iných kapelách páči alebo nie. Jedna z tých vecí, čo sa nepáčila boli obaly s členmi kapely pozujúcimi s prekríženými rukami a čo tvária sa nasrato. Zobrali sme to presne z opačnej strany. Vydať LP bolo niečo také ako náš veľký sen, takže to muselo aj dobre vyzerieť. Jeden z mojich obľúbených Oi albumov je „Welcome to the Real World“ od Business, ale podľa mňa obal stojí za hovno. Nechcel som nič podobné. Nemáme geniálne foto nápady ako Madness a ani nejakého originálny profesionálneho fotografa, čo by pre nás pracoval. Prvý nápad bol dať na obal fotku mojej mamy, lebo je to nakrašia žena na svete. Ale keďže sme sa nevedeli dohodnúť, bolo treba vymyslieť niečo iné. Vždy sa mi pozdával koncept mať maskota kapely ako má Iron Maiden Eddyho, alebo ako majú Addicts. Tak som začal hľadať niečo, čo by fungovalo pre nás pre skinheads. Takže náš maskot sa volá Guilty ako celý album a inšpiráciu pre neho sme našli vo veľa ľuďoch čo poznám: Loic z Lyon-u, Romain z Máconu atď. Je to malý 14 ročný bastard, čo sa snaží ťahať sa so skingirls a robiť bordel.

Pépito : a ktorý ešte aj chlástať „Force 4“ radery a ťahať lepidlo UHU... tak toto sa bude ťažko prekladať

Zelda : Díky chlapci, milujem to, keď musím tráviť celé vikendy a noci počas týždňa hľadaním prekladov na Vaše priblížlé francúzske názvy a odkazy... (Zelda asi chudák musel borcom celý rozhovor prekladať z FRA do ENG hehe.. pozn. prekl.)

5. K Vašemu CD som dostal zine, kde boli kreslené komiksy, krížovky, histórie kapiel, fotky, atď.. Vydávate svoj vlastný časopis? A bude odteraz ku každej novej nahrávke?

Nico : Podobne tomu nášmu, tiež som si kúpil zberateľskú edíciu od Madness „Liberty of Norton Folgate“ a prečítal si ich biografii. Tento nápad, dávať k albumu fanzine a iné prkötiny sa mi veľmi zapáčil. Ďalšie číslo fanzinu vyjde s novým albumom. Je to veľa práce.

6. Niektorým z Vašich členov už ťahá na 50ku.. Ako ste sa vlastne dostali k Oi! Punk scéne, niekde som čítal, že ste boli na koncerte Clash v 80tych rokoch ... Ako vyzerala scéna vtedy a teraz??

Gilles : V 80tych rokoch sme boli svedkami revolúcie, ozajstného fenoménu, ktorý bol spontánny a nekonformný. Zvuk Oi! bol nový a tento štýl mal silnú vizuálnu identitu, bol to bordel, niekedy chytrý, a často násilný. Toto hnutie spojilo tisíce mladých ľudí okolo rock 'n' rollu, ľudí ktorí spolu zdieľali lásku k futbalu, hrdosť na vlastný národ a ich sociálne pozadie. Teraz to všetko ovládla politika a k scéne sa pridáva oveľa menej ľudí, ktorí sú verní svojim koreňom. Stále sa však takí nájdu a to je skvelá vec. Keďže je u nás ešte stále veľa starých skins, tak sa na akciách stretávajú a zabávajú dve celé generácie. A na to všetko sú tu ľudia s ozajstným zápalom pre skin scénu, ako napríklad Nico z BDS, ktorí scénu udržiavajú na živu. Zaslúžia si veľké poďakovanie a gratuláciu - za to čo robia.

7. Mohli by ste mi povedať viac o francúzskej skinhead scéne v 80tych rokoch, aké boli kapely ako RAS, Swing Porkies alebo Evil Skins?

Nico : francúzske Oi! 80tych rokov má veľmi veľa fanúšikov v zámorí. To je skvelé, ale nemyslím, že dosahujú úroveň kapiel z Británie alebo Škandinávie, ktorí boli lepší v písaní skladieb a melódiach. Moje obľúbené kapely tej éry sú Snix, Komintern Seet a Warrior Kids. Z tých čo si spomínam mám rád Evil Skins, ale nezdíeam ich pohľad na vec, Spätne si tieto kapely ovšem zaslúžia obdiv, pretože v tej dobe to bolo husté byť skinheadom a mať kapelu.

Gilles : Už vtedy existovali kapely, čo sme neskôr objavili a boli silne naviazané na britský štýl, ktorý v tej dobe už za kanálom existoval. Potom to prišlo do Francúzska a každý si vytvoril svoj vlastný štýl, s jasnou francúzskou identitou. Teraz sú to legendárne kapely 80tych rokov.

8. Aký je Váš pohľad na momentálnu Oi! scénu vo Francúzsku, kapely ako Lion's Law, Hard Times a Maraboos vydané cez UVPR vinyls a iné kapely ako napr. West Side Boys, Sans Sursis, ktoré vydal Nico z BDS, od ktorého máte vydanú vec aj vy..?

Nico : UVPR vydáva hlavne SHARP scénu a kapely, ktoré sú s ňou spojené. Niektoré z nich sú naozaj dobré, napríklad Lion's Law. O tejto veci Ti ale viac nepoviem, lebo niektorí ľudia sú prehnane citliví, keď nemá rovnaké pohľady na veci ako oni a potom na nás budú kydať na internete. Ľudia vedia čo si myslím, nebudem to ďalej rozpisovať. Povedal by som, že UVPR vydáva dobré kapely, ale nezdíeam mentalitu ľudí tej scény.

9. Ste francúzska kapela, ktorá spieva po anglicky. Nemáte s tým problémy? Ako to akceptujú francúzski Oi! fans

Nico : Pépito má presne ten správny hlas na spievanie v angličtine a scéna u nás je taká malá, že sme sa chceli uistiť, že budeme môcť hrať v zahraničí a vidieť ostatné scény. Máme tu pár fans vo Francúzsku. Veľa ľudí nás žiada aby sme viac spievali po francúzsky, ale nemyslím, že je to dobrý nápad, lebo akonáhle začnú ľudia rozumieť o čom vlastne spievame, budeme mať kopy problémov.

Pépito : S tým súhlasím. Chceli by sme sa aj touto cestou poďakovať našim priateľom, ktorí nás podporujú chodením na naše akcie vo Francúzsku aj v zahraničí. To sú naši priatelia v Lyon-e, St Etienne (áno aj tam máme priateľov), v Bretónsku, Toulouse, Montpellier-i a všade inde!

Zelda : Fakt náročné spievať v angličtine keď si Francúz, špeciálne teda pred britským publikom. takže klobúk dole Pépitovi že má guľu na to! Briti moc nechápu, keď francúzska kapela spieva v ich jazyku radšej ako vo svojom materinskom. Ale nemyslím si že je to nejaký veľký problém spievať vo Francúzsku anglicky, lebo ono je to vlastne dosť ťažké vymyslieť dobrý text vo francúzštine. Nie je to práve najrytmickejší jazyk a musí to byť napísané veľmi dobre aby to aj dobre znelo, takže je to veľká výzva.

Gilles : Mohli by sme spievať moldavsky, ale tým jazykom nikto nehovorí. (Možno Nico, lebo má strýka zo Srbska, to si nie som úplne istý).

10. Vo Vašom meste je krásny rímsky amfiteáter, prečo ste tam ešte nikdy nehrali? Bolo by to skvelé miesto pre Oi! koncert :)

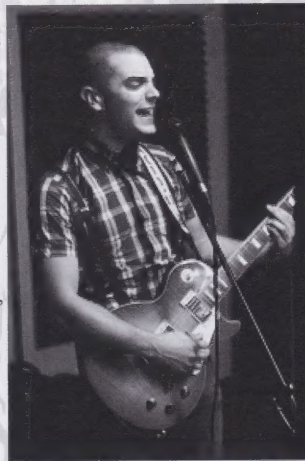
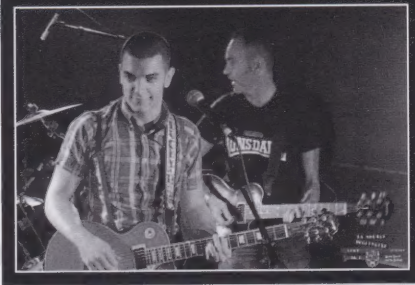
Nico : To by bolo milé. Mimochodom raz som v tom amfiteátri videl hrať Madness a Micka Jonesa z Clash. Pépito : To by bola paráda, ale zároveň aj veľmi drahé. Znamenalo by to, že by sme museli prestať hrať Oi! a stať sa pop kapelou...

11. Navštevujete futbalové zápasy svojho klubu? Liga práve začala, ale Vaše prvé zápasy neboli práve najlepšie... Olympique Lyonnais pár krát hrali Ligu Majstrov, kedy sa dostanú do finále?

Nico : Mňa osobne veľmi futbal nezaujíma, ale páčia sa mi akcie klubov fanúšikov.

Pépito : Moc na futbal nie som, priveľa biznisu a veľa čurákov, ale OL fans vždy boli jedným krokom v skinhead scéne (a opačne) a bez fanúšikov Bad Gones by pre nás bolo veľmi ťažké vôbec existovať. Preto sme im venovali cover „Virage Nord“ na našom prvom EP.

Gilles : Je to skôr skoro nemožné odpojiť skinhead scénu od tej futbalovej. Pre mňa sú neoddeliteľné a mám ešte jednu vec k tomuto: forza l'OL !!!

12. Povedzte mi niečo viac o Oi! scéne v Lyone, keď prídete do Vášho mesta pozrieť si ho a Vašu kapelu, zoberiete ma do krčmy kde sa stretávajú Skins? Čo by ste mi odporučili určite nevynechať pri návšteve Lyonu?

Nico : Žiadna Oi! scéna tu vlastne ani nie je. Bolo tu pár kapiel v 80tych a 90tych rokoch ako Urban Gones a Lanterne Rouge, ale už nie sú. Jediné kapely ktoré tu v poslednej dobe fungovali boli tie v ktorých som hral. To isté platí o koncertoch, väčšinu som organizoval ja. Je tu len silné punkové oživenie, ktoré sa v poslednej dobe deje s veľa skvelými kapelami ktoré obvykle hrajú v jednej koncertnej krčme Warm Studio a v Troksone. No a podniky kde chodia Skins.. V Lyone vlastne nie je nejak príliš veľa skins. Niektorí starí, ale tí chodia von len s náhodnými lokálnymi ľuďmi. Keď sa zastavíš v Lyone, odporúčame Ti reštauráciu nášho priateľa «le Comptoir du Loup Pendu» v Rilleux. Najturistickejšia zóna je štvrť St. Jean, jedna z najstarších v Európe.

Pépito : a keď sa zastavíš u nás v Lyone, tak nám zavolaj, radi s Tebou skočíme na drink a poukazujeme Ti to tu. Alebo nás môžeš aj kľudne pozvať na večeru.

13. Nahraté máte 3 nové skladby povedzte mi o nich niečo viac. Kedy bude oficiálne nahrávanie a kto to vydá?

Nico : Myslím, že v čase kedy toto interview bude vydané bude EP už konečne vonku. Kontaktovali nás Lionheart Records po tom čo si vypočuli demo, ešte dávno predtým než vyšiel album. Z začiatku nahrávanie nám trochu trvalo, takže aj vydanie sa zdržalo. Budú na ňom 2 naše skladby plus jedna od Urban Gones, Gillesovej a Scootrovej predošlej kapely. Prvý song „Charity Gangster“ je o skutených celebritách, ktoré podporujú charitu a prosiajú o peniaze aby si za ne kupovali drogy, gamblovali a robili iné podradné veci. Druhý song, „Something in My Pie“ je o švédskej kuchyni, konských mäsových gulášoch a o koláčoch z hovien. Náš cover je chorál futbalových fanúšikov z Lyonu, venovaný všetkým našim priateľom.

14. Posledná otázka, môžete napísať nejaké pozdravy, poďakovania, plány do budúcnosti a nejaké linky pre Vašich fans.

Nico: Nie som si príliš istý, či tých fans vôbec máme nejak veľa... Niektorí si našu prvú nahrávku kúpili a to je aspoň začiatok... Teraz sa sústreďíme na zháňanie materiálu pre našu novú nahrávku. Skúšam donútiť Pépita aby napísal nejakú skladbu aj v španielčine a možno aspoň pár po francúzsky, keďže už toľko ľudí u nás a aj zo zahraničia pýtalo aspoň jednu vec v našom jazyku. Stanú sa z nás noví Manoi! Negra. Ja osobne by som sa chcel poďakovať mojej rodine a priateľom, tým ktorí nám ponúkajú hrať u nich, tým ktorí počúvajú našu hudbu, skinheadom, ktorí nikdy nezabudli, že naša subkultúra nikdy nebola hippie vec a ešte tým, ktorí nás nenávidia (pretože potom sa o nás aspoň viac hovorí).

Pépito : Veľké ďakujem mojej manželke a rodine, mojim priateľom a veľký fuck off všetkým hipster pičúsom, čo začali zavalovať naše mestá a začali sa vtvierať do našej scény.

Zelda : Vďaka za interview! A borcom z Shameless, že ma nedávno zobrali do kapely ako bicmena. Už sa nemôžem dočkať prvého koncertu vo Francúzsku 6.marca 2015 v Secret Place, kde budeme zdieľať pódium s The Outcasts, jednou z mojich najobľúbenejších kapiel. Dúfam, že sa tam uvidím!

Gilles : Ja by som sa chcel poďakovať mojej mame a dúfam, že nám nikdy neskříži cestu... Sme Shameless a trtkáme Vaše matky !

in english:

1. Does it really not original, but the first question you could imagine, name, age, occupation, hobbies ...

Nico : My name's Nico, I'm 33, I play bass and write songs. I'm a huge fan of the punk and skinhead subcultures in general. I also love drawing, going out for a drink with my friends and that's about all. Apart from that I make a living by putting up illegal poodle fights in old people's homes. I love taxidermy and Afghan paella. I collect My Little Pony toys.

Pépito : Dorian (Pépito's actually my Cuban porn star name), 26 years old, I'm on guitar, also singer/songwriter, and I love playing German Scrabble (once I got 15000 points with just one word).

Zelda : Zelda, 31, on drums and I make a living by teaching English to adults and post grad students. Used to practice boxing but music 's taking more of my spare time now i've joined Shameless (I have to travel all the way from Paris to shithole Lyon once a month, can you imagine?).

Gilles : 48 years old, jail guard and was lucky enough to have famous serial killer Emile Louis under my watch. I play guitar cause I always thought serenading women in their garden helped scoring, just like Romeo.

2. All you have played in several bands such as Urban Gones and Rude Gones, can you tell me more about them, you should have the recordings etc. ??

Nico : I've played bass in the Rude Gones and we released a 6 track CD on my record label Last Rockers. There will probably be a re release of that CD that'll include unheard tracks and demo recordings on the BDS record label one day, when I find the time to take care of that.

Gilles : I used to play in the Urban Gones, which had a more oi core sound. We had to stop it all because of professional reasons but we 've recorded stuff and released a record, played a few shows and had a pretty good time.

3. Surely he recorded the album "Guilty" how satisfied are you with him, in how many copies out come out, you are satisfied with Bords de Seine records ??

Nico : We're never really satisfied with our recordings since they're always DIY and done in a rush. It's entirely our fault though, cause we use my own recording studio at home. It's flawed here and there but I like it's energy and rawness, it reflects who we are quite well. We'll take more time to record the next album and do things differently.

Bords de Seine pressed 500 cds, 500 CD + LP + stickers + fanzine + poster bundles. Nico who runs the label is a very good friend and it's always been great working with him. He's not about business at all and he really likes the band so it's been brilliant so far. The american label Rebel Sounds also released 500 issues of a picture disk version of the LP. You can also find tons of bootlegs on the net. Don't hesitate to download them.

3.1. For me, the best song "30 years" is exactly what this song ??

Nico : That's one of mine, so I'm flattered. The lyrics reflect my state of mind back in 2010. It's a rather introspective text about so many people I knew who stopped being skins after some time. Though I don't think what's said in the whole text really matters, it's all summed up in the chorus. I am a father now and I'm less active in the scene than before but I still have hate and violence within. I feel the scene 's changed into something I don't really like. Maybe that's part of growing old. I hope I never become an ex skinhead.

Pépito : I don't know how you can ever stop being a skinhead, since you're now bald... hehe

Zelda : No matter how old you are, the subculture never leaves you and you can never leave it. Being in my early thirties myself, i totally understand what Nico's saying in that song.

Gilles : It's a very good song, makes a lot of sense you like it too. It's pretty efficient and we're glad about that.

4. On cover recording is a boy, I read somewhere that it will be your mascot, it is a particular person, or is it a fictional character ??

Nico : when we formed the band we didn't really know where we were going but at some point we started figuring out what we liked and what we didn't like about other bands. One thing I didn't like were front covers with pictures of the band, posing arms crossed, looking mean. We took the opposite stance. Releasing an LP was like a dream for us so it had to be up to that. One of my favourite oi ! records is « Welcome to the real World » of the Business but in my view the cover sucks... I didn't want to do anything like that. We don't have the photographic genius that Madness has, nor do we have a proper photographer that works for us. The first idea we came up with was to put a picture of my mom on our front cover, because she's the most beautiful woman in the world. Pépito thought his mom was the most beautiful woman in the world. So since we couldn't agree we had to find another idea. I've always loved the concept of having a mascot like Iron Maiden's Eddy or the Adicts' album covers. So I started looking for something that would work for skinheads. So this mascot 's called Guilty, like our album and it was inspired by several people I knew : Loic from Lyon, Romain from Mâcon, etc. He's just a 14 year old bastard who spends his time trying to pull skingirls and messing around.

Pépito : and who also drinks « Force 4 » shandies and sniffs UHU sticks of glue... now that's gonna be hard to translate ^^

Zelda : Cheers guys, I love spending all of my weekends and week nights trying to translate heaps of irreverantly french references...

5. To your CD I got the magazine, where they were drawn comics, crossword puzzles, band story, photos, etc. ... do you have your own magazine ?? It will be from now on each of your next recording ??

Nico : similarly, I had bought the collectible Madness box set "Liberty of Norton Folgate" and read their biography. I found this idea of giving out a fanzine and goodies pretty cool. The next issue of our fanzine will be out with the next album. It's a lot of work.

6. Some members will have been 50 years ... how did you get to actually Oi! Punk scene, somewhere I read that you were also on the Clash concert in 80 years ... How would you compare the scene then and now ??

Gilles : In the eighties, we witnessed a sort of revolution, a real phenomenon that was both spontaneous and non conformist. The oi ! sound was new, the style had a strong visual identity, it was aggro, sometimes smart and often violent. This movement gathered thousands of young

people around rock n roll, people who shared the love of football, a pride in their Nation and in their social background.

Now politics has taken over and there are fewer people who join the scene who are true to its roots. Still, some do and that's a great thing. As a lot of the older skins are still around, there are skins of two generations that meet up to have a good time. Moreover, there are people with a real passion for the skin scene, like Nico BDS for example who contribute to keeping the scene alive: they deserve to be thanked and congratulated for what they do.

7. Could you tell me something more about the French skinhead scene 80 years , as were bands RAS , Swing Porkies , or Evil Skins ?

Nico : eighties French oi ! has a lot of fans overseas. That's great but I don't think they're as good as the one from Britain or Scandinavia, who were better at writing songs and melodies. My favourite French bands of that era are Snix, komintern Sect and warrior Kids. From the ones you've mentioned, I like Evilskins even though I don't share their views. Then again these bands deserve praise cause it was tough back then being a skinhead and having a band.

Gilles : they were bands we were discovering more or less, that were completely into the British style that already existed beyond the Channel. Then it came to France and everyone made it its own, with a clear French identity. Now they are legendary bands of the eighties.

Are you a French band sing in English, you should have a problem with that ?? As you accept France Oi! fans??

Nico : Pépito has the right type of voice for singing in English and the scene here is so small we've wanted to make sure we could play abroad and see about foreign scenes. We have fans who support us here in France but not that many. A lot of french people ask us to sing in French more I don't think that's a good idea cause once everyone starts to understand what we're really singing about, we'll be in a world of trouble.

Pépito : I agree with that. Anyhow, we'd like to thank our friends for coming to our shows in France and abroad. That's our friends in Lyon, St Etienne (yes we do have friends there), in Brittany, Toulouse, Montpellier and everywhere else !

Zelda : Tough job singing in English when you're French, especially to a British audience. So hats off to Pépito for having the balls to do that! Generally, British people don't get that a French band would prefer singing in their language rather than in their mother tongue. It doesn't make sense to them, though they understand our influences are mostly british so they don't shun french bands for doing that. Now I don't think it's that much of a problem in France to be singing in English, cause it's actually quite hard to come up with decent lyrics in French. It's not the most rhythmical language and lyrics need to be very well written so its quite challenging.

Gilles : We could have sung in moldavian but nobody speaks that language. (maybe Nico does since he has an uncle from Serbia, but not sure about that).

10. In your town is a beautiful Roman amphitheater why you have never played there ?? It would be a good place to Oi! Concert:

Nico : that would be neat. However I've seen Madness and Mick Jones from the Clash play in that amphitheater once.

Pépito : That'd be brilliant but it would also be expensive. That would mean we stopped playing oi ! and became a pop band...

11. You go to football matches of your club ?? League is just beginning, but your start was not the best ... Olympique Lyonnais played a few times Champions League when it comes finals ??

Nico : I'm not really interested in football but I admire the supporters' clubs.

Pépito : I'm not into football : too much business around it, too many jerks, however the OL kop has always had a foot in the skinhead scene (and vice versa) and without the Bad Gones supporters, it would have been hard for us to exist. That's why we've dedicated our cover of «Virage Nord» to them on our first EP.

Gilles : Its' rather impossible to disconnect the skinhead scene from the football. TO me they're inseperable and i have just one thing to say about that: forza l'OL !!!

12. Tell me more about Oi! scene in Lyon, where I come View your city and the band, take me to the pub where some go skinheads and Punk ?? What would you recommend to me that I missed when visiting Lyon ??

Nico : There is no Oi ! Scene whatsoever. There were a few bands back in the 80's and 90's like the Urban Gones or Lanterne Rouge but not more. The only bands that have been around lately are bands I've been playing in. Same goes for gigs, I was organising most of them. Yet there's a punk revival that's been going on lately with loads of great bands which generally play at a gig venue called the Warm Studio, and also at the Trokson. About pubs where most skinheads go... Actually there aren't that many skins in Lyon. Some old ones but they only hang out at random locals. If you stop in Lyon we recommend you try our friend's restaurant called «le Comptoir du Loup Pendu» in the town of Rilleux. The most touristic area is the St Jean quarter, one of the oldest areas in Europe.

Pépito : and if you stop by Lyon, give us a call and we'll be happy to have a drink with you and show you around or you can buy us dinner at the restaurant as well.

13. You have recorded 3 new songs tell me something more about them. When will officially out new recording, which records it will publish?

Nico : I think that by the time this interview is released, the EP will finally be out. Lionheart Records had contacted us after listening to a simple demo, a long time before the album came out. It took a while for us to start recording so it took some time to be released. There'll be 2 of our tracks plus one track by the Urban Gones, Gilles and Scooter's previous band. The first song, "Charity Gangster", is about these fucking celebrities who endorse charities and start begging for money to use it for drugs, gambling and other superficial stuff. The other song, called «Something In My Pie» is about swedish cuisine and horse meat meatballs and shipties. Our cover is a football supporter song from Lyon, dedicated to all our friends.

14. The last question, you can write some greetings, thanks, future plans and some links to your fans

Nico: I'm not sure we have that many fans... some have bought our record and that's a start. We're now gonna focus on writing material for our next record. I've been trying to get Pépito to write a song in Spanish as well, and maybe a few songs in French, since we've been asked plenty of times, even by people from abroad. We're about to become the next Manoi! Negra. I'd personally like to thank my family and friends, those who offer us to play shows, those who listen to our music, skinheads who haven't forgotten our subculture has never been a hippie thing, and those who hate us (cause that gets people to talk more about us).

Pépito : A big thank you to my wife and family, my friends and a big fuck you to these hispster pussies who are invading our cities and have started invading our scene.

Zelda : cheers for the interview! and to the Shameless lads for hiring me on drums recently. Can't wait playing my very very first gig in France with the band on March 6th 2015 at Secret Place and share the stage with The Outcasts, one of my all time favourite bands. Hope to see you there!

Gilles : I'd like to thank my mom and hope she'll never cross paths with us.. We're Shameless and we shag your moms !

VANILLA MUFFINS

est.1995

1. Ahoj Colin, ako sa máš, kedy si vlastne naposledy hral na gitaru?

1. Na vianoce v jednom malom pube v Banskej Bystrici, s chlapikom čo hral na harmoniku, bola to len improvizácia, ale skvelá zábava v spoločnosti dobrého čapovaného piva.

2. Dlhó o Tebe a Vanilla Muffins nebolo počuť. Čo sa vlastne stalo s kapelou? Prečo ste sa rozpadli?

2. Bol tam jeden problém kvôli dievčaťu. Jeden z členov sa oženil s priateľkou druhého.. Stále je to medzi nimi ťažké, neznesú ani vzájomný pohľad.

3. Myslím, že to bolo v roku 2004, keď ste vydali veľmi úspešný album „The Drug is Football“ (Futbal je Droga). Ak sa k nemu niekedy vraciaš, ako aby si ho zhodnotil pri pohľade späť?

3. The drug is football bol robený pod enormným tlakom, pretože sme vtedy mali naplánované turné s Discipline a inými kapelami. Nanešťastie sme nemali dosť času prerobiť a upraviť ten materiál, ale už je to minulosť. Už sa to nedalo zmeniť, ale potom čo sa mi narodila dcéra som mal mnoho oveľa dôležitejších problémov ako zvuk nahrávky.

4. Nedávno vyšlo EP „Eine kleine Nachtmusik“ (Malá nočná hudba), toto sú nové skladby, alebo nejaké zo starších odložených?

4. Nejaké nové skladby a tiež cover od Blondie... Jedna zo skladieb je z tých dobovaných v minulosti, ktorú sme prerobili, opravili a nahrali nanovo. „Eine kleine Nachtmusik“ je samozrejme názov Mozartovho najznámejšieho hudobného diela, skvelá vec.

5. Na EP je song: Modern football sucks .. Ako sa pozeráš na momentálnu situáciu na futbalových tribúnach?

5. Zábava sa skončila, je tam priveľa kontrolovania pre samé prkotiny.. zbytok je len čisté zarabanie peňazí, je to skôr ako Monopoly, samé obchodovanie, výmeny, nedokážem ani vymenovať hráčov svojho klubu, lebo sa menia každé tri mesiace.. Takže sa s tým nedá identifikovať a to bolo per mňa dôležité.

6. OK, ste veľkí fanúšikovia futbalového klubu FC Basel, stále chodíš pozrieť na futbal?

6. Nie, nemôžem si to dovoliť, lístky na celú sezónu bývajú vypredané keď je zápas, tak idem vždy do krčmy pri štadióne, aby som bol čo najbližšie k daniu.

7. Kto a kedy vlastne prišiel s termínom „Sugar Oi“?

7. Dobrí, múdri a chytrí boxeri používali titul „Sugar“ - Sugar Ray Robinson, Sugar Ray Seales, Sugar Shane Mosley atď, atď...

8. Viem, že Tvoja žena pochádza zo Slovenska, ako ste sa dali dokopy? Páči sa Ti Slovensko, teda okrem toho, že v Banskej Bystrici sú čisté hajzle :-)?

8. Oh, stretol som ju pri jednom boxerskom podujatí vo Švajčiarsku, jej brat mal zápas.. takže tam nie je žiaden odkaz na hudbu, jej sa páči tradičná slovenská hudba: "Na co pojdem domov"

8/2 Áno a veľmi, jedlo je skvelé a ľudia majú veľký zmysel pre vlastnú komunitu..

9. Myslíš, že bude čoskoro možné uvidieť Vanilla Muffins naživo na koncerte niekde, napríklad čo ja viem na Slovensku? :-))

9. Áno, dúfam, že túto jeseň vyrazíme na cesty.

10 .. Posledné slová, pozdravy, ďakovačky

10. Hail Hail Sugar Oi, we will win! prídu na 7^u cez Bandworm records/Nemecko 6 singlové série, vrátane 12 nových songov(6x 2) a každý mesiac Sugar Oi "Gól"

in english:

1. Hi Colin, how are you, when did you last played the guitar??

On christmas in a small pub in Banska Bystrica , with a guy who was playing the Harmonica it was just improvising, but a good fun wit URBAn Draught Beer

2. For a long time not hear about you and Vanilla Muffins? What actually happened with the band? Why did you split up??

2.there were private trouble cause of a girl.. One married the girlfriend of the other. Its still difficult, they don't wanna see each other

3. I think it was 2004, and have issued a very successful album "The Drug is Football ". When you return to him, how would you reviewed this album now?

3.The drug is football was underbied pressure cause there was a tour planned with discipline and some others. Unfortunately we had no time to master the recordings but its in the past. I can't change it anymore after this my daughter was born and i had other problems than the sound of a record.

4 recently came out EP album "Ene kleine Nacht music" These are newly recorded songs, or you have older songs deferred?

4.That are new songs but also a Blondie cover... one song which was fucked up in the past we recorded it again and changed what was wrong. "Eine kleine Nachtmusik" is of course the title of Mozarts most famous music piece.a great thing

5. The EP is the song: Modern football sucks .. how you look at the current situation in football tribunes?

5. The fun is over there is too much controlling for so small reasons.. the rest is moneymaking , its more a Monopoly game with trading , changing, i can't tell you all players of my team the change every 3 months...so there is no identification and that was important to me.

6. OK, you're big fans of the football club FC Basel, go to watch football still on ??

6.No i can't afford it, and all season tickets are sold when there is a match i go to the stadium pub to be as close as possible.

7. Who and when it actually came up with the term Sugar Oi?

7. The good,clever and smart Boxer used the title Sugar Ray Robinson,Sugar Ray Seales,Sugar Shane mosley etc etc...

8. I know that your wife comes from Slovakia, how did you get together? As You Like Slovakia, except that in Banská Bystrica are clean toilets:-)?

8. Oh I met her at a boxing event in switzerland , her brother had a fight.. so there is no link to the music, she prefers traditional slovakian music"Na co pojdem domov"

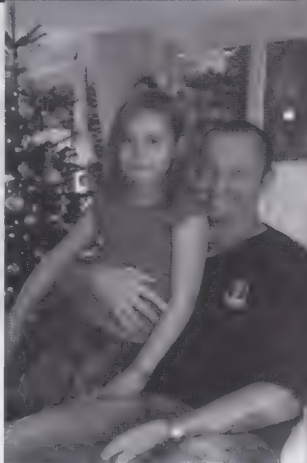
8/2 Yes definitely, the food is good, people have more sense for their community..

9. Do you think it will be possible even be seen Vanilla Muffins live gigs somewhere? for example, Slovakia:-))

9. yes , I hope to be on the road this autumn.

10 .. The last words, greetings, thanking

10. Hail Hail Sugar Oi,we will win! upcoming 7 " on Bandworm records/Germany 6 Single Serie, incl. 12 new songs(6x 2) every month a sugar Oi "Goal"

Emscherkurve-77

1. Ahoj. Takže podme najprv trochu predstaviť členov, históriu kapely, Váš vek, prácu, záľuby

Marcel: Nazdar, som Marcel, mám 36 rokov a hrám na gitaru v EK77 od roku 2005. Hudba mi zaberá veľmi veľa času, ale zbožňujem to. Mimo tohto a mojej práce najradšej chodím von s kumpánmi, alebo na foto tour so Spillerom, Fotíme priemyselné veci a opustené budovy. **2. Vaše posledné EP vyšlo ako split s Hounds & Harlots. Ste s ním spokojní? Čo mi môžete povedať o „Sunny Bastards Records“.**

Ale prečo vlastne spravili split s americkou kapelou? Marcel: Áno, tá nahrávka je naozaj dobrá. Vo všeobecnosti mám rád splitky. Zložili sme kopec nových vecí a bolo ťažké vybrať len dva songy práve pre tento split. Tak sme sa rozhodli pre 2 naozaj rýchle. Ale stále melodické. Taký EK77 štýl. Späť vo veľkom štýle. Hounds and Harlots hrali tu v Duisburgu a hľadali vydavateľstvo. Spiller ich odporučil na Sunny Bastard a vravia, že to funguje skvele. Takže to vyústilo do spoločného turné a tejto nahrávky.

3. Môžete mi popísať niečo z Vašich textov, videl som klip k jednej z Vašich skladieb, o čom je vlastne text?

Marcel: Text v klipe je o mieste, kde žijeme. Takýchto songov sme spravili v minulosti veľa a áno, stále je to súčasťou našej kapely. Ten druhý zo splitu je presne o tých ľuďoch, ktorí Ti stále hovoria do života: „Rob len toto, rob tamto“. Treba ich poslať do pieče a robiť si len to čo chceš. Spievame o normálnom živote. To čo sa stáva Tebe aj mne.

4. Myslím, že ste zmenili speváka, prečo, bol tam nejaký problém?

Marcel: Nezmenili sme ho, ale vyhodili, haha. V roku 2010. Už dlho to nefungovalo, stále chlastal a na koncertoch stál za hovno. Spieval nesprávne, alebo zabúdal texty. Hádám z neho ešte niečo bude, ale ako hovorím ja, už to jednoducho nefungovalo. Zmena bola pre celú kapelu ako znovuzrodenie a cítime sa teraz lepšie ako kedykoľvek predtým.

5. Na festivaloch v Nemecku vidno obrovské množstvo ľudí, skinheads, punks. Dá sa povedať, že pokiaľ sa týka Európy, v Nemecku sú najväčšie návštevy na akciách, ako sa pozeráte na túto skutočnosť?

Spiller: Áno, v súčasnej dobe je u nás veľké množstvo festivalov, ale aj malých lokálnych klubových shows. Takže asi naozaj máme veľkú scénu, keď sem toľko veľa kapiel chce prísť a hrať tu. Na druhú stranu, všetko je výborne organizované, kapely dostanú chlast a jedlo zdarma + miesto kde prespať. Pre nás to znie normálne, ale ak ste kedykoľvek robili turné po USA, tak hneď zistíte, že to tak vôbec nefunguje všade.

6. Myslím, že ste prvá nemecká kapela, s ktorou som robil interview, môžete mi povedať niečo nové o Stomper 98 a Krawallbruder? Myslíte, že nemecká scéna je na vzostupe? Je v dnešnej dobe v uliciach vidno veľa skinheads?

Spiller: Stomper 98 sú našimi dobrými priateľmi, poznám Sebiho ešte z dní, kedy žiadny Stomper neexistoval. Z času na čas si zavoláme. Skinheadská scéna v Nemecku je dosť veľká. Máme veľa nových a chytrých deciek, niekoľko starých ako ja, ale aj veľa pózerov, ktorí boli včera punk, dnes skinhead a zajtra zmiznú zo svetla sveta.

7. Stefan veľa práce si odvieďol na svojom fanzine, teraz máš vydavateľstvo, hráš v kapele. Prepokladám, že ešte organizuješ koncerty, nie je toho na Teba priveľa? :-)) Na scéne sa pohybuješ už niekoľko rokov, keď to porovnáš, ako vyzerala v Nemecku scéna v Tvojich začiatkoch a skôrších rokoch?

Spiller: Áno, máš pravdu, veľa som toho porobil v minulosti a stále som aktívny aj dnes. V dávnej dobe to bolo celé oveľa menšie, také rodinnejšie a skoro všetci sa navzájom poznali, ale dnešok tiež stojí za to. Mali sme medzi sebou kokotov a idiotov vtedy a nájdu sa aj dnes.

8. Myslí, že ste nahrali aj jeden oficiálny song pre Váš futbalový klub, môžete mi o ňom povedať viac a ako silno ste zainteresovaní vo futbale?

Marcel: Áno spravili sme pár piesní o našom futbalovom klube „Rot Weiß Oberhausen“. Všetko to začíná skladbami pre tento tím. Na našej poslednej nahrávke „Dat soll Punkrock sein“ máme pre tento klub d'äsiu skladbu. Ale myslím, že bude zatiaľ posledná na dlhšiu dobu, to že ľudia myslia na futbal, keď počujú naše meno je ok. Ale nejak nás to opúšťa. Kedysi som často chodil na futbal, keď bol čas, ale teraz už futbal nehrá takú rolu v mojom živote. V apríli som bol na švédskom futbale. Videl som tam A.I.K. a vyhrali. To bola nová skúsenosť a fakt dobrá. Ale nie som nejaký futbalový podivín.

9. Aký je Váš názor na politiku v Skinhead scéne?

Spiller: Celý život je politický, ale držte ju mimo koncertov a doma u seba!! Nikoho nezaujíma, či ste pravičáci alebo ľavicári, nechajte si to pre seba! Mám úplne u piči, ktorého z vodcov nasledujete!!

10. Posledné slová, plány do budúcnosti (pozdravy a poďakovania).. Kedy spolu dáme pivo? Máte nahrané aj niečo nové, kedy môžeme očakávať nový album?

Marcel: Našu poslednú nahrávku sme práve dokončili. To znamená, že treba už len zmixovať skladby a vymyslieť nejaký ten obal. Môžete očakávať melodický punk rock v priamej línii. Žiadne sračky, alebo smiešne songy. Pivo? Kedykoľvek.. ale nealkoholické, kontaktovať nás môžete cez www.facebook.com/emscherkurve77

Emscherkurve-77 /in english/

1. Hi, So let's introduce your band members a little bit, the history of your band, your age, occupation, hobbies?

Marcel: Hey, my name is Marcel. I'm 36 years old and I play guitar at EK77 since 2005 right now. Music takes a lot of my time, but I love it. Beside this and my work, I like it to hang around with some friends or go on foto tour with Spiller. We take pictures of some industrial buildings or abandoned stuff.

2. Your last EP is split with Hounds & Harlots. Are you satisfied with your EP? Can you tell me something more about the "Sunny bastards records". And why split with the American band Hounds & Harlots?

Marcel: Yeah, it's a really good record. I like split records in general. We write a lot of new stuff and it wasn't easy to pick up two songs for this split. But we decided to grab two really fast songs. But they are still melodic. EK77 style. Back with a bang. Hounds and Harlots played a show right here in Duisburg. And they were searching for a label. Spiller suggested them to Sunny Bastard, or label too, and they say that it fits perfect. So it was on the hand to go on tour with them, and made this split record.

3. Can you tell me something more about our lyrics, I saw a clip for a new song, what the text actually is?

Marcel: The lyrics in the clip are about our area where we live. We do a lot of songs like this in the past, and yeah, it's still a part of our band. The other song on the split is about, that people always say to you: "do this and do that" in your life. Just give them a fuck and do what you want. We sing about the normal life. What happens to you and me.

4. I think you have changed the singer, why it happened, was a problem?

Marcel: We didn't change him, we throw him out haha. Yeah, but it was back in 2010. I doesn't work anymore. He drinks a lot, sucks at the concerts. Like singing wrong or forget some lyrics for example. He still has his chances, but like I say, it doesn't work anymore. It was like a new start for our band, and we feel better than ever.

5. At festivals in Germany is seen large numbers of people skinheads, punks, I would say that, as regards Europe, in Germany people visit the largest that you're looking at this fact?

Spiller: Yes, there are a lot of big festivals and also many club shows in Germany at the moment. So we really must have to be a big scene if all the bands want to come over and play here. On the other side everything is well organized and bands get free drinks, food and a place to stay. For us it sounds normal, but if you ever have toured in the USA you will know it is not!

6. I think you are the first German band with whom I have interviewed, can you tell me any news about Germany OI! icons if OStomper 98, Krawallbruder? They think that the German skinhead scene is on the rise? Seen on the streets much right skinheads yet?

Spiller: Stomper 98 are good friends and I know Sebi back from the days when Stomper even wasn't formed. We still talk on the phone from time to time. The Skinhead scene in Germany is pretty big. We have a lot of cool and smart new Kids, some older ones like me, but also a lot of posers that were punk yesterday, skinhead today and tomorrow they will disappear from the scene.

7. Stefan you think you did well on the fanzine, now you have music publishers, playing in a band, I suppose that even organizes concerts, it is really on you too much? :-)) Ok.. You are moving in the scene for several ten years, how has the German scene from your beginnings and the early years?

Spiller: Yes, you are right. I did a lot in the past and I'm still active today. Back in the days it was a bit smaller, more familiar and nearly everyone knew each other, but today it is okay as well. We had dickheads and idiots back in the days as we have them today.

8. I think I have ever recorded and one official Songs for your football club, can you tell me more about it and about your engagement about football?

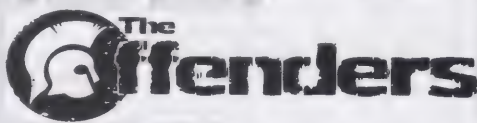
Marcel: Yeah, we did a few songs for the soccer team "Rot Weiß Oberhausen". It all starts with a song for this team. On our last record "Dat soll Punkrock sein" we have a new song for this club. But i think it's the last one for a time right now. It's a ok that people have soccer in their mind when they hear our name. But we go away from this. Sometimes i went to a game when i have some time, but soccer plays not a big part in my life. In April i went too a swedish game. I saw A.I.K. right there and they win. That was a new experience and really good. But im not a soccer nerd.

9. What you think about politicks at the skinhead scene?

Spiller: The whole life is political, but please keep it out of our gigs and leave it at home!! No one cares if you are right wing or left wing, if you just keep it by your self! I dont give a shit which leader you will follow!!

10. Your last words , plans to the future... (greetings and thanks) When we put together a beer? You have recorded new songs? When can we expect a new album?

Marcel: We finished our new record right now. Means, we mix the songs and do the artwork. You can expect a really melodic punk rock record with a straight line. No bullshit or fun songs on it. A beer? Everytime, but alcohol free! Get in touch via www.facebook.com/emscherkurve77

Zdravím Offenders, takže...první otázka bude o vaši poslední

novince. V lednu 2014 jste vydali novou desku Generation Nowhere, co přesně má vyjadřovat ten název a jak jste spokojení s novým materiálem? Je tam nějaký rozdíl oporoti minulě desce Lucky Enough To Live?

Zdravím Real Enemy fanzin a všechny čtenáře! Název našeho pátého alba reflektuje, alespoň podle mě, podmínky společnosti tady v Evropě po "tzv." krizi. Moje "Generation Nowhere" je o všech mladých nebo těch kdo chtějí zůstat mladý, o těch, který zkouší jak jen můžou, nemarnit a neustále se vyhýbat problémům typu drogy, nebo v horším případě účasti v něčem, o čem nemají představu o co jde, jako pravivový extrémismus, náboženský fanatismus a podobné hovadiny. S novým materiálem jsme naprosto spokojení a myslím, že naši fanoušci taky, poněvadž deska dosáhla na druhé místo na Amazon Ska Chart a zůstala v prvních pozicích několik týdnů a ve spoustě mailorderech taky...takže fakt děkujeme vám všem! V porovnání s Lucky Enough to Live, je určitě trochu drsnější ale nakonec doba taky pěkně zdrsňela, tak proč bychom neměli

my?

Dlouho jste spolupracovali s německým labelem Mad Butcher ale vaše poslední dvě desky vyšly na Destiny Records, proč jste změnili label? Jak se vám spolupracovalo s Mad Butcher records?

Ve skutečnosti jsme s Mad Butcher spolupracovali dva roky, stejně tak jako teď s Destiny je to už dva roky, takže to fakt není zas tak "dlouhá" doba. Mad Butcher znovu-vydal některé z našich předchozích alb, to je pravda a taky se stále stará o náš merchandise, takže určitým způsobem s Mad Butcher pořád děláme ale ne jako label, pouze jde o merch. Destiny je bezpochyb "větší" label a taky kulturní booking agentura (Mad Caddies, Nofx, Lagwagon, Pennywise, Descendents, Hepcat....jen pár jmen pro představu). Takže, když jsme dostali šanci podepsat smlouvu s Destiny, tak jsme tuhle příležitost vzali aby jsme udělali další krok.....naštěstí to klapě skvěle!

V roce 2013 jste byli na tour v Číně, řekněte nám něco o čínském tour, jakou sortu fanoušků jste měli na koncertech, znali Offenders a proč zrovna Čína, či to byl nápad?

Tour v Číně byla urputná a skvělá zkušenost zároveň...všechno pro nás bylo nové, zrovna ne moc kapel tam jezdí na tour a jasně, bylo to potěšení cestovat a hrát náš Varped Tour a byl bednáč u Real Big Fish / Big D and the Kids Table a tak...chtěl nás dostat do Číny a tak jsme souhlasili a asi taky proto, že jsme byli zvědavý na zemi tak vzdálenou našemu způsobu života. Jednou jsme se dostali do Pekingu, zjistili jsme, že naše show se vyprodala a hráli jsme před davem stovek lidí zpívajících singalongy, máme to dokonce ve videch na youtube. Nemůžu moc říct o dalších koncertech, protože byli hodně anonymní, nic zajímavého ale Peking a Wuhan vždycky zůstanou v mým srdci jako skvělé vystoupení a zasraně hlasitý fanoušci!

O čem jsou vaše texty, máte i nějaké politické songy? Na vašem posledním albu "Generation Nowhere" se objevili songy Berlin Will Resist (Riot 87 In SO36) a Heil Angela, o čem jsou konkrétně tyto dva tracky?

Co myslíš tím, "politický songy"? Mluvíme o lidech, zážitcích, životě... ve všech těchto rovinách můžeme najít "politiku". Odmítáme vlajky politických partají za zády, nikdy jsme žádnou neměli a nikdy žádnou mít nebudeme ale to neznamená, že nemáme jasný pohled na věc. Song, který zmiňuješ "Berlin Will Resist" je o prvomájových riotech, o prvním, který začal v Berlíně tradici riotů, právě na tohle datum, to bylo v roce 1987

Žijí v Kreuzbergu, v části města, kde se to před lety událo. Potkal jsem i lidi, který se toho tenkrát zúčastnil...bítec s policií v těch zasněžených dnech během studené války, kdy byl Berlín rozdělen zdí, checkpointy, vojáky a vojenskou policií....pocit útaku byl tak velký, že už to lidi nemohli dál vydržet, hlavně lidi v subkulturách. V té době byl Berlín plný squatů, myslím, že snad první město v Evropě co se squatů týká. Song je vzpomínkou na ty dny, je pro všechny, kdo tam tenkrát byli a v neposlední řadě pro oběti tehdejší doby zabité policií, nebo ty co nešťasně "spáchali sebevraždu" ve své cele. "Hi Angela" je naopak song o dnešní evropské krizi a krocích Agely Merkelové, která zkouší vytřískat profit na dluzích ostatních států jejich skupováním, jak se to stalo v Řecku nebo ve Španělsku, teď oficiálně vlastněném Německem. Víš co... protože, když už koupíš dluh nějaké země, tak ji vpodstatě vlastníš. Myslel jsem, že tenhle styl je něco co už jsme mohli vidět před lety, jenže tenkrát používali tanky a vojenský nátlak, dneska používají diplomaty a "finanční teror"...Nevím co z toho je horší.

Když už jsem začal téma politiky, musím se zeptat. Podporujete nějakou kampaň, organizaci nebo se přímo angažujete v nějakém projektu (squaty, komunitní centra....cokoliv)?

Oficiálně nejsme zapojeni v žádném projektu nebo politickém....čemkoliv. Podporujeme a stojíme pevně proti jakýmkoliv formám rasismu a fašismu, bez vlajek na našich zádech, bez jakýchkoliv dalších definicí, nic takového nepotřebujeme. Být proti ultrapravicím musí být společný smysl a občanské vzdělání, to prostě není politika.

Jste původně z Itálie ale žijete v Berlíně, z jakého důvodu a kdy jste se přestěhovali do Německa?

Jak jsem řekl v mnoha rozhovorech, přestěhovali jsme se do Německa po vydání "Hooligan Reggae" a singlu "Wake up Rebels" ještě v době, kdy byli Offenders považováni za novou kapelu na evropské ska scéně a reputace kapely a pověst v undergroundu rostly a rostly a to hlavně v Německu. Dostali jsme nabídku (ještě předtím, než jsme vydali u Grover Records naši druhou desku Action Reaction) a upsali jsme se u Mutti's Booking, která je pořád naší booking agenturou až dodatek. Nechali jsme naše životy co jsme vedli v Itálii a šli za tím co nás opravdu baví. Je těžký udělat takový rozhodnutí ale udělali jsme to. Bylo to někdy na přelomu let 2008 - 2009.

V Čechách vystupujete poměrně často, kde konkrétně jste už zahráli? Znáte nějaké naše ska/reggae/oi!/punk kapely?

Milujeme hrani v Čechách, oddaná základna fanoušků a pár kámošů co jsme si během let udělali, pořád skvělý a vždycky je to potěšení být zpátky. Hráli jsme v Praze, taky Plzni a Budějovicích a na festivalech jako Mighty Sounds a Pod Parou.

Jasně, pár kapel známe, třeba Pipes and Pints, Prague Ska Conspiracy / Prague Conspiracy, Chancers nebo Green Smatroll....

A poslední... Chodíte na fotbal, fandíte nějakému týmu v Berlíně nebo Německu nebo v Itálii?

Víc nás zajímá co se děje na tribunách (ultras), než fotbal jako takový. Například já se tak o fotbalové utkání nezajímám ale jsme vděční za podporu, kterou máme od mnoha ultras po celém světě, a jasně taky díky Hooligans Reggae. V Německu některý z nás fandí Babelsberg 03, což je malý klub v oblasti Potsdamy, blízko Berlína.

Samozřejmě podporujeme a respektujeme všechny antiracistické / antifašistické fans,

taky jsme několikrát hráli pro ultras St. Pauli v Hamburku, jen zmíním jedni z nejznámějších mezi mnoha dalšími, které jsme měli příležitost, během let potkat.

Díky za rozhovor a díky všem čtenářům....uvidíme se v mosh pitu!

Valerio - Offenders

ENGLISH VERSION

Hi Offenders so...firsts question will be about your latest stuff. In January 2014

you have released new album Generation Nowhere, what exactly means that title

and how do you satisfied with new material? Is there any difference compared to

the previous album Lucky Enough To Live?

Hi Real Enemy fanzine and all readers! The title of our 5th full length reflects at least to my eyes the condition of society nowadays specially here in Europe after the so called "crisis". My "Generation Nowhere" it's refereed to all the youngs or wanna be youngs that try to avoid problems getting wasted everytime they can, getting drugs, or worst being involved into something they have no idea about, like right wing extremism, religious fanaticism, bullshits like that, sadly. We are totally satisfied with new material, and I guess our fans aswell, since the album reached number 2 on Amazon Ska Chart and stayed in first positions for several weeks in many mailorder aswell...so really thanks to all of you! Compared to Lucky enough to live, it's surely bit more rough, but time's getting rougher aswell...so why shouldn't we?

Long time you co-operated with german label Mad Butcher but your last two albums were released on Destiny

Records, why you have changed the label? How did you co-operate with Mad Butcher records?

We actually worked with Mad Butcher for 2 years, as well as we are working now with Destiny since 2 years, so isn't really "long time". Mad Butcher re-released some of our previous albums, that's sure, as well as still taking care of our merchandise, so in a way we are still "working" with Mad Butcher, but not as label, just as merchandise producer. Destiny is without any doubt a "bigger" label, as well as an "iconic" booking agency (Mad Caddies, Nofx, Lagwagon, Pennywise, Descendents, Hepcat....just to name few) so when we got the chance to get signed on Destiny we took the opportunity to make our next step....fortunately worked out great!

In the year 2013 you were on tour in China, tell us something about chinese tour. What sort of fans were in gigs, did they know The Offenders and why just China, whose idea was it?

Touring China was a tough and nice experience at the same time...all was kind of new for us, not many bands went there touring and sure was a pleasure to travel around and deliver our rough offbeat. We got a call from Fortune Cookies, a Chinese booking agency runned by a guy who was working in the US for Vans Warped Tour and was roadie of Real Big Fish / Big D and the Kids Table and so on....he wanted to set us up in China and we agreed, also cause we were curious to check a new country so far from our way of life.

Once we get in Beijing we even found out that our show was sold out and we played in front of couple of hundreds people singalonging, we even have videos about it on youtube. I can't say much about many other gigs cause were pretty anonymous, nothing special, but sure Beijing and Wuhan will always stay in my heart as great gigs and fucking loud fans!

What about are your lyrics, do you have any political songs? On your last release "Generation Nowhere" appeared songs such Berlin Will Resist (Riot 87 In SO36) and Heil Angela what about are specifically these two tracks?

What do you mean with "political song"? We talk about people, experiences, life...in all those fields you can find "politic" cause still made by and for the people, at least in theory. We still refuse the political party flags behind our backs, we never had one and we will never have one, but doesn't mean we don't have a clear point of view. The song you mentioned "Berlin Will Resist" talks about the 1st of May riot, the real first one which signed a kind of "riot tradition" in Berlin on that date, that was in 1987. I live in Kreuzberg, the district where those facts happened back in the days, I met people who were involved into the fights with police, in fucking tough days during the so called "cold war" where Berlin was divided by a wall, check point controls, soldiers, militar police....the feeling of oppression I guess was kind of high, people couldn't stand anymore, specially into the subcultures, in that time West Berlin was full of squatted house, guess the first city in Europe about squats....the song is in memory of those days, for all the people who were there and the one that will follow, and last but not least to the victims of that time, killed by police or accidentally "suicided" in their cells.

Heil Angela is instead a song about nowadays european crisis and the action of Angela Merkel, trying to gain profit out of other states debts, buying them out as happened in Greece or Spain, official owned by Germany now, cause you know, when you "buy" the debt of a country, you OWN the country. I thought this kind of style was something already seen long time ago, just back then they used tanks and militar violence, now they use diplomats and "financial violence"...I don't know which one is worst.

When I opened the theme of politics I have to ask, do you support any campaign, organization or are you get involved in any project (squats, community center....whatever)?

We are officially not involved in any projects or political whatever. We support and stand clearly against any kind of racism and fascism, without flags on our back, without any other definitions, we don't need that. Being against right wing must be common sense and civil education, isn't politics.

You are originally from Italy but you're living in Berlin, why and when you have moved to Germany?

As I said in many interviews, we moved to Germany after the release of "Hooligan Reggae" and "Wake up Rebels" single, when Offenders were considered the "new thing" into the European ska scene and band reputation and underground fame was growing and growing, specially in Germany. We got a record deal (back then with Grover Record which released Action Reaction, our second full length) and we got signed into the roster of Muttis Booking which still our booking agency nowadays. We left our previous lifes we had in Italy to follow our passion, it's hard to make it, but we made it. Was the end of 2008, beginning 2009.

In Czech republic you are quite often, where specifically have you already played? Do you know any our ska/reggae/oi/punk bands?

We love to play there, a loyal fan base and few friends we made during the years, still really cool and always a pleasure to be back! We played in Prague several times, then Pilsen, Budějovice....and on festivals like Mighty Sounds and Pod Parou. We know some bands sure, like Pipes and Pints, Prague Ska Conspiracy / Prague Conspiracy, Chancers or Green Smatrol....

And last one... do you go to football, do you support any team in Berlin or Germany or in Italy?

We are more interested about what happens on the terraces (ultras) then to football in itself. About me for example, I don't care that much about football matches but I'm thankful of the support that many Ultras are giving us all over the world, sure also thanks to Hooligan Reggae. In Germany some of us support a small club called Babelsberg 03, a district of Potsdam, near Berlin. We surely support and respect all the antiracist / antifascist football fans and we played several times for ultras St. Pauli in Hamburg, just to mention the most known one, among many others we had pleasure to meet during those years. Thanks for the interview and thanks to all the readers....see you in the mosh pit! **Valerio - Offenders**

Karen /Skinhead girl from Israel/

1. Predstav sa nám vek, zamestnanie. Ako sa z Teba stala Skinhead girl?

Ahoj, som Keren, 26 z Tel Avivu, momentálne pracujem s izraelskými vojakmi, ktorí prišli do izraela bez rodin, skinheadkou som sa stala nejak keď som mala okolo 17-18 rokov, pravdepodobne nie som jediná skinhead girl z Izraela, len zatiaľ neviem kde je tá ďalšia lol...

2. Pamätáš si na svoj prvý koncert? A ktorý bol ten najlepší v Tvojom živote?

Tak trochu.. Mala som 15 a išli sme s kamarátkami zo školy na nejaké izraelské punkové kapely.

3. No a ten najlepší bol ktorý??

Condemned 84 v Anglicku v roku 2011. Prvý krát, čo som ich videla, moja najobľúbenejšia kapela, bola som veľmi natešená..

4. Koľko ľudí chodí na koncerty vo Vašej krajine? Aká býva na nich atmosféra?

Hmm. Tak odhadom 100-200, je to malinká scéna, ale úplne otvorene môžem povedať, že som na príliš veľa koncertoch v Izraeli za poslednú dobu nebola, nie som príliš veľkým fanúšikom tamojších kapiel. Atmosféra je veľmi príjemná, pretože keď je nás tak málo, často vídaš známe tváre - ľudia s ktorými si vyrastal/a.. niekedy sa síce podarí nejaká ožralecká

bitka, ale to je asi tak všetko. Máme tu hlavne pop punkové a HC kapely, pár streetpunkových a žiadne Oi, najväčšia časť scény je v Tel Avive a trošku v Haife. Ako som už spomínala, v poslednej dobe sa príliš neangažujem v punkovej scéne, takže príliš neviem povedať o tom čo sa deje.

5. Ok, chcem sa Ťa opýtať podrobnejšie na skinhead scénu v Tvojej krajine, ako sa vlastne obyčajní ľudia pozerajú na skinheada v Izraeli? Je tam nejaká nevraživosť, alebo nenávisť, nikdy si nemala problém, že by Ťa obvinili, že si rasistka?

Vlastne tu nejaká Skinhead „scéna“ ani nefunguje, máme tu pár individuálnych skinheads, ktorí navštevujú punkové koncerty. V Izraeli je jediný význam slova Skinhead neonacista, takže to je aj jediná asociácia, ktorá sa ľudom v hlave vybaví, keď počujú toto slovo. Okrem toho, nejaké povedomie v spoločnosti o výzore skinhead girls príliš nie je, takže ako dievča nemám žiadny problém s výzorom. (Myslím tým, že ľudia občas povedia, že vyzerám divne, ale to je asi tak všetko), myslím však, že chlapom sa to čo si popísal stáva často. Ale pokiaľ sa rozprávaš s ľuďmi a použiješ slovo Skinhead ich prvá reakcia bude asi vždy taká.. Ale to je ok, pretože v normálnej diskusii sa dokáže obhájiť.

6. Si spokojná so životom v Izraeli? A čo hovoríš na politickú situáciu, pre mňa je ťažké pýtať sa na problémy medzi Izraelom a Palestínou, a pravdepodobne aj pre Teba to je osobné o tom hovoriť, ale myslíš že sa tento problém niekedy podarí zmeniť k lepšiemu?

Situácia v Izraeli bola vždy komplikovaná, ako Izraelčanka som sa stretla v živote s veľa náročnými a strašidelnými situáciami v živote. Vieme, že vždy sa môže niečo stať a smutné je, že sme si už na to zvykli a to nie je správne. Ale náš dennodenný život to neovplyvňuje až tak ako to vykresľujú médiá. V globále som so svojim životom veľmi spokojná, myslím že život tu je lepší a bezpečnejší ako pri väčšine iných miest. Politicko-bezpečnostná situácia síce nie je ideálna, nemôžem povedať, že by som z nej bola nadšená a pochybujem, že by sa v dohľadnej dobe zlepšila. Ospravedlňujem sa, že to nerozpítvavam, ale radšej by som svoje politické postoje vynechala.

Karen /Skinhead girl from Israel/ in english/

1. So let's introduce yourself - your age, occupation? How did you become a skinhead girl??

Hi, I'm Keren, 26 from Tel Aviv; right now I'm working with Israeli lone soldiers (who moved to Israel without their families) I can say I became a skinhead around the age 17-18, I'm actually not the only skinhead girl in Israel, but I don't know where is the other one lol...

2. Do you remember your first concert? What was your best gig in your life ??

Kind of... I was 15 and I went with a friend from school to see some Israeli punk bands

3. What was your best gig in your life??

Seeing Condemned 84 in England in 2011. First time I went to their gig, my favorite band ever, I was super excited

4. How many people you go to concerts in your country? What is the atmosphere in them?

Hmm I'm guessing around 100-200, it's a pretty small scene, to be very honest in the past few years I haven't gone to many gigs in Israel because I'm not a big fan of the bands playing here. The atmosphere in them is really nice, because it's such a small scene you see a lot of familiar faces, people you kinda grow up with... sometimes you get drunken fights but that's it. So basically we have mostly pop punk and HC bands here, some street punk but no Oi, biggest part of the scene happens in Tel Aviv, and a little bit in Haifa. As I mentioned before I'm not very much involved in the punk scene lately so I can't say much about what's going on in it.

5. Ok, I want to ask specifically on Skinhead scene in your country, as people look for skinhead in Israel ?? There is some hostility - hatred of society, had never problem that people saying about you as a racist?

Well, we don't really have a skinhead "scene" here, we have individuals' skinheads who some of them go to punk gigs... in Israel the only meaning of the word Skinhead is a Neo-Naz, so that would be the only association most people will have when they hear this word. Along with that, people wouldn't know the first thing about skinhead "look" so at least for me, as a girl I had no such problem with my appearance (I mean in that way, I do get comments like people think my hair is weird but that's about it),

I'm guessing the guys might see it more often.

But when you TALK to people and you use the word Skinhead that will always be their first reaction... its ok though because in a conversation you can explain yourself.

6. How satisfied are you with life in Israel? Are you satisfied with the political situation. It is difficult for me to ask the problems between Israel and Palestine, and probably for you too personally, do you think that this problem ever change for the better?

Situation in Israel always been a bit difficult, I know that as an Israeli I dealt with some difficult and scary situations in my life. We know something can always happen and sadly we even get used to that, it's not right.

But together with that, it doesn't affect our everyday life as it may appear on media. I am very satisfied with my life here overall, I think life here are better and even safer than most places.

The security/political situation aren't great here, I can't say I'm happy with it and I very much doubt that things will get better in the near future. I'm sorry that I don't elaborate but I rather leave my political views out.

1. Mohli by sme začať predstavením kapely a jej históriou?

- Som Thomas, spievam v Agent Bulldogg, kapele ktorú sme s pár kamarátmi sformovali v roku 1986 len preto aby sme zažili nejakú srandu. V 1992 sme vydali prvý album pod názvom Livsstil (Cesta Životom) a v roku 1995 sme vydali druhý EttTusenGlas (Tisíc Pohárov). Trvalo nám 17 rokov vydať ďalšiu nahrávku v podobe 7" pod názvom Vi ÅrTillbaks (Sme Späť). Všetko sme si vydávali najprv sami a potom vznikli aj nejaké reedície každého albumu.

2. Viem že ste začali hrať nejak okolo roku 1986, aké to v tých rokoch bolo a ako ste sa k skinheads vtedy vlastne dostali? Bolo to ťažké v tej dobe, byť skinheadom? A bolo vôbec politické delenie skins v tej dobe?

- Keď som sa stal skinheadom na začiatku '84 roku ten pôvodný Skinhead boom začal akurát rapídne upadať. Občas bolo vidno malé Skinhead-crews behať po meste, ale väčšina sa držala len na svojich sídliskách odkiaľ pochádzali. Ja som tiež býval na takom predmestskom sídlisku, ale radšej ako vyseďavať tam som vyrážal do centra Štokholmu. V tej dobe si už väčšina staršej generácie Skins nechala narásť vlasy a opustili scénu. Ešte stále sa z času na čas objavila nejaká stará tvár, ale aby Ťa akceptovali ako člena medzi sebou musel si prejsť privítacím obradom, čo znamenalo väčšinou hoďenie do vody z prístavacej plochy pre helikoptéry pri stanici metra Gamla Stan (Staré Mesto), tam bolo totiž naše také niečo ako stretávacie miesto.

Toto miesto veru nebolo pre slabé povahy, alebo kohokoľvek kto nebol Skinhead. Niektorí zo starších Skins boli ale veľmi priateľskí a ja a naša malá crew (alebo firma, ako sme sa vtedy volali NorraFriman Severná Firma) sme boli prijatí bez nejakej vážnejšej nehody. Byť Skinheadom dnes znamená oveľa menšie spoločenské stigmy ako v skorých a stredných '80 rokoch, aspoň teda vo Švédsku. V tej dobe nám boli policajti neustále za zadkom. Buzerovali nás za každú blbosť, čo sa len dala vymyslieť a skoro každú hodinu nás zastavovali a prehľadávali. A keď nie polícia, tak to bol nejaký iný gang, ktorý na vás zaútočil kdekokoľvek a kedykoľvek, teda kopiaľ na to mali počty. Vikend bez toho aby si stál opretý o stenu, alebo neriešil bitku bol nevidaný. No a médiá si už nevymýšľajú hororové príbehy o skinheadských zločinoch, či pravdivé, alebo (väčšinou) vymyslené ako kedysi, aj keď občas si ešte aj dnes svoj podiel sračiek hádzaných na nás odnesieme. Predtým než sme dosiahli vek aby sme vôbec mohli legálne piť sme buď kradli pivo, alebo nám ho kupoval niekto starší a vyseďávali sme na tom helikoptérovom mieste, ktoré som už spomínal, bolo to vtedy také naše veliteľstvo, hlavný stan. Ale ani po 18-ke si ešte nemal zaručené, že Ťi na bare nalejú. Dnes je to oveľa jednoduchšie dostať sa do podniku, v tej dobe to bolo veľmi vzácné. Bežne si strávil viac ako polovicu piatku tým, že ste sa snažili nájsť napájadlo, kde by Ťi naliali a keď ste už prameň našli, tak ste sa tam držali čo najdlhšie ako sa len dalo. Väčšinou to trvalo tak dva týždne než Ťi zakázali vstup z toho alebo iného dôvodu a prehľadávací tím bol vtedy znovu hneď na nohách a späť pri Tebe. Ohľadom politiky, scéna nebola vôbec politická na začiatku a nikdy nebol žiaden záujem o presadzovanie nejakých politických bodov.

3. V roku 1992 ste vydali legendárny album "Livsstil", aké boli na tento album reakcie? Album bol znovu vydaný Randall rec. Boli ste médiami označení za extrémistov vo Švédsku?

- Všetky recenzie čo som v tej dobe čítal boli albumu naklonené. O iných reakciách ani neviem. Áno, album znovu vydali Randle Records, Kjell Hell Records, Pretty Shitty Town a tiež ešte Dim.

- Vlastne všetci Skinheads boli vo Švédsku označení ako extrémisti, úplne bez výnimiek. Označovali nás ako pravicovú kapelu aj keď sme nikdy pravicáci neboli. Nikdy sme a nikdy nebudeme miešať extrémnu politiku a Skinhead život. Viac o tejto záležitosti ešte neskôr..

4. Viem že ste v tej dobe hrali na WP koncertoch s kapelami ako Skrewdriver, Skullhead a pod. súhlasili ste v tej dobe s nimi a publikom pod pódium? Pamätám si, že klip k Vášej skladbe "Karl XII" sa objavil vo WP video fanzine Kriegsberichter, to nebol oficiálny klip? Mali ste vôbec problémy s Pavicovými aktivistami?

- Hrať s nejakou kapelou ešte neznamená, že zdieľate rovnaké pohľady na vec a postoje. Hrali sme so všemožnými ľavicovými kapelami, ale to sa už spomína len veľmi sporadicky. Vždy sme úplne jasne deklarovali, že nepodporujeme žiadny politický extrémizmus a kázne nejakej politickej propagandy nie sú vôbec v našom záujme. Kvôli tomuto sa na nás valí vždy vlna hoven z jednej aj druhej strany, ale nám je to jedno. Každý skinhead a vlastne každá iná osoba môže mať svoj vlastný politický názor, ale pevne verím v to, že každý má myslieť sám za seba a nepočúvať to, čo politici vnútri a mimo scény presadzujú ako svoju agendu.

5. Nová zostava obsahuje aktívnych členov inej skvelej Švédskej kapely "Antipati", hrávate spolu, vybavujete koncerty aj nahrávate? Ako ste sa vlastne s Antipati dali dokopy? Je tu nejaká možnosť, že by sa kapela vrátila do pôvodnej zostavy?

- Kedysi bývali v Agent Bulldogg 3 exčlenovia Antipati, ale teraz už zostal len jeden a to Robert. Aj Radar aj Johan opustili kapelu a vlastne dá sa povedať, že aj scénu. Pridali sa ku kapele, lebo sme dlhoroční kamaráti a dokonca som nahrával vokály pre Robertovu a Radarovu starú kapelu, Cönermptuous.

Myšlienku, že by sme hrali ešte niekedy v pôvodnej zostave vidím ako veľmi nepravdepodobnú. Mické nás opustil v neskorých '80 rokoch (potom sa pridala Jens, odišiel na začiatku '90 a znovu je naspäť), Andreas odišiel na konci '90 rokov a Magnusa hranie nebavilo keď sme poriešili náhradu na poste gitaristu a tak ďalej..

6. Nedávno ste nahrali "ViArTillbaks" a split EP s "Templars", boli Vaše vzťahy s Templars vždy dobré? Nehceli by ste s nimi hrať v NY? A môžete mi povedať niečo viac o nových skladbách z EP "ViArTillbaks"?

- Ja a Robert poznáme Carla dlhé roky. Stretol som sa s ním na začiatku '90 rokov a Robert ho pozná tiež už asi 15 rokov. Hrali sme s nimi tu v Štokholme počas Veľkej Noci a minulé leto v Barcelone a samozrejme že by to bolo skvelé hrať s nimi v New Yorku.

Čo sa týka skladieb na EP, Livet Jag Ålskar (Život Ktorý Milujem) je cover švédskej folk-punkovej ikony (aspoň pre mňa) kapely Per Persson. Nahrávka Vi ArTillbaks je remaster a znovunahratie songu, ktorý pôvodne nevyšiel tým spôsobom ako sme si želali keď sme ho nahrávali okolo roku 2002 myslím že to bolo. Tie ďalšie dve sú relatívne nové skladby, aj keď Karriärpolitiker (Politik Kariéry) som pôvodne s Johanom napísal na začiatku roku 2000, vlastne aj s Vi

ArTillbaks.

7. Mohli by ste mi povedať niečo viac o Vašich textoch? Plánujete nahráť niečo aj v angličtine?

- Máme pár skladieb v angličtine ako napríklad Clockwork Orange Night a Backstreet Boys a tiež pár iných, ktoré sú vlastne takými anglickými verziami švédskych skladieb. Možno niečo podobné spravíme znovu?

Väčšina našich textov pojednáva o alkohole a veciach, ktoré nás stretávajú v dennom živote.

Celkom dosť sa ich točí okolo ľudí ktorých my (alebo ja) nenávidíme kvôli ich neustálej potrebe mať nejaké výsadné právo hovoriť za všetkých ostatných, alebo škatulkovať ľudí. Snažíme sa do našej tvorby vkladať aj trochu humoru a niektoré texty netreba brať vážne. Teda určite aspoň tie o alkohole.

8. Podobnú otázku už som jednej švédskej kapele dával, aký je Váš názor na Európsku Úniu? Ste spokojní so svojim sociálnym systémom, ktorý je celej Európe dávaný za pozitívny príklad... Je to teda pravda, že Vám pečené holuby samé od seba padajú do huby? :-))

- Ako všade inde v Európe aj tu u nás v týchto dňoch veľmi upadá zdravotnícky systém a zdravotníctvo samotné. Všetky základné benefity sú znižované vo víre škrtov, ktoré samozrejme postihujú najviac tie najslabšie články spoločnosti. Podľa toho čo som ja osobne videl a zažil môžem prehlásiť, že EU nemá čo ponúknuť obyčajnému človeku aspoň teda nie tu u nás. Nemám dosť informácií aby som vedel analyzovať, či to pomáha obchodu a ekonomike, ale s určitou nepomáha pracujúcej triede vo Švédsku, pretože výška výplaty sa prispôbuje dostupnosti lacnej pracovnej sily od inakadiaľ, ktorá či to vie alebo nie je len špinavo zdieraná.

9. Chcel by som sa opýtať, ako sa mám pozeráť na švédsku scénu? Chodíte na Oi! koncerty? Máte nejaké dobré kluby, ktoré by ste mi odporučili? S akými kapelami hráte najčastejšie?

Švédska scéna je v lepšej kondícii ako kedykoľvek predtým. Pravidelné punkové kluby sú v Štokholme, Malmö a koncerty bývajú aj v Gothenburgu, aspoň dva krát do roka. Fungujú tu festivaly aj mini-festivaly, čo je skvelé!

Najčastejši hrávame s kapelami ako ako Antipati (než sa rozdelili), ale aj napríklad Projekt 9 a Psykbryt, čo sú dve lokálne punkové kapely a naši priatelia.

Ak by som mal odporučiť nejaké kluby, tak by to bol Antisocial v Štokholme a Klubb Pogo v Malmö. Čo sa týka festivalov, PSK je povinnosť, tento rok je headliner Toy Dolls, Malmö má mini-festival pod názvom Malmö Oi! A stojí to za to navštíviť ho. Headliner bude Red Alert. Oba festivaly začínajú v máji.

10. V krátkosti Váš názor na:

a- Viking Rock a Nórsku Mytológiu

- Nórska mytológia ma veľmi zaujíma, ako vlastne celá história. Ale nepočúvam ŽIADNY Viking Rock.

b- kapela Perkele

- Osobne ich nepoznám, ale vyzerať ako priateľskí ľudia. Majú niektoré veľmi dobré skladby a niektoré slabšie, ako väčšina kapiel.

c- Politika v Skinhead scéne

- Na politiku v scéne nemám čas. Vynechajte politiku, ovšem okrem volieb.

d- Najlepšia skinhead kapela všetkých čias :-)

- Povedal by som Madness; aj keď nie všetci z nich boli Skinheads.

11. Posledná otázka, môžete napísať svoje pozdravy, ďakovačky, budúce plány a nejaké linky pre svojich fanúšikov

- V prvom rade, vďaka Picko za trpezlivosť a Tvoj záujem o našu kapelu!

- Momentálne nahrávame skladby na plánovaný album. Budeme nahrávať asi 17 skladieb, ale nie všetky skončia na albume. Tiež sa vedú sa rozhovory o výletoch do Nórska, Fínska, Švajčiarska a Francúzska zatiaľ, uvidíme čo sa bude diať.

Tiež by som sa chcel ospravedlniť pisateľom tohto zinu, naozaj som myslel, že sa mi podarí odpovedať na interview ešte pred rokom, ale dlho som nič neposlal. Za to sa ospravedlňujem! Dúfam, že sa všetci uvidíme v roku 2015 a pamätajte:

Skinhead is a way of life; don't let anybody tell you how to live yours!

Skinhead je cesta životom, nikomu nedovoľ - aby Ti hovoril, ako po nej kráčať !

AGENT BULLDOGG

SVERIGE

Agent bulldogg /IN ENGLISH/

1. We can start to introduce your band and your history?

- I'm Thomas and I sing in Agent Bulldogg, a band me and a few friends formed the band in 1986 as just to have something to do for fun. In 1992 we released our first album called *Livsstil* (A way of life) and in 1995 we released the second one *Ett Tusen Glas* (One thousand glasses. It took us 17 years to release our next record in form of a 7" called *Vår Ärtillbaks* (We are

back). All records have been released by ourselves firstly, then there are some re-releases of all albums out aswell.

2. I know that you started playing sometime around 1986, how much you should even years, how did you come to skinheads? It was hard to be at the time a skinhead? Were you at that time politically divided?

- When I became a Skinhead early '84 the initial boom of Skins was fading rapidly. There were some small Skinhead crews still lurking around but they mostly kept to themselves in the different suburbs they originated from. I was from one of them suburbs, but rather than hanging out there I preferred to go into central Stockholm.

By that time most of the older generation Skins was growing their hair and had left the scene. There were still a few older faces around, but to be accepted as member within their ranks there were all sorts of rites de passages for us which usually meant a beating or to get thrown into the water, as the hangout then was a helicopter platform located in the water by the Gamla Stan (Old Town) tube station. It was not a place to go for the fainthearted or for anyone not being a Skinhead. Some of the older boys however were really friendly and I and our little crew (or firm, as we called ourselves *NorraFirman* - Northern Firm) soon got accepted without any major incident.

It seems like being a Skinhead these days is not as stigmatized as it used to be in the early/mid 80's, at least not in Sweden. Back then the police were constantly on our backs. Nicking us for anything they could come up with or stopped us for searching once an hour. And if it was not the police it was some other gangs who attacked you whenever or wherever, well as long as they had the numbers anyway. A weekend passed without being nicked or in a fight was unheard of. Also the media don't boast out horrendous stories about skinhead related crime, true or (more often) false as much as they used to, although we sometimes get our share of shit thrown at us still.

Before we'd reach the age so that we could drink legally at bars we either stole beer, or had someone older buying it for us and we used to hang around in the street corners or at The Helicopter place (which I mentioned earlier), which was our meeting place and kind of HQ. However just by turning 18 was in no way a guarantee that you'd get served at a bar. These days it's quite easy to get into pubs and so even if you are a big gang, but that was pretty scarce back then. Normally you'd spend more than half of Friday night finding a waterhole that'd serve you and when you found one you hung onto it for as long as possible. It normally took about two weeks before you got banned for one reason or the other, and the search team would be on its feet again.

About politics, the scene was not political at all in the beginning and we have never been interested in making any political points.

3. The 1992 you released the legendary album "Livsstil" What were the reactions to this album? Album was released in the recently reissued by Randall rec. Were you marked media extremists in Sweden?

- All reviews I read at the time were very favorable. I don't really know of any other reactions. Yeah, the album has been re-released by Randle Records, Kjell Hell Records, Pretty Shitty Town and also by Dim.

- Well, all skinheads were marked extremists in Sweden at the time and we were no exception. They labeled us right-wing although we have never been a right-wing band. We have never and will not ever mix extreme politics with being a skinhead. More on that subject later...

4. I know that you have at that time also played for WP gigs with bands like Skrewdriver, Skullhead and others you agreed at that time to the views of those bands and the audience in the stands? I remember that your clip on a song "Karl XII has appeared on WP videofanzine Kriegsberichter was not the official clip? Did you have problems with leftist activists it?

- To play with some bands doesn't mean you have to share the same views as them. We have played with quite a number of leftwing bands as well, but that rarely gets a mention. We have always made it clear that we don't support any political extremism and preaching political propaganda is nothing we are interested in at all. We always got shit from both sides for this, but we don't really care. Every skinhead and every other person as well for that matter can have their political view, but I firmly believe that you also should think for yourself and don't just listen to what politicians within and outside the scene set the agenda.

5. The new lineup active members of another great Sweden skinhead gang "Antipati" to handle concerts together, playing and recording? How did you get together with Antipati? It is still possible that the band returned to the original members?

- Well there used to be 3 ex-members of Antipati in Agent Bulldogg, but now it's only one left and that is Robert. Both Radar and Johan has left the band and the scene, so to speak.

The reason they all joined was that we have been friends for years and I even did some vocals on Robert and Radars old band, *Contemptuous*.

I can't see we ever will play with all original members of the band again. Micke left in the late 80's (then Jens joined, and left early 90, but he is back again), Andreas left in the late 90's and Magnus wasn't keen on playing again, once we sorted out replacement on guitar and so on.

6. You recently recorded your recordings as "ViArTillbaks" and split EP with "Templars", you always have a good relationship with the band the Templars? Would you like to play with them in NY city? And can you tell me something more about your new songs from the EP "ViArTillbaks"?

- Both Robert and I have known Carl for years. I met him in the early 90's and Robert has known him about 15 years or so as well. We played with them here in Stockholm during the Easter and in Barcelona last summer and of course it would be great to play with them in New York.

Out of the songs on the EP, Livet Jag Älskar (The Life I Love) is a cover by a Swedish folk-punk icon (to me at least) called Per Persson. The track Vi Är Tillbaks is a re-recording of a song that really didn't come out the way we wanted when we did it the first time around in 2002 I think it was. The other two are fairly new songs, although Karriärpolitiker (Career Politician) was originally written by me and Johan early 2000, together with Vi Är Tillbaks actually.

7. Can you tell me more about what are your new lyrics?

Would you ever sing speak English?

- We have a few songs in English such as Clockwork Orange Night and Backstreet Boys for example, and also a few others which are kind of English versions of Swedish songs. We might do something like that again?

Most of our lyrics deal with alcohol and/or things that happen to us in our daily life. Quite a few are directed towards our (or my) disgust for people who tend to think they have the right to speak for everybody as a group, or tar everyone with the same brush. We try to involve a certain way of humor in our songs as well, and some lyrics are not to be taken serious. At least the ones about alcohol.

8. Similar questions I already gave one band in Sweden, and I was wondering your opinion on the European Union.

How satisfied are you with your social system, which is given in Europe as a positive example ... So it's true, when you fall pigeon liver in your mouth :-)

- As everywhere else in Europe these days there is a downsizing in the welfare system going on here as well. All benefits are being reduced in a maelstrom of cut backs, which of course hit the hardest on the less fortunate in the society. What I have seen and experienced the European Union has nothing to offer for the common man or woman at least not here. I don't know enough to analyze whether it's helpful for the trading and so on, but it's certainly not helping the working class in Sweden as wages are dropping due to the availability of cheap labor from elsewhere who knowingly or not - are being ripped-off.

9. I would like to ask how to look on the scene in Sweden?, You often tend to be at Oi! concerts? Do you have any good clubs that you could recommend to me? What kind of bands do you play most often? Is there any way we recommend to me?

The scene in Sweden is better than ever I would say. There are regular Punk clubs in both Stockholm, and Malmö, and there's also some gigs in Gothenburg at least twice a year. Also there are festivals and mini-festivals going on, and that's great!

We mostly play with punk bands as Antipati (before the split up), but also Projekt 9, and Psykbryt which are both local punk bands and friends of ours.

If I should recommend any Clubs, I'd say Antisocial in Stockholm and Klubb Pogo in Malmö. As for festivals the annual PSK is a must, this year Toy Dolls will be headlining, Malmö has a mini-festival called Malmö Oi! And it's worth checking out. Red Alert will be headlining. Both festivals will take place in May.

10. Your opinion is short for:

a- viking rock and Norse Mythology

- I'm very interested in Norse mythology as I am of history in general. But I don't listen to ANY Viking rock.

b-bandPerkele

- I don't really know them personally but they seem friendly when we met. They have some really good songs and some not so good, as most bands do.

c-Politics in the skinhead scene

- I got no time for politics within the scene. Leave the politics out, except from on the Election Day.

d-Best skinhead band of all time :-)

- I'd say Madness although all of them were not skinheads.

11. The last question, you can write some greetings, thanks, future plans and some links to your fans

- First of all, thanks to Picko for the patience, and your interest in the band!

- We are currently recording songs for a forthcoming album. We have about 17 songs to record, but not all will end up on that record.

Also there has been talk of trips to Norway, Finland, Switzerland and France so far, we'll see what's happening.

Also I would like to apologize to the writers of this zine, I really thought I'd answered it almost a year ago, but they apparently never received it.

Sorry for that! Hope to see you all in 2015, and remember:

Skinhead is a way of life; don't let anybody tell you how to live yours!

HAWKING THUGS

1. Predstavte sa nám trochu, minulosť Vašej kapely, vek a zamestnanie ma zaujíma..

-Ahoj Peter!! V prvom rade sme Ti chceli poďakovať za Tvoj záujem o nás. Ok, Hawking Thugs vznikli v decembri 2012. Chceli sme znieť ako surový rock and roll ako Chiswick 77 a kapely ako The Templars, Evil Conduct, Emergency, Alternate Action, Stiff Little Fingers... Čo sa týka členov, v prvej fázi sme začínali v zostave: Aritz (spevák), Nevado (bicie), Hodei (gitara) a malý Aritz (basa). Prvé EP sme nahrali v takomto zložení a odohrali sme aj nejaké prvé koncerty, ako som hovoril. Potom sa pridali Karlos ako gitarista a Harri ako bubeník na 2, alebo 3 akcie. Hodei kapelu opustil, ale odohrali sme s ním ešte posledný rozlúčkový koncert. Potom z kapely odišiel aj Karlos a zostali sme traja, Aritz, malý Aritz a Harri. Nahrali sme 6 skladieb v štúdiu Nekrosound (Karlosove štúdio) a Hodei a Karlos nám pomáhali nahrávať gitary. Potom sa k nám vrátil Nevado (pôvodný bubeník) a Harri prešiel na gitaru. Takže dnešné zloženie kapely je: Aritz (spev, 36 rokov), Nevado (bicie, 28), malý Aritz (basa, 26) a Harri (gitara, 23), Aritz a Nevado robia v továrňach, malý Aritz momentálne prácu nemá, ale tiež pracoval vo fabrike a občas tetuje, hlavne priateľov. Harri študuje po letnej praxi v továrni.

2. V posledných rokoch ste myslím vydali EP „My own Path“. Môžete ho ľahko predstaviť, ste s ním spokojní? Koľko trvalo nahrávanie a boli pri ňom nejaké problémy?

-Áno, minulý rok sme vydali EP „My own Path“ cez Contra Records. Sú na ňom 4 skladby, 3 Hawking Thugs a cover francúzskej kapely Camera Silens s textom po španielsky. Trvalo viac času vydať ho, než nahrávať. Nahrávali sme ho s Karlosom v jeho štúdiu a pri veľmi malom počte skúšok a s výsledkom sme veľmi spokojní. Vzhľadom na čas, ktorí sme mu venovali znie škeve! Hahahahaha!

3. Váš zvuk je typickej školy ako Templars, The Veros, alebo dokonca The Janitors, atď... Dobrý charismatický hlas speváka a keď som videl Váš old school imidž v klipe, veľmi sa mi to celé páčilo, ako by ste svoju hudbu popisali?

Vďaka! Naša hudba je jednoduchá a melodická, čistá a gitary neopracované s priamymi textmi. Naša hudba, to sú skladby pre počúvanie v bare s pivom a cigaretou v ruke, s kamarátmi, iba hudba pre zábavu, pre vyjadrenie toho čo máme a nemáme radi.

4. Ako by ste popisali Vaše texty ako celok, o čom sú?

-Z každého trochu. Od sociálnej kritiky k osobným, alebo pracovným textom. Z tých nových sme nahrali „Never Believe“, ktorá hovorí o politických klamstvách, o vlade.. V „Lager Lads“ sa spieva o našom živote, o zábave. Tých tém naša hudba obsahuje veľa a rozličné.

5. Viem, že ste mali malý problém v zostave, jeden člen hral aj na gitaru aj na bicie, už ste ho vyriešili?

-Áno, už som sa o zmenách v zostave zmienil, ale k dnešnému dňu je tento problém vyriešený. Aritz spieva, Nevado búcha, malý Aritz je na base a Harri hrá gitaru, ako som spomínal v prvej otázke. Nevylučujeme však, že jedného dňa bude musieť prísť k ďalšej zmene, hlavne kvôli našej práci, ale toto je tá hlavná zostava.

6. Ste za nezávislosť Baskicka?? Ste jedným z najbohatších krajov Španielska, máte vlastný jazyk a vlastnú históriu..

Myslím, že ETA svoje teroristické aktivity ukončila, ale stále máte šancu na nezávislosť, hlavne v týchto časoch, keď sa prepisujú hranice v Európe (Ukrajina, škótske referendum)?

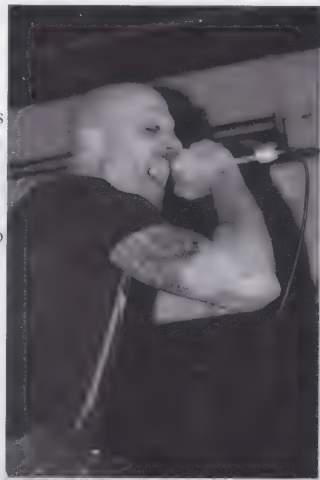
-Áno, sme za nezávislosť Baskicka. Sme jeden z najstarších národov Európy a jazyk a kultúra je úplne odlišná od Španielska. Ovsšem dopracovať sa k nezávislosti je veľmi náročné, ale dúfam že jedného dňa sa to podarí. Katalánsko je v týchto témach veľmi úspešné, hlavne v rozhodovaní o vlastnej budúcnosti, ale toto španielsku vládu nezaujíma a v právach pokračovať v tejto veci nám bráni.

7. Mohli by ste mi povedať viac o scéne vo Vašom regióne a globálne v Španielsku, v poslednom čísle som mal rozhovor s Knock Out, tiež mám veľmi rád kapelu Ultimo Asalto.. Máte s týmito kapelami dobré vzťahy??

-No, podľa mňa bola pred rokmi scéna našej krajiny oveľa väčšia a rozvinutejšia, bolo veľa kapiel. Niektoré kapely ale stále hrajú a vznikli aj nejaké nové. Treba povedať, že s internetom a priateľmi v rozličných krajinách po svete je to jednoduchšie koncertovať a cestovať po iných krajinách. Niektorí z nás hrali aj v našej druhej kapele, Aggressive Combat s kapelou Knock Out v našom meste pred pár mesiacmi a vzťahy máme výborné, ako aj s kapelami s iných miest, napríklad Lion's Law, HardXTimes, Outreau, Skarmento a iné... Minulý rok sme hrali s Cock Sparrer, Discipline, Skarmento a Ultimo Asalto na Oktobrefeste v Gironi. V Španielsku sú ľudia, ktorí vystupujú proti Baskicku obyčajní fašisti a nikto z nás sa s nimi nestretáva ani nijako nespája..

8. Ako sa pozeráte na momentálnu politickú krízu v Európskej únii? Má to podľa Vášho zmyslu udržovať jednu menu Euro Nezamestnanosť sa zvyšuje, ekonomiky padajú a celý cirкус pracuje na tom aby bohatí boli bohatší a chudobní ešte chudobnejší.. Čo myslíte Vy, veríte v spoločnú Európsku komunitu?

-Presne ako si povedal, obyčajný cirкус. Stále nám niekto sľubuje ako sa to zlepši a za tie roky sa nič nezmenilo.. Takže nejakú svetlú budúcnosť v tomto nevidíme. Už je na čase zobudiť sa zo spánku a povedať spoločnosť by mala zvrátiť túto falošnú demokraciu.

9. Máte nejaké zábavné historky z koncertov alebo z krčmy? Aké pivo sa tam u Vás obyčajne pije?

-Tých smiešnych príbehov je veľmi veľa.. Asi až príliš veľa a často sa na ne aj časom zabudne...hahahaha. Áno, obvykle sa po akciách a po večeroch pije pivo. Jeden z tých príbehov, keď Karlos ešte hral s nami, ožrali sme sa v bare a pár ľudí ho vytiahlo von chceli ho skopať a vytiahli na neho britvy hahaha! Ale všetko dopadlo dobre. Aritz sa z času na čas na koncerty objaví po chlastačke celý deň predtým a nevyspatý. Minulý rok sme hrali v Barcelonena Beach, Beer, Chaos festivale s dvomi kapelami, Aggressive Combat a Hawking Thugs v posledný deň festivalu.. Bolo to veľmi ťažké, lebo prvé dva dni sme prepili potom na ten posledný deň sme mali odhrať dva koncerty po sebe. Gitarista zaspal na hajzloch a ostatní členovia ho museli budiť.. hahaha!! Návraty domov sú obtiažne a mohol by som o tomto rozprávať ešte dlho, ale tých príbehov je priveľa.. hahahaha!!

10. Máte nejaké nové nahrávky? Kedy môžeme očakávať nový album? Vaše posledné slová, plány do budúcnosti.. (pozdravy a poďakovania)

-Ako som už spomínal, nahrali sme 6 skladieb okrem „My own Path“. Tento rok vydáme 3 z nich ako single a 2 s druhou kapelou na ako spoločný singel. Ten posledný song je tribute jednej kapele z nášho mesta, Arrasate, ktorá sa volá Zakarrak. Nahrali sme o nich skladbu v spolupráci s pôvodným spevákom a nahrali video. Okrem tohto, bola posledná nahrávka EP tributom s ďalšími tromi kapelami pre speváka Runnin' Riot Colina, ktorý minulý rok zomrel. Momentálne máme dve ešte nenahraté skladby a pracujeme na ďalších. Máme v pláne aj pár koncertov, napríklad 7. februára s Lion's Law a Contra As Cordas v Qurense. Vďaka Ti za Tvoj rozhovor, za Tvoj záujem o nás a dúfame, že si čoskoro zahráme aj v Tvojej krajine!! Never forget the struggle and don't forget the streets! Cheers!

HAWKINGS THUGS in english

1. So let's introduce yourself a little bit, the history of your band, your age, occupation?

-Hi Peter!! First of all, we have to thank you because of your interest on us. Ok, Hawkins Thugs started on December of 2012. We wanted to make a crude rock and roll sound as chiswick 77 and bands like Templars, Evil Conduct, Emergency, Alternate Action, Stiff Little Fingers... About the band members, in the first period, we started with Aritz (singer), Nevado (drummer), Hodei (guitar) and Little Aritz (bass). The first EP was recorded with that line up and also the first shows were played as I told you. Then Karlos entered as guitar player and Harri as the drummer for 2 or 3 shows. Hodei left the band and we did a last show with him on the guitar. Karlos decided to leave the band also and we were only 3 members, Aritz, Little Aritz and Harri. We recorded 6 songs in Nekrosound studios (Karlos' studio) and Hodei and Karlos helped us to record the

guitars. Then Nevado, (first drummer of Hawkins Thugs) joined again the band and Harri took the guitar. Nowadays that's the lineup. Aritz the singer (36 years old), Nevado drummer (28 years old), Little Aritz bass player (26 years old) and Harri guitar player (23 years old). Aritz and Nevado work in factories, Little Aritz is without job nowadays but he used to work in a factory and he uses to tattoo mostly friends. Harri is now studying after his summer-time job in a factory.

2. Last years ago you published I think your EP My Own Path. Can you introduce is shortly, are you satisfied? How much time took recording? Had you any problems with recording?

-Yes, last year we published "My own path" with Contra Records. There are 4 songs, 3 of Hawkins Thugs and a cover of the French band Camera Silens with lyrics in Spanish. It took

more time to publish it than to record it. We recorded it with Karlos, in his studio and with a very few number of rehearsals and we are very satisfied with the result. For the time we dedicate to it sounds great! Hahahaha!

3. Your sound is typical school the Templars, the Veros, or even the Janitors, etc. .. Good charismatic singers voice, and when he saw your old school image in the clip, I really liked it all, how would you describe your music?

Thanks! We would describe our music like simple and melodic, clean and crude guitars with a little of gain and direct lyrics. We define our music as songs to listen in the bar with a beer in the hand, smoke and friends, just music to have fun and express what we like and don't like.

4. How would you describe your overall texts, what are you lyrics?

-There is a little bit of all. From social critics to personal or working time lyrics. In the new songs we recorded you can hear songs like "never believe", that talks about politicians lies, government... "lager lads" that talks about our lifestyles or having fun. They are many different themes.

5. I know you have a little problem in your lineup, where he plays your guitar and drums, already solve this problem ??

-Yes, as I told you before, we had some changes in the lineup, but nowadays we solved that problem. We are Aritz on the voice, Nevado on the drums, Little Aritz on the bass and Harri on the guitar as I mentioned in the first question. We don't discard that someday we will have to do another change because of the jobs, but this is the principal lineup.

6. Are you for the independence of the Basque Country ?? Are you one of the richest regions in Spain, have also their language and their own history ... I think ETA already stopped their terrorist factions, I think you have a chance in these times to independence from Spain when the changing borders in Europe / Ukraine, Scotland referendum /?

-Yes, we are for the independence of the Basque Country, it's one of the oldest European nations and the language and culture are totally different from Spanish. Things are difficult to get the independence.. but we hope someday we will get it. Catalunya is going forward in these themes, autodetermination and in the opportunity on deciding their own future, but this doesn't interest to Spanish government and doesn't give the rights to follow on it.

7. Can you tell me more about the scene in your region and globally in Spain, in the last issue, I had a interview with Knock Out, also love music band Ultimo Asalto ... you have good relations with all the bands ??

-Well, in our opinion years ago was a bigger or more extended scene in our country, there were a lot of bands. Nowadays some of the bands keep playing and new bands have started to play. We have to tell that with the internet and friends of different countries and places is easier to move around other places or countries. Some of us played with our other band, Aggressive Combat, with KnockOut a few months ago in our town and we have a great relationship with them as same as different bands of many different places, for example Lion's Law, HardXtimes, Outreau, Skarmiento.. and many more. We played last year with Cock Sparrer, Discipline, Skarmiento and Ultimo Asalto on the Oktoberfest in Girona. In Spain, the people that is against Basque Country are fascists and we don't meet or unite with them..

8. How do you see to the current political crisis in the European Union? Think it makes sense to keep the single currency the euro?

Increasing unemployment, the economy goes down, this whole circus is just to be rich richer and the poor even poorer .. what do you think, you believe in the European Community ??

As you told this seems a circus.. They say all the time that all is going to be better in some years but nothing changes.. so we don't see any clear future in this. It's time to wake up this slept and cheated society and change this false democracy.

9. Can not remember for some funny story of a concert or pub? What usually drink beer??

-There are a lot of funny stories.. Too much I think, and the ones we forget.. hahahaha. Yes we usually drink beer in concerts or pubs. We

remember one of them in Paris, when Karlos played with us, we get drunk in a bar and some people of the bar took him out dragging and tried to kick him and took out some razors hahaha! But all went ok. Aritz the singer appeared to more than a show that he got drunk the day before and without sleeping.. In Barcelona last year we played in the Beach, Beer, Chaos festival with the two bands, Aggressive Combat and Hawkins Thugs the last day. This was very hard because we got drunk the first two days and the last day we played one concert and with a little stop the second one.. The guitar player got sleep near the bathroom and people from other bands wake him up.. hahaha!! The returns to home are very hard and I can tell you many more but they are too much... hahahaha!!

10 You have recorded new songs? When can we expect a new album? Your last words, plans to the future... (greetings and thanks)

-As I told before, we recorded 6 songs apart from "My own path". This year will be published 3 of them in a single and 2 with another band in a shared single. The other song is a tribute to a band from our town, Arrasate, that is called Zakarrak. We recorded a song of them with the collaboration of the original singer and we made a video. Apart from this, the last record we made was for a tribute EP with other 3 bands, of Runnin' Riot-singer Colin that passed away last year. Nowadays we have two new songs that are not recorded and we are working on more songs. We also have some concerts, for example the 7th of February with Lion's Law and Contra As Cordas in Ourense. Thanks to you for your interest on us and the interview and we hope to play soon in your country!! Never forget the struggle and don't forget the streets! Cheers!

TONS OF CD-VINYL-DVD-MERCH...

OI! - PUNK - HC - SKA - REGGAE OUT NOW!

ALL AVAILABLE AT

Aggroshop.com

Bloody Mary (Brno)

1. Nazdar Bloody Mary, skúste mi na úvod povedať , čo vlastne pijete v tejto dobe, keď ide taká zima, pivo je už na mňa moc studené a ja neviem čo si mám kurva dať, aby som náhodou neprechladol) No a popri tom sa skúste predstaviť ...

Nazdar Picko úvodom zdravím Tebe a čtenáře zinu Real Enemy a děkujeme že s takovýma magorama jako jsme my děláš vůbec rozhovor co pijeme v téhle době je dobrá otázka-asi všechno nedělá nám problém vůbec nic. Studené pivo posiluje náš hlas, slivovice a rum nás zahřívají ale tobě jako fajnšmekrový bych přece jen doporučil něco rozmanitého a míchaného... třeba Bloody Mary? v kapele Bloody Mary je současná skvadra takováhle. Zpěv a kytara já (Rorýsek) solová kytara a doprovodný zpěv Roman "Buco" Bugna, basa Patrik (kapelně přezdívaný na Jung alias Benjamíněk) a za bicíma kraluje Freedy

Roman: Ahoj. Tak ja pijem všetko. Pivo asi najviac. Ani zima mi nevadí keď to podopriem slivovičkou. Ináč volám sa Roman, hram na gitaru a trochen beeeekam v refrenoch.

2. Kedy a ako vlastne vznikla Vaša kapela? Ako poznám tie historky, „sedeli sme v krčme a po desiatom pive sme si povedali, poďme hrať v kapele“, skúste niečo originálnejšie napr. „Pozeral som triangel, uvidiel som Mekyho Žbirku a v tom ma napadlo „chcem byť ako on“)

No žiadny triangel a ani Mekky Žbiro v tom nebyl. Hospoda to taký nebyla. Bylo to na posledni koncertni šnůře Blitzkid když přijeli k nám do štatlu. Na koncertě jsem potkal Buca se kterým se znám už dlouho a o kterým sem věděl že hraje na kajtru, padlo slovo a začali jsme zhanět lidi a kůžebnu. Zapomněl jsem říct že to bylo v roce 2012 na podzim. Zpočátku to vůbec nebylo jednoduché. Všichni kvalitní bubeníci hráli dávno v kapelách a o začínající jsme neměli zájem, jelikož jsme se rozhodli že budeme hrát styl co hrají právě zminovaní Blitzkid. A tam potřebuješ schopného pilota. Po řadě různé pokusů atd jsme konečně našli kůžebnu kterou jsme měli pro sebe a nakonec i díky kamošovi bubeníka jménem Pišta. Já hrál v té době na basu a takhle to valilo až do podzimu roku 2013 kdy k nám došel basák Martin. Nechtěl jsem na ni hrát, ale nebylo zbýt když nikdo nebyl. Po jeho příchodu jsem začal hrát i já na kytaru a okolo prosince jsme točili malou nahrávkou- demáč. Byli to čtyři skladby které se potom objevily i na albu Vycházíme vstříc. Po nějaké době jsme začali koncertovat a zároveň se objevovat problémy které vyústily k pozdějšímu odchodu jak Pišty tak i Martina, který byl ještě v natočení naší první desky. Tu jsme točili letos v květen-červen a pomohl nám Samuel (ex bubeník Zeměžluč, Madpigs) Okolo prázdnin k nám přišel Freedy a v září Jung

Roman: S Rorom sa pozname už dlhší čas. Večšinou sme sa stretli niekde na koncerte a tak nejak sme o založení kapely rozpravali furt. Zlom nastal asi na koncerte BLITZKID. potom sme dali scuka v krčme u Srdci vysvetlili čo a ako a zistili sme že by to mohlo fungovať. Zo začiatku sme chceli hrať horror punk ale na koniec vzniklo to čo je teraz na CD.

3. Po vypočutí vašeho dema som dospel k názoru, že ste už niekde museli hrať, pretože vám to fakt ide, žiadne jednoduché hranie sa na punkáčov, ale dosť zložitá hranie sa na punkáčov) Tak, kde ste sa teda skrývali pred Blood Mary??

Děkujeme za lichotku a povzbuzení ale opravdu nejsme žádní profici a hudební virtuozové. Jediný kdo je opravdu kabráček tak jíz zminovaný Samuel. Je to opravdu špička co se týče bicích a já jsem nesmím rád že u toho byl. Proto to možná zní tak jak zní. Já hrál předtím v různých kapelách a projektech. Za zmínku asi stojí Ducks neverdie ve kterých jsem tehdy působil a myslím žeš nás aji viděl na vánočním mecheche který vždy pořádala Operačka Buco je zkušenější. Hraje už dlouho a v jeho domovíně na Sk má kapelu 3XD se kterou hrají roky. Náš Jung začíná od piky a Freedy hrál s úspěšnou hardcorovou kapelou

FILTHYMINDS

Roman: Ja som hral-ešte hrajem v kapele 3 krat denne u nas doma ale to už je skor príležitosťne. Žiadna virtuoziťa vtom neni. hrali sme čo nas napadlo a tie skusenosti som využil aj v BM.

4. Keď sme sa už konečne dostali k tej nahrávke, skúste mi ju trošku predstaviť, koľko obsahuje pesničiek, kde ste ju nahrali, o čom sú vaše texty, kde sa dá kúpiť a v koľko ks náklade vyšla a tak ďalej...

takže deska se jmenuje "Vycházíme Vstříc" obsahuje deset skladeb a točila se ve studiu Sonidos na který jsem dostal echo od kamarádů. Majitel je sice víc do metalu ale je to opravdový profík hodně nám pomohl a myslíme že i vystihl přesně jakěj zvuk chceme mít. Jsme naprosto spokojeni s jeho prací a dovolím si říct, že tam budeme točit všechny desky. Padli jsme si do noty a stali se z nás přátelé. A to je důležitý!!!! Texty jsou o životě o zábavě a hlavně o pocitech který mám v téhle době. Všechny texty píšu totiž já. Cd se dá zakoupit v obchodech Hardset a Lumbers. Zatím jsme to dál neposílali. Vyšlo v 300 kusech a zatím jsme s prodejem jakžtakž spokojeni

Roman: Tak CD sa vola "VYCHAZIME VSTRIC" a vyšlo to myslím v 300 ks. nahravka vznikla v štúdiu SONIDOS o ktorom sme sa nejak dopyču a myslím že Zdenal ktory je trochu viac metalovy sa s nami trochu pohral a vytvoril dobry zvuk s ktorym sme spokojny a všetko okolo toho.

5. Vidím, že na to idete zhurta a stihli ste už nahráť aj dva veľmi dobre spracované clipy, kto vám ich spravil na takto profesionálnej úrovni?? Prečo práve tieto dve pesničky??

Klipy jsou opravdu dobře zpracované a máme radost že se to lidem líbí. Na song Nesouhlasím ti nemůžeme prozradit kdo to je ale věř že tu osobu velmi dobře znáš nechce aby kdekoliv figurovalo její jméno a my to samozřejmě respektujeme. Udělal(a) to kvůli mě protože se známe roky a funguje mezi náma velmi bratrskéj vztah. Na song Fight Club Brno to dělal jeden kamoš co dělá grepling a známe se přes mého trenéra kickboxu Lukáše Wolfa který je i jeho trenérem. Jmenuje se Standa Hruban a žije se tím. Pokud by nějaká kapela chtěla využít jeho služeb ať se mi klidně ozve. Tyhle dva klipy byli udělaný na songy o kterých si myslíme že jsou nejsilnější. Navíc máme k nim vřelý vztah. Zejména já k Fight Clubu Brno Roman: ať já si myslím že tie klipy su dobre a som rad že sa to ľuďom pačí.

6. Keď môžem poprosiť ešte jednu otázku ku Vašemu clipu „Fight club Brno“.. Máte nejaký vzťah ku tomuto klubu, chodíte na bojové športy? Po vzhliadnutí videa som si povedal, že Vám na koncerte určite kúpim pivo, aby som nemal nejaké problémy.)

Fight club Brno je nový klub ktorý vede môj kamarád Lukáš Wolf. Pod jeho vedením se tomuhle sportu věnuju už nějaký čas. byla to taky právě prosba Wolfika abych jim napsal hymnu ke které se udělá i potom klip. Závěr už znáte sami jak to dopadlo. Není mi to cizí, miluju bojové sporty všeho druhu ale musím přiznat že moc času na sledování není. Žena, pes, práce, kapela tohle vše mi zabírá tolik času že není nazbyt. Jsem rád když si zajdu zatrénovat dvakrát třikrát týdně abych se udržel v kondici. Pivo nám kupovat nemusíš... panáky postačí

Roman: Pesnička Fight club mala pred tym úplne iny text a na prosbu Rorova a už aj môj kamoša Wolfa Roro napísal nový text a k tomu potom vznikol klip. Bojové športy nepestujem. Bojujem s alkoholom. Likvidujem ho. HaHa.

7. Podľa vašeho punkového image ma napadá otázka, ako sa pozeráte na momentálnu punkovú scénu? Ktoré kapely na Československej scéne sú pre vás top a ktoré z tých novších vás v poslednej dobe zaujali, okrem Bloody Mary tohle je hodně těžká otázka...myslím si že nejsem zrovna ten pravý který by měl tohle rozebírat a hodnotit. Řeknu ale tohle. Jsou mě k smíchu kapely který hrají ten USA skate punk styl a snaží se řadit do škatulek takových veličin jako jsou Rancid, US Bombs a mnoho jiných. Tyhle kapely miluju, jsou to pro mě legendy, ale v první řadě si myslím že by kapela měla mít svůj sound a nesnažit se jet v kolejkách něčoho jiného, ale snažit se hrát originálně. I když už je to těžký, těch kapel je mraky a dnes už opravdu s něčím novým vylézt ven je rarita. Já mám rád prostě starý syrový punk který je melodickéj s dobrýma textama. A nejlepší texty píše hlavně život... Co se týče toho top ten v punku tak to jsou jasné SPS, Zona A, NVÚ, Slobodná Europa, Konflikt, Davová psychoza a řada dalších. Pokud se to týká Oi tak je to Operace Artaban, The Riot, starý domež Incident, byla by toho celá řada... Já poslouchám hlavně taky rocknroll. Nejsou mi ale cizí i jiný hudební styly. Je to omezenost pokud je člověk jen na jedné muzice.

Roman: Ja som vyrastal na metale, ktorý mam rad dodnes, ale ten punk and roll sa mi zda byť bližší. A kapely čo sa mi pačia? Je ich veľa ale asi najviac tie staršie klasiky: Slobodna europa, ZonaA, N.V.U., SPS, Davova psychoza... je ich fakt veľa.

8. Rorýsek, poznáme sa viac menej zo skinheadských akcií, chodíš na ne už celé roky, prečo vlastne si sa nikdy neostrihal do hola, vyzeral by si ešte drsnejšie , hrali ste nedávno v Brne po boku Operace Artaban, ako sa Vám hralo na tomto koncerte pred toľkými pleškami?

ale ano...když jsem mýval hlavu oholenou dohola ale to mi bylo tak 14 a trvalo to tak dva roky. Byl jsem mladěj zobák co byl silně ovlivněnej hudbou Orlíku a Krátkýho Procesu. Raději to na sebe vybalím teď než aby to někdo později vytáhl proti mě. Je to pravda. Ale jak říkám. Blbost patří k náctiletému věku a člověk se prostě hledá. Někdo na to přijde brzo a někomu to nedojde nikdy. Ted se bavím všeobecně o vývoji mladého člověka. Nelituji minulosti, nikdy ničeho nelituju na všem najdeme něco špatné a něco zlé. Člověk se aspon poučí z chyb. Dohola jsem byl nedávno protože jsem prohrál sázku a musel jsem shodit svého čerokýže :-)) na akci co pořádala Operačka se nám hralo skvěle i když musím přiznat byli jsme trochu nervozní. Před tolika pleškami Bloody Mary ještě nehrála ale myslím že jsme to zvládli dobře. Ostatně důkaz toho byl že za námi přišli i cizí lidi které jsme neznali a gratulovali za dobře zahanou show. To nás potěšilo. Jinak já se s klukama z OA znám hodně let, jsme přátelé a chodili jsme aj na škopek hafo. Ted co hrajú v kapele je toho času čimďal mňi a navíc i samotná OA je zaneprázdněná. Se skinheadama nemám problém. Každěj skinhead je punkáč, ne každěj punkáč je skinhead. Víc k tomu nemám co dodat...

Roman: Koncert sOA dopadol si myslím dobre. Zatiaľ asi najviac ľuďi čo sa na nas prišli pozrieť HA HA: a asi sa im to aj pačilo.

9. Posledné slová na záver, poďakovania, pozdravy, citáty, verše, čo vás napadne..

Lidem pouze na závěr říct: vyser se na politiku, nemá to cenu neustále řešit co kdo atd. Dělá to jenom bordel mezi kapelama a lidma všeobecně. Pokud chceš abysme ti přijeli zabrnkat a zazpívat naše uchylné a primitivní písne tak nás kontaktuj budto na bandzone.cz a nebo na fb stránkách. Web. stránky ještě nemáme. At se daří Picko tvému časopisu, tvé rodině a celkově ať jste všichni čtenáři zinu v pohodě a snad se brzo uvidíme na koncertech. Bloody Magors Rebels Roman: Chcel by som poďakovať všetkým tory nam držali prsty a podpövali nas v hrani. Este raz ďakujem a dúfam že sa uvidíme niekde na oncertoch ktorých bude teraz viac. Zatiaľ...

BRMBOLCE / Punk-rock z Martina

Keďže som pôvodcom z Martina rozhodol som sa, že spravím rozhovor s nejakou domácou kapelou priamo z tohto mesta.. Kontaktujem sa so Žiletkom, ktorý už hrával vo viacerých Punkových formáciách a dohadujem toto interview.. Dobré chlapi tak ideme na to, skúste sa mi na začiatok trochu predstaviť... , vznik kapely, vek, zamestnanie a niečo málo o sebe...

Keďže v kapele nepôsobím od jej začiatku tak otázku o vzniku nechávam na basáka Deffa ktorý je jediný člen z pôvodnej zostavy.

Sme punk-rocková kapela Brmbolce z Martina a hráme jednoduchý trojakkordový punk. Vznikli sme už v roku 2003, keď sme sa dohodli ako partia kamarátov, že dáme dokopy kapelu. Názov bol známy už dávno dopredu. Slovo brmbolce dostatočne vystihuje náš vzťah k okoliu a životu. Nie je to nič úderné, naopak, hovorí to, že všetko máme na saláme... teda vlastne na brmbolcoch... ritných. Ako roky plynuli, naučili sme sa trochu hrať (ale nie zase veľa, lebo všetkého veľa škôdi), pomenili sme sa a teraz hráme v zostave - Žiletka - gitara, spev, Šuďo - gitara, spev, Majky - bicie, spev a Deff - basa, spev. Snažíme sa robiť jednoduchú punk-rockovú hudbu (radšej hráme rýchlejšie ako pomalšie) s vtipnými, ale aj vážnymi textami. Ani my sami sa nebereme príliš vážne. Nechceme tým povedať, že nás nič netrápi, ale okolo nás je plno kapiel, ktoré riešia vážne veci, zamýšľajú sa a snažia sa ísť v textoch do hĺbky, tak sme sa rozhodli, že my budeme ľudí baviť. Aj samotné koncerty sa snažíme mať veselé, málokto sa na koncerty príde zamýšľať alebo smútiť. Na druhej strane veríme, že si v tých našich textových výtvoroch ľudia nájdu aj vážnejšie témy.

Predstavenie jednotlivých členov:

Žiletka (30) (bývalé kapely: V.P.N., Chov-Hro-Chov, Madafakabrada) - asi najznámejšia postava kapely, už nejaký ten čas derie koncertné pódia a nevyzerá, že s tým tak skoro prestane. Popri krčmárčeníu (Včelín Music Bar) pracuje ako správca počítačovej siete.

Šuďo - (27) (Absurdita, Sociálny prípad, Madafakabrada) - Žiletkov brat a rovnaký drvič šiestich strún je tiež známy z rôznych predchádzajúcich kapiel. Vďaka bohu, z týchto kapiel, Brmbolcom sa venuje najdlhšie. So Žiletkom ich nespája len spoločné priezvisko, ale aj krčma. Okrem toho pracuje ako skladník.

Majky (27) (Jelly Babies, Vaudeville, The Blots) - okupovač chrastidiel a búchadiel už s Brmbolcami pred rokmi odohral pár koncertov a po čase sa k nim opäť vrátil. Ako obaja predchádzajúci, aj on má kopu skúsenosti s inými kapelami, s ďalšími dvoma dokonca hráva doteraz. Pracuje ako skladník.

Deff (31) - najstarší člen a zároveň jediný pôvodný. Prudko spomaľuje vzlet kapely, keďže pracuje mimo Martina, a preto môžu byť skúšky len po víkendoch. Pracuje ako kameraman a strihač.

Požeral som sa na Váš bandzone profil a prišiel som dokonca na to, že máte už za sebou jeden plnohodnotný album, no tak sem s tým.. trochu ho predstavte, koľko obsahuje pesničiek, o čom vlastne spievate, kde ste ho nahrali, v akom náklade vyšiel a či ste ho vydali na vlastné náklady, kde si ho vlastne môžem kúpiť, stiahnuť prípadne...

Áno, na prelome rokov 2010 a 2011 sme sa konečne dokopali k tomu, aby sme po sebe zanechali nejakú nahrávku. Tá má 12 piesní a odráža vývoj kapely počas rokov. Obsahuje pesničky od najstarších (Jednotka, Prachy), až po tie novšie. Nahrávali sme ho na skúšobni za výdatnej pomoci nášho kamaráta a skvelého hudobníka Jana Lovása (ten sa postaral o nahrávanie, mix aj mastering), ktorý je v martinskom undergrounde dosť známym pojmom. O grafiku sa postarala Zuzka z Mikiki Design. Vydali sme si ho na vlastné náklady v počte 100 kusov, ktoré sú už takmer všetky rozdane. Ostalo nám posledných pár kusov, ktoré rovnako radi darujeme. Ďalšie dorobenie nákladu neplánujeme. Album sa volá Od podlahy na hrane - čo znamená, že ideme od poctivej punkovej podlahy až po hranu našich schopností (na tom speve je to niekedy hodne poznať). Na albume sme sa nehrali na umelé veci, nahrali to tak, ako to cítime, jednoducho, špinavo a aj s chybami. Sme proste nedokonalá kapela a vôbec sa za to nehanbíme. Texty piesní sú o všetkom možnom. Od udalostí, ktoré sa nám stali, po kritiku niektorých ľudských vlastností, cez vymyslené príbehy až po paródiu na niektoré pesničky. Album sa dá veľmi jednoducho stiahnuť na bandzone.cz, dokonca som ho zazrel aj na najznámejšom slovenskom serveri, odkiaľ všetci sťahujú.

Áké kapely ovplyvnili vašu hudbu a kde presne by ste sa asi zaradili, alebo zaškatulkovali, keby ste sa museli

Sami seba vnímame ako kapela, na ktorú by sa dalo charakterizovať ako brmbolce-alko-faloš punk. Nieže by sme boli alkoholici, ale radi sa pivom posilníme aj počas koncertu a sem-tam sa o tom snažíme s nadhľadom aj zaspievať. Moc sa do tých punkových štýlov asi zaradiť nevieme. Je to proste jednoduchá hudba, priamočiara, bez nejakých výrazných vyhrávk, sól, medzihier alebo komplikovaných prechodov. A sem-tam sme falošní... no a? Kto nie je...

Kedy sa chystáte zase do štúdia, hrávate momentálne nejaké nové pesničky?? Chcel som sa tiež opýtať koľko koncertov máte za sebou?

Do štúdia sa chystáme aj nechystáme. Pieseň na druhý album máme z veľkej časti hotové. Musíme dokončiť pár piesní a druhý album je už na ceste. Chceme ho rovnako ako ten prvý nahrat čo najviac svojpomocne. Kamaráti spravili také malé štúdio takže asi tam to celé zbúchame a nový album by mal uzrieť svetlo sveta v prvej polovici roku 2015. Tešíme sa na to lebo nové piesne samozrejme hrávame aj na koncertoch a majú úspech. Počet koncertov ťažko odhadnúť. Evidentne ich nie je toľko, koľko by sme chceli, ale náš odhad je že niečo okolo 50. Medzi špeciality hádam patrí náš dvojkonzert v Kladne a v Prahe kde sme zažili super výlet s kapelou V.T.Marvin.

Žiletka viem, že si začínal svoju punkovú kariéru v kapele VPN, čo sa vlastne stalo s touto kapelou, prečo sa rozpadla, Spievák Fešák pôsobí teraz v nejaké kapele?? Hrali ste ešte v nejakých iných hudobných formáciách?

Áno je to tak. Keď som hral vo VPN-ku tak to boli super časy ale ako to už chodí sme sa po čase rozpadli kvôli nezhodám v kapele ale to by som nejak nerozmazával. Nebolo to nič vážne a doteraz sme všetci kamoši a sem tam sa stretneme. Ved' koniec koncov sme mali taký malý comeback kedy sme sa dali opäť dokopy ale už bez basáka Miša, naskúšali sme staré piesne a odohrali zopár koncertov na strednom aj východnom slovensku. Fešák momentálne nepôsobí v žiadnej kapele pokiaľ viem. Mišo už na basu nehrá a bubeník Dano hral v kapele Kľemones a Disident. S Disidentom hrá dodnes.

Priznáš sa, že som už nepoľsko rokov mimo Martina, ani poriadne neviem aké kapely tam fungujú, kde sa chodí na pivko, akúste mi trochu popísať momentálnu punkovú situáciu v mojom rodnom meste Sú tam nejaké nové plešky??

Pravdu povediac tu už nie je toľko punkových kapiel ako kedysi. Zo starých kapiel asi hlavne Odpad. Sú nejaké nové kapely hrajúce rôzne štýly ale prehľad v tom veru nemám. S pleškami sa to určite uľadnilo. Nieje to taký brutál ako to bolo v časoch keď si bol ešte v Martine.

Spolupracujete s krčmou Včelín, kde prebiehajú celkom pravidelne Punkové koncerty, aké kapely ste doteraz robili, koľko ľudí chodí na tieto koncerty, opláti sa ešte v dnešnej dobe robiť takéto undergroundové koncerty??

Krčmu Včelín sme si do parád zobrazi s brácom Šuďom a robíme tam pravidelne undergroundové koncerty. Prevažne punk, ale začíname robiť aj HC koncerty a máme v pláne vyhovieť aj ľuďom ktorých oslovil jazz či rock. Taktiež pre domácich (keďže Včelín je typická dedinská krčma) organizujeme tanečné zábavy, Silvestra, v januári tepláková párty s muzikou 60-tych a 70-tych rokov a podobne. Snažíme sa vyhovieť viacerých vekovým kategóriám.

Ďakujem za rozhovor, prajem veľa a šťastia s kapelou, organizovaním koncertov, môžete nechať nejaké pozdravy, odkazy, pod'akovania ...

Určite pozdravujeme všetkých ľudí ktorí si to zaslúžia a nepozdravujeme všetkých zákerných hajzlikov ktorí si to nezaslúžia. A v neposlednom rade pozdravujeme teba Picko, ďakujeme že sme dostali takúto príležitosť zviditeľniť sa a želáme nech sa Ti darí v živote a to isté želáme tvojmu fanzinu.

Nakoniec hádam dodám že ak by sa niekomu zapáčila naša tvorba, a chcel by nás pozvať hrať, tak za cestovné náklady a nejaké pitné občerstvenie zahráme kdekolvek.

CRITICA

Nazdar. Predstavte nám na úvod trochu kapelu (vznik, členov ...)

Čaute. Sme kapela Critica, vznikli sme v septembri roku 2010. Od začiatku hráme v tej istej zostave Smejo (spev + gitara), Maťo (basa + doprovodné spevy) a Juro (bicie).

Viem, že každý člen predtým hral v neakej kapele. Ako ste sa dali dokopy?

Po ukončení pôsobenia v kapelách Verejná bezpečnosť a Živelná pohroma mal každý z nás chuť hrať ďalej a keďže sa poznáme nejakú tú adventnú nedeľu, dali sme dokopy kapelu.

Máte za sebou nejaké nahrávky, alebo niečo ešte len pripravujete?

Máme nahraté naše prvé EP, ktoré sme si celé nahrali a vydali na vlastné náklady.

Ako by si charakterizoval štýl, ktorý hráte? Nemyslím tým, že sa máte škatuľkovať ale o čom sú Vaše texty a hudba...

Hráme názorový HC punk a naše texty majú poukážať na morálku a svedomie.

Ako hodnotíš tzv. scénu v našom meste? Čo sa kapiel týka, ľudí a koncertov...

... nestíham sa čudovať, koľko je v LM ľudí, čo hrajú na nejaký hudobný nástroj a majú svoju kapelu. Ale kde tí ľudia (kapely) sú???

Každý hundre, že sa tu nič nedeje a že tu skalpel pes, a keď je koncert majú zrazu všetci povinnosti a nemôžu sa ho zúčastniť... na sociálnych sieťach sa zúčastní každý, no realita je taká, že usporiadateľ má problém vyplatiť kapely zo vstupka tej „masy ľudí, čo sa na koncerty zúčastnili“.

Touto cestou pozdravujem LM a LH kapely, čo hrajú pravidelne a nemenia členov a názvy kapiel ako ja ponožky a zároveň pozdravujem ľudí, čo sa zúčastňujú koncertov aj na poslednú chvíľu a vedia si ich užito.

Áký bol zatiaľ Váš najlepší alebo najhorší koncert? Máte aj nejaký vtipný zážitok z akcie?

Maťo moja najakcia s Criticou bola v Žiline v Bullwar bare a ešte aj náš prvý koncert na domácej pôde s kapelou Houba a Tom77 (dikiMajo).

Smejo podľa mňa sme hrali vždy po boku s kapelami, ktoré už v našich kruhoch niečo znamenajú a za vydarenú akciu považujem koncert v Dovalove a jeden z koncertov nášho turné v SNV.

Juro podľa mňa bol náš najlepší koncert na tohtoročnej akcii zvanej HeatConnector, stálo to tam za to, či už hudobne, organizačne, ale aj prostredím a účastníkmi.

Viem, že Juro má na sebe nejaké to tetovanie Ako sú na tom ostatní členovia kapely a celkovo aký máte k tetovaniu vzťah...

Maťo žiadne tetovanie nemám, ale môj vzťah je kladný.

Smejo tetovanie sa mi na ľudoch páči, ale ja nemám rád veci, do ktorých idú ľudia masovo a tetovanie je momentálne in. Juro - voľné miesto na tetovanie sa na mne určite ešte nájde, ja proti tetovaniu nemám absolútne nič.

Venujete sa dávkym športom?

Critica sa celoročne aktívne venuje slovenskej hádzanej. V zime sa vybláznime na svahoch a v lete si občas zahráme hokejbal.

Váš názor na Punk and SkinsUnited? Myslíte si, že niečo také existuje ešte a má to význam?

Ľudia by si mali nájsť spoločnú reč a spájať sa, ako už v živote, tak aj v hudbe..

Ako kapela sa hlásite k ochrancom zvierat (s čím samozrejme súhlasím). Angažujete sa aj v dákej organizácii?

Bohužiaľ v žiadnej organizácii aktívne nevystupujeme, ale organizujeme, zúčastňujeme sa a podporujeme akcie; ktorých výťažok putuje na pomoc zvieratám, podporu útlakov a rôzne účely.

Je niečo, čo som sa nepýtal a chceli by ste sa k tomu vyjadriť?

Je toho veľa a nedá sa ku všetkému vyjadriť okamžite.

Niečo na záver, plány do budúcnosti... (pozdravy, pod'akovania) Ďakujem za rozhovor a nech Vám to ešte dlho hrá

Ďakujem a pozdravujem všetkých, čo pri nás stoja bez ohľadu na okolnosti. Buďte dobrí!

BOYS WITH BOOTS

1. Predstavte sa nám trochu, niečo z histórie kapely, vek, práca?

Takže... kapela funguje približne od roku 1999 odvtedy s mnohými zmenami v zostave. Len Martin (spev) a Sasho (gitaru) sú ešte z tej pôvodnej. Možno že sme jediná apolitická kapela v Bulharsku, je to vlastne taký malý zázrak, že stále hráme a širšie pouličný zvuk aspoň teda do nášho domovského mesta Varny. No a ja volám sa Kamen, mám 35 a pracujem v odvetvi grafického dizajnu a ilustrácií.

2. Od kedy si v kapele, cítite sa ako skinhead band?

Ku kapele som sa pridali v roku 2007 na bicie, ako náhrada pôvodného bubeníka a môjho veľmi dobrého priateľa Nixon. O hudbu subkultúr sa zaujímam od 14-tich rokov, bubnoval som v rozličných kapelách, ale úplne jasne mi vychádza Oi hudba ako najobľúbenejšia. A čo sa týka skinhead kapely... niektorí z nás sú skinheads, niektorí nie... ale najdôležitejšie je, že sme dobrí priatelia z tejto skupiny ľudí, ale aj mimo nej.

3. Mal som príležitosť vypočuť si Vašu live nahrávku a musím uznať, veľmi sa mi páčila, zborový refrén „skinhead“ do pokrikov Oi!, dobrá gitara, profesionálne bicie, ha ha (viem, že si bubeník:-) ok, ktoré kapely Vás ovplyvnili a o čom spievate?

Naše hudobné vplyvy sú rozsiahle a veľmi rozličné, od skorého skinhead reggae, cez NYHC, psychobilly až po viking rok a hard rock kapely. Ale pokiaľ sa týka hudobných chutí, spoločné máme napr. Cock Sparrer, Templars, Oxblood, Condemned 84, 4Skins, atď... Texty sú o veciach čo sa okolo nás dejú priateľstvo, divoké noci, práca, sklamanie a hrdosť na to kým sme.

4. Je v Bulharsku ťažké hrať skinhead hudbu? Bol som pár krát u Vás na dovolenke, ale musím priznať, nikdy som nevidel skinheads, chodí na Vaše koncerty veľa skins a punks?

Úprimne môžem povedať, že skinhead kultúra v Bulharsku bola vždy spájaná s pravicovým politickým extrémom kvôli médiám, futbalovému chuligánstvu a úzkoprsmým ľuďom. Našťastie prišla doba, kedy je informácii všade viac ako dosť a nájdú sa spôsoby ako vychovať „novú krv“. A nie len tých mladých... prvá formácia kapely Boi's with Boots bola jasným príkladom o čom streetpunk naozaj má byť punk rockeri a skinheadi držia spolu, strániac sa všetkých tých politických sračiek. Prvá zostava bola veľmi provokatívna a pre niekoho aj neuveriteľná vidieť mohykánov a vyholené hlavy hrať spolu v kapele. Aj v dnešnej dobe vidno na našich koncertov veľa rozličných subkultúr (punk, metal, HC kids, skins) všetci spolu, smejú sa a dobre sa zabávajú.

5. Keby ste mohli v kapele niečo zmeniť, čo by to bolo?

Vymenil by som naše pečienky... hahaha...skúšky sa stávajú dobrou výhovorkou poriadne sa opiť. Zároveň ale takto vymyslíme aj nejaké dobré piesne... pokiaľ sa nájde inšpirácia...

6. Najdôležitejšia otázka, ha ha... Ktoré pivo je v Bulharsku najlepšie?

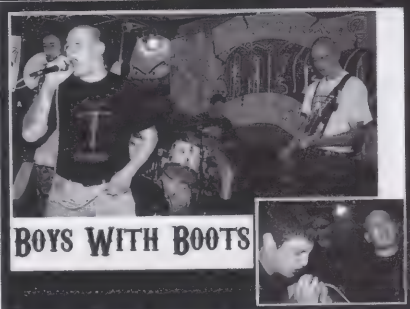
To je veľmi relatívna otázka, záleží hlavne od každého osobnej chuti. Pre mňa je najlepšie jednoznačne PIRINSKO, to bez pochyb, nie príliš silné a výborné na nedeľnú opicu.

7. Viem že si dlhé roky žil v Španielsku, tam si hral v Oi!/Viking kapele Holmgang, koľko albumov ste nahrali? O čom sú texty a ste asi jediná Viking Oi! kapela zo Španielska, ktorú poznám, prečo vlastne texty o Vikingoch??

Áno, viac ako 11 rokov som žil v Madride, búchal tam vo viacerých kapelách a Holmgang bol jeden z projektov, ktorý som si užíval najviac. Väčšina kapely mala podobný zápal a vášň pre kultúru severu a počúvali veľa nahrávok od Ultima Thule records (možno ja som bol jediný koho zaujímalo hlavne psychobilly a punk rock). Takže vlastne inšpirácia čerpala kapela priamo zo škandinávskej mytológie, ale všetky skladby boli v španielčine. Aby som vymenoval aspoň pár: Ragnarock (Ultima Batalla), Vikings, Valkiriyas.. mali sme aj song o Berserkeroch. Zbytok skladieb sa venoval botám Dr. Martens, mestu Madrid alebo text napríklad proti skurveným pedofilom. Nahradli sme iba jeden singel "Oi! Madrid", nanešťastie sa kapela rozpadla predtým, než sme dokázali nahráť regulérny album (mali sme materiál pre celé LP, možno aj viac). A prečo Viking Oi dôvod bol asi v zmesi našej hudby, čo bol vlastne Oi zvuk a texty o severskej mytológii.

8. Mohol by si trochu popísať španielsku scénu z pohľadu bulharského Skinheada? Ktoré kapely sú podľa Teba najlepšie? A aký si mal pocit zo všetkých tých politických frakcií tam?

Pre mňa najlepšie španielske kapely boli z 80tych rokov nie iba v Španielsku, myslím celosvetovo. Decibelios, Ultimo Resorte z Barcelony, Eskorbuto, RIP, MCD, Las Vulpess z Baskicka... TDK, Kaka de Luxe, Broma de Satan, Toreros after Ole a Larsen z Madridu... Los Ilegales z Astúrie... Siniestro Total z Galicie, Interterror z Valencie... toľko veľa výborných kapiel. Ja sa nepovažujem za skinheada, alebo punk rockera, len za niekoho s veľkým záujmom o undergroundovú scénu a hudbu. No a niektoré z mojich obľúbených za posledné roky: HETAROI, AREA DE COMBATE, RIOT SQUAD, GLORY BOYS, BLOOD PINTS, PENNYCOCKS, BOGAVANTES CON TIRANTES, STASI, AMENAZA SOCIAL, SUBURBAN REBELS.. je ich naozaj veľa... mal som tu možnosť stať na jednom pódiu s niektorými z nich. No a otázka o politike pred pár rokmi sa myslím veľa kapiel vyhýbalo hlavnému mestu ako miestu na hranie, práve kvôli politike. Byť "apolitický" alebo "hrať v apolitickej kapele" niektoré frakcie považovali za smrteľný hriech. V posledných rokoch sa objavilo pár skvelých distíer a jednotlivcov, ktorí umožnili koncerty kapiel ako Evil Conduct, Perkele alebo Bishops Green...aby som vymenoval aspoň niektoré.

9. Keď' najbližšie prídem do Bulharska, čo by si mi odporučil určiťe vidieť? Milujem hrady a históriu...

Po celej krajine môžeš vidieť veľké historické monumenty od Tráckych hrobiek, starodávnych Rímskych ruin, až po stredoveké hrady. A samozrejme v ruke fľaša piva....

10. Tvoje posledné slová, plány do budúcnosti (pozdravy a poďakovania)

Veľká vďaka za Tvoj záujem, dúfam že sa jedného dňa osobne stretneme, alebo si zahráme s Vašou kapelou. Pozdravy z mesta Varna !!!

11. úplne posledné otázky: Napiš mi niečo viac o Tvojom fanzine, koľko robíš kópií? Prečo nevychádza v angličtine? Koľko čísel už si vydal?

Fanzin čo robím je úplne old school, všetko tobené ručne, nožnice, lepidlo ... to je môj software. Každého čísla vyjde 350 kópií, teraz pracujem na treťom vydaní. Je len v bulharskom jazyku, lebo je hlavne orientovaný na bulharských čitateľov. Ale vyzerať to tak, že ľudia z vonku by mali tiež záujem o zine.. takže je v pláne vydať aj anglickú verziu niektorého z ďalších čísel

English version:

1. So let's introduce yourself a little bit, the history of your band, your age, occupation?

Well..., the band started approximately in 1999, with a lot of changes in the line-up. Martin /vocals/ and Sasho /guitar/ are from the original formation. Maybe we are the only apolitical oi band here in Bulgaria nowadays, and the miracle is that we are keep playing and bringing the street noise at least in our hometown Varna. About myself my name is Kamen, 35 years old, working in the area of graphic design and illustration.

2. Since when have you been in the band, do you feel skinhead band ??

I joined the band in 2007 on the drums, replacing the original drummer and a very good friend of mine Nixon. I'm interested in subculture music from the age of 14, drumming in a lot of bands, but for sure the oi music is my favorite. As for a skinhead band...well some of us are skinheads, others no...but the most important is that we're good friends into and out of the group.

3. I had the opportunity to hear your live recording and I have to admit, I really liked it, choral refrain of "Skinhead" to the cry Oi! . Good guitar, drums professionally of course, ha, ha / I know you play the drums:-) / ok, Which bands influenced your music, what are your lyrics ??

Our music influences are very vast and different from the early skinhead reggae, new york hardcore, psychobilly, to Viking rock and hard rock bands. But we all have common musical tastes like COCK SPARRER, TEMPLARS, OXBLOOD, CONDEMNED 84, 4 SKINS, etc...

The lyrics are about the things happen around us friendship, crazy nights, jobs, disappointments, be proud of what we are...

4. It is difficult to play in Bulgaria skinhead music ?? I've been a few times on holiday in Bulgaria but I must admit, I've never seen skinheads, go to your concerts lot - skinheads and punks ??

To be honest in Bulgaria the skinhead culture have been always related with the right political extremism, due the medias, the football hooliganism and narrow minded people. Fortunately now there is a lot of information, that is a good way to educate the "new breed". And not only the young ones...the first formation of BOIS WITH BOOTS was a bright example what should be a street punk punk rockers and skinheads hang together, away from all the political bullshit. The first line-up was so provocative or even incredible for someone to see Mohawks and shaved heads play in a band together. Even now you can see different subcultures (punks, metalheads, hard core kids, skins) in our concerts, all together... having a laugh and great time.

5. If you could change something your band, what would it be ??

I would change our lives....hahahaa....the rehearsals sometimes are such a good excuse to get drunk. At the same time we create some good songs too ...if we are inspired...

6. The most important question, ha, ha ... What beer is the best in Bulgaria ??

That's a relative question....depending of the personal taste. For me PIRINSKO is the best, no doubt.....not too strong and perfect for the Sunday hangover .

7. I know you lived for many years in Spain, he even played in the Oi! / Viking band Holmgang how many albums you have recorded ?? What are the lyrics and you also probably the only Viking Oi band from Spain that I know why legal texts on Viking ??

Yes, I have been lived for more than 11 years in Madrid, playing drums in a few bands and Holmgang was one of the projects I most enjoyed. The majority of the band had a common passion about the North culture and listened a lot of Ultima Thule records /maybe I was the only one, interested mainly in psychobilly and punk rock/. So basically the inspiration of the lyrics came straight from the Scandinavian mythology, but all of themes sang in Spanish. To name just a few - Ragnarok /ultima batalla/, Vikings, Valkiriyas....even we had a song about Berserkers.

The rest of the songs have been related to dr. Martins boots, the city of Madrid or against the fucking pedophiles. We recorded only one single "OI! MADRID", unfortunately the band split up, before we could record a full album /we had materials for an entire lp or even more/. And why Viking oi suppose the reason was the mixture of our music, that was basically oi sound and the lyrics about the north mythology.

8. Can you describe a little Spanish scene as seen by the Bulgarian skinhead ?? Which bands are best for you ?? and also how did you feel about all the political factions ??

For me the best spanish bands are from the 80's not only in the Spanish scene, the bands from that decade are worldwide recognized. Decibelios and Ultimo Resorte from Barcelona, Eskorbuto, RIP, MCD, Las Vulpess from the Basque Country... TDK, Kaka de luxe, Broma de Satan, Toreros after Ole and Larsen from Madrid... Los Ilegales from Asturias... Siniestro Total from Galicia, Interterror from Valencia....so many, many outstanding bands. I don't considerate myself skinhead or punk rocker, just someone interested in underground scene and music. And one of my favorites from the last years are: HETAROI, AREA DE COMBATE, RIOT SQUAD, GLORY BOYS, BLOOD PINTS, PENNYCOCKS, BOGAVANTES CON TIRANTES, STASI, AMENAZA SOCIAL, SUBURBAN REBELS...a lot of bands reallyhad the opportunity to share the same scene and good moments with some of them. The question about the politics well some years ago I think a lot of bands avoided the capital as a place to play, due to politics. Or being "apolitical" or "play in apolitical band" was seen very badly by some fractions. In the last years appeared some

great booking/distros and collectives made possible concerts of Evil Conduct, Perkele or Bishop Green. just to name a few.

9. If next time I come to Bulgaria, what would you recommend to me that I definitely saw, I love castles and history

....
All around the country you could see historical monuments from tracian tombs, ancient romans ruins or medieval castles. And a bottle of beer in the hand of course....

10. Your last words, plans to the future... (greetings and thanks)

A big thanx for your interest, hope to meet you personally one day or play together with your band. Cheers from Varna city!!!

11. last questions: Write me yet more about your fanzine, how many pieces it out ?? Why do not write well in English ?? How many numbers you released?

The fanzine I make is totally old schooled, all done by hand, scissors and glue...that's my software. There is a 350 copies of each number, for the moment im working the 3-th issue. It's in Bulgarian language, because is mainly oriented to the Bulgarian readers. But it seems that people outside have interest in the fanzine too...so im planning to edit some English version for the next number.

BULGARIAN OI!/PUNK/HC REPORT

Začneme pekne od začiatku. Korene fenoménu "bulharský punk rock" sa dajú vyhrabať v neskorých 70tych rokoch... presnejšie 1979. Pilieri bulharského punku vytvorila prvá formácia z krásneho mesta Kazanlak. Volala sa "NOVI CVETIYA" ("New Flowers"), štyria kamaráti závisli na punk rocku. Ich prvé strety a vplyv boli ex-juhoslávské kapely ako Pankrti, Paraf a šľahačka na torte juhoslovanského punku Pekinska Patka. V tom istom čase, možno kúsok po roku 1980 vznikla ďalšia kapela v hlavnom meste Sofia DDT. Ich štýl by najlepšie vystihli slová surový street punk, založený na starej dobrej druhej vlne anglického punku a Oi Infia Riot, Blitz, The Exploited, atď... Obe kapely spolu odohrali pár koncertov, ale v tej dobe bolo skoro nemožné hrať vôbec punk/oi. Skúšky u niekoho doma, ilegálne koncerty a demo nahrávky na kazetách len tajne z rúčky do rúčky.

Okolo 1986-87 dala jediná štátna nahrávacia spoločnosť "Blakanton" možnosť pár kapelám niečo vôbec vydať. Napríklad split kapiel NOVA GENERACIYA (New Generation) výborná kapela hrajúca veľmi osobitý štýl studenej vlny) a KONTROL (Control) chytlavý punk rock s klávesami a jemnou prichuťou folku). Ďalšia slávna punk/wave kapela tej doby je REVIEW so ženským vokálom MILENA (bulharský ekvivalent Niny Hagen, ktorá potom spravila sólo kariéru, nie príliš vzdialenú od jej prvej formácie Review). Ale iba pár kapiel dostalo šancu nahráť regulérny album. Väčšina ostatných kapiel hrala v hlboké undergroundovej dimenzii, zakázaná a nenávidená spoločnosťou. Samozrejme že ale mali svojich lojálnych nasledovníkov, zmes punks, skins, metalheads a lokálnych ožranov.

ABORT je kapela z mesta Varna (moje domovské mesto), čo hrá rýchly punk rock a spieva o chlastaní, ženách a o ešte väčšom chlastaní. Ešte stále existujú, ale už iba gitarista je z pôvodnej zostavy. Z Varny bola aj kapela TARAN, ale ich štýl bol viac ovplyvnený punkom 77. Ostatné kapely čo stoja za zmienku UZZU z Gabrova, kapela štýlu Sex Pistols so ženskou za mikrofónom. Koluje tu taká legenda, že v 80tych rokoch ich mesto navštívil John Peel (RIP) a zobrať si pár ich majstrovských nahrávok. KOKOSHA GLAVA (Slepačia Hlava) je ďalšia kapela z Kurjali a hrala tóny hardcore/punk štýlu. Deväťdesiate roky priniesli tzv. "demokraciu" pre mnohých, pre iných to bola skvelá príležitosť emigrovať a opustiť krajinu. Z hudobného pohľadu, presnejšie zo subkulturného to bola doba predstavovania nových štýlov, novej krvi a nových myšlienok. Smutné je, že sa objavilo množstvo boneheadov, úplne prekrútili myšlienku spôsobu života skinheads, vytvorilo ich spojenie futbalového chuligánstva politického extrémizmu a nedostatok informácií.

Objavili sa distrá ako "RISE & SHINE", "ON POINT", ktoré vydávali hlavne hardcore kapely. Napríklad Last Hope a Face Up boli legendami v tých kruhoch, tá prvá sa stále objavuje na pódiiach. Niektoré kapely tej doby sú STRATEGY X, TURNDOWN, SPITFIRE, CATCH AS CATCH, INCRIMINAL, OMERTA, atď... Dokonca vznikli ziny "Never Again" pokrýval lokálne a medzinárodné hardcore/punk kapely. Ale nepochybne možno mesto Varna popísať ako "bulharské hlavné mesto punku". Nie iba z hľadiska kocetov a festivalov, ktoré sa tu udiali, Varna je miestom zrodu jednej z najlepších kapiel undergroundovej scény.

Samozrejme punkový virus začal takými hrdinami ako **ABORT, TARAN, FITIL**, aby vymenovať aspoň pár. Dedičstvo punku reprezentoval neskôr **CONFRONT** (skvelá kapela, miešajúca punk a oi so silným vplyvom anglickej druhej vlny). **IGNORE** hrali v podobnej tepse s dvoma speváčkami a **DISSIDENT** sa orientovali viac na hardcore/crust. Viac predmestských dečiek s krikom do tváre - **TERRORISTS, JUST A PRODUCT, MEANSTREAM, MANICAL PICTURES** a dve kapely old school hardcore štýlu **INDIGNITY** a **OUTRAGE**. Keď sa vrátíme k streetpunku v neskorých 90tych rokoch sa sformovala jedna z mála punk/oi kapiel, ktorá stále hráva. **MOMCHETA S KUBINKI (Boi's with Boots)** je primitívna Oi kapela, s vplyvmi ako Cock Sparrer, Blitz, Infa-Riot, Evil Conduct, atď... Mali v zostave veľa zmien, ale stále ich možno vidieť hrať na lokálnych upotených ožratých oi koncertoch. TVU je ďalšia skvelá punk/oi kapela zo Sofie, nanešťastie sa pred prá rokmi rozpadli.

SOFIA SKA SKINS, REMONT, BENZIN boli tiež svelé kapely, odohrali pár výborných koncertov.

BITOV TERROR sú tiež zo Sofie, surový oi/punk s textmi orientovanými ľavicovo. **COUNTERBUFF** hrali chytlavý street punk z mesta Dobrich a vydali split LP s kapelou REMONT. **POBOI**, kapela z Varny so svojim old school punk oi štýlom.

PROIDHA miešali punk so ska tónmi a nahrali aj nejaké skladby.

ROCK A SHOCK zo Sofie je možno jediná ozajstná bulharská ska kapela, ovplyvnená legendami ako Skatalites, Prince Buster, Desmond Dekker, Jimmy Cliff a stále ešte z času na čas hrajú. Na druhej strane máme kapely ako

PIZZA, ktorí sa stali veľmi populárni, miešali ska, punk, hip-hop a folkové elementy vo svojej hudbe... s dychovou sekciou.

BROTHERS IN BLOOD je tiež dobrá kapela ktorú treba spomenúť, old school hardcore z mesta Pleven. Ich frontman "SHUTA" je známy tým, že sa zúčastňuje aj na iných projektoch. **VENDETTA**, jedna z najlepších hardcore/metal kapiel súčasnosti. Iný jeho projekt sa volá **PIRANHA**, úžasný skate punk rock pod vplyvom US BOMBS.

ANTI-FUTURE je hardcore/skate punk kapela s mladším line-upom nahrali toto leto nejaké songy a do budúcnosti toho budú môcť určite veľa ponúknuť.

BOLI ME FARA je kapela orientovaná viac na oi/punk zo Sofie s veľmi mladými ale zapálenými členmi, ktorí robia skvelú live show.

Stále je tu pár bookovacích agentúr a distier ako RE-ACT, UGLY AND PROUD, FOR THE KIDS (ich posledný počín bol NEGATIVE APPRIACH koncert v Sofii), HC SPIRIT (organizujú skvelé live shows, ale hlavne v Sofii). **GO CITIZENS** je booking/distro čo robí party v garage, trash, punkrock a psychobilly štýloch. **SMUGGLERS COLLECTIVE** sa viac orientuje na swing, rockabilly, rock'n'roll 50tych rokov a v tom duchu vydávajú hudbu a robia akcie. Rovnakej krvi je **ROCKABILLY.BG**, rozširujú svoj klasický štýl a hudbu. **ALLEY SIN** a **DAILY NOISE CLUB** sú glam/punkrock kapely zo Sofie, so svojim veľmi odlišným štýlom, veľmi vzdialeným tomu zaužívanému v hardcore scéne.

No a ešte niektoré ďalšie kapely **C4** (old school hardcore punk), **SWITCHSTANCE** (skacore s dychovou sekciou), **SKINFlick** (old school hardcore), **REJECTION** (skvelá punk/hardcore kapela s politickými textmi), **B.F.D.M.**, **REDROUND/ENVY**, **DEATH SQUAD**, **MELEKH**, **UNDER SIEGE**, **LIVING DEAD**, **EXPECTATIONS**, **AVRIL IN BLOOD**, **F.A.Y.D** a **BRIGHT SIGHT** si ešte zasluhujú pozornosť bulharskej undergroundovej scény. **DELATE** a **VZRIV** sú z Plovdivu, útočia na scénu so svojim brutál hardcore punkom.... veľmi často hrávajú s kapelou **GARROTA** (výborná kapela v rovnakom štýle z mesta Veľiko Turnovo).

No a pár slov o kapelách, ktoré vznikli vo Varne v posledných rokoch **COLD BREATH** (čistý dynamit miešajúci metal a hardcore tým najlepším spôsobom), **DRIVE YOUR LIFE** (zrýchelný punk rock so spevákom ovplyvneným Motorheadom). **AMORAL** je jedna z nových kapiel, ktorá sa stala obľúbenou vďaka svojmu čestnému punku s bulharským spevom. **JASTA PRASTA** je zábavný punk rock s klávesami a sarkastickými textmi v bulharčine. **BACKBONE CRUSHERS** je garážová

kapela vedená ženou, veľmi talentovaní a originálni podľa mňa. **SHAPE OF SPACE** je ďalšia dievčenská kapela s politickými textmi čisto po bulharsky.

Existuje u nás aj rádio o subkultúrnej hudbe **I HATE MONDAYS RADIO**. No a ešte fanziny **TIGER SUIT** bol dobrým príkladom DIY fanzinu, hlavne orientovaný na hardcore/straight edge/vegan scénu. Urobili 4 čísla, nie som si úplne istý či ešte fungujú. A môj fanzine **ULICHNO DELO (Street Deed)**, to je čistá ručná práca a pokrýva punk rock, oi, psychobilly kapely z celého sveta. Pokiaľ sa týka podnikov a krčiem, kde sa dá dať krígel piva a vychutnať si rockovú hudbu môžem odporučiť tieto miesta: vo VARNE **THREE LIONS PUB** (miesto pri železničnej stanici, priateľská atmosféra, dá sa tu vypiť bulharské, ale aj import pivo. Dobrá kuchyňa, hudba a každý týždeň tu hrajú kapely live). **MACHETE** je ďalšie miesto v centre, klub živej hudby, vedú ho moji veľmi dobrí priatelia. Najlepšie na tomto podniku je, že sa tu dá piť do východu slnka (cez víkendy ešte dlhšie), pozrieť dobré koncerty a ceny sú priateľné. Hudobný podmaz je rozličný od **SLADE**, cez **COCK SPARRER**, **METEORS**, **CLASH** alebo **INFA-RIOT**... až po nových Oi hrdinov **BISHOPS GREEN**, **THE CLICHES**,

ANTI-PATI, **TEMPLARS**, **BOOZE AND GLORY**, dokonca aj Viking rockové balady od **ULTIMA THULE** veľmi odporúčam !!! No a samozrejme nemôžme vynechať rockový klub **USMIVKA (SMILE)**, trošku ďalej od centra, ale stále skvelé miesto na koncerty, pivo, alebo na ochutnanie tradičnej bulharskej kuchyne (divná kombinácia, ale funguje to!). Zo Sofie môžem vymenovať pár live hudobných klubov, v ktorých som bol **SWINGING HALL**, **MIXTAPE**, **GRIND HOUSE**, **FANS**, **MAZE**, atď... Skoro som zabudol na lokálne značky piva. Takže výber je naozaj široký niektoré z najobľúbenejších: **ZAGORKA** (veľmi silné), **KAMENITZA** (jedno z prvých bulharských pív) **SHUMENSKO** (dobré s jemnou chuťou) a **PIRINSKO** (ďalší dobrý ležiak).

piranha

pest review

ASTIKA je veľmi populárna a počas zimy možno ochutnať výborné bulharské čierne pivo STOLICHNO (tento rok rovnaký výrobca spravil aj svetlé pivo pod rovnakým názvom STOLICHNO).

FUTBAL????! Myslím, že ja nie som tá správna osoba, ktorá by mohla hovoriť o bulharskom futbale a s tým súvisiacim chuligánstvom. Ale môj dojem je taký, že väčšina "supporterov" sú pravícovo naklonení "ultras". Príliš na to nie som, ale spomeniem pár: CSKA a LEVSKI o Sofie, BOTEV a LOKOMOTIV z Plovdivu, CHRENO MORE a SPARTAK VARNA sú najznámejšie bulharské tímy.

Punks and Skins...jednota medzi týmito subkultúrami v Bulharsku??? No, tu vo Varne máme veľmi podivný mix punks, hardcore kids, metalistov, skaterov a aj skinheadov, takže sa občas spolu opijeme a zabávame a pravdou je, že sú to skvelé akcie, ktoré sa vyhýbajú politike, predsudkom a sráčkam tohto druhu. V Sofii je ale trochu iná situácia, nanešťastie tam majú kopec boneheadov, ktorí spôsobujú obrovské problémy. A hlavný dôvod je futbal, ako som už spomenul. Dúfam, že sa situácia v hlavnom meste v blízkej budúcnosti zmení.

Takže to by bolo asi všetko o situácii v tejto časti Balkánu, pridíte nás kľudne navštíviť a vytvorte si vlastný obraz.

NAZDRAVIE!!! (Cheers!)

BULGARIAN SCENE REPORT /English version/

Well...let's star from the beginnings. The roots of the phenomenon "bulgarian punk rock" could be found in the late 70's...more precisely in 1979. That year put the pillars of the Bulgarian punk with the first formation from the beauty town of Kazanlak. The group is "NOVI CVETYA" /"New flowers"/, four mates addicted to punk rock. Their first encounters and influence was the ex-yugoslavian bands such as Pankrti, Paraf and the cream of the yugo punk of course Pekinska patka. At the same time, maybe a little bit after /1980/, raised another band in the capital of Sofia DDT. Their style could be described as a raw street punk, based to the good old second wave English punk/oi Infa Riot, Blitz, The Exploited, etc... The both bands had some concerts together, but it was almost impossible to play punk/oi in these times. Rehearsals in someone's home, illegal concerts and demo-tape records passing from hand to hand. Around 1986-87 the only recording state company "Balkanton" gave the opportunity to few bands to do some releases. For example the split between NOVA GENERACIYA /New Generation awesome band playing in their very peculiar cold wave style/ and KONTROL /Control catchy punk rock with keyboards mixed with some folk elements/. REVIEW is another famous punk/wave band with female vocals MILENA (the Bulgarian equivalent of Nina Hagen, who made a solo career, not too far as a style from her first formation Review). But only few bands had such a chance to record a decent album. More of the rest had played in the deep underground dimension, forbidden and hated from society. Of course they had their loyal followers, a mix of punks, skins, metalheads and local drinkers. ABORT is a band from Varna /my hometown/, playing fast punk rock and songs about drinking, women and more drinking. They still exist, but only the guitarist is from the original line up. TARAN were from Varna too, but their style was more 77 punk influenced. Other bands worth to mention UZZU from Gabrovo, sex pistol's styled band with a female singer. There is a rumor that back in the 80's John Peel /RIP/ had visited their town and took some of their master records.

KOKOSHA GLAVA /Chicken's head/ is another band from Kurjali and played hardcore/punk stylish tunes. The 90's had come and brought "so called democracy" for many, for others was the perfect opportunity to emigrate and leave the country. Talking musically, more precisely about subculture, is a period to introduce new styles, new blood and new ideas too. Sadly then appeared a lot of boneheads, wrongly misunderstood idea of the skinhead scene, produced mostly as a consequence of football hooliganism, political extremism and lack of information. Appeared some distros like "RISE & SHINE", "ON POINT", editing mainly hard core bands. For example Last Hope and Face Up are legends in that circuits, and the first one is still on stage. Some of the bands in that period are STRATEGY X, TURNDOWN, SPITFIRE, CATCH AS CATCH, INCRIMINAL, OMERTA, etc... Even some zines were created - "Never Again", covering local and international hard core / punk bands. But undoubtedly the city of Varna could be described as a "Bulgarian punk capital". Not only for the concerts and the festivals taken place there, that is the birth place for one of the best bands in the underground scene. Of course the punk virus is the beginning with such a heroes ABORT, TARAN, FITIL, just to name a few. Lately the "punk heritage" was represented of CONFRONT /great band, mixing punk and oi with strong English second wave influences/. IGNORE had played in the same vein with two vocals and DISSIDENT were more hard core / crust adept. More suburban kids, making noise in the face of TERRORISTS, JUST A PRODUCT, MEANSTREAM, MANICAL PICTURES and two old school hard core styled bands, still spreading their music INDIGNITY and OUTRAGE. Let's talk about the street punk - in the late 90's is formed one of few punk/oi bands, that is still kicking around. MOMCHETA S KUBINKI /BOI'S WITH BOOTS/ is a primitive oi band, influenced by Cock Sparrer, Blitz, Infa Riot, Evil Conduct, etc... They had many changes in the line-up, but you can still see them playing some local sweaty drunk oi gigs. TVU is another great punk/oi band from Sofia, unfortunately they split up some years ago. SOFIA SKA SKINS, REMONT, BENZIN were great bands too, played some awesome gigs. BITOV TEROR are from Sofia too, a raw punk / oi with left oriented political lyrics. COUNTERBUFF played catchy street punk from Dobrich and made some split lp with REMONT. POBOI were from Varna with their old styled punk oi. PROIDOHA mixed punk with ska tunes and recorded some songs too. ROCK A SHOCK from Sofia is maybe the only Bulgarian real ska band, influenced by Skatalities, Prince Buster, Desmond Dekker, Jimmy Cliff and they still playing from time to time.

On the other side we have some bands like PIZZA, that became so popular, mixing ska, punk, hip-hop and folk elements in their music...with brass section. BROTHERS IN BLOOD is a cool band to mention too, an old school styled hard core from the city of Pleven. Their frontman "SHUTA" is also famous to participate in other projects VENDETTA, one of the best hard-core/metal nowadays bands.

Other of his projects is PIRANHA, amazing skate punk rock with some US BOMBS influences. ANTI FUTURE is hard core/skate punk band too, but with younger line-up, they recorded some songs this summer and definitely they have a lot to offer in the future. BOLI ME FARA is more oriented punk/oi band from Sofia too, with young but very enthusiastic fellows, playing great lives. There still are some booking agencies and distros like RE-ACT, UGLY AND PROUD, FOR THE KIDS /the last of their events was NEGATIVE APPROACH gig in Sofia/, HC SPIRIT /organizing great lives too, but mainly in Sofia/, GO CITIZENS is a booking/distro, doing some parties too in the Garage, Trash, Punk Rock, Psychobilly sector. SMUGGLERS COLLECTIVE is more oriented to swing, rockabilly, 50's rock'n'roll music and events. In the same vein is ROCKABILLY.BG collective, spreading the vintage style and music, ALLEY SIN and DAILY NOISE CLUB are glam/punk rock from Sofia, with their peculiar and different style, far away from the established hard core based scene.

And some bands more C4 /old school hard core-punk/, SWITCHSTANCE /skacore with some brass section/, SKINFLICK /old school hard core/, REJECTION /great punk/hard core band with political lyrics/, B.F.D.M, REDOUND/ENVY, DEATH SQUAD, MELEKH, UNDER SIEGE, LIVING DEAD, EXPECTATIONS, AVRIL IN BLOOD, F.A.Y.D and BRIGHT SIGHT deserve attention into the Bulgarian underground scene. DELATE and VZRIV are from Plovdiv, smashing the scene with their brutal hard core/punk, ...playing gigs very often with GARROTA /an excellent band in the same style coming from the city of Veliko Turnovo/. And some words about the bands, raised in Varna from the last few years COLD BREATH /pure dynamite mixing metal and hard core in the best way/, DRIVE YOUR LIFE

/accelerated punk rock with Motorhead's influenced lead singer/. AMORAL is one of the new bands, became favorite with their honest punk with Bulgarian lyrics. JASTA PRASTA is a fun punk rock with keyboards and sarcastic lyrics in Bulgarian too. BACKBONE CRUSHERS is a female leaded garage/alternative/punk rock, very talented and original in my opinion. SHAPE OF SPACE is another female punk band, with political texts in Bulgarian.

There is a radio program about subculture music too - I HATE MONDAYS RADIO. And about fanzines TIGER SUIT was a good example of DIY fanzine, mainly situated in a hard core/straight edge/vegan scene. They made 4 numbers, not quite sure if they still exist. And my fanzine too ULICHNO DELO/STREET DEED/, that is totally handmade and covering punk rock/oi/psychobilly bands all around the world.

Talking about pubs and places you can have a pint of beer, and enjoy rock music, I can recommend these places: In VARNA THREE LIONS PUB /a place near to the rail station, friendly atmosphere, where you can drink Bulgarian and some imported beer. Good kitchen, music and every week there is a live bands playing there/. MACHETE is other place in the central area, a live music club, ran by some very good friends of mine. The main charm is you can drink until sunrise (the weekends even more), see some good concerts and the prices are acceptable. The music ambient is variable from the SLADE, passing the legendary bands as COCK SPARRER, METEORS, CLASH or INFA RIOT....until the new glory rock n oi heroes - BISHOP GREEN, THE CLICHES, ANTI-PATI, TEMPLARS, BOOZE AND GLORY, even some ULTIMA THULE's Viking rock ballads strongly recommended!!! And of course we can't miss the rock club USMIVKA /club SMILE/, a little bit far from the center, but it's a good place to see concerts, drink some beers or taste typical Bulgarian cousin (strange combination, but it works!).

About Sofia I can just name a few live music clubs, I have been SWINGING HALL, MIXTAPE, GRIND HOUSE, FANS, MAZE, etc...

Almost I forget the local beer brands. So you have a wide choice mostly of lager kind of beer some of the most popular: ZAGORKA /real strong/, KAMENITZA /one of the first Bulgarian beers/, SHUMENSKO /a good one with soft flavor/ and PIRINSKO /another good one lager beer trend/. ASTIKA is very popular too, and during the winter season you can taste excellent Bulgarian bock beer STOLICHNO /this year the same label made a weissbier too with the same name STOLICHNO/.

FOOTBALL????!! Well, think im not the properly person to talk about the Bulgarian football and the hooliganism related to it. But my impression is the most of the "supporters" are pro-right positioned "ultras". I'm not really into that movement, but just to mention few: CSKA and LEVSKI from Sofia, BOTEV and LOKOMOTIV from Plovdiv, CHERNO MORE and SPARTAK VARNA from Varna are some of the most famous Bulgarian teams.

Punks and Skins....unity between these subcultures in Bulgaria??? Well, here in Varna we have some weird mixture between punks, hard core kids, metalheads, skaters, some skinnets too so we're use to drink and have some fun together and the truth is we share a lot of good moments, avoiding politics, prejudice and that kind of shit. The situation in Sofia is a kind of different, unfortunately there is a lot of boneheads, sometimes causing serious troubles. And the main reason is the football as I mentioned before. Hope the situation in the capital going to change in the near future.

So more or less that's the situation in that part of the Balkans, so feel free to make a visit and make your own decision. NAZDRAVE!!!!/Cheers!/.

Do Moskvy jsem měl možnost poprvé ject na koncert UK Oi! legendy THE LAST RESORT 5.10.2013. Po tom co mi většina kámošů v Praze říkala ať to tam přežiju a neumřu čekal jsem cokoli zbytečně. Byl to jeden z nejvíce profi koncertů na kterým jsem byl ohromně klub PLAN B (asi tak 3x větší Rock Cafe) s asi 900 lidma, skvělejší zvuk ale hlavně ty lidi byly nadšený. Prostě bylo vidět že si toho váží a žijou tím. To u nás moc často nevidíte. Pivo sice asi za 150 (5,5 Euro) ale jak je zvykem i v našich krajínách většina lidí chlastala před vstupem :). Sham 69 jsem moc bez Jimmyho Purseyho v sestavě neřešil (bohužel jak asi většina lidí ví tento druhý line-up zní spíše jako dobréj cover band) ale slyšet oblíbený songy určitě neurazí. Mister X jsou špička běloruský scény a v Rusku a Polsku dost často koncertují stejně jako Bystreet. Dobřej gig a úvod do ruský scény a reality.

RUSKO LABELY

S labelama a distrama nebo shopama s muzikou nebo oblečením je to v Rusku celkem bída.

Infiné aktivní label na kterém vychází většina pouliční muziky je **MLM Records** a **Street**

Industry Records které patří jednomu týpkovi jménem Alex. Rozhovor s ním najdete taky v článku. Obecně se tady dá použít model známý z evropy lidi dneska muziku stahují a málokdo podpoří kapelu nebo label koupí vinylu nebo CD. CD jsou pomalu na ústupu ale vinyl je pociťově nahrazuje a každoročně se počet releasů zvyšuje. S klukama z MLM Records spolupracujeme v rámci našeho pražského distra Tough Times Music a už jsme stihli vydat EP Control/Bystreet Subculture Life a EP The Zapoy/Bystreet Oi! Ain't Mad. Chystá se split Shaved Heads s německýma Martens Army a musím uznat že i když to jde těžce, cením každého kterež je schopnej sponzorovat tyhle aktivity i když to není občas lehký. Všechny ruský kapely a jejich alba určitě najdete na sociální síti která v rusku a ve východních zemích hodně jede VK.COM

Žádný street wear obchod jako jsme zvyklí mít v čechách jako je Bulldog Shop, Working Class Shop nebo Hardset v Rusku nenajdeme. V Moskvě jede jen jeden shop který bych přirovnal k bývalé Černé Můře v Praze a kam chodí většinou právě jen hools a fans Thor Steinar (mají i pár Fred Perry, Stone Island nebo Merc ale za ceny hodně i nad britské poměry). Důvod je podle místních prostý každý podobný obchod by jim buď dřív nebo později zavřela policie nebo vymlátili náckové. Pak je tu oficiální Fred Perry shop kam ale moc skins nechodí protože si to nemůžou dovolit. Přeci jenom dát za bundu 350 Euro si rozmyslíte. To samý se týče hospod nenajdete tu žádný klub nebo hospodu který by byl subkulturně zaměřen na punx nebo skins (jako např. Klub Buben v Praze nebo 007). Většina lidí chodí do normálních hospod (kde je ale pivo dost drahý (120-150 Kč za půllitr) nebo pije s kámošema doma nebo venku na lavičkách to je asi nejrozšířenější způsob. Pít alkoholu je v Rusku na veřejnosti zakázán (stejně tak prodej alkoholu po 23 hodině v obchodech krom barů) ale místo si najdete vždycky. Vodku jako národní pití asi zmiňovat nemusím (lahev Stolichnaya stojí v obchodě v přepočtu 100 Kč)

RUSKO POLITIKA / NAZIS

Tak jako všude je scéna rozdělená na určité frakce které se více nebo méně navzájem tolerují nebo naopak proti sobě nějakým způsobem bojují. Naprostá většina scény je antifašistická a důvod je zřejmý v rusku je neo-nazi scéna na vysoké úrovni a v ulicích denně potkáte hooligans (vzhledem jsou to klasický casual hools, styl boneheads s bombrama už vyznávají opravdu jen oldschooleři a tenhle trend je vidět všude) kteří jsou jejich sympatizanti a se kterými je reálná šance bitky nebo nějakýho problému. Sám sem byl svědkem pár rvaček obecně mají nazis v rusku velký problém s přistěhovalcema z kavkazu a taky se na nich umějí pěkně vyřádit a jsou to dobře připravení fightři. Co se týče problémů s punx a skins lidi ze scény mi řekli že dřív to bylo o dost divočejší a kvůli problémům s policií je teď klidnější období (určitý klid zbraní) ale pár let zpátky nebylo vyjímkou projíždějící auto před klubem kde byl koncert a následná střelba na lidi, klasický odchytní lidí u metra atd. Jinak každý asi ví o případech Fedorova Filatova a Ivana Chutorského kteří byly náckama zavražděni obrázek si udělejte už každý sám..

Nedivím se místním AFA sympatizantům a skins že jsou na tyhle bitky připravení nebo se alespoň snaží být. Dost lidí tady alespoň cvičí a i přes to že jsou skoro ve všech klubech soukromé security viděl jsem i pár revolverů které většinou klukům protahují holky v podpasech. Pro nás možná divokej východ ale realita je už taková. Co se týče RASH skinheads, v moskvě jsem zaregistroval jednu aktivní skupinu RASH MOSCOW. Nevím kolik lidí se k nim hlásí ale dělají např. koncert Opco K-95 kde mohlo být odhadem 250-300 lidí. V květnu tady budou už poněkoličkáte hrát např. Nucleo Terco z madridu podívejte se na youtube a bude vám hned jasné o co jde. S některými z nich se dá rozumně bavit ale stejně tak jsem byl pro spoustu z nich Greyzone :o)

Aby to nebylo jen černobílý v Rusku je i menší skupina tzv „apolitiků“ - skins který si jedou kontroverzní kapely jako Kill Baby Kill nebo TMF ale návštěvníci těchto koncertů jsou z naprostý většiny nazis nebo pravocívní hools. Naposled jsem tady zaregistroval koncert Pitbull Farm. Kapely patřící k této menší scéně jsou Via Sboj, Misanthrop (ti užším budou hrát teď někdy v čechách, v moskvě se objevili např. s Condemned 84 v roce 2012) a Contraband. Tyhle 3 kapely taky vydali split CD. Dále jsou to Bad to the Bonehead (ti už jsou čistě pravocívní kapela) nebo The Alcobastards a Beerocephals ze St.Petersburgu. Každý pak asi znáte největší kalibr kapelu Kolovrat která je z Ruska určitě nejznámější ns/white power kapelou.

V rámci reportu přinášíme i 3 mini rozhovory které bych měli přiblížit pohled lidí z různých částí scény. Jedná se o majitele MLM Records Alexe, zpěváka nejstarší moskevské Oi! kapely Uchitel Truda Pavlem a Igorem basákem a zpěvákem kapely z města Vladimir RG-6. Mimochodem moc fajn týpek a skinhead od podlahy :) Spousta lidí z Ruska navštěvuje každoročně evropský festivaly a koncerty, až někoho z nich potkáte určitě s nima pokecejte třeba o kapelách který jste našli v tomhle reportu nebo s nima dejte vodku :) Pokud by měl někdo zájem o vinyly nebo merch kapel neváhejte napsat. V zimě 2015 připravujeme turné Shaved Heads ze St.Petersburgu takže pokud vše klapne těšte se na koncert jak v Čechách tak i na Slovensku.
KEEP THE FAITH!

Tomas (Tough Times Music / Skinhead Times) and Alisa / preklad/informace

ALEX (Moscow City, Russia. LABEL: MLM RECORDS / STREET INFLUENCE

1) Řekni mi tvůj aktuální TOP 10 (kapela a album) a TOP 5 z Ruska/Ukrajiny/Běloruska z tvého pohledu

Asi nebudu originální ale budou to jen releasy MLM Records a Street Influence haha. Vybírám taktéž bez pořadí:

1. KIDS of the STREETS - Burn it Down (Hodně melodická a silná muzika, moji kámoši)
2. The ZAPOY! - Skinhead Power LP (Ruský The Templars)
3. "Music, beer & pure young blood" - DoCD (cd+dvd) compilation, запись с MLM Fest 2013 (Vše nejlepší z ruské, běloruské a ukrajinské scény v roce 2013)
4. "Oi! This is Russia, vol. 1" cd compilation (Kompilace 20 kapel ze všech koutů ruska od reggae/ska po Oi-core)
5. Bystreet\The Zapoy! - split 7" (4 covery klasických punk songů všech dob, Zapoy s originálními texty v ruském jazyce)
6. Keine Engel \Cadence of Pride - split 7" (Oi a Streetpunk z Uralu, velmi chytlivé, první streetpunk který vyšel v rusku na vinyly)
7. Kids of the streets - under attack CD (Dobry materiál, pomalejší ale melodické plus pár slušných balad)
8. I Know - S/T LP (anarcho-punk z Běloruska s šíleným ženským vokálem)
9. LINOLEUM- "Какой Есть" CD (Velmi dobrá kapela naživo ale zatím dost nedoceněná kapela)
10. CIOS - Улицы в огне CD (Nástupce kapely Keine Engel po přestěhování zpěváka na Ukrajinu)

Мой топ-5 таков:

1. KIDS of the STREETS - RIP
2. The ZAPOY! (moji mazlíčci, powerful-Oi)
3. Mister X (Kluci udělali opravdu hodně pro scénu, vítání hostů a parádní muzikanti)
4. Linoleum (Ska-Core se skinheadama v sestavě z Uralu)
5. One Way Street (Moscow pogo-dogs)

2) Co si myslíš o aktuální situaci ve skinhead/punk scéně ve tvém městě? Můžeš porovnat situaci která byla před 5-10 lety?

O scéně v Moskvě a Rusku můžu říct jen jediné: Před 10 lety tady nic neexistovalo žádné kapely, žádné kluby, žádné skinheads. Jenom boneheads a alko-punk kteří spolu kamarádili a chlastali spolu (šílený ale je to tak). Je těžké to porovnávat protože nyní je naprosto jiná situace. V Evropě se o nás mluví takže je tu určitě znát vývoj. Sice pomalu ale jistě se to zlepšuje.

3) Jak to vypadá s náckama? Stále dělají problém na koncertech a na ulicích?

Náckové jsou stále problém. V minulosti zkoušeli dělat problémy na našich koncertech protože jich bylo hodně ale když jsme se začali aktivně bránit tak změnili taktiku a začali místo toho volat do klubů kde jsme dělali koncerty že tam je bomba nebo se chystá teroristický útok. Teď náckové přešli na jiný program a to je hlavně fotbal a politika. Za zbavení těchto problémů s náckama jsme ale zaplatili vysokou cenu - 3 moji kamarádi byly na ulici zabiti a další kteří umřeli jsem neznal osobně. Bohužel na to v současnosti spousta návštěvníků našich koncertů zapomíná. Chodí na koncerty utrácet peníze a bavit se a nestarají se o nic jiného. Na druhou stranu je to možná dobře přijdou se a mají zábavu dokud jsou mladý. Co může být lepšího? :)

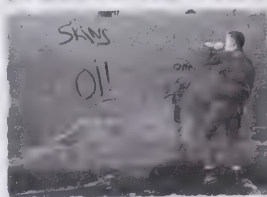
4) Řekni mi něco o tvém labelu kdy jsi s ním začal a jaký máš plány? Kolik nahrávek jsi už vydal? Jak to vypadá v Rusku s prodejem nosičů a co lidi více preferují?

Street Influence jsem založil v roce 2009 když jsem zjistil že když to nebudu dělat já tak tady žádný label v Rusku nebude. V roce 2010 jsem vzal na sebe MLM Records které přestalo být po smrti mého kamaráda Fedora Filatova zajímavé pro ostatní (Fedor založil MLM Records). Během těch let jsem vydal kolem 70 releasů (vinyly, CD, DVD), většinou pro kapely z ex-USSR. Máme tu celkem slušnou scénu a podporu a věci se začínají trochu hýbat a rozvíjet. Samozřejmě máme taky nějaké problémy lidi moc originální nahrávky nekupují a je jedno o co se jedná jestli o vinyly nebo CD vše se prodává špatně a hodně dlouho. Lidi kupují hodně jenom alkohol a oblečení na tom jim peněz líto není.

A nakonec nějaké plány. Jaké plány můžeme mít? Jen si přát ještě více kvalitních releasů a koncertů, rozvíjet naši scénu a pevně věřím tomu že se tak stane. I když teď ne všechno klapne podle našich představ nikdy se nevzdáme. Díky za interview a podporu. **Good Luck! Alex**

THE ZAPOY!

SKINHEAD POWER

IGOR (Vladimir City, Russia. Band: RG-6, Hardihood)

1) Řekni mi tvůj aktuální TOP 10 (kapela a album) a TOP 5 z Ruska/Ukrajiny/Běloruska z tvého pohledu

Nazdar Tomáši!

Je super že se někdo zajímá o punkrock i z menších nepopulárních ruských měst. Mám hodně oblíbených kapel - speciálně ze zahraničí. Nemysli si o mně že jsem rusofob ale v Rusku se lidi ještě pořádně nenaučili jak se punkrock má pořádně hrát. Je to samozřejmě jen můj názor, naši kapely se to týká taky. Mám rád německou a francouzskou scénu, jmenovitě Stage Bottles a Stomper 98, z Francie Lion's Law a Maraboots. Neporazitelní králové jsou však z Británie - legendární Cock Sparrer, The Business, The Oppressed. Samozřejmě většina z těchto kapel má pro mně zásadní význam a čerpám z nich inspiraci. Z postsovětských zemí svých 5 oblíbených kapel nenajdu, protože tady žádné nenajdu. Respektuji legendární kapelu z Kirova The Klowns a mám rád ukrajinské Cios. Z nových kapel doporučuji Zavod a Skamejka Zapasnyh. Myslím že to je asi všechno.

2) Co si myslíš o aktuální situaci ve skinhead/punk scéně ve tvém městě?

Můžeš porovnat situaci která byla před 5-10 lety?

Myslím si že 5 let zpátky v našem městě bylo ve scéně víc lidí. Teď každé někde zmizel. Bylo to sice o kvantitě ale ne o kvalitě:))) Teď je nás o poznání méně ale zato jsme všichni kamarádi a navzájem se podporujeme když někdo něco potřebuje v těžších časech. Lidi jinak dost zlenivěli, jsou přesycení a většina věcí je pro ně jen spotřební záležitost. Netýká se to jen těch kteří zůstali a nezměnili svůj přístup a pohled na svět.

3) Jak to vypadá s náckama? Stále dělají problém na koncertech a na ulicích?

Co můžu říct.. Všichni ty šilený bonheads z 90.let zmizeli i když se občas někdo z nich objeví (velmi zřídka). Je tu opravdu mnoho mladých který jsou rádozy nebezpečný jen na internetu na koncertech je nenajdete. Na ulicích ale nemáme relax musíme být vždycky dost opatrní. Obzvláště když jdeme jen ve 2 nebo sami.

Nerozdělujeme scénu na nás, red skins, black music, sharp nebo tradicionalisty protože to nemá žádný smysl. Když potkáš skupinu nácků dostaneš na prdel ale ve městě se navzájem za ty leta už známe :o))

4) Řekni mi něco o tvé kapela kdo jste, co děláte, co jste už stihli nahrát a jaké máte plány

Naše kapela se jmenuje RG-6. To je původně ruský šestiranný granátomet s bubnovým zásobníkem. Asi tak stejně jako naše hudba ostrá a výbušná. Celkem jsme 3: Já - Goša zpěv a basa, Anton kytara a back vokál a Maxim bicí a vokály. Několikrát jsme sestavu změnili ale teď všechno vypadá dobře a myslím že nebudeme nic v nejbližší budoucnosti měnit. Chtěl bych upozornit že nejsme RED nebo RASH / Anarcho-komunistická kapela. Každý v kapela má svůj vlastní pohled. Jediná věc na které se určitě shodneme a spojuje nás je anti-rasismus a příslušnost k pracující třídě working class. Možná to pro někoho vypadá jako póza ale narozdíl od hodně kapel o working class nejenom zpíváme ale taky jimi jsme. Někdy je to sakra těžký ale snažíme se vždy myslet pozitivně a milovat věci který děláme.

Ohledně muziky jsme se hodně hledali a zkoušeli si najít vlastní sound a styl. Pak jsme nahráli pár songů ve studiu ale moc jsme s výsledkem nebyli spokojeni. Ale co bylo to bylo. Osobně si myslím že zatím nejlepší věc kterou jsme udělali a nahráli je album „Heroes of Working Class“. Do budoucna máme hodně plánů v květnu 2015 plánujeme nahrát splitko s 2 ruskými kapelami, pár koncertů a nějaké letní festivaly.

PAVEL (Moscow City, Russia. Band: UCHITEL TRUDA)

1) Řekni mi tvůj aktuální TOP 10 (kapela a album) a TOP 5 z Ruska/Ukrajiny/Běloruska z tvého pohledu

Být limitovaný 10 kapelama není jednoduchý, náhodně vybírám:

1. Gonads
 2. Superyob
 3. Crack
 4. Hardskin
 5. L.S.D.
 6. Vortex
 7. Springtoifel
 8. Ramzes & Hooligans
 9. Shipwrecked
 10. Les Collabos
- Jestli mluvíme o současné ruské scéně určitě bych zmínil:
1. Hod Konyom
 2. Cadence of pride
 3. Shaved heads
 4. Old robbers
 5. Nevsky Stompers

2) Co si myslíš o aktuální situaci ve skinhead/punk scéně ve tvém městě? Můžeš porovnat situaci která byla před 5-10 lety?

Za 10 let se scéna hodně změnila a začala být o mnoho blíže evropské scéně a velkým městům. Často tu máme allnightery a koncerty velkých známých kapel. Když jsme začínali ani se nám nesnilo o tom že by něco takového mohlo u nás fungovat nebo se pořá. A samozřejmě, obrácená strana tohoto vývoje je velký příliv nových lidí, kteří nevidí rozdíly mezi undergroundem a mainstreamem atd., ale je to cena která s tím souvisí a nedá se změnit.

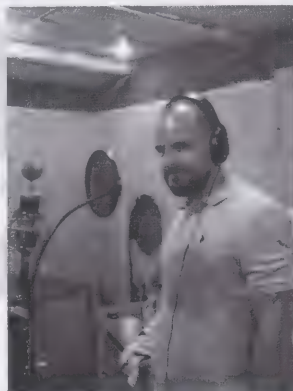
3) Jak to vypadá s náckama? Stále dělají problém na koncertech a na ulicích?

Nyní je všechno o mnoho klidnější než bývalo dříve. Vláda zavřela nejnebezpečnější lidi a kompletně kontroluje všechny viditelné organizace tohoto typu. Jak můžete vidět, jejich hlavní aktivita je nyní prodej nejružnějšího merche, organizace sportovních srazů, rapových festivalů a další obchody. O větších akcích, které by organizovali náckové, jsem dlouho neslyšel. Ale samozřejmě šance na konflikt je možná kdykoli. Nemůžu ale říct že situace na ulicích začíná být klidná. Například po jednom z našich koncertů, pár anti-rasistických skins bylo napadeno přistěhovalcema z Dagestánu. Výsledek jeden mrtvý na straně Dagestánců. Doufáme že vyšetřování dokáže všechno správně a ukáže že to byla akce v sebeobraně a bez úmyslu zabít. Tenhle incident ukazuje že i když se všechno zdá být klidné, nebezpečí čeká na každém kroku a nikdo neví co se stane zítra.

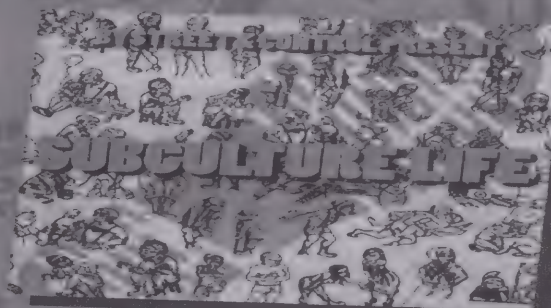
4) Jste jedna z nejstarších oi/punkových kapel v Rusku kdy jste vznikly a kde všude jste hráli? Někjaké plány do budoucna?

Náš první koncert byl v roce 2002. Tehdy ještě žádná skinhead scéna v Rusku neexistovala, hráli jsme hlavně s hardcore kapelama. Náš první koncert jsme hráli s hc kapelou Changes a Koleso Dharmy. Pak v St.Petersburgu s lokálními kapelami Till I Die, Engaded at will atd. S lidma ze starý hardcore školy mám pořád hodně dobrý vztahy.

Zkoušeli jsme potom pořádat koncerty v jednom stylu takže v roce 2003 jsme v Moskvě organizovali koncert Haggis a Rejects (streetpunk z Finska) všechno dopadlo hodně šileně, během koncertu nám třeba vypnuli elektřinu ale nakonec na to hodně vzpomínáme a jsme rádi. Nehrajeme moc často jak by jsme chtěli ale geografie našich koncertů je velmi rozsáhlá. Hráli jsme dokonce v Brazílii a Indonésii. Dvě nádherné turné s absolutně rozdílnými zkušenostmi. Video z brazilského tour je možné najít i na youtube. Hned jak opravím svůj počítač udělám i video z indonéského turné. Jsme vždy připraveni hrát na jakémkoli (i divokém) místě a doufám že v budoucnu v tom budeme pokračovat. Velmi brzo vydáváme nové album. Budeme stále skládat novou muziku, dělat videa a hrát na nových exotických místech.

PROUDLY PRESENT:

SIDE A:

Control

1. "Liberty"

2. "I'm Not Doing It"

SIDE B:

Bystreet

1. "Better Than Me"

2. "Beast Inside of Me"

New split EP "SUBCULTURE LIFE" of British finest

CONTROL

and one of the best Russian Oi!/Streetpunk bands

BYSTREET

is here!

All songs are in English.

**IF YOU ARE LABEL OR DISTRO AND YOU ARE INTERESTED DON'T HESITATE TO CONTACT US
AT info@TOUGHTIMESMUSIC.CZ**

SHAVED HEADS

1. Príliš originálna síce nebude, ale prvá otázka je presne podľa zaužívaných postupov. Vaše mená, vek, práca a záľuby..

Volám sa Dania, spievam, Godzilla je na base, Lor hrá na gitaru a Alex je náš bubenník. Všetci robíme 5 dní v týždni a väčšina z nás nejakým spôsobom tak trochu športuje.

2. Vašu kapelu poznám hlavne vďaka videoklipu "Support Your Scene".. veľmi dobrý song, zborný a silný refrén., Kde ste ho nahrávali a vystupuje v ňom Vaša crew?

Tento klip sme nahrali v bare nášho priateľa volá sa Old School Bar, kedysi to bývalo veľmi milé miesto. Odohrali sme tam dosť koncertov a občas aj celonočných show. Bohužiaľ je tento bar už dnes zatvorený. Dôvodom bolo, že jeden z politikov sa usadil v rovnakej budove v ktorej bol situovaný klub a bol tak nespokojný, že v jeho blízkosti fungujú aktivity subkultúrnej mládeže, že robil všetko preto, aby to miesto zatvorili. Úplne celá crew vo videoklipe nie je. Ale stále tam možno vidno aspoň jej časť.

3. Nahráli ste jeden split album, koľko obsahoval songov, keď sa dá zohnať a môžete mi povedať viac o tej druhej kapele, ktorá sa na ňom zúčastnila?

Nahrávanie prebehlo v roku 2011 a obsahuje 12 skladieb (6 od každej kapely). Najst' sa dá vo viacerých vydavateľstvách a distrách po celej Európe, ale ak potrebuješ presný odkaz, dá sa kúpiť cez MLM Records ([facebook.com/mlmrecordsmoscow](https://www.facebook.com/mlmrecordsmoscow)). Tíu druhou kapelou na split je Robin Hood, Oi! kapela z toho istého mesta ako my.

4. Môžete mi povedať niečo viac o Vašich textoch?

Hlavnou témou našich textov je to čo nás obklopuje, také veci ako skinhead subkultúra, scéna, práca a sociálne problémy. Možno to znie trochu primitívne a naivne, ale pokúšame sa dotýkať hlavne tém, ktoré v tomto type hudby neboli dostatočne rozvinuté niekedy predtým, takže hlavný zmysel je nechať ľudí zamyslieť sa, keď nás počúvajú. A niekedy vidno, že to naozaj funguje. 90% našej tvorby je v ruštine, takže pre zahraničných poslucháčov je niekedy veľmi náročné sprostredkovať podstatu textu (hlavne kvôli špecifikám Ruskej spoločnosti, postojom a spôsobu života tu). Ale aj tak, takto nejak by vyzerali naše názvy skladieb v angličtine: Honest Labor (Čestná práca), Saint Petersburg (Petrohrad), Blind Violence (Slepé Násilie), Hard Times (Ťažké Časy)... to je len zopár z nich, ale určite si z nich viete predstaviť o čom spievame.

5. Ako to vyzerá na Vašich futbalových zápasoch, navštevujete Zenit St. Petersburg? Pred pár rokmi bolo naše mesto (Poprad) súčasťou KHL a návštevníci a fanúškovia Petrohradu boli veľmi priateľskí.. Chodíte na futbal alebo hokej a aká tam býva atmosféra?

Možno to vyznie trochu zvláštne, ale hlavná časť futbalových chuligánov nášho mesta sa hlási (alebo sa hlásila v minulosti) k extrémnej pravici, takže naša scéna je oddelená od lokálneho futbalu a pre nás je to problém ísť na štadión a sledovať zápas. V tomto smere sme oveľa viac hráčmi ako fanúškami, niekedy sa u nás organizujú vlastné DYI futbalové šampionáty, na ktorých sa zúčastňujú tímy z iných miest

6. Čo by ste mi mohli povedať o koreňoch Oi! Punk scény vo Vašom meste, koľko ľudí chodí na koncerty, máte iné Oi! Punk kapely? Viem že ste vystupovali s Poľskou kapelou Bacher a boli veľmi spokojní.. Máte dobré vzťahy so scénou Moskvy?

Oi scéna v našom meste je veľmi mladá. Vznikla pred asi 10timi rokmi a všetko začalo kapelou "Bukaneros". Jeden z jej členov hral aj v pôvodnej zostave "Shaved Heads". Punková a hardcore scéna má oveľa hlbšie korene, ale termín "úsvit" scény by bolo možné priradiť k začiatkom roku 2000. Momentálne je scéna veľmi široká a stále rastie. Máme veľa dobrých kapiel, perfektné koncerty, veľa pozvaných zahraničných kapiel za sebou, vrátane Tebou spomínanej Poľskej kapely "Bacher". Minulý rok u nás vystupovali "Slapshot" a "Last Resort". A v Moskve hrávame raz ročne. Máme s ľuďmi z Moskvy dobré vzťahy a niekedy organizujeme koncerty pre ich kapely u nás v Petrohrade.

7. V posledných rokoch z Vašej krajiny vystreľuje do sveta stále viac skvelých Oi! "hviezd", je Vaša scéna naozaj taká silná? Chcel som sa aj opýtať na jeden dokument, čo som videl o Skinheads v Rusku, navštívil som aj priateľov v Minsku, je to pravda, že Vaše koncerty sú premanentne napádané nazi bastardmi? Bolo mi povedané, že v Moskve je to dosť ťažké...

Áno, Oi! scéna našej krajiny v posledných rokoch veľmi posílila. Ešte stále to nie je taký nárast ako zažíva napríklad hardcore scéna, ale podľa mňa to vyzerá tak, že sa to zlepšuje.

Jasné, na koncerty útočia nacisti a kedysi to bývalo veľmi nebezpečné ísť na nejaký koncert. Skoro každý koncert bol sprevádzaný silnou dávkou adrenalinu, boli sme v nebezpečí, že niekoho z nás dobodá, alebo zastrelí nejaký traumatizovaný nácek počas cesty na koncert, alebo pri návrate domov. Občas sa strhli bitky niekde v klube kde sme hrali. Keď ale hovoríme o dnešku, väčšina koncertov je bezpečných a v kľude. Môžeme koncerty normálne ohlasovať na internete. Samozrejme, občas problémy sú, ale nie je to až také horúce ako pred pár rokmi.

8. Nemôžem sa neopýtať na to ako sa pazeráte na politické postupy Ruského prezidenta Vladimíra Putina.. Myslíte že je to správne vojensky podporovať zásahy na Ukrajinu? Ako pociťujú obyčajní Rusí ľudia sankcie EU a Ameriky?

Sám za seba môžem povedať, že svoj drahocenný čas nemienim plytvať na politiku. Neznamená to že nemám na veci vlastný uhol pohľadu, ale myslím si len, že nikto z nás nemôže vedieť, čo sa vlastne deje medzi vládami oboch krajín. Môžete počúvať médiá, sledovať články na internete, môžete aj počúvať iných ľudí, ale aj tak sa pravdu nedozviете. A čo sa týka situácie medzi Ukrajinou a Ruskom, myslím že jediné čo to spôsobí je že sa obyčajní Rusi a Ukrajinci budú medzi sebou nenávidieť. Niektorí Rusi vykrikujú "Krym je náš!" a niektorí Ukrajinci odpovedajú: "Skurvení Rusi, zoberali nám časť našej krajiny!" Takže neplatujte časom na politiku, len ľudí nasiera, namiesto toho radšej využite ústretý čas na dôležitejšie veci. Sankcie a politická situácia v našej krajine veľmi silno ovplyvňujú ekonomiku a tým pádom aj obyčajných ľudí. Ceny vystreli do výšok, doslova úplne všetko výrazne zdraželo. ale platy zostali rovnaké. Veľa firiem skončilo a ľudia prišli o

prácu. Keď ideš do potravín, minieš dvakrát toľko ako pred pár mesiacmi. Výmenné kurzy sú deň za dňom šialenejšie. Euro/Rubľ kurz bol kedysi približne 1/45, ale teraz je nejak 1/80. Napríklad prideš do Petrohradu, kúpiš pivo v nejakom slušnom podniku za 3€, ale pred 6 mesiacmi by Ťa stálo 5€.

9. Bolo to správne, že Rusko anektovalo Krym? Ako vidíte z Vášho pohľadu boj Ukrajincov za slobodu?

Pár slov o situácii na Kryme už som spomenul v poslednej odpovedi, ale ešte niečo pridám. Nie je to ani správne, ani nesprávne, jednoducho sa to stalo. Krym bol do roku 1954 súčasťou Ruska, ale jedného dňa bol hlúpym spôsobom Ukrajine darovaný a teraz je opäť súčasťou Ruska. Viac ako polovica obyvateľov tam - sú Rusi. A ak mám správne informácie, viac ako polovica pobyvateľov Krymu hlasovala za pripojenie k Rusku. Takže ak je to pravda, tí ľudia sa sami rozhodli, že sa chcú stať súčasťou Ruska.

10. Moja mama navštívila Petrohrad viac krát, mali sme tam rodinu. Pozeral som sa na pár fotiek a Vaše mesto je naozaj veľmi krásne. Čo by si mi odporučil navštíviť keď sa k Vám vyberiem? Aurora je stále v prístave a čaká na svoj výstrel :-))

Petrohrad je najkrajšie mesto Ruska. Nehovorím to preto, že som sa tu narodil a vyrastal tu, ale preto, že je to pravda (ha-ha) :-). Ale vážne, ešte som nestretil ľudí, ktorí by naše mesto navštívili a netrdili, že je nádherné. Peter Veľký dal vybudovať Petrohrad v roku 1703 a toto mesto sa malo stať "oknom do Európy", takže lokálna architektúra v sebe spája typické Európske štýly tej doby. Je tu nespočetné množstvo miest, ktoré sa oplatí navštíviť. Žijem tu celý život, ale ešte stále objavujem nové a zaujímavé miesta. Takže keď prideš, daj vedieť a ukážeme Ti tie najzaujímavejšie.

Auroru poslali zreštaurovať už dávno a bola to veľká show keď sa plavila po rieke Neva do prístavu na opravu. Takže pravdepodobne po toľkých opravách bude môcť opäť znovu strieľať (ha-ha) :-)

11. Posledná otázka je o napísaní pozdravov, pod'akovaní, budúcich plánov a odkazov pre fanúšikov.

Veľká vďaka za Tvoje otázky, bolo potešením odpovedať na ne. Naše plány do budúcnosti sú dokončiť naše nové skladby na plnohodnotný album a konečne ho vydať, sme práve v polovici cesty. Pozdravujeme všetkých priateľov z celého sveta! V pláne je aj výlet do Európy v máji (Rakúsko, Nemecko, Česká Republika a Slovensko máme v pláne navštíviť). Takže ak tam nejakých fanúšikov máme, dúfam, že sa uvidíme! Nazdravie!

SHAVED HEADS in english

1. Does it really not original, but the first question you could imagine, name, age, occupation, hobbies ... My name is Danila, I'm on vocals, Godzilla is on the bass, Lor plays the guitar and Alex is our drummer. We all work for 5 days a week, and most of us are somehow doing some sports. **2. I know your band mainly due CLIP "Support your scene" .. very good song, choral and powerful chorus ... where you recorded this clip, it performs in your crew ??**

We filmed the clip at our friend's bar which is called Old School Bar, it used to be a very nice place. We have also played gigs and all-nighters in there. But unfortunately the bar is closed now. The reason of closing was that one politician settled at the same building as the club was situated and he was discontented that subculture youth having their activities near his home, so he made everything to close that place.

Not really whole our crew is performed in the clip. Someone just couldn't take part at filming that day and someone took part, but they are not in frame at the video. But anyway you can see part of our crew there.

3. You have recorded one split album, how many songs contain, where to buy, can you tell me more about the other bands on it ??

We've recorded it in 2011, and it consists of 12 songs (6 from each band). You can find it on different labels and distros all over the Europe, but if you need the exact link, you can purchase it via MLM records (facebook.com/mlmrecordsmoscow). The other band on the split is Robin Hood, it's an Oi! band from the same city as we are.

4. Can you tell me something more about your lyrics???

The main theme of our lyrics is what is surrounding us, such things like skinhead subculture, scene, job and the social problem. Maybe it sounds a bit primitive and naive, but we're trying to touch on some questions which were not fully disclosed in that type of music before, so the main idea is to make people think while they are listening to us. And sometimes we see that it really works. 90% of our lyrics are in Russian, so it's quite hard to convey the essence for the foreign listeners (because of specifics of Russian society, attitude and way of life). But anyway, that's how some of our songs' titles would look in English: Honest Labor, Saint Petersburg, Blind Violence, Hard Times... that's just a few of them, but I hope you can imagine now what we are singing about.

5. How does it look at your football games, go to Zenit St Petersburg ?? A few years ago ... was in our city KHL and visitors of our city many fans of St. Petersburg, were very friendly ...

You go to football or hockey, what is the atmosphere ?? It could sound a bit strange, but the main part of football hooligans in our city confesses (or used to confess before) the right wing ideas, so our scene is separated from local football and for us it's a problem to go and watch the game on a stadium. In this way we're much more football players than supporters, sometimes we have DIY football championships with teams from different cities.

Shaved Heads Požina Tyd

6. Can you tell me more about the origins of Oi! Punk scene in your city, how many people go to concerts, there are other Oi! Punk band ?? I know that you acted Polish Bachor and have been very satisfied ... You have a good relationship with the scene in Moscow ?? The Oi! scene is pretty young in our city. It appeared about 10 years ago, and everything began with the band called "Bukaneros". One of that band's members had also played with us at the original composition of "Shaved Heads". But talking about punk/hardcore scene, it has come into being much more years ago, anyway "the dawn" of the scene came in the early 2000s. Nowadays the scene is really wide and still growing. We have got lots of nice bands, perfect gigs with a lot of invited foreign bands, including, as you've just mentioned, the polish band "Bachor". Last November we've had "Slapshot" and "Last Resort" gigs here. Yes, we do play gigs in Moscow annually. We've got really good relationships with people from Moscow's scene, and sometimes we also arrange gigs for their bands in Saint Petersburg.

7. In recent years, in your country stand out all the great Oi! star, is really your scene so powerful? I wanted to ask, I saw a documentary about skinheads in Russia, I also visited Minsk friends, is it really true that your concerts are attacked nazi bastard, telling me that in Moscow it is hard enough ..

Yes, the Oi! scene in our country became really powerful in last few years. But at the same time it's still not as popular as hardcore scene for example, but for me it seems like getting better. Sure, gigs had been attacked by nazis before, and it used to be really dangerous just to go to some show. Almost an each gig was held with a fare share of adrenaline: we were in danger of being stabbed by a knife or even being shot by the traumatic gun by nazis on our way to the gig or on the way back. Sometimes those fights took place during the gig somewhere near the club. But speaking about today, most of gigs are held safely and without any danger. Nowadays we can openly announce our gigs on the Internet. Of course sometimes we still have troubles, but it's not such a big problem as it were few years ago.

8. I can not ask how you look at policies of Russian President Vladimir Putin .. do you think it is right to intervene military intervention in Ukraine ?? As affected ordinary people in Russia, sanctions from the EU and U.S. ??

Myself, I can say that I'm trying not to waste my time on politics. It doesn't mean that I don't have a point of view; I just think that no one of us can be sure what's really going on in government and between the countries. You can listen to media, you can read posts on the Internet, you can listen to other people, but you will not be able to learn all the truth anyway. And talking about all that situation with Ukraine and Russia, I think it's just making common Russian and Ukrainian people angry to each other. Thus some Russians shout: "The Crimea is ours!" and some Ukrainians shout in reply: "Fucking Russians, they took out part of our country!". So, don't waste your time on politics, it's just simply making people angry; instead, you can spend all this time on doing some more important and useful things. Those sanctions and political situation in our country strongly affected economic and ordinary people therefore. Prices blasted-off highly, literally everything became much more expensive, but the salaries are still the same. A lot of companies were closed and people lost their jobs. If you go for groceries, you'll spend twice more money than a few months ago.

Currency exchange values are getting crazier in every day. Euro/Ruble ratio used to be approximately 1/45 some time ago, but now it's about 1/80. For example, if you come to Saint Petersburg's, you'll purchase 1 beer for 3 euros in a decent pub, but just six month ago it would cost you 5 euros.

9. Do you think it was right to connect the Crimea to Russia ?? How did you feel about the fight for freedom Ukrainians ??

I've already told a few words about the Crimea situation in previous answer, but I want to add a bit. It's not right and it's not wrong, it just has happened. The Crimea was a part of Russia until 1954, but one day it was presented to Ukraine in some stupid way, and now it's a part of Russia again. More than a half of the population in there - are Russians. And as far as I know, the main part of Crimeans voted for the accession of the peninsula to Russia. So if that is true, those people have decided to become a part of Russia by themselves.

10. My mom was several times in St. Petersburg, where we had a family. I was looking at photos and your city is really very beautiful, what would you recommend me to see if I came ?? Aurora is still in port and waits for a shot:-))

Saint Petersburg is the most beautiful city in Russia. I speak like that not because I was born and raised here, but because it's true (ha-ha :) Seriously, I've never met people, who has visited our city and who would have told to others that it's not very beautiful. Peter The Great built Saint Petersburg in 1703, and the city was planned to be "the window to Europe", so the local architecture combines a variety of typical European styles of those times. There are numerous places to see and to visit. I live here for all my life, but I still discover some new and interesting places. So if you'll be here one day, contact us and we will show you the good ones. The Aurora was taken out for the restoration not so long ago, and there was a big show about how it was floating the river Neva to the repairing port. So probably after all those works it will be really able to shoot again (ha-ha :)

11. The last question, you can write some greetings, thanks, future plans and some links to your fans

Thank you a lot for your questions, it was a big pleasure to answer them. In our plans on future is to complete our new songs for the full length album, and to release it finally, we are on a half of the way for now.

Greetings to all our friends all over the world! Also we are going to have a Euro-trip in May (Austria, Germany, Czech Republic and Slovakia are in plans for visiting). So if we have got some fans there, we hope to see them! Cheers!

RECENZIE NA ZÍNY:

Vontade a Luta, #4, august 2014, A5, 56 pages /Brasil fanzine/ portuguese language/

Bratská spolupráca pokračuje medzi Brazílskou a Slovenskou scénou a som rád, že s Pierom z Riasom stále v kontakte. Chlapec sa už stihol oženiť a rozplánovať rodinu, ale stále ostáva 100 % aktívny v scéne. Čo dokazuje aj novým číslom svojho podľa mňa najlepšieho Brazílskeho Skinhead fanzinu. /dovoliť si to tvrdiť, pretože som ich mal v rukách niekoľko/. Tak podme sa teda pozrieť, či sa to pohlo trochu dopredu. Prvá vec, ktorú Pier zmenil je formát, zmenil ho na A4, ale pridal oveľa viac strán. Musím uznať, že aj graficky išiel zmeniť hore, pretože sa v ňom snaží viac využiť každé voľné miesto. Čo sa týka obsahu, tak sú tu len dva rozhovory jeden z Uruguajským vydavateľstvom a druhý s Portugalským vydavateľstvom Rotten Records. Potom nasleduje scene report na Nemeckú scénu, potom texty, reklamy/ Real Enemy mal na celú stranu/, fotky, dokonca aj komix a na záver nasledujú recenzie na CD, knihy, ziny/ aj Real Enemy / Pre domácu scénu určite množstvo kvalitných informácií, je to výborná práca a každým ďalším číslom sa Pier posúva ďalej. Chcelo by to niekoľko článkov preložiť aj do Angličtiny. Kontakt: www.facebook.com/pierrehff www.vontadeluta.blogspot.com

Ulichno Delo fanzine, #4, apríl 2014, A4, 68 pages /Bulgarian fanzine/ Bulgarian language/

Z Bulharska som tu v podstate ešte nikdy nič nemal a keď som niekde na facebooku zahliadol niečo ohľadom tohto fanzinu, tak som neváhal kontaktovať ho. A výsledok, máme tu scene report, rozhovor a rázom pre mňa z neznámej Oi! Punk krajiny je tu zaujímavá scéna. No, ale podme ku fanzinu, ktorý sa na oko snaží vyzerať v retro štýle, všetko písané ako keby na stroji, do toho križom krádom fotky atď, dobre to vyzerá a má to underground šmrnc. Pre mňa veľká nevýhoda, že všetko je v azbuke a ani jedno slovo nieje v Angličtine. Keď ale zhriem výber kapiel pre rozhovory, bol by som nadšený: Oxblood, The Casualties, 45 Adapters, BootBoys, Link Wray, Pilsner Oiquell, 7er Jungs, Menace atď. Množstvo recenzií na CD, knihy, fanziny, fotky, reklamy, komixy, novinky zo scény a ďalšie články, ako napr. band story Motorhead atď. Pre domácu scénu veľmi kvalitný časopis, priróvnal by som ho k starším číslam Bulldogu v jednom jazyku... Dobrá práca a určite viacero o Bulharskej scéne sa dozviete z rozhovoru a scene report-u, raz darmo, treba uznať chalan má proste prehľad!! ulichnodelo@yahoo.co.uk

The Outsider, vol.2, n°1, winter 2014, A4, 72 pages /French fanzine/ French language/

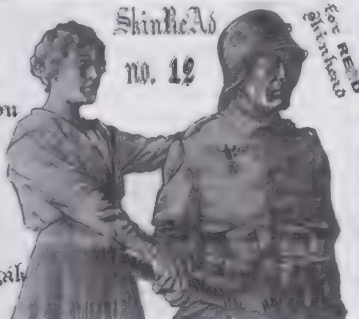
Pri poslednej objednávke z Francúzskeho vydavateľstva uvr vinyls records som bral niekoľko fanzinov pre Marcela z Trebišova, ktorý je veľkým zberateľom skinhead magazínov. A určite za zmienku stojí práve tento plátok, ktorý pochádza priamo z Paríža. Po prvom prelistovaní a pozretí do samotného obsahu som zistil, že robený veľmi netradične, či už je to výber kapiel a článkov v ňom, alebo je to aj samotné podávanie otázok v rozhovoroch. Tak napríklad sú tu rozhovory s Juhoafrickými kapelami, ako National Wake / Punk, reggae/ či punkovou Wild Youth (ktorá pôsobila v rokoch 1977-1986), alebo Mods. Rozhovory sa netočia len okolo muziky, ako punku, reggae či mods, ale celkovo o spôsobe života v tejto krajine, Apartheide, rasovej segregácii, Nelsonovi Mandelovi, politike, slobode atď. Ďalej je tu trošku nezaujímavý rozhovor s Japonskou Mods kapelou The Zip, potom s Kanadskými the Prowlers, ktorý bohužiaľ nieje v Angline, vynahradiť by sa to dalo z Poľskou kapelou Glory Days, čo je nová Poľska skinheadská banda. Nasleduje netradičný rozhovor s fotografom Derekom Ridgersom, ktorý fotil skinheadov a punkáčov v rokoch 1979-1984. Ďalší rozhovor je z Kambodže, nejaký článok o 10 najlepších albumoch z Talianskej scény a množstvo recenzií na CD a iné nosiče, bohužiaľ len vo Francúzštine. Zhodnotenie: Výborná práca, rozhovory s kapelami, ktoré nikde inde nenájdete, rôzne hudobné štýly, či už Oi! punk, reggae či mods, alebo aj old school rock n' roll. Jediné negatívum bola samotná cena, ktorá bola dosť vysoká, okolo 8 eur.

Riot 77, #17, 2014, A4, 48 pages /Ireland fanzine/ English language/

Pri objednávaní tohto časopisu mi Ben z uvr distra povedal, že je to najlepší medzinárodný fanzine, ktorý momentálne vychádza. Skúsím to trochu v rýchlosti popísať: veľký formát, kvalitná tlač, kriedový papier, viac než priemerná grafika, celé v Angličtine, počtom čísel, jednoznačne tradícia. Čo sa obsahu týka, posúďte sami. Rozhovory tu boli aj pre mňa s neznámymi formáciami, ako napr. Kid Congo Powers, the Spits, ale aj Americkými Iron Cross, alebo legendou NYHC scény John Joseph z Cro-Mags. Potešiť môže aj rozhovor s vydavateľstvom Ugly Pop Records, ktorý vydali mimo iné the Business, Blitz, Cockney rejects atď. Ziadny z rozhovorov nebol odľaknutý, ale bol robený s patričným rešpektom a záujmom o danú kapelu či osobu. Je tu množstvo kvalitných recenzií na CD, DVD, knihy a pod. Nechýbajú reporty z koncertov, veľa reklám, fotiek kapiel atď. Niet čo dodať, objednávaj a zaujímaj sa o to, kontakt: riot77magazine@hotmail.com, cena okolo 4,5 eura.

Ži a otroctví
a války zmizí.
Nejprv myslí a
pak dělá každou
světní cizí...
Skinhead
budí či
vádcem a v boji
ochráncem.
Skinhead je voják
proti všem!

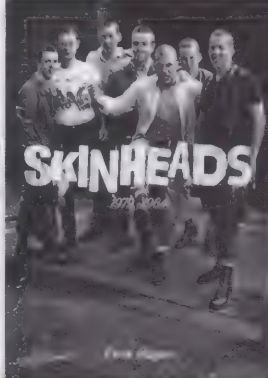
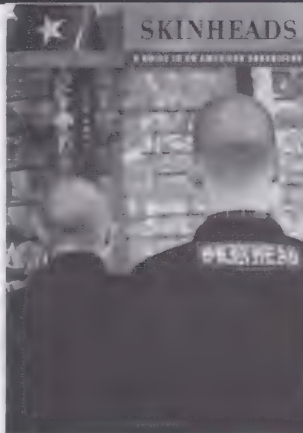
contact: skinread@safe-mail.net
www.SkinRead.wz.cz
red.skinhead.cz //

Kniha, ktorá má vytvárať pohľad o histórii skinheads v Spojených štátoch Amerických cez jej príchod na ulicu, spojitost s Hard Core štýlom v jej začiatkoch hlavne v mestách, ako New York, Chicago, Washington a Los Angeles na súčasnú scénu prosperujúcu v mnohých hlavných mestských oblastiach, počnúc samozrejme aj popisom vzniku skinheadov v Anglicku.

V prvom rade treba povedať, že knihu napísal človek, ktorý je priamo zo srdca scény a to menovite gitarista NY skinhead kapely the Templars Perry Hardy. Priznám sa, že z prvého dojmu som mal dojem, že je to písané trochu ako diplomová práca, ale potom sa to rozbehlo. Tiež vzhľadom k svojej Angličtine, kde pri čítaní musím používať aj slovník som ešte celú knihu neprelúskal. Budem sa to trochu snažiť zhŕnuť do jedného blogu, pretože tu popisovať každú kapitolu jednotlivito by zabralo recenziu na dve tri strany. Musím uznať, že to má celé hlavu a pätu, pretože sú tu stručne popisované začiatky skinheadov v UK čo by som určite v tejto recenzii vynechal, pretože to všetci dobre poznáme. V čom bol rozdiel medzi Americkým a Európskym kontinentom bol fakt, že Skinheadi v US boli viac prepojení s Hard Core scenou. Na začiatku 80 rokov tam vznikla prvá vlna nerasistických skinheadov, ktorá mala dve podskupiny, kde jedna smerovala k HC a druhá k 2Tone SKA. Čo treba podotknúť, že na tieto vetvy mali ešte veľký primárny vplyv Anglický skinheads obľebením, hudbou, anti-politickou. Prvý skinheadi sa objavili na východnom pobreží, hlavne v oblasti New York, je tu spomenutý aj klub CBGB, kde hrávalo množstvo punkových kapiel a bolo tu vidieť viacero vyhlásených hláv s ťažkými botami na nohách, medzi ktorými boli aj černoši, kubánci, italiáni, či Porto Ricanci. Na západnom pobreží Ameriky mal veľký vplyv Britský štýl hudby a veľa skinheadov tam inklinovalo k 2Tone SKA muzike. I Prvým skinhead gangom v US boli borci z Chicaga a volali sa Bomber Boys a CASH (Chicago Area Skinheads). Druhá generácia skinheadov ktorá sa datuje okolo roku 1966 a ďalej bola ovplyvnená vstupom NY Hard Core kapiel na scénu a ich popularitou po štátoch. Rasistický Skinheadi do roku 1985 neboli až tak rozšírení, jak tomu bolo následne, kde sa vytvorilo množstvo či už politických frakcií, alebo aj mediálnej podpory tejto subculture vytvorili. Sú tu dokonca aj spomenuté nejaké čísla, kde mohlo byť okolo roku 1987 v US cez 3500 rasistických skinheadov. Nachádza sa tu aj register dátumov s presnými rokmi a k nim spojitost so skinheads. Určite ma zaujal fakt, že jedným z prvých skinheadov bol Harley Flanagan, ktorý počas svojho tour v Irsku s kapelou the Stimulators v roku 1980 videl skinheadov a doviedol tento štýl do New York City. Ktorý neskôr založil jednu z najznámejších NYHC kapiel Cro Mags. Podľa knihy boli prvou US Skinhead kapelou legendárny Iron Cross z Washington, D.C. (vznik 1980). Samozrejme sú tu popisované aj iné mestá a kapely, ako napr. Agnostic front, Warzone, alebo the Anti Heroes z Atlanty a aj jednotlivé frakcie a podskupiny ktoré ovplyvňovali vývoj scény. Za spomenutie stojí založenie SHARP v roku 1987, alebo z druhej strany Hammerskin nation. Jedna kapitola sa tu venuje móde a všetkému čo s tým súvisí. Dá sa povedať, že základ bol celkom totožný s UK vetvou, samozrejme vplyv Hard Core handier bol v Amerike cítiť aj na oblečení a celkom ma zaujalo viacero faktov, tak napr. gangsterský štýl obliekania, kde skinheadi z Los Angeles sa začali obliekať v štýle pouličných gangov, čo boli viac drahšie veci ako módné. Ďalej bolo zaujímavé, že rasistický skinheads sa začiatkom 90 rokov začali odlišovať od klasických skinheadov hlavne nosením military a hard core oblečenia s množstvom symbolov. Tretia kapitola sa venovala muzike a kapelám ktoré hrali hlavnú úlohu v skinheadskej subculture. Východné pobrežie sa prezentovalo hlavne NYHC scénou AF, Warzone, Murphys Law a Iron Cross (Washington), neskôr ďalšími mestami ako Stormwatch (Delaware), ale silná bola aj Bostonská scéna, kde nechýbali mena ako Slapshot, 's, Stars a Stripes, the Bruisers, potom nasledovali SKA kapely ako the Toasters, Scofflaws a prvý SKA label Moon Records. Z Bostonu Bim Ska La bim, Mighty Mighty Bosstones atď. Prvou NY kapelou s tradičným Oi! zvukom boli the Press, ktorý vznikli v roku 1984. V rokoch 1990 nasledovala nová vlna s ďalšími známymi menami ako OX Blood, the Templars, First Strike, Battle Cry, Those Unknown... Strednú Ameriku zastupuje veľmi veľa kvalitných kapiel, skúsím spomenúť len Anti Heroes, Moonstomp z Atlanty, Negative Approach z Detroitu, a prvý Skinhead kapelu z Chicaga White American Youth. Je tu tiež spomenutý veľa rasistických a WP kapiel a všetko čo je s tým spojené, perličky ohľadom toho si musíte prečítať sami. Na západnom pobreží bola prvá kapela Youth Brigade, ktorý na začiatku nikdy nevideli skinheadov, ale počuli o skinheadskej kapelách ako Madness, Sham 69 alebo Angelic Upstarts. Hrali svojský štýl, odlišný od východného pobrežia, kde miešali Kalifornský punk a Britský street rock. Ďalšie kapely ktoré vznikli v tejto oblasti dokonca hrali niečo v štýle "Nardcore" čo bol zvuk mixovaný punku a skate rocku. Nejdem tu spomínať ostatné bandy, lebo by to zabralo množstvo času a priestoru. Nasledujúca kapitola má názov „Skinheads a média“, kde sú popísané prvé články o skinheadoch z novin (napr. úplne prvé: the New York Times rok 1969), reportáže z TV a talk show (napr. v jednej sa zúčastnil aj Harley Flagan, Vinny Stigma a Jimmy G z NYHC scény), ďalej sú tu knihy a fanziny (prvým bol Skinflint, ktorý robil Sab Grey z kapely Iron Cross, ďalšie boli Running Riot, Back with a bang a veľké množstvo ďalších), jedným z najzaujímavejších bol Boots-N-Booze, ktorý robili skinheadi zo Santa Cruz, vydali 12 čísel a mapoval scénu naprieč celou Amerikou. Ďalej sú tu internetové stránky, alebo filmy či seriály, kde boli videní skinheadi. Kapitola o politike v scéne bola zameraná viac menej najviac na WP scénu a s tým sú vysejce organizácie, ako American Front, či Hammerskins, the Syndicate, ale aj samozrejme o SHARP, ktorý vznikli v NYC /1987/, ktorý boli na začiatku veľmi malou skupinou, ktorá sa rozvinula do skupiny 30-40 ľudí. Skupina bola založená ako boj proti fašizmu a aby aj zmenila pohľad na skinheadov v rámci verejnosti a médií, ktoré prezentovali hlavne rasistickú vetvu. Je tu spomenutý ďalší ich rozmach naprieč USA, celoštátne stretnutia, boje s nacistami a vraždy a samozrejme Roddy Moreno a expandovanie do Európy...Je tu aj stránka o RASH, ale to nikoho nezaujíma... V ďalších kapitolách sú spojené rôzne príbehy, názory, gangy, kapely, WP frakcie je toho dosť zaujímavého a je ťažké niečo vyzdvihnúť. Sú tu napr. spomenutý aj skinheadi z Havaja, kde vidieť tento fenomén už od roku 1986. Prvou Rasistickou Skinhead organizáciou bol CASH (Chicago Area Skinheads), ktorá funguje od rokov 1984/85, kde ich hlavný vodca dostáva 11 rokov vzenia za extrémne zbitie dievčaťa, ktorá zradila rasu. Alebo tu nájdeme príbehy z Portlandskej scény, kde mimo iné zabili prvého speváka BFG Erica Banksa. Je tiež zaujímavé čítať o niektorých skinhead gangoch, kde ich aktivity sú spojené s krádežami, bitkami a inými rôznymi násilnosťami na ulici.

Kniha je veľmi zaujímavá a po obsahovej stránke veľmi hodnotná, však má okolo 160 strán, takže to nieje len nejaká brožúrka. Trošku mi tam chýbalo viacej fotiek, ktoré by dokázali vizuálne dokresliť atmosféru jednotlivých doby, samotných gangov a kapiel, ale ináč je to veľmi dobre spracované a dokáže vás doviest' do obrazu US Skinhead scény. Knihu mi doviezol môj brácho z Ameriky, ale v dnešnej dobe internetu ju nieje problém zohnať cez celosvetový veľkoobchod Amazon, kde sa dá kúpiť do nejakej sumy 40 dolárov. Brácho mi ku knihe dopísal ešte jeden známý fotobook Skinheads 1979-1984 od Dereka Ridgersa. Kde je množstvo fotiek Skinheadov z tohto obdobia. Ak by niekto čakal plne apolitickú knihu, tak by sa dosť mylil. Vytvetľované svastiky, alebo hajlovanie tam nieje nič neznáme, ale aj fotovanie zo sáčku tam vidieť a najkrajšie je u väčšiny z nich tetovanie na čele, alebo celkovo po hlave. Proste celá tá kniha vypovedá tamojšiu dobu, veľmi zaujímavá publikácia, ktorá stojí okolo 14-15 dolárov a určite sa oplatí pozrieť. Skús pozrieť aj cez facebook: www.facebook.com/pages/Skinheads-A-Guide-to-an-American-Subculture

RECENZIE NA CD, LP, EP / PICKO/

Operace Artaban Prozření /LL Productions/ - LP - 2014

Doba ktorá vrátila vinyl naspäť do módy zažíva boom aj v Československu. Po dlhej dobe začali aj domáce Oi! kapely vydávať svoje veci na platniach. A myslím, že sa tomu nevyhli ani Brnenský OA, ktorý vydávajú svoj posledný album vo forme vinylu. Prvá vec čo mi udrkla do očí bolo pre mňa nové a tým pádom aj neznáme vydavateľstvo, ktoré tento album vydalo. Skrývajú sa za ním dve známe tváre z Brna a Olomouca. Ďalšia vec, ktorá sa líši od CD verzie je samotný obal, ktorý Tóno spravil špeciálne pre vinyl verziu, čiže je plne nakreslený, bez fotiek. Tiež sa tu nezestili všetky pesničky, takže „Kla“ a „Loutka“, tu nehľadajte. Pravda je taká, že som už na tento album robil recenziu a popisoval tu zas a znova jednotlivé pesničky nemá význam. Album to nieje zlý a po odchode Igyho sa vrátil OA poriadny spev. V poslednej dobe je OA dosť masírovaná z rôznych strán, kde sa ju snažia silou mocou vsunúť do RAC alebo Nazi scény. S niektorými názormi sa nemusím zlučiť a súhlasím, ale stále je to pre mňa Oi! kapela. Album vyšlo vo veľmi limitovanej verzii 200 ks v červenom prevedení. V booklete nájdete texty jak v Angličtine, tak v češtine.

www.hardsetshop.cz za 400 Kč

The Riot - Moderní Fotbal /Shout Proud Records/ EP - 2014

Kapela ktorá povstala z hrobu a znovu sa postavila na nohy, aby rozprúdila stojaťú vodu v našich končinách. Po svojom kratšom rozpadnutí sa borci rozhodli pozmeniť totálne zostavu, kde sa asi tak často nevidí, že by spevák definitívne presedlal za bicie. Spevácky post sa teda uvoľnil pre jedného starého vlka a aby toho nebolo málo, tak z Pražského praporu na basu narukoval jeden bulvárny žurnalista Peddy. Túto formáciu som mal možnosť pár krát vidieť na živo a musím uznať, že im to funguje a šliapa podľa všetkých konšpiračných teórií: 60 kg chlapík dokáže spevať, ako nejaký ťažký hromotluk, basa hrá presne jak dobre natiahnuté hodinky a to aj pri tom, že je naskúšaná 300 km od ostatných hudobných nástrojov, gitary sú stále ladené v kvalitnej rockovej rytmike, kde sa pomocou nejakej nadprirodzenej sily jeden gitarista občas premení na Slovensky hovoriaceho jedinca a samotné bicie?? Kurva jak je možné, že Dan dokáže robiť tak dobrý Beatbox? Ok dost bol srandy, na toto EP si kapela pripravila 4 nové piesne, kde sa venujú zarúčeným témam z ich života. Prvá pieseň „Moderní fotbal“ je každému jasné o čom bude, ten kto sa občas ide pozrieť na futbalové trávniky to určite pochopí na prvé vypočutie. Chlapci nezabudli ani na nežnejšie polovicvy v našej scéne a venovali im svoj „Skinhead girl“ song, kde nechýba melodické gitarové sólo a zvučný refrén. Trojka „Old school“ je pre mňa asi najlepšia pieseň tohto EP, asi preto že je najtvrdšia a najrychlejšia s heslovitým refrénom „Skinheads“, sice je celý spevaný po Anglicky, ale s veľmi jednoduchým textom. Posledná vec „Comedy boys“ je o samotnej kapele, ktorá aj napriek vzdialenosti od miest jednotlivých členov kapely dokáže sa zabávať a hrať ďalej. Musím uznať, že ich „znovuskriesenie“ prebehlo nad očakávania a je radosť počúvať tento ich nový výtvor. Album vyšiel v limitovanej edícii 150 ks pod Nemeckým vydavateľstvom Shout proud records, už nabudúci rok to bude raritka, tak neváhajte a zbierajte ... shoutproudrecords.bigcartel.com/

gitarové sólo a zvučný refrén. Trojka „Old school“ je pre mňa asi najlepšia pieseň tohto EP, asi preto že je najtvrdšia a najrychlejšia s heslovitým refrénom „Skinheads“, sice je celý spevaný po Anglicky, ale s veľmi jednoduchým textom. Posledná vec „Comedy boys“ je o samotnej kapele, ktorá aj napriek vzdialenosti od miest jednotlivých členov kapely dokáže sa zabávať a hrať ďalej. Musím uznať, že ich „znovuskriesenie“ prebehlo nad očakávania a je radosť počúvať tento ich nový výtvor. Album vyšiel v limitovanej edícii 150 ks pod Nemeckým vydavateľstvom Shout proud records, už nabudúci rok to bude raritka, tak neváhajte a zbierajte ... shoutproudrecords.bigcartel.com/

The Faccão Opposta - Lendas Urbanas /Dunkel Records/ - CD - 45:13 - 2014

Po dlhej dobe mi píše Glauco z Dunkel Records, že má pre mňa nejaké svoje nové vydania. Vôbec ma neprekvapuje, že ďalšiu svoju nahrávku vydáva Portugalskej Skinhead ikone Faccão Opposta, nie len preto, že tu nieje jazyková bariera, ale hlavne že je to surový drsný Oi! ktorý reže do tvrdého. Tento album bol už sice vydaný v Európe vo forme vinylu pod Bigorna Records, ale len v 130 ks náklade a k tejto verzii dokonca ešte pridali dva bonusové songy. Od kapely som mal možnosť počuť ich EP či splitko s Mão De Ferro, takže som bol plný očakávania. Po prvom vypočutí som nadšený a príjemne prekvapený z ich kvalitného zvuku a celkovo výborne zvládnutie svojich hudobných nástrojov. Pekne vyhrané melodické gitarové sólo, silne znejúca basa, hrubý spevákov hlas s exotickým akcentom a zborové chorály. Celkovo stredné tempo, miestami s prídavkami HC vplyvu a temnejších a ponurejších melódií. Je tu 11 vecí ktorých témy sa točia okolo skinheadskej subkultúry, lásky k vlasti, proti systému a vláde, futbalu, alebo proti počítačovým písálkom, ktorí vedia byť najväčší majstri sveta za svojou klávesnicou. Keď to všetko zhriem, nič lepšie som z tejto oblasti zatiaľ nepočul, dokáže vás to nakopnúť do zadku. Pozdravujem tiež Glauca do Brazílie, som rád, že aj Európske skinhead kapely dokážu byť vydané na Juhoamerickom kontinente. Skúste mu napísať o nejakej CD na jeho stránku www.dunkelrecords.com

The Firm Records Brasil Oi! / the Firm Records, Rotten records/ - CD - 51:49 - 2014

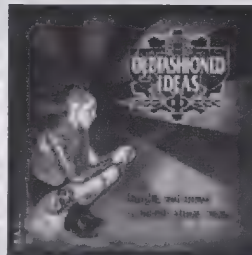
Skúsím si spomenúť, či som niekedy držal Brazílskú skinhead kompiláciu v rukách a priznám sa, že určite nie. Keď sami tento disk objaví v rukách a začnem si pri počúvaní listovať bookletom, zmocni sa ma nostalgia za Československými kompilačkami Streetdisk, ktoré vyšli asi tak pred vyše 10 rokmi cez Rabiart records. V tej dobe ešte boli všetky kapely po kope a celá scéna sa nerozdeľovala na množstvo ďalších škutaliek. Myslím, že v Brazílii ešte k tomuto detinskému deleniu nedošli /no, možno hej, ale zatváram pred tým oči /. Takže je tu dokopy 8 kapiel z ktorých každá sem prihodi po dve pesničky. Prvú kapelu Bronco Army som už poznal a počul a min. rok sa dokonca predviedli aj v Prahe. Jednoduchá hudba, silná basová linka, výborný Anglický spev, chytľaví refrény. Ďalší sú Belfast, ktorý hrajú podobnú hudbu s dominanciou dvojitého spevu. Tretí v poradí sú CWB Oi! s veľmi melodickými refrénmi, kde nechýba ženský vokál a zborové chorály. Next band is Tamborellos, ktorý hrajú asi najkvalitnejšiu muziku s vynikajúcim zvukom a energicky nabitou muzikou obzvlášť do punk rocku. Potom je tu Sindicato Oi!, čo je zmes Oi! a SKA muziky, takže jeden song je rýchlejší a agresívnejší, druhý reže do veselých SKA tónov. Keďže za nimi nasledujú Mao De ferro, ktorý majú v muzike zakomponovanú harmoniku, tak to dobre zapadne. Túto kapelku mám veľmi rád a doporučujem ju všetkým desiatimi. Potom sú tu ešte Mugshots, ktorí hrajú v šialenom tempe rock n roll, Oi, Punk mixe. MDMC je taká od dychova za týmito kapelami, jednoduché, priamočiare veľmi zľahka zahraté songy ktoré idú v strednom a veľmi

pohodovom tempe. Silou kapely bol určite veľmi dobre znejúci hlas speváka, ktorý neblakal, nerecitoval, ale čo je nezvyčajné na našu scénu - spieval. Posledný sú tu Grito de Rua s veľmi surovou nahrávkou ktorá dotvára jej autenticnosť, veľmi dobre. Musím uznať, že ani jedna z uvedených kapiel nebola, len do počtu a práve táto skutočnosť robí z tejto výberovky niečo výnimočné, čo by som si nerád nechal ujsť a to doporučujem aj vám. V booklete má každá kapela svoju fotku a mená členov, chýba mi tu akurát kontakt na tieto bandy. Doporučujem!!!

kontakt : thefirm1312@gmail.com

2014

Kapela ktorá je pre mňa číslo jedna Švédskej scény hrajúca zo srdca pre Skinheadov alebo Punkáčov s rovnakým rešpektom. Keď ich mám trochu zbilancovať, tak toto je už ich tretí album + majú na konte nejaké to EP. Túto bandu som si obľúbil hlavne pre ich silné zborové, až krčmové refrény, ktoré si zaručene musíte spievať všetci spolu v jednom rade s rukami nad hlavou. A myslím, že väčšina scény v Európe s tým určite nebude mať problém, keď je to všetko naspievané v Angline. Vyzdvihnúť sa jednoznačne musí aj gitarista, ktorý to všetko prekladá melodickými sóľami a na konci zabrmá aj jednu akustickú pieseň „On and On“. Celkovo mi ich muzika príde dosť nápaditá a výrazne chytľavá. Celý album obsahuje 16 piesní z ktorých skoro žiadna nieje nejaká vycpávka a práve preto je to radosť počúvať, ako celok. Priznám sa, že táto kapela by si zaslúžila spraviť turné aj do našich končín. Neviem čím viac by som donútil čitateľa aby si tento band všimol, ak to tak neurobil. Skákať po hlavě nikoho nechcem, proste si to radšej niekde kúp, stiahni, alebo nejak vypočuj a uvidíš, že som tu nepísal pivčiny. oldfashionedideas.blogspot.com

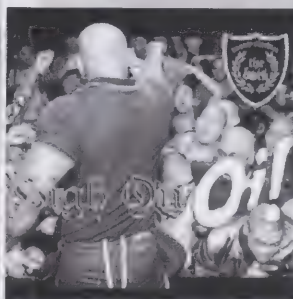
The Black Tartan Clan - Scotland in our Hearts / 4Subculture Records/ - CD - 38:16 - 2014

Michal ktorý vlastní České vydavateľstvo 4 Subculture records mi vždycky urobí nesmiernu radosť, že má stále pod svojimi krídlami tento Belgický band. Myslím, že inak by som sa už ku ich albumu nedostal, jedine, že by som si ho niekde stiahol, ale tento skvost určite stojí za to mať doma v originálnom prevedení. Kto ešte nikdy nepočul Black Tartan Gang a má rád Keltský tzv. Celtic style, kde samozrejme nesmú chýbať dudy, musí tak určite okamžite spraviť. Toto je už ich štvrtý počin a stále si idú vo svojej zabehnutej línii. Ak by som mal napísať recept na počúvanie tohto klanu, tak by to vyzeralo asi takto nejak, Kúp si CD, zober si ho do Irish pubu, objednaj si postupne 10 Guinnessov, a po každom ďalšom vypití pivo, budeš kričať a spievať viac a viac spolu s kapelou, budeš skákať po stole, rozlievať pivo všade kde sa dá a myslím, že keď tam budete ešte slušná partička, tak nakoniec vyhodíte odtiaľ každého kto to nepochopí a nebude to robiť s vami. No a teraz naspäť k albumu, je tu 12 pesničiek, z toho jedna instrumentálna, nechýbajú tu dominantné dudy ale aj banjo. Spev je dobre melodický, žiadne hrubé hulákanie, okrem jedného songu je to naspievané v Angline. Texty o chlastani, Škótsku, priateľoch, pracovaní v továrni, alebo historickejšia vec o vojakovi z druhej svetovej, ktorý hral na dudách pri vylodení v Normandii. Treba určite vypočuť a otvoríť pivo pri tom, hneď bude lepšia nálada. Zoženies cez www.4subculture.com

Work! Drink! Struggle! /Street influence records CD 43:21 - 2012

Tento disk je Ruská kompilácia troch kapiel Klowns, Двадцатье, ktoré majú zastúpenie 4 pesničiek a potom tretej bandy Под Ноль, ktorá tu má 7 vecí. Všetky 3 kapely hrajú v OI! štýle z ktorých som akurát poznal Klowns, ktorý hrajú drsnejšie a agresívnejšie. Najviac ma zaujal asi názov songu Fuck the RAC. Druhá kapela je miestami o dosť melodickjšia s lepším zvukom, kvalitnejšou hudbou a s dobre znejúcim melodickým spevom. V dvoch pesničkách použijú aj akusticky zahrnú gitaru, čo fakt veľmi dobre znie. Občasne sa prestriedajú aj dvaja speváci, ktorí znejú dobre hlavne v trojke „Holiday everyday“, celkovo refrény tejto bandy mi dokážu znieť ešte dlho po odznení v hlave. Tretí band, ktorého názov je zas v zbuke a znamená niečo ako „Pod nulou“ hrá dosť autenticky, niečo ako by ste ich práve počuli v skúšobni, hlavne tie plechové bicie nejdú neprepočuť. Musím uznať je to veľmi surová nahrávka, ale dokáže potešiť, pretože to má ten pravý šmrnc. Človek má hneď chuť niekoho kopnúť do hlavy. A podľa toho o čom tieto kapely spievajú by som povedal, že prvý na rane im bude asi nejaký nácek. Rozhovor s vydavateľstvom Street Influence sme už v Real Enemy mali a musím uznať

Ruská Skinhead scéna je veľmi aktívna na kapely, koncerty, ľudí a pod veci. Ďakujem priateľom do Minsku za zaslanie tohto disku, veľmi dobrá vec.

The Bois High On /Aggrobeat records/ CD 55:59- 2014

Ortodoxná SHARP kapela z Ázie, konkrétne zo Singapuru, ktorá myslím, že min. rok dokonca navštívila Českú rep. pri svojom Európskom tour. Kapela je dosť známa v scéne, ale hlavne je uznávaná pre svoj nekompromisný antirasistický a antifasistický postoj, no priznám sa že určité patri medzi muzikantskú špičku v OI! scéne. Výborné gitary, ktoré drvia v neustálom slede nejaké tie sólové vyhrávky, veľmi dobre znejúci melodický spev a samozrejme Anglické texty, dokážu takúto kombináciu posunúť v očiach aj v ušiach všetkých fanúšikov. Väčšina textov by sa dala v podstate zhrnúť do jedného, načo stále omieľať dookola, sme hrdí skinheadi, sme SHARP, máme svoju crew, máme ťažké boty a bojujeme po boku priateľov proti náckom atď. K tomu treba pridať cover od the Opressed „Fuck the Fascism a máme vymaľované. Nie, je to dobré, hudobne ma to veľmi bavilo a určite títo borci sú srdciari odhodlaní ísť vo svojej ceste skinheada po celý život. Výborne prevedenie bookletu, texty, fotky, digipack... Kto má rád A.C.A.B., alebo Roots and Boots nemal by váhať, ľahko dostupné CD cez holandský shop a vydavateľstvo: www.aggroshop.com

The Bois the Pride of Lion city 2CD 2014

Máme tu reedíciu prvých dvoch albumov od Singapurských „Lioncity Skinheads“ the Bois! Áno priznávam, že som v minulosti dosť zanedbal počúvanie tejto kapely a práve preto mi toto znovu vydanie urobilo veľkú radosť. Pri počúvaní nahrávky som si otvoril booklet, ktorý je robený vo forme plagátu na ktorom z jednej strany nájdeme fotku kapely a napísané pesničky z oboch albumov. A na druhej strane je band-story, kde chlapci popisujú cestu kapely od svojich začiatkov 90 rokov, kde to bolo u nich dosť chaotické a ťažké bolo začať hrať s týmito žánrom. Borci to vydržali aj napriek problémom na ulici, kde ľudia prichádzali aj odchádzali ale ich tvrdé jadro crew zostalo na d'alej. Časom sa napojili aj na Roddy Morena a dokonca medzičasom nahrali aj spoločný song. V roku 2013 spravia Európske tour, ktoré zakončia na Mighty Sounds v Čechách. Čo sa týka ich prvého albumu „Cream of the Crops“ ktorý má trochu drsnejší zvuk a surovejšiu muziku, plnú Oi! pokrikov, kde nechýba cover od the Business „Real Enemy“ čo ma osobne veľmi potešilo.. Skutočne vynikajúcu prácu predvedú hlavne na ich druhom albume „New Generation“, kde počuť až metalové sóla, melodický spev, ktorým sa momentálne prezentujú. Texty ku jednotlivým piesňam tu neboli, ale spevákovi celkom rozumieť. Dobrá práca, určite netreba nad kúpou váhať, tento band a aj samotné vydavateľstvo si to zaslúži. www.aggroshop.com

Volxsturm - Gegenschlag/ Hardcore Kid (feat Roger Miret) - Super Sound /Sunny bastards rec./ EP 2014

Nemecký veľikáni, ktorí hrajú už od nepamätí, alebo aspoň odvtedy čo sa v Berlíne zbúral jeden múr sú tu s novinkou. Síce trochu kraťosy, ale fanúšikov to môže každopádne potešiť. Určite kapela patrí medzi Nemeckú špičku spolu s Krawallbrüger a ich pod. pretože je to hudobne veľmi kvalitná muzička. No na druhej strane ja osobne preferujem hlavne ten underground, kde kapely nemusia hrať za každú cenu na veľkých festivaloch, vydávajú albumy vo veľkých nákladoch a snažiť sa zapôsobiť na čo najväčšiu škálu ľudí. Volxsturm tu ponúkajú 3 pesničky, kde hneď prvá má silné refrény, metalové ostré gitary so silnými sólmí, óčkové vokály s celkovým výborným a čistým zvukom. V druhej pesničke „Hardcore kid“ v refréne počuť aj legendárneho Rogera Mirreťa z AF, ktorý trochu okorení túto pieseň. Najviac sa mi páčil aj tak posledný song, čo bol vlastne cover od legendárnych the Blitz, „Fight to live“. Nakoniec musím uznať, že je to dobrá práca, sú to len 3 pesničky, ale potešili. www.sunnybastards.de

Vanilla Muffins - a little night music / eine kleine

Nachtmusik / /Sunny bastards rec./ EP 2014

Ani neviem či sa táto legendárna kapela dala znovu dokopy, alebo len vyhrali niekde z pod koberca, šaflika, alebo starých nepoužitých vecí túto nahrávku. Každopádne Vanilla Muffins sú späť a myslím, že určite touto nahrávkou nič nepokazili. Pri počúvaní tejto novinky, nebadám žiadne zmeny v štýle hrania, farbe hlasu speváka, alebo aj textoch, ktorým som rozumel. Tieto piesne majú stále svoje čaro, kde väčšinou hrajú v strednom tempe, kde hneď v úvodnej piesni v refrénoch naznačujú pohodu a dobrú náladu s dobre znejúcou chytľavou melódiou. No dvojka, ako už názov napovedá „Modern football sucks“ je ich typickou srdcovou záležitosťou okolo futbalu. Škoda trochu toho refrénu, ktorý mi znel trochu nevyrazne, predsa len taká hitovka, ako „the drug is football“ sa nahráva len raz za život ...Trojka je najpomalsia vec, kde vzdali hold coverom od „Blondie“ „Dreaming“. Najlepšia vec je posledná „Radio“, ktorá má svoju patričnú rýchlosť aj dobrý refrén. Po dlhý dobu máte možnosť počuť niečo nové od Vanilik čo dokáže rozohriať srdiečko. Verím tomu, že nepočujeme o nich naposledy.

www.sunnybastards.de

Dörpms - Noten der Strasse - /Sunny bastards rec./ EP 2014

Názov kapely znamená staré nemecký názov pre ich rodné mesto Durtmund. Títo 4 skinheadi už majú za sebou nejaký ten debut „Anything can, nothing must“ a podľa slov vydavateľa sa práve týmito štyrmi novými pesničkami posunuli hodne dopredu. Nevieť ako to robia tie Nemecké kapely, ale väčšina z tých známejších má veľmi silne znejúce gitary, ktoré sa vám dokážu dostať do krvného obehu rýchlosťou kontrastnej látky na CT vyšetrení. A inak tomu nieje ani u tejto partičky, keď mám pokračovať spevák nemá nejak zvlášť hrubý hlas, no o to viac sa snaží melodiicky spievať. Hneď v úvodnej pesničke o 3 akordoch to dokazujú, kde spustia smršť s ťahavým výškovým vokálom. Ich silu ulice dokazujú v dvojke, no hlavne trojka sa mi páčila najviac, kde na chvíľku vypnú gitaru a zdôraznia tým basu, postupne sa pridávajú gitary a neskôr sa stupňuje refrén, veľmi dobre prevedený. V poslednej „In besten alter“ trochu vychladnú a spomalí na pohodejšie krémové tempo. Čo môže potešiť na záver koncertu, keď si chce každý zablikať refrén a nevybiť všetky zuby o podlahu na parkete. Kapelu som nepoznal, ale hudobne ma to veľmi potešilo, ďakujem za rozšírenie obzorov, dobrá práca!!

www.sunnybastards.de

City Saints - Kicking Ass For The Working Class /Rebel Sound music records/ CD - 36:13 - 2014

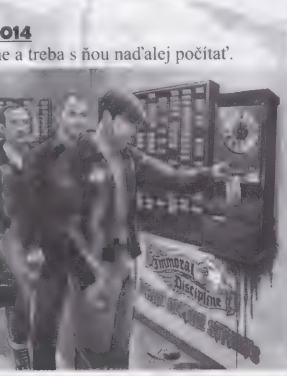
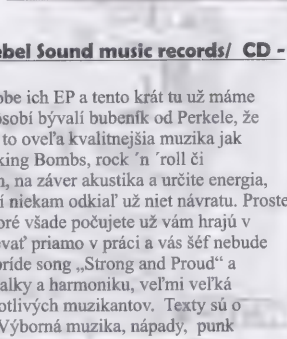
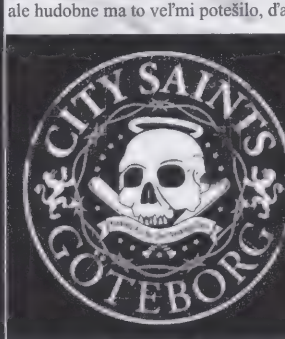
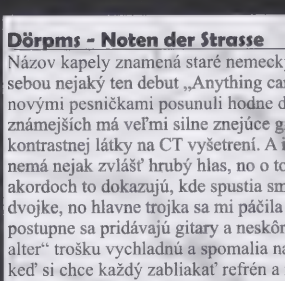
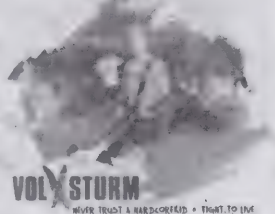
V minulo čísle som už trochu stihol predstaviť tento band v podobe ich EP a tento krát tu už máme plnohodnotné album. Môžem tu ešte pripomenúť, že v kapele pôsobi bývalí bubeník od Perkele, že toto je úplne iný štýl a keď to mám ešte nejak porovnať, tak je to oveľa kvalitnejšia muzika jak nejaký Běkový Perkele)) .. Proste punk- rock ala Rancid či Ticking Bombs, rock 'n' roll či Motorhead?, miestami aj Oi! /Cock Sparrer/, potom zas the Clash, na záver akustika a určité energia, oheň, výbušnosť, delostrelecký tenkový prapor ktorý vás odstreli niekam odtiaľ už niet návratu. Proste budete si to púšťať dokola až zistíte, že tie ostré gitarové sóla ktoré všade počujete už vám hrajú v hlave automaticky. Refrény sú tak geniálne, že si ich budete spievať priamo v práci a vás šéf nebude chápäť prečo máte zrazu takú dobrú náladu, až dovtedy kým nepride song „Strong and Proud“ a nakopete ho pekne do prdele. Netreba zabudnúť na občasnú pišťalku a harmoniku, veľmi veľká rôznorodá hudobná pestrosť, kde sa ukážu hudobné kvality jednotlivých muzikantov. Texty sú o každodennom živote, problémy, práca, zábava, skinheads atď... Výborná muzika, punk rocková mašina, genialitka ... www.rebelsoundrecords.com

Immortal Discipline/Dead on the Streets - s/t /Rebel Sound Music records/- EP - 2014

Ďalšie splitko dvoch Amerických kapiel, je to celkom dobrý spôsob jak ukázať, že kapela je stále na scéne a treba s ňou naďalej počítať.

Nahrat dlhotrvajúci album je niekedy obtiažne, ale dať dokopy dva songy v pravidelnom časovom intervale sa dá vždycky. Myslím, že Immortal Discipline, ako legenda Americkéj Oi scény potrebovala dať hlavne vedieť, že je späť na scéne. Táto kapela bola založená v roku 1986 a v 80 rokoch sa stala fenoménom v Oi! scéne za morom. Hlavne pre ich vzkriesenie tvrdej muziky, nekompromisné texty o ich životoch a vo svojich rokoch stáli na jednom pódiu s veľkými NYHC scénou, ako AF či Biohazard. Ich albumy a nahrávky sa stali raritnými medzi poslucháčmi tohto žánru. A možno keby vydržali a pokračovali vo svojej práci do 90 rokov, hrali by spolu s Madball, AF či Sick o fit all na veľkých festivaloch. Kapela sa dala dokopy v roku 2011 a z pôvodnej zostavy, tam je myslím, že len spevák. Na toto splitko pripravili dve nové piesne, ktorá jedna z nich je o internetových skinheadoch, kde vyniká rýchle sóličko. Druhá kapela sa vola Dead on the streets a je z Pittsburghu, ktorý majú viacej punkový zvuk. Piesne pojednávajú o ťažkej práci a ich dôsledkoch na telo a myseľ, ktoré sú ich denným chlebom. V druhom songu sa ukáže výrazná basa + vyhraná gitara, kde spolu zasolujú a dobre to vyznie. Celkovo tento album sa oplatí mať doma a sám osobne by som neváhal kúpiť do svojej zbierky. Keď k tomu pridáme pekne nakreslený obal + vo vnútri nájdete fotky, texty, ďakovačky, je to zberateľská vec. www.rebelsoundrecords.com

36:13 2014

Arroto Nova ordem mundial / Vonta de Luta Records / - CD 24:53 - 2014

Brazílska scéna je moja srdcovka / „Francúzska tiež)))“, hlavne preto, že tamojší ľudia berú scénu veľmi vážne, každý koncert, fanzine či samotná nahrávka je pre nich mimoriadna. Pier vydavateľ fanzinu a blogu Vonta de Luta si založil aj svoje vlastné vydavateľstvo, pod ktorým vydáva aj túto nahrávku. Arroto je 4 členná zostava, kde na base hrá dokonca jedno dievča, kapela pochádza z Brazílie konkrétne z Rio de Janeiro, ktorá pôsobí od roku 2001. Má za sebou niekoľko nahrávok, dokonca sa mi ich predošlé CD ocitlo aj v rukách. Musím priznať, že ma to nejak moc neuchvátilo a práve preto som dúfal, že nová nahrávka to zmení. A chlapi ma dosť prekvapili, nadupaný streetpunk, ktorý chvíľkami reže do Old School HC z ranných 80 rokov. Celkovo je tu dokopy 12 pesničiek plných energie, kde nechýba chrapľavý spevákov hlas, v pozadí počuť občasné refrény, zaujímavé gitarové sólové kreácie, určite veľmi zvláštne nápadité, žiadna škatulka. Dve pesničky sú naspiévané aj v Anglickom jazyku „Ten cars“ - najlepší song albumu a „On the Streets“. Po niekoľkých vypočutiach sa mi to dostáva pod kožu, hlavne prvá polka albumu... Oplatí sa podporiť, ak máš záujem kontaktuj Piera cez mail pierrehfrj@gmail.com, alebo cez jeho blog: www.vontadeluta.blogspot.com

Sorri Nol - Chapter One / Dunkel Records / - CD - 34:33 - 2014

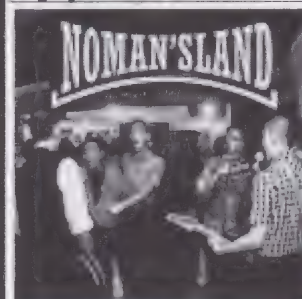
Nemecká kapela, ktorá je jednoznačne výnimočná hlavne tým, že v Oi! kapele spieva žena. Čo je v tomto štýle dosť nezvyčajné a hlavne v tomto prípade muzika stráca na svojej surovosti a dravosti. Miestami je to celkom slušná reža, ale pravdu povediac na ten spev si človek musí zvyknúť. Pretože dievča sa fakt snaží spievať, z čoho vyplýva, že vokál je dosť melodický, ale nie je zas tak kvalitný, aký má napr. Líz z Deadline. Druhá zaujímavá vec je tiež, že všetko je odspievané po Anglicky, čo je na Nemčurov tiež dosť nezvyčajné. Celkovo je tu 13 piesní, kde nechýbajú dokonca dva covers od Skinflicks a Evil Skins. Muzika je klasický Oi! v zmysle starej školy, bez mimoriadnych výnimočných hudobných kreácií. Texty sú o tetovaní, skinheads cult, média, alebo dievča si nemohlo nechať ujsť text na kurvy v scéne, čo mi príde ako najlepší song albumu. Borci z kapely pôsobili v kapelách ako Schusterjungs, Rampage, Backstreet firm z ktorých niektorí hrali aj v Brne. Album bol vydaný pod Brazílskym vydavateľstvom Dunkel records a vo vinylovej

forme myslím, že cez Bords de seine records. www.dunkelrecords.com

The Antagonizers ATL/DDC - s/t / Rebel Sound Music records / - EP 2014

Split dvoch Amerických kapiel, ktoré obe pochádzajú z Atlanty. Antagonizers ATL sú štvorčlenný band, ktorý je tvorený z veteránov miestnej scény, ktorý hrali v Anti-Heroes, Condemned 84, Vibrant 94, the Glory, A.P.A. a množstvo ďalších... Kapela hrá rock'n'roll, punk, Oi! s veľmi zvuknými refrénmi, kde v jednej pesničke vo vokáloch dokonca počuť aj druhy zmienený band DDC. Druhá kapela hrá od roku 2011 a hrá takú zmes ulice, ktorá sa mi páči o trošku viac. Pretože má tvrší a rýchlejší náboj, ktorý sa vystrelil priamo do stredu terča a zasiahol ma priamo do čierneho. Hrubý spevákov hlas, ktorý dokáže výborne frázovať, že by sa kľudne uživil aj v nejakej HC smečke spieva samozrejme o čom inom, ako o nenávisti, ale aj víťazstve. Gitary sú prenikavo rýchle, majú ostré tóny a zvukné prvky. Každá kapela má po 2 songy a myslím, že dve tak dobré formácie z jedného mesta dokážu spraviť dobrú scénu v tejto lokalite. Whaaaau, veľmi ma to potešilo, je to prosté ten Americký štýl, ktorý ja môžem. www.rebelsoundrecords.com

Surgery Without Research / No Man's Land - s/t / Aggrobeat Records / FFC

Productions / - EP 2014

V poslednej dobe sa mi veľmi často dostávajú do rúk Epčka, ktoré sú robene vo forme splitka. A indonézska kapela No Man's Land je tomu veľkým príkladom, pretože tu mám od nich hneď dve takéto platne. Táto kapela má veľmi veľkú podporu od Holandského vydavateľstva Aggrobeat records, ktorá sa ich snaží zviditeľniť aj v našich končinách, pretože vo svojej krajine sú legendami skinheadských scén. Nahrali tu dva veľmi melodické songy v streetpunk tempe, kde nechýbajú óčkové a spevné vokály. Celkom dobrý spevákov akcent, ktorý spieva celkom slušne po Anglicky, čo je veľké plus pre túto skupinu. Druhý band pochádza z UK a je to o dosť tvršia a agresívnejšia muzika. Stará trash metalova škola by sa nemala za čo hanbiť a ak by si s tým mal problém, môžeš letieť k zemi... Spev je potlačený dozadu a borer sa tu fakt išiel vykričať, keby býval v našom meste, určite by som ho stretával na ORL u nás v nemocnici. Ale druhá vec je tá, že možno vyhral hlasivky v lotérii a teraz nevie čo s nimi. No borci pri svojej neuveriteľnej rýchlosti tu dokázali vsunúť až tri songy z čoho posledný tretí je celkom dobrá frázovka, kde to zas na oplátku trošku rapuje v ťažkom skákovom tempe. Ako mne sa to páčilo, nie som proti takému to štýlu a nebránim sa tomu. Slušný booklet, fotky, nejaké texty a biely vinyl : www.aggroshop.com

Para Elite / Total Annihilation Battle On / Skinflint music records / - LP 2014

Americká scéna je plná kvalitných Skinhead kapiel, ktoré spievajú s patriotickým podtextom a hrajú veľmi kvalitnú muziku a inak tomu nebude ani u týchto dvoch kapiel. Prvá polovica albumu sa poskytlá Los Angeles kapele Para Elite, ktorá sa skladá zo samých ostrieľaných hudobníkov, ako Cliff Warby (predtým Condemned 84), spevák Coop (White Flag Down), gitarista Jason (Lone PESoldier), basista Rob, a Tony. Čo sa mi páči na takýchto kapelách je ich kreativita, hard rockové gitary, ktoré hrajú ala ACDC, silne znajúca basgitaru a hlavne spevák sa snaží ťahať hlas do výšiek a to nie len v refrénoch, keď k tomu pridáte ten US sound je to genialita. Chvilami je to pomalšie a nie je to žiadne šialene streetpunk peklo, ale keby práve všetky kapely zneli rovnako, tak tu nemusím ani písať tieto recenzie. Posledná vec od nich je cover od Condemned 84 „Skinheads“. Druhú partičku Total Annihilation som veľmi dobre poznal, jeden svoj album vydali aj pod Michalovým vydavateľstvom 4 subculture records (musel som napísať túto vetu). Surový - agresívny Oi!, kde nechýba množstvo vyhraných gitarových sóľ. Hrubý spevákov hlas je nekompromisný, žiadne omáčky, nechceš ho počuť nechaj tak, zavri dvere a vypadni. Nejdem sa s nikým hádať, prosté výborná muzika do pieči! Desiat silných skladieb, ktoré majú sound z 80 rokov pohanán punk - hard rock muzikou plnou vášne.

www.shop.skinflintmusic.com

No Man's Land/The Young's Boot - Malang Skinhead /Aggrobeat /Point Records - EP - 2014

Aggrobeat rec vydáva ďalšie splitko s No Man's Land a tento krát k nim šupli kamarátov z rovnakého mesta Malang / Indonézia , východ - Java/. Vydanie tohto albumu sa zhoduje s 100 narodeninami ich rodného mesta Malang, ako nezávislého mesta a tiež 20 rokov existencie kapely No Man's Land. U oboch kapiel je to ich prvé vydanie na vinylu a obe kapely prispeli dve nové piesne. Obe kapely hrajú veľmi podobný štýl a v podstate keby som nemusel otočiť platnu, tak ani neviem , že sa nejako vymenili. Obe sú veľmi melodické , spievajú po Anglicky a obe si dávajú záležať na zvukných refrénoch, ktoré sú fakt veľmi dobre odspievané. Ináč najlepšie pre nich je určite, keď tam znie slovo Skinheads, alebo Death. Všetky názvy pesničiek vravia za všetko „Malang Skinhead“ , „Death or Glory“ , alebo Death and Taxes“ a „Forgotten in life“. Musím uznať, že v Indonézii vedia robiť veľmi kvalitnú muziku,

doporučujem!!! www.aggroshop.com

The Transitions - s/t /Rebel Sound Music/ - EP 2014

Po prvom vypočutí tejto nahrávky som trochu nechápal, či som pustil tú správnu vec, mal som dojem , že som sa dostal 40 rokov naspäť do Anglicka, kde vládli the Damned, The Buzzcocks, Joy Division atd. Niečo mi na spevákovom hlase nezdá a tak zistujem niečo viac o kapele. V bande pôsobia 3 členovia pochádzajúci z Melbourne v Austrálii, ktorý hrajú štýl z konca 70. rokov a začiatok 80. rok. vo Veľkej Británii v štýle punku a post punk s trochu 80- austrálsky rock/pop. A známe mi je to hlavne preto, že spevák tu nieje nikto iný ako Al z Marching Orders a RazorCut. Čo je jeden z jeho projektov, ktorý hudobne určite nesúvisí z jeho známejšími kapelami. Kapela bola založená v roku 2012 a je to ich prvá verzia. Obsahuje 4 songy v strednom až pomalom tempe s veľmi charizmatickým temným retro zvukom. Tak skúste si to doma pustiť a možno vás to chytiť za srdce. www.rebelsoundrecords.com

The Prowlers - On the Run /Aggrobeat Insurgency - Longshot Records/ - LP - 2014

Jednoznačne legenda, klasika Kanadskej scény, pre mňa nič ako the Protest v Československej scéne. Kapela nemá za sebou nejak extra veľa albumov, ale aj tak sa stali raritnými, hlavne ich album „Hair today, gone tomorrow“ bol skvost mojej začínajúcej zbierky. Borci sa preslávili hlavne aj vďaka ich nekompromisným antisrastičským textom, neďavno sa dokonca predstavili v Prahe a Viedni a čo som počul bola to excelentná show. Borci mali nejakú prestávku, ale poslednými nahrávkami dokazujú , že sú tu späť v plnej sile. Spevák má veľmi charizmatický chrapľavý hlas , doplnaný sing a long refrénmi a pokrikmi Oi!Oi!Oi! . Je tu 7 piesní spievajúcich do davu, občas našťavané a priamočiare, bez žiadneho rešpektu ku rasistom ale občas sa dokážete všetci chytiť okolo ramien, zdvihnúť pivo nad holé hlavy a spolu si zaspievať spolu s kapelou nejakie tie veselšie refrény. Nič viac za tým nehľadajte proste - Oi! proti rasizmu a Punk's and Skins! Dobrá muzika, ktorá za ďalších minimálne 10 rokov určite neomrzí. Vyšlo to v 500 ks náklade pre celý svet, tak sa poponáhľaj.

www.aggroshop.com

Dog Company - War Stories /Rebel Sound Music/ - LP - (24:29) 2014

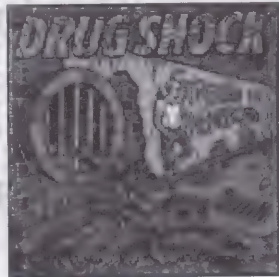
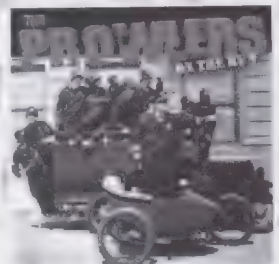
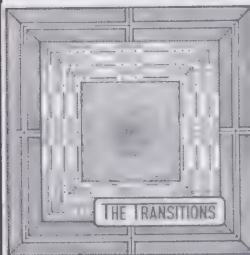
Máme tu punkrockerov z Texasu a to priamo z jeho srdca Dallasu ktorý niesu síce nejakou novinkou na scéne a majú za sebou niekoľko albumov, no aj tak je to pre mňa veľmi prekvapujúca muzika. Frontman Joe Blow pôsobil aj v Stagers alebo Riot Squat má veľmi príjemný, melodický a charizmatický hlas. Muzika sa nesie v strednom punk rock tempe, kde nechýba južanská gitara. V textoch vynechali všetky politické dogmy , ktoré dokážu tak umocňovať túto dobu a prikláňajú za skôr k prototypu každodenného života a problémov spojených s nim. Skúste sa vykašľať na túto spoločnosť, vládu, susedov a zľahka sa započúvať do tónov ich hlasu ulice. Nájdú sa tu aj vojnové histórie, kamarátstvo a alkohol, ale zo všetkých piesní cítim tvorbu od srdca. Na tejto kapele ma asi najviac bavili gitarové sóla, ktoré boli veľmi pestré zahrnané. Nieje to dlhá vec a nachádza sa tu 9 songov aj z introm, no dobrého nikdy nieje veľa a práve u tejto kapely je minútáž akurát. Vydané v 500 ks náklade, skús objednať, alebo hľadať cez 4 Subculture records...

Drug Shock - Strength in Numbers /Rebel Sound Music/ (35:50) - LP - 2014

Horúcou novinkou na Americkej scéne je určite kapela Drug Shock, a je to hlavne tým, že jej členovia niesu žiadny nováčikovia. Všetci uznajte sami, keď pôsobili v kapelách ako Iron Cross, Copyright Chaos, alebo Step-1 Music. A svoje kvality dokazujú hlavne hrou na svoje nástroje počas celého albumu. Heavy metal- rockové gitary plné elegantných sóliek a. Zvuková stopa , ktorá občas dokáže pripomenúť dobrú zmes, ako Oxyomor, Damned, Business či Last Resort , no samozrejme tam cítim ten Americký feeling ala Anti Heroes.No vyber si a pochop to, čo som chcel týmto výberom napísať. Prosím za fórovku napísané je to hudba pre všetky subkultúry ulice, každý sa v nej nájde. Zborové sing-a-long vokály zvýraznia pasáž z refrénu do dokonlosti. Ako ináč v textoch cítim nespokojnosť so systémom a drsnom pouličnom živote. Ak si chcete vypočuť najlepší song albumu určite si na youtube vyhľadajte „Choose or Loose“ a ak vás ani po jeho vypočutí nechyti ich muzika, tak skočte radšej na pivo do miestneho country baru a vyserte sa na punk rock. Výborná vec a nemôžem nič iné napísať, len DOPORUČUJEM!!!

Lost Warning - Never Surrender /Switchlight Records/ - EP 2014

Kapela Lost warning bola založená v roku 2013 v Malmö (Švédsku) a skladá sa z členov kapiel Oldfashioned Ideas a Royal Stakeout, alebo CDCP. Kapela hrá zmes pouličného punku plného chytľavých melódií, priateľských singalong vokálov s výraznými refrénmi. Spevák má taký drzý akcent, kde cítim nasratosť , ale aj pohľadanie každým kto mu stojí v ceste. Samotné texty, ktoré sú naspievané v Angličtine sú proti bankárom, chlastaní, spoločnosti a pracovnom živote. Na tomto debutovom EP je 5 rýchlych pesničiek, ktoré každým ďalším počúvaním čoraz viac rezonujú vo vašej hlave. Výborný zvuk, kde nechýbajú vvrstvené punkové gitary a dobre rezonujúce bicie. Nevieť čo viac dodať ku 5 pesničkám, ktorých sa tak ľahko z vášho playlistu nezbavíte, kto miluje Oldfashioned Ideas nemá čo riešiť. Vydané v 250 ks náklade, www.switchlight-records.com , kde kapela okrem iného ponúka aj svoje tričky , alebo odznaky. Naskytá sa tu otázka, Co takto ich pozvať do našich končín!!!!

V.A. The Wonderful World of Oil! - Strength Thru Exotic Oi! - When the kids go up...

/drechords Oi! the Nische records/ Tape - 2014

Nedávno ma kontaktoval chlapík s menom Max, ktorý vlastni veľmi zaujímavé Nemecké vydavateľstvo Oi! The nische, či by sme nevymenili nejaké produkty. Vravím si OK, pošlem Ti niekoľko fanzínov, na moje poľudovanie na výmenu mi dorazili kazety. Whaaa, vravím si to ešte existuje, nanešťastie mám ešte vežu, kde som si magnetofón zachoval.

Posiela mi 4 kazety z čoho sú vlastne 3 výberovky, kde sa nachádzajú kapely z celého sveta. Hneď prvá výberovka je toho dôkazom, 80 minút, 27 kapiel zo 4 kontinentov a cez 15 krajín. Určite poteší, keď hneď na úvod počuť Slovenčinu od Ani krok späť. Ale sú tu všetky momentálne pecky zo scény ako City Saints, Generation 69, Uchitel Truda, K.Lasse KriminalJenny Woo, Brutal Skins, Reazione, F.A.V.L., Faccas Opposta, Crusaders atd'. Podľa mňa všetky nahrávky sú vytiahnuté z oficiálnych albumov kapiel a žiadna pesnička asi nebude robená len pre túto výberovku, ale nezisťoval som to presne. Ďalšia výberovka má už hrubší booklet v podobe menšej knižky, kde dokonca môžeš nájsť aj menšiu biografiiu štýrov kapiel, ktoré sa tu nachádzajú. Z čoho sú 3 kapely z Indonézie - The End z ktorými som mal rozhovor v RE, ďalej Skinlander, kde miestami počuť v pozadí ženský vokál respektíve vreskot, a ich muzika je riadny pogo chaos - bordel štýl, kde nechýbajú nejaké tie futbalové chorály. Tretia kapela Sta-Prest Boys hrá v štýle 4 skins. Najviac sa mi aj tak páčili Oi! Squad z Číny, ktorí mali veľmi surový zvuk no na druhej strane veľmi chytľavé a jednoduché melódie. Každá kapela tu jeba 4 songy a ako celok to neznelo vôbec zle.

Tretia výberovka „When the kids go up together!“ je trošku politicky do ľava smerovaná, kde nechýbajú saxofónom nabitý Stage Bottles, alebo exotický borci z Kolumbie Ultimatum, ktorých poznáme hlavne vďaka ich coveru od Zóny A /jak je kurva možné, že im ešte naši súdruhovia z Perestrojky neposlali článok o ich nazi aktivitách/ či Mexický SHARP RASH Hooligans skinheadi Nacidos Del Odio, kt. tak isto boli v RE a pre mňa neznamená K.A.S z Čile. Musím priznať, že pri počúvaní magnetofónových kaziet som sa nostalgicky vrátil do čias, keď som musel neustále pretáčať kazetu na ďalšiu pesničku, alebo na druhú stranu. Asi to nemá až také čaro, ako vinyl, no kto vie, keď je to vydávané v 300 ks nákladoch. Možno sa nakoniec zbavím, tých 500 kaziet ktoré mi hñjú u nás na povale. Každopádne dobrá retro práca, posielam pozdravy do Nemecka a ak má niekto ešte záujem o kazety určite neváhajte kontaktovať vydavateľstvo www.oi-thebauchladen.de, alebo www.oi-the-nische.de a nemajú tam len kazety, ale všetko ostatné čo k scéne patrí.

Ultimatum El Principio Del Fin /drechords Oi! the Nische records/ Tape 2012?

Kolumbijská hrdosť v podobe agresívnych Ultimatum s brutálnym exotickým štýlom ala Ultimo Asalto križeny až pomali do Viking rocku a ich zborových hymnických refrénov. K tomu všetkému nesmieš zabudnúť na ich ortodoxnú SHARP ideológiu, kde jedného času dokonca mali vystúpiť aj na Streetkids, ale boli nejakým zázračným spôsobom od tohto koncertu odradení. Album bol vydaný v ich vlastnom labeli v podobe CD a pre Európsky trh je tu ich kazetová verzia. Nachádza sa tu 7 piesni, z čoho 3 sú v rodnom jazyku a jeden v Nemečine, ktorý mimochodom nie len jazykom ide do Nemeckej školy, ale aj samotnou hudbou! K tomu treba pridať dva covery od the Oppressed „Leave me alone“ a „New Age“ od Blitz. Silou kapely sú aj skákové Hard Core gitarové rify v pesničke „El principio del fin“ Veľmi pekne spracovaný booklet, kde nechýbajú fotky, texty a d'akovačky kapely, 300 ks náklad cez www.oi-thebauchladen.de, alebo www.oi-the-nische.de

RUST - Doctors, Lawyers, Strippers, and Fools /Rebel Sound Music/ - LP - 2014

Tento band je pomerne pre mňa známy hlavne tým, že zas tak moc kapiel z Austrálie nepoznáam a tým pádom sa mi až tak nepletú. A väčšina toho čo sa mi dostalo do uší z tohto kontinentu fakt stálo za to a bolo ovplyvnené rock'n'roll muzikou ala Motorhead, alebo tradičným rockovým folklórom ACDC. Ani u tejto kapely tomu nieje ináč, akurát ten spev mi skôr pripomína US štýl, alebo dokonca veľmi originálne ladený v štýle Toy Dolls. Kapela pôsobí od roku 2005 a má za sebou nejaké tie nahrávky a podľa toho čo som čítal na nete, tento album je tak trošku aj výber z ich albumov, kde nechýbajú dve živé nahrávky a dokonca pridali aj dva nové songy. Pri svojom turné niekoľko krát obcestovali Austráliu, Nový Zéland, USA a VB, tento rok mali mať turné po Európe, pravdu povediac som si ani nevšimol. Celkom dobré ladená muzika, ktorá ťa nenechá chladným, no pomalé to určite nieje!!

Skinfull - Good Intentions...Bad Ideas /Skinflint Music records/ - LP 2014

Skinheadi z Coventry sú späť, po posledných vydaniach, ako British Bootboys 7", alebo splitko s Bakers Dozen sa odhodlali na tento plnohodnotný album. Kde dali dokopy 12 nových pesničiek + intro/outro. Kto počul Skinfull v minulosti a páčila sa mu muzika z nového albumu určite nebude sklamaný, nič prevratné sa v ich tvorbe nezmenilo. Klasický Anglický Oi! v Old school duchu 80 rokov, kde nechýbajú jemne a jednoduché vyhrávky so silným vokálom v popredí. Chlapci spievajú o tom čo si myslia, či ich serie a nestarajú sa na akú stranu ich zaradíte, práve preto sú niekedy takéto kapely trňom v oku, preto že nejdú v jednom rade s ostatnými. I keď názvy pesničiek vyzerajú dosť jednoducho „Warrior“, „Bootboys“, „Bulldog Breed“ alebo „Skins don't run“, proste klasika so všetkým čo k tomu patrí. Priznáam sa, že je to pre mňa jeden z mnoha albumov ale určite sa cení, že je to hrané od srdca a v duchu „Way of life“ www.shop.skinflintmusic.com

The Terraces - The Season so Far /Rebel Sound Music/ - LP 2014

Táto formácia pochádza z Veľkej Británie a tiež z predmestia Melbourne, slušná zmeska, ale myslím, že v dnešnej dobe je normálne, že sa dajú dokopy ľudia z rôznych kútov sveta do kapely.

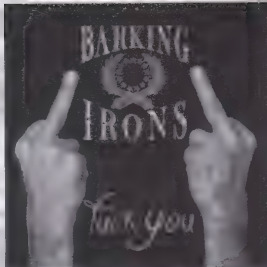
Štvorica členov sa skladá zo speváka Garyho Buckley (zakladateľ ex-One Way System, basgitarista), gitarista / spevák Dean Tsolondres, basista Stephen Kinga (ex-Rose Tattoo), a bubeníka Henryho Hollingsworth. Hrajú piesne o „Working Class“, nespútanej vášni pre futbal, pouličné hymny plné punku, piva a slobody. Samotný sound a štýl hrania vás vráti do konca 70 rokov a začiatku 80, kde nechýbali také pecky, ak othe CLash, Cockney Rejects, alebo napr. Abrasive Wheels. Spevákovo hlas je tak výnimočne spevný, melodický, ale miestami aj drsný až drzý a arogantný. Niektoré refrény sú fakt jak vystrihnuté z nejakéj futbalovej terasy. Možno bude chvíľku trvať, kým sa táto kapela dostane do povedomia ľudí, ale pravda je taká, že si to fakt kurva zaslúži, pretože je to návrat ku Punkovým koreňom s prídavkom Austrálskeho soundu ala Rose Tattoo. Musím uznať aj keď sú to punkový veteráni, hrajú energickú muziku od srdca, žiadna póza, umelina, alebo komerčný ťah. Doporučujem : www.rebelsoundrecords.com

Barking Irons - Fuck You /Skinflint Music records/ - EP - 2014

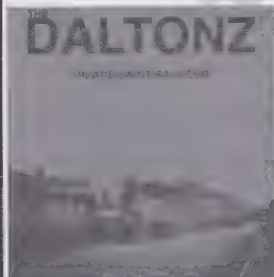
Ak by mi niekto pustil túto kapelu, bez toho aby mi k nej čokoľvek povedal, vedel by som v momente, že je to Americká kapela. Proste extrémne nadupaný, až zúrivý streetpunk s tvrdším agresívnym skinhead hlasom s miernym frázovaním a samozrejme plechové bicie v HC style s rýchlymi gitarovými sóličkami. Dokopy sú tu 4 piesne, ktoré vás nakopnú a na štartujú na každú dobrú akciu s boxerom na ruke, kapela samozrejme ako ináč posla všetkých do piče a do všetkých možných častí, takže nečakajte žiadne bratrickéovanie sa s každým hipsterom. „Co chcú vlastne?? Vojnu medzi Skinami a máničkami, alebo čo chcú“ A prisel ke mne ten šf f skinu a až ho potkám nekde v lese, tak ho protáhnú mačetu“ .. Proste nebudeme sa tu hrať na baltný krúžok, dobrá muzika, 4 pesničky sú málo, ale oplatia sa..

www.shop.skinflintmusic.com

The Daltonz Place St Sauveur /Une Vie Pour Rien vinyles/ - 12" EP

Mám veľkú slabosť pre staré Francúzske kapely a the Daltonz určite nie sú nejakou extra old school kapelou, ale hrajú presne tento štýl. Už na poslednom albume, ma zaujali kombináciou štýlov Mod a Powerpop, kde nemôže chýbať surový zvuk gitar /bez boosteru/, akú používajú napr. the Templars, alebo Perkele. Spevák má zvláštnu farbu hlasu, kde miestami počuť až Adicts /ako v „Sunday morning“/, ale samotný Francúzsky akcent mu dáva svoju vlastnú originalitu. Väčšinou je všetko v Anglickom jazyku, ale sú tu aj Francúzske pasáže, ktoré ma dokázali vrátiť v čase do 80 rokov, kde vládli kapely z Chaos En France! Hlavne v prvom songu „Place st. sauveur“ je ten Francúzsky refrén tak ľubozvučný, že človek, kedy to vedel odspievať, tak to spieva non stop. Jedna z tvrdších Skinhead vecí je určite „Travis“, kde kapela dáva dôraz na hrubý refrén. Je tu dokopy 5 pesničiek a myslím si, že je to presne akurát, pretože každá jedna je extrémne kvalitná, žiadny odľaknutý song. Doporučujem pre fanúšikov NY kapely the Templars, jednoznačne povinnosť. www.uvpr.fr

HARDxTIMES Paris Skinhead Glory live - /SCT records/ LP 2014

Skinhead pýchú priamo z Paríža v podobe legendárnych Hard x Times nemusím nejakو zvlášť predstavovať. Túto kapelu som si obľúbil vďaka ich albumu „Life is a battlefield“, ktorý je pre mňa tým najlepším čo som kedy počul. Kapela sa stala určite známa aj kvôli ich ortodoxnému antirastickému postoju, spevákovmu inklinovaniu k židovskej viere, alebo bojovým športom ako Krau Mags atď. Za týmto albumom nehľadajte nič nové, pretože na tomto vinyle nenájdete ani jednu novú pesničku. Je to záznam z koncertu, podľa zvuku by som povedal, že je to viacero koncertov. Samotný zvuk nahrávky nie je nejak extra prevratný, ale určite veľmi dobre rozumieť jak spevákovi, tak muzike. Povzbudzovanie od publika, či spievanie refrénov so spevákom, ale aj občasná vypadnutie z rytmu od ostatných hudobníkov dodalo svojú autenticitu tomuto skvostu. Nachádza sa tu dokopy dvanásť najlepších vecí od HxT, ako napr. „Errance“, „S.P.E.“, alebo „On est al“, či „Vengeance“ atď. Jedna pecka za druhou, trochu mi pri počúvaní serie, že som ich ešte nezažil na živo, ale je toľko kapiel ktoré už neuvidím a život sa tým nekonečí. Záver patrí coveru „Ultra violence“. Album bol vydaný cez nové vydavateľstvo samotnej kapely, ktorá si asi chcela pripísať na novú štúdiovú nahrávku. Osobne mi platňa urobila veľkú radosť, ale neviem či to malo až taký veľký význam vydať ju na vinyle. www.sct-records.fr

Maraboots - Ils Ont Tué la Oi! /UVPR vinyles records/ EP 2014

U tejto kapely môžem s čistým štítom preskočiť úvod a predstavovanie, pretože je to už ťažko prefláknutá banda v týchto končinách a určite nie len u nás. Francúzska stará škola, kde nesmie chýbať osvedčený saxofón. Po prvom vypočutí sa mi zdá, že borci trochu pritrvali a zrýchlili tempo. Nachádzajú sa tu len tri pesničky, ale všetky majú spoločnú jednu vlastnosť a to veľmi zvúcný refrén. Spevák Wattie sa veľmi dobre vypsáva v Angličtine v ďalšom svojom bandle Lion s Law a tu si šetri hlasivky len pre Francúzštinu. Takže samozrejme nerozumiem, ale je to brutálne ľubozvučné. Pravda je taká, že kapela sa týmto EP čkom ľúči so svojim účinkovaním na scéne. Predpokladám, že z toho všetkého vznikne ďalší nový band, keby záležalo na mne, uvítal by som znovu kriesenie Streetkids. Určite nie je moc kapiel, ktoré v takomto štýle kombinujú tvrdú Oi! muziku s hrou na saxofón. Dobrá práca, v booklete sú texty, fotka a pozdravy, hľadaj cez www.uvpr.fr

Maraboots - Demo 2010 /UVPR vinyles records/ EP 2014

Debutový album ktorý vyšiel v roku 2010 v limitovanom náklade 200

ks v CDr formáte je vonku aj na platni. V celku tu je 6 legendárnych pesničiek, ako PPD Halles či Parmentier, prípadne Neuski, ktoré sa určite stali hymnami a dokázali túto kapelu veľmi rýchlo presláviť. Samozrejme nahrávka nemá dokonalý zvuk, ale o to viac je to raritnejšia a bola by veľká škoda, keby to zostalo len na CDr-ku, alebo v Mp3 formáte niekde na nete, ako tomu bolo u jedineho albumu od Streetkids. Je to tiež o niečo pomalšie a menej svižnejšie, ako ostatné budúce nahrávky, ale určite to má patričnú šťavu. Kapela ktorá znovu vzkriesila SHARP hnutie v Európe a dostala ho do povedomia - minimálne v Čechách otvorila otázku o „Antiracistických skinheadoch“. Doporučujem každému, kto to ešte nemal doma v prehrávači a povinnosť pre zberateľov. Album sa vyznačuje originalitou aj vďaka ich na novo spracovanému bookletu. Všetky veci z tohto vydavateľstva bývajú u mňa v mini distre na predaj /

www.uvpr.fr

OUTREAU - s/t /UVPR vinyles records/ EP 2014

V poslednom čísle Real Enemy som mal možnosť vám predstaviť tento band vo forme rozhovoru. Ja osobne som si kapelu všimol vďaka tomu, že mali na nete zavesených niekoľko pesničiek a netrvalo dlho a Ben z UVPR vinyles records im vydal nahrávku na vinyle. Kapela sa odlišuje od ostatných Francúzskych kapiel hlavne tým, že hrá zmes Oi! a Hard Core štýlu. Ja by som ju zaradil do starej US školy, kde by s prehľadom zapadli medzi kapely, ako Iron Cross, Oxblood, Cro-Mags alebo Negative Approach. V tejto nahrávke sú 3 pesničky s veľmi agresívnym zvukom, hrubým, ale kurva hrubým, až chrchlavým hlasom a tvrdými ťažkopádnymi gitarami. Celé to vyznie veľmi drsné - surovo, ale určite na druhej strane dokáže potešiť, že je to naspievané v Angličtine. Texty sú o pomste, emigrácii, alebo nenávisti. Celkovo výborný debut, ktorý nie je síce vhodný na romantické večery pri sviečkach, ale dokáže vás povzbudiť v životnom boji, ktorý nie je vždy tak pozitívny. www.uvpr.fr

Teep'n Teepatix T.N.T. / Bords De Seine records/ CD 2014

Mám taký pocit, že Nico z BDS records si plní svoje sny a vydáva nahrávky kapelám, ktoré sú už dávno zabudnuté, ale svojho času boli legendami Francúzskej Skinhead scény. A inak tomu nebude ani o tejto bandy, vôbec som o nej nepočul, no o ich predchádzajúcom počíne som počul až moc. Kapela vznikla na základe rozpadnutých Evil Skins, ktorý boli asi najznámejším Oi! RAC bandom vo svojej dobe vo Francúzsku. Asi niečo podobné jak u nás Orlik svojho času. Nahrávka obsahuje asi všetky dostupné piesne tejto kapely z rokov 1988-1990 (?) a v prvom rade čo ma prekvapilo nečakajte o tejto bandy žiadny surový Oi!, nič podobné. Pripadalo mi, že je to zmes všetkého ostatného len nie Oi!.. V tejto muzike nájdete zmes power-pop, ska, psychobilly, hard rock, miestami trochu s príchutou punku z 80 rokov a netreba zabudnúť na prípadný saxofón. Ťažko povedať čo všetko by ste dokázali nájsť v 25 pesničkách, ktorých zvuková nahrávka je na slušnej autentickú úrovni, keď to vezmem z pohľadu, že sú to pesničky z niekoľkých demo nahrávok a živákov atď. V booklete nájdete množstvo fotiek a musím uznať, že kapela sa asi po rušnom a búrlivom skinhead - Evil Skins období vrhla skôr na veselší a zábavnejší big beat. Perfektne spracovaný booklet vo forme digipacku, Nico si splnil ďalší zo svojich snov a ja mu musím v tom len pográtulovať, dobrá práca, som rád, že som dostal toto CD do rúk!! www.bds-records.com

Skinkorps Faut Assurer Faut Assurer CD 2014 + Il Faudra Bien Vous Y Faire 2CD 2014 / Bords De Seine records /

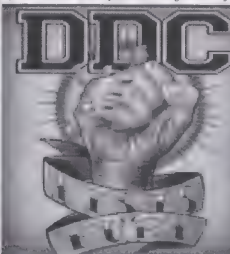
Další Francúzsku legendu, ktorá hrala v 80 rokoch sa podarilo zobrať pod svoje krídla Nicovi z BDS records. Je ťažké pre našu scénu asi pochopiť, že niekto vo Francúzsku vydáva staré 30 rokov pre niekoho zabudnuté nahrávky, ale pre domácu / a nie len pre domácu/ scénu sú to raritné veci, ktoré sa už nedajú oficiálne zohnať / možno niekde na e-bay za neuveriteľne vysoké ceny/. Do rúk sa mi dostávajú dokopy 3 Cd, prvé samostatné „Faut Assurer“ je v podstate demo z roku 1984, kde kapela predstavila svoje najväčšie hitovky, ako „Skinhead“ „Skins de France“ alebo „Victimes“ atď + sú tu bonusovky ich EP platní „Une Force Une Hymne!“ (1986), „Super Piction“ (1987), „Vacances En Siberia“ (1988) a „Rock'N'Oi!“ (1989). Dokopy 25 piesní, niektoré sa opakujú, ale predpokladám, že Nico chcel vydať kompletnú diskografiu kapely. Skinkorps hrajú surový Oi! v strednom tempe, s veľmi silnou basovou linkou, bez nejakých zložitejších gitarových sól s hymnickými refrénmi. Druhý dvojalbum kapely „Il Faudra Bien - Vous Y Faire“ je v podobe knižky, kde nájdete dva

rovnomené albumy / spolu 27 + 19 pesničiek/. Popisovať všetky ich piesne nemá zmysel, veľa z nich je fakt raritných vecí, sú tu aj covery od 4 Skins či Sex Pistols, niektoré pesničky z rôznych kompilácií a špeciálnych EP čiek... Najviac zo všetkého zaujme asi samotný digipack oboch CD, ktorý obsahuje históriu kapely, veľa fotiek, rozhovory z rôznych skinhead fanzinov, koncertný zoznam a diskografie /bohužiaľ všetko vo Franine/, proste všetko čo k tomu patrí. Geniálne, viem si predstaviť niečo podobné u nás u kapely Orlik z ich nevydanými vecami, ale neviem jak by to dopadlo v našich končinách. Skinkorps sú klasickí Francúzsky Oi! starej školy, ktorý by nemali chýbať v žiadnej zbierke, dobrá práca.

Tailgunner - Soundtrack of our Lives Vinyl 4 Bootboys records/ - LP - 2014

Kanadská banda z Montréal, ktorú som si všimol vďaka Michalovi (4 Subculture records) vydáva asi po 3 rokoch ďalší počín. Samozrejme opäť má v tom svoje prsty Michal, len tento krát im to vydáva v podobe 10 palca, kde nájdete 6 nových sviežich piesní. Melodický tvrdý punk-rock, kde nechýbajú zborové refrény / sing- a-long sa tomu myslím vraví/, surové gitarové sóličky, chvíľami skvelo vyniknu basa a mierne uskriekano spevne založený spevák. Doslova pouličné texty / Street Rock n' roll, alebo Streets of Montreal/, niekedy o pive /Beer bottles and broken homes/ niekedy o rodnom meste /My city/ o pravde /Trust/, ale celkovo o hrdošti, muzike a antikomerčnosti. Pozerám na fotku kapely a po chvíľke zistujem, že tu pôsobia až 3 gitaristi, čo je skvelé, už len preto, že oddiel koncert kvôli tomu, že gitarista je v práci je asi málo pravdepodobné. Výborná, veľmi pohodová muzika, ktorá nemôže žiadnemu street punk-Oi!káčovi uškodiť. Ber neber, nechaj tak, nevieš čo pričádzaš!!! Dobrá práca, už len preto, že je to vydané cez české vydavateľstvo za dobrú cenu 280 Kč!!!

4 Bootboys/ - 10" 2013

oi už trochu zmrvnený, ale Michal z 4 Subculture rec. mi dáva do rúk nejaké platne a myslím, že som neurobil Drink a Destroy Crew je streepunkový napleť. hotová šupa, ktorá sa začala točiť na mojom gramofóne. e z Atlanty, ktorá nemá pred nikým rešpekt, žiadne pózy ani pretvárký, úprimne od srdca s chladnou hlavou za druhým. Zahrajú tu 6 melodických streetpunk/ Oi! hymien, ktoré sa pýšia plynulými rytmiami a skvelou výtvorou udržovať v popredí tento kolovrátko. Gitarové sóla niesu len vypchávkou medzi refrénom, čo iďvraté pieseň „Fists of Fury je toho príkladom. Spevák má správne zachrípnutý hlas, keď dokáže na jednej úle v samotných refrénoch zaspievať a potiahnuť spev, čo je dosť charakteristické u US skinhead kapiel. V borové vokály, škoda že len raz, pretože celá pieseň trvá len niečo cez minútku. Krčmový song s názvom „ rikovacke medzi spevákom a ostatkom kapely čo vyznelo dosť zábavne a musí z toho byť slušná hitovka na o slobode a voľnosti vo svojom živote, posledný „Bily's Anthem je pesnička o tom, že aj keď ťa zrazia na

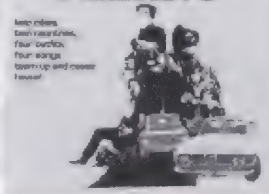
koitena vzdý sa postavíš, zdvihneš hlavu hore a musíš kráčať ďalej, proste Pitbull. Výborný streetpunk od podlahy, vydané cez vydavateľstvo Vinyl 4 Bootboys v náklade 250 ks. Kvalitný výber kapely!! Musíš vypočuť, neváhaj ani minútu! <http://4subculture.com/>

u/a - Rotterdam/Milano /Archivo/Kart/Point/4Subculture/Stolen Stereo/Traum/ - EP - 2013

Dve mestá - dve krajiny, 4 kapely každá po jednej novej piesni aj takto by sa dalo charakterizovať toto EP. Vinyl ktorý spravil družbu medzi Rotterdamom a Milanom. EP čo dostávam od speváka z Brutti E Ignoranti na koncerte v Pardubicách, ktorý mi ho doporučuje pre svoje kvality a nie len preto, že sú tam práve oni zastúpení. Musím uznať po vypočutí, že Brutti tu ma fakt geniálny song, hrubý hlas, stredné tempo, ale pekelné zvukový refrén, kde vyniká ich temperamentná Taliančina. Liger 73 je ďalšia banda z Milána, ktorá má punkovejší sound s uskriekanejším hlasom. Holandskú vetvu z Rotterdamu tu zastupuje kapela Stealers, ktorá hrá kurevský rýchle tempo rockom nabitými gitarami a hlavne geniálnym spevom v štýle Steppenwolf, ktorý sa preslávili napr. vďaka Born to be wild. Druhý band Cenobites hrajú zas do Psychobilly čo úplne sadne do rôznorodosti každej kapely. Na vydaní tejto veci sa podieľalo až 6 vydavateľstiev /medzi nimi aj 4 Subculture records/ čo má veľký rešpekt, keď niekto niečo chce, tak si za tým proste ide a spraví preto všetko. Som rád, že existuje takáto spolupráca medzi našou scénou.

<http://4subculture.com/>

ROTTERDAM MILANO

Stamford Bridge Solstice demo - '95 / Hammersmith records / - EP 2013

Je to už nejaký „páteč“ čo sme mali v Real Enemy rozhovor s Carlom z Templars a jeho jednočlenným projektom Stamford Bridge, ktorý robil do siedmeho čísla Dino. Pred pár rokmi som si s Carlom aj posedel v NY city na pivku a bol to pre mňa super zážitok. Tento rok sa stavil po 19 rokoch môj brácho na návštevu na Slovensku a doviezol mi balíček z Hammersmith / čo je Carlova značka/, kde som mimo iné našiel aj toto EP. Nachádzajú sa tu 3 piesne, ktoré boli vydané v roku 1995 a teraz na novo ich Carl poslal do obehu a práve preto sa z toho stáva dosť raritná vec. Ináč kým sa dostanem k samotnej muzike, treba si pripomenúť rok 1066 a bitku u Stamford Bridge, kde Vikingovia dostali v Anglicku na prdel a skončila sa ich éra. Carlov projekt je známy tým, že je robený v štýle powerpop no u tohto dema je tomu trochu inak, povedal by som, že je to dosť melancholické, pomalé až folkovo znejúce. Textovo sa to točí vďaka okolo Vikingskej éry, Ragnarok. Thor a Drakkar, proste muzika aj texty zapadajú do seba, možno by to chcelo ešte viac temnoty. Ľudia čo majú radi vikingskú mytológiu, pomalšie piesne od the Templars a starší špinavší zvuk nebudú sklamaní. Vydané v 500 ks náklade, kde v momentálnej chvíli je to určite stále v

dosahu aj cez <http://4subculture.com/>

8°6 Crew The Oi! years / UVPR vinyles records/ EP 2014

Francúzska kapela ktorá je známa hlavne vďaka ich ortodoxnému Skinhead reggae sa rozhodla pre edíciu niekoľkých svojich skorších vecí, ktoré asi nikdy nevyšli na vinyle. No a najviac ma asi zaujme, že kapela začínala nie len na Reggae a SKA muzike, ale hlavne na čisto Oi! štýle. Je pravda, že chlapi pôsobili ešte v ich Skinhead projekte Survet Skins / rozhovor v Real Enemy číslo 14/, ale tieto 3 songy sú tvrdý, nekompromisný Oi! priamo od 8°6 crew, ktoré boli nahrané v roku 1998. Zvukne - harmonické melódie, spevné - ťubozvukné refrény a prípadné Oi! pokriky a samozrejme témy na ôdy okolo Working Class Heroes!! Kapela je legendou vo svojom žánri a určite poteší, že dokážu zahráť aj v Oi! Skinhead duchu. Perfektný bonus ku novému albumu „Bad Bad Reggae“, neváhaj a počúvaj, je o čo stať!! www.uvpr.fr

8°6 Crew Menil 'Express' / UVPR vinyles records/ 10" 2014

Svoje reedície sa dočkal aj legendárny album „Menil 'Express'“, ktorý bol pre mňa svojho času dokola hraciu skvost v mojom prehrávači. Geniálna vec do auta, ktorá dokáže spríjemniť cestu na výlet niekde ku vode, alebo na hrad. Album bol vydaný v roku 2000 a je tu dokopy 7 piesní, oproti môjmu CD je tu zmena, že je tu jedna pieseň na vyše „Pas d' thunes“, ktorá perfektne zapadá medzi ostatné piesne. Klasické Reggae v strednom, možno až moc pomalom pohodovom tempe, ktoré ťa nedostane do nejakého veľkého varu, ale skôr veselejšie usmievaj náladu ala Jamaica. Keď si človek pustí po toľkých rokoch song „Numero 1“ hneď má lepšiu náladu a má pocit, že sa mu trasie celé telo od radosti. Spevákove frázoovanie v tomto songu je neuveriteľne geniálne + instrumentálnejšie ladená „Number one dub“ je boom svojho času. Pisať tu celkovo o celom albume asi nemá význam, keď je to jeho reedícia, proste keď tento štýl miluješ, nemáš čo riešiť, povinnosť pre každého DJ na každom pociťu Reggae-tancovačku.

www.uvpr.fr

Vanilla Muffins the Triumph of Sugar Oi! / Spirit of the Streets records/ CD 2014

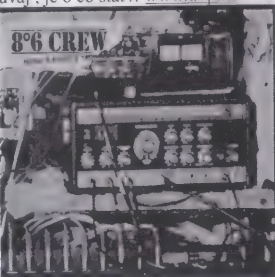
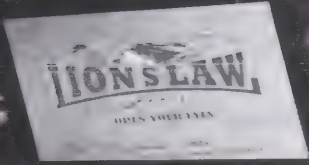
Keď som robil rozhovor do tohto čísla so spevákom Colinom z Vanilla Muffins ani som netušil, že obdržím od neho balík z niekoľkými prezentami pre mňa, kde nechýbalo aj toto CD. Je to už nejaký čas čo sa kapela rozpadla, no podľa rozhovoru ktorý sme si tu mohli prečítať to vyzerá, že ich čoskoro budeme môcť vidieť aj na živo. Väčšina starších a pôvodných vecí od tejto kapely sú benádejně vypredané, takže niet sa čomu diviť, že Nemecké vydavateľstvo Spirit of the streets sa rozhodlo vydať album všetkých veľkých hitov. Je tu dokopy 14 piesní, ktoré vyberal samotný Colin a myslím si že mal veľmi šťastnú ruku, pretože tu nechýba žiadna ich pecka. Najviac ma určite potešili hlavne „Blue red forever“, alebo „The Drug is football“, alebo „Storm over England“ atď. No predsa len je jednou piesňou tento album výnimočný a to hneď úvodnou pesničkou „The Sugar Oi! Five“, ktorá sa nemala objaviť ešte na žiadnom doterajšom albume. Booklet je robený veľmi štýlovo v digipack formáte, kde vo vnútri nechýba množstvo dobových fotiek kapely. V LP formáte je táto verzia vo veľmi obmedzenom náklade, len 250 ks. Určite ma tento disk potešil a už teraz sa teším na avizované nové pesničky, ktoré by sa mali cez leto objaviť.

Lion's Law Open your Eyes / UVPR vinyles records / 10" 2015

Rozmýšľal som či spraviť recenziu na poslednú chvíľu na nový album Lion's Law, pretože nahrávka mi prišla zatiaľ len v digitálnom formáte a predsa len táto kapela by si zaslúžila recenziu vo vysokej kvalite. Tito hrdinovia Parížskych ulíc sú pre mňa za posledné roky tým najlepším čo scéna mohla priniesť. Musím uznať, že albumom „A day will come“ nadstavili latku veľmi vysoko a bál som sa, že ďalšími pesničkami to nedokážu nasledovať. No opak je pravdou a kapela naďalej stúpa v kvalite ktorú si nadstavili, je to neuveriteľné kde títo hudobníci berú hudobné nápadky. Je ťažké hľadať slabšiu stránku jednotlivých členov. Už v dobách kapely Streetkids dokázal gitarista Louis ukázať svoje sólové a rytmické nápadky, ktoré rozvinul v Lion's Law do geniálnej podoby. Pridajte k tomu pedantného bubeníka Phila z Hard x Times, ktorý nerobí žiadnu robotu na polovinu úväzok. Singer Wattie má brutálne charismatický hlas, ktorý je spievaný priamo od srdca. A na tomto albume ma prekvapila basa, ktorá právom v niekoľkých pesničkách dostala veľa priestoru. Sila kapely je určite vo výrazných melódiách, ktoré nedokážete odtrhnúť od svojich uší, proste sa tam prílepia... V textoch sa borci tentokrát zamerali na okolie ulice, kde nechýbali témy o bohoch, drogách, hrdosti na skinhead ľavicu, kde budeš s hrdosťou a vztýčenou hlavou hore pochodovať ďalej. Je tu aj jeden song venovaný internetovým písálkom, ktorí sa plnú kapele do cesty. Celkovo 8 piesní z čoho jedna je Intro a dve trochu slabšie oproti 5 hitovkám, ktoré som si na prvé vypočutie zamiloval!!! Kapela ktorá nemôže nikdy nudiť, doporučujem!!! www.uvpr.fr

PREORDER STARTS FEB 5TH / OFFICIAL RELEASE FEB 14TH
PREORDER 10" VINYL EXTRA COVER ONLY THROUGH OUR 4 SUBCULTURE VINYL

NEW 10" MINI ALBUM
OUT ON FEBRUARY 14TH 2015

Hanba - Silou Kovadliny

Hanba je na domácí punk scéně celkem mladou kapelou, na světě jsou zhruba od počátku roku 2014 a za tu poměrně krátkou dobu si udělali celkem slušný renomé. Nejde o žádný nováček Hanba je kapela složená ze členů Pipes and Pints, Repellent SS a Lahar/Balaclava, čili po hudební stránce jde o hodně vytříbenou a osobitou desku. Za mikrofonem jim huláká Banán, jakožto "veterán" domácí sXe a HC scény, takže pokud máte naposlouchanou starou Balaclavu, tak vězte, že texty se nesou v podobném duchu. Album Silou Kovadliny vyšlo v září 2014 na značce Damage Down Records, jak na vinylu, CD, tak i na kazetě (i když mě to vydávání na kazetách přijde jako taková poza). Tahle recenze je ovšem psaná z jejich 12" LP. Celkově tu najdete 10 zářezů ve stylu, který bych popsal jako směsice Pipes and Pints s hardcorovou agresí Balaclavu, takže můžete čekat kombinaci melodičtějšího punku s hardcorem a pravdou je, že i vliv těchto dvou kapel je tu nepatrně znát. V bookletu (nebo spíš vnitřním obalu LP), najdete kromě textů i děkovačky, kde kromě domácích a zahraničních kapel figurují i RASH (což bych od Hanby nečekal). Na LP je poznámka, že tato deska je součástí benefitu na ABC (Anarchist Black Cross), což spíš chápu jako Banánovu iniciativu. A stranu otevírá úvodní song Silou kovadliny, což jedna z těch pomalejších pecek, hned v zápětí za ní následuje Vlna, což je podle mě jeden z nejlepších songů z desky a od Hnaby vůbec. Naprosto dokonalá a učebnicová ukázka oldschool hardcore punku, která vás donutí rozkopat celej byt na maděra. Další podobnou, hardcorovější věcí je V I. Linii, s celkem vtipně napsaným textem: "Je chytrý zachraňovat svět pomocí chytrého telefonu, když ti pořád volá máma, kdy už kurva přijdeš domu". Naopak tracky jako Kosa na kámen, která uhání ve středním tempu a poslední ze strany A Stop, jsou spíš ty čisté punkovější počiny, i když z tempa taky moc neztrácí. Většina songů má délku okolo 2 minut max. ale zpravidla průměr je minuta a půl až dvě, nicméně není problém tu najít i track i pod 1 minutu. Proto, i když je na desce celkem 10 tracků tak má kolem 17 minut a přehrávání na 45, podobně jako u 7". Strana B začíná další pečkou, díky které si podobně jako já Hanby všimlo asi většina lidí a tou je Melký hrob, pro někoho možná jenom klasická rychlá punková pogoavka ale pro tehle song přesně stěslením toho když se řekne punk, protože má všechny ty atributy, tu správnou nasranost a energii. Následující Pláčata je asi jedný track který jsem moc nepochopil, jak na mě až moc poetickým textem, tak i hudebním pojetím. Antifašisticky laděný Buranismo, další povedená hc punková věc, je nejkratší skladbou vůbec (0:56), hned následující a podobně laděná Nová příležitost, textově zaměřená proti apatii a nezámým společnostem a lidí, téměř o vše co se děje kolem nich, je zároveň posledním hardcorovějším počinem celý desky. Album uzavírá track Po spadání listů, což je opět jedna z těch pomalejších a melodičtějších věcí ale podle mě, za to jedna z nejpovedenějších a to hlavně díky melodičké kytáře, která je tu opravdu excelentní. No a celková bilance? Za mě určitě 8 z 10 je sice fakt, že pár tracků jsou spíš melodičtější, někdy až dost poeticky laděný věci, který jsou ale zároveň i tak trochu nejsou punkem ale ta hardcorovější část desky mě nadchla už od prvního poslechu.

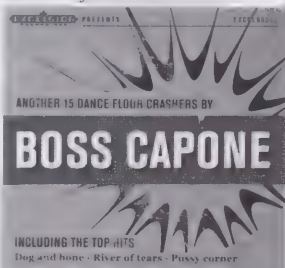
What We Feel - To Continue or Give Up?

WWF jsou dnes už klasikou ruský HC scény, pro většinu lidí jsou známí hlavně svými antifa postoji ale já jsem si je oblíbil hlavně po stránce hudební, protože ruský nerozumím ani prd a navíc Rusko má ještě pár výborných HC kapel (jen tak namátkou bych doporučil třeba Flawless Victory, 210 nebo Siberian Meat Grinder, i když to už je spíš trash, než hardcore, ještě výbornou kapelou jsou oicorovy 13) ale WWF jsou u mě na prvním místě. Tohle EP jsem objevil čistě náhodou v distru na koncertě The Prowlers a je to zároveň jejich poslední počín. To Continue or Give Up? vyšlo v roce 2013 u německého Mad Butcher records, jako součást benefitu pro rodinu, nácky zavražděného skinheada Ivana Khutorskoie, který zemřel

před šesti lety. Součástí tohoto benefitu je i dokument o Ivanovi, který vyšel na DVD. Na EP najdete celkem 3 songy, z toho jeden kde se sáhem hostuje i Olaf ze Stage Bottles. Uvnitř EP je vložený booklet, s texty přeloženými do angličtiny na jedné straně a s plakátem MTZ-RIPO Support, vyjadřující podporu klubu Partizan Minsk na straně druhé. Pojďme k recenzi! Na A straně najdete track M.M.V.T.B. kde ke konci zazní právě i saxofon, jinak jde o malinko melodičtější hardcore námrk, který není pro WWF čas až tak typický. Na B straně jsou songy Stay In The Game a To Continue or Give Up?, první jede ještě v duchu M.M.V.T.B. ze strany A, ovšem To Continue or Give Up? je moshpit pln probouzející řežba a přesně to na co jsme od WWF zvyklí. Nemůžu si pomoci ale ta kombinace hardcoru a ruštiny je dokonalá, jazyk stejně tak hrubý jako HC samotný. Hodnocení snad ani nemá cenu protože by to ode mě v tomhle případě bylo silně neobjektivní.

Boss Capone - Another 15 Dancefloor Crashers by Boss Capone

Pokud máte rádi holandské The Upsessions, tak tuhle kapelu můžu jedinečně doporučit, Boss Capone je totiž vedlejší projekt jejich zpěváka Boss Van Trigta. V době kdy si Upsessions dávali dvouměsíční pauzu se rozhodl pro nahrání solo alba, pod pseudonymem Boss Capone, k tomu si přizval muzikanty z předních holandských kapel jako jsou, Mr. Review, Mark Foggo & Skasters a The Beat Busters. Stačilo pár týdnů v jeho domácím studiu a deska Another 15 Dancefloor Crashers by Boss Capone, byla v létě 2013 na světě. V Holandsku vyšla na značce Excelsior Recordings a o vydání v zbytku světa se postaral německý Grover Records. Celkem se na ní nachází 15 tracků, z toho 6 instrumentálek v duchu klasického early reggae. Určitě bude na snadě porovnání s The Upsessions a ani já jsem se tomu nevyhnul a nedalo mi to ale snad kromě první desky The New Heavyweight Champion z roku 2006 tu moc podobnosti s Upsessions nehledáte. Boss Capone má totiž mnohem oldschooolovější zvuk, což dokládá hned úvodní pecka River of Tears, ke který natočili i videoklip. Zhruba tak dvě pětiny alba jsou klasický "boss reggae" instrumentálky, kde nechybí hlavně sola na hamondky, ovšem najdou se tu i tracky, jak pomalejší, ve středním tempu, tak i našláplejší kousky jako je např. Pussy Corner. Pořádně svyzný early reggae, odrbaný na kost (protože v jednoduchosti je síla), který vás musí rozhoupat i kdyby jste byli úplně hluchý, nebo měli rozlámány obě dvě nohy a byli na vozičku! Právě jednoduchý a ničím nepřelácaný aranž tracků jsou podle mě největší silou alba Another 15 Dancefloor Crashers by Boss Capone. Další podobnou peckou, tentokrát v pékno houpavým, středním tempu je Get a Gring, kde nejvíce vyniká basová linka, hned po ní následuje celkem taneční, funky song s názvem Do the Fatwalk (aka The Fatwalk), kde jsou sice dopředu nejvíce vytáhly klávesy ale mnohem zjemnějším mi přijde motiv, který tu hraje kytara. Podobným příkladem jako song Pussy Corner je instrumentálka Little the Boss, tady jde ale hlavně opět o hamondky. Poslední instrumentálka, která stojí za zmínku je I'm the Law, hned po ní následuje track Lito Reggae Girl, který se svým tempem a atmosférou hodi celkem dobře do hlušného, deštivého, nedělního odpoledne, kdy víte, že víkend je pryč a zítra následuje ten nejhorší den v týdnu - pondělí! Asi jako poslední, z toho lepšího z desky Another 15 Dancefloor Crashers by Boss Capone, bych ještě zmínil track Big & Fearless Cat, což je taková klasická early reggae oddychovka. Tím jsem asi vyčerpal to lepší ale ani zbytek desky nezůstává pozadu, i když pravda je, že některý songy jsou si celkem podobný, to je ale vůbec neubírá na kvalitě. Boss Capone sice nenasadil laťku úplně nejvyšší ale mezi průměr bych to určitě neřadil, takže zcela zaslouženě.....8 z 10

RECENZIE NA CD, LP, EP / IGOR

Analogs Na serecamedgodnie

/Oldschoolrecords 50:50/

K tomuto CD som sa dostal na koncerte Analogsov v mestecku Nowy Sacz zomru je cca rok a možno ani to nie. Šnúru, ktorú vtedy ťahali po viacerých mestách dali dokopy kvôli oslave dovŕšenia veku „dospelosti“. Po gigu som siahol po tomto cedku avšak to či sa jedná o nejaký plnohodnotný album sa v tomto prípade nedá. Bolo to zrejme nejaké promo ku ich albumu, ktorý mal neskôr byť vydaný resp. už bol. Je tu umiestnených cca 15 kúskov a celé cedko je rozdelené na dve polovičky. Prvých 8 válov je nových (z nich jeden cover od kapely Agent Bulldog). Cedko začína úvodnou hitovkou Nigdy si nie poddam!!! a ďalej to pokračuje hitom Na serecamedgodnie v punkovej verzii. Pre mňa osobne sú tieto dve piesne top skladbami celého tohto útvaru. Okrem „punk“ verzii skladby, o ktorej som sa zmienil o riadok vyššie sa tu nachádza aj jej akustická verzia, ku ktorej je spravený aj klip. Autorom všetkých textov na cedku je zakladateľ tejto bandy Paweł Czekala a ako vždy aj tu sú na výbornej úrovni. Hudobne je to taký typický Analogs z ich posledných albumov no napríklad v skladbe Chłódziej mi hudobne pripomenuli svoje ranné albumy. Celkovo je cedko na výbornej úrovni. V druhej polke tohto promo materiálu sa nachádzajú skladby, z predošlých albumov ako Pyl do pyłu, 500 lat, Oi! Młodziez alebo Ukrzyżowani no a záverečná bodka je materiál z LP live in Graffiti, kde sa nachádzajú skladby v live verzii ako Latarnia, Max Schmeling, Pozegnanie a Hlaskower rock. K dostaniu na giganalogsow vo forme pekného digipacku, prípadne na www.oldschool.pl

The Motors The Motors 1

/CaptainOi 51:37/

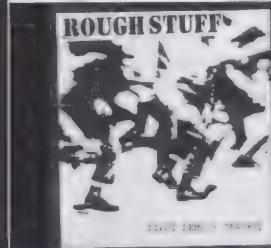
Trocha som váhal s robením recenzie na toto CD nakoľko sa jedná o reedíciu debutovej dosky tejto kapely, ktorá vyšla v roku 1977 v čase, keď vychádzali všetky tie prvé veľké pankové albumy. Táto banda v našich končinách moc známa nie je a po tomto albume som siahol v distre u Koňky. V roku 2006 vyšla reedícia tohto albumu na Captain Oi records a je doplnená o 4 bonusové tracky oproti pôvodnému vydaniu. Kapela vznikla v roku 1976 a je to taký mix starej školy, pub rocku a new wave. Hudobne sa to nesie v rámci mixu týchto žánrov a miestami by sa to dalo priradiť ku Buzzcocks, ale len veľmi trochu. Hneď v úvode je to nakopnuté skvelým intro v podobe hitovky Dancing thenight away, no a potom vám z repráku bude valiť 45 minút skvelej muziky. Ďalšou peckou, ktorou sa tu páni odprezentovali je hitovka Freeze s tak trochu murrifom. Cold love je zas pomalšia pieseň v rytme reggae. Ďalšie hitovky, ktorými sa tu prezentovali títo páni nesú názvy ako Phoney Heaven, Bring in the morning light (pre mňa osobne jedna z top skladieb tu na tomto albume), Emergency, Whiskey and wine a celý

album je ukončený hitovkou Summertime (iscalling). Zároveň bonusovky, ktoré sa tu nachádzajú sú piesne, ktoré boli vydané v single verzii na 7 palci ako You beat the hell out of me, Cold love, pecka Bewhatyououghtabe a single verzia úvodnej skladby tohto alba. V booklete nájde človek viac menej len informácie o kapele ako takej, kedy sa sformovala, kto ju zakladal, niečo osobných zmienach, ktoré počas jej existencie prebiehali a aj pár slov k ich tvorbe. Celkovo hodne fajn vec, ktorá ma veľmi potešila. Proste pecková muzika, ktorá je k dostaniu na www.inflagrantrecords.sk

Slobodná Európa Štvorka

/Warner Music 39:09/

Slobodka sa dokopala minulý rok po 11-tych rokoch ku štvrtému albumu, ktorý by mal byť tento rok vydaný okrem iného aj na vinele. Sám som bol zvedavý čím sa kapela odprezentuje na štvrtom albume, kde na bičích znovu valí Ďuro Černý. Možno niekto bude ohŕňať nosom nad tým, že sa tu robí recenzia na album vydaný u veľkého label u no mne osobne je to aj tak u piči hlavne preto, že som na tejto bande vyrastala stále si rád zájem na ich koncert. Celkovo je tu umiestnených 12 kúskov a úvodná pieseň je pre mňa osobne jedna z tých najlepších čím sa tu slobodka prezentuje. Proste vál Stredná trieda je slušný hit s triezvym pohľadom na svet. Je to typická slobodka, čím asi nikoho neprekvapím no a po textovej stránke hodne sedí na dnešnú dobu nielen táto skladba, ale všetky, ktoré tu sú. Texty boli vždy silnou stránkou tejto kapely a tu ma páni v tomto smere opäť nesklamali. Ďalša hitovka, ktorá sa na tento album dostala je vál Plastic shit, za ktorým nasleduje pre mňa osobne top tohto alba skladba mestským buranom a ich kurvičkám sa tu venuje skladba Moderný svet. Vážnejšie témy sa rozoberajú v skladbách Do tla, Ranné správy, Smrť (hodne silná vec), Miss Underground a Pakáren 3. Hodne vyvážený album, ktorý je po hudobnej aj textovej stránke na veľmi dobrej úrovni. K dostaniu snáď na www.slobodnauropa.sk alebo aj na ich koncerte som videl nejaké to distro.

Rough Stuff 2nd demo

/DIV 4:40/

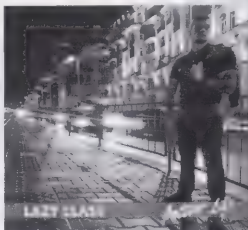
CD, ktoré ani neviem kedy bolo vydané sa mi dostáva do ruky od Picka. Časový údaj áno čitate správne sú to 4 minúty, do ktorých táto 5 člená japonská zostava narvala 2 skladby s názvami 119 a All Out Attack. Je to celé zabalené v nejakom vrecúšku a obal je vytlačený čiernobiely na normálnom papieri, kde sa nachádzajú nejaké fotočky, z ktorých aj tak hovno mámo lebo to nie je moc kvalitne spravené, ale ako promo materiál, ktorým sa chlapi môžu odprezentovať je to ok. Je to taká typická pank kapela a po vypočutí prvej skladby, ktorá trochu maže do chaosu punkstyloala Casualties, Chaos UK, Total Chaos mám strach, čím sa uvedú ďalej, pretože to nie je moja šálka kávy. Proste rýchla muzika odbeňaná spev a zborovité heslové refrény. Druhá pesnička All Out Attack je trochu pomalšia a opäť je to pomyselný bekot a heslovité refrény tentokrát v pomalšom tempe, ale po hudobnej stránke ma to trochu oslovilo. Priznám sa, že spev nejdem rozdychať, pretože mi trochu ťahá uši ale

čo už. Občas poteší aj takýto materiál od úplne neznámej bandičky.

Lazy Class BetterLife

/DIV 11:21/

Meno tejto bandy mi nič nehovorí a celkovo som ani nevedel, že niečo takéto u našich severných susedov existuje. Do ruk sa mi dostáva 4 pesničkové CD tejto party, ktoré táto 4 člená zostava vydala zrejme sama na vlastné náklady ako digipack. Vnútri sa nenachádza žiadne info o tejto bande, proste iba fotka tejto ekipy niekde na ulici a texty ku jednotlivým skladbám. Tri zo štyroch skladieb sú naspievané v angličtine (čo ma vie kurva iritovať v mimoanglických bánd v negatívnom zmysle slova) a posledná skladba Kiedys je naspievaná už po poľsky. Sám som zvukovým obsahom tohto CD príjemne prekvapený a kladiem si otázku odkiaľ to ten Pišta z Dunajova vyhrabal. V podaní prvých dvoch skladieb sa jedná o rýchlejšiu agresívnu muziku, konkrétne s názvami BetterLife a ViolentWorld. Tieto vály proste pojednávajú o každodennom boji, ktorý je potrebný dennodenne zväzdať s potrebnou hrdosťou a razanciou, ale aj o chamtivosti ľudí a vŕkavosti života. Tretia skladbička He'll never return je vál, ktorou ma moc neoslovil po hudobnej stránke no textovo pojednáva o skutočnom nepriateľovi bežného človeka a tým sú chamtiví politici, pre ktorých sú ľudia iba obyčajným prostriedkom pre ich životnú zábezpeku a je im jedno ako, komu a koľkým ublížia. Posledná skladba je naspievaná v materskej reči a spomedi toho čo som tu počul je to aj to najlepšie čo tu chlapi umiestnili. Skladba Kiedys je v podstate pekne zhmutý pohľad na problémy v mladosti a dospelosti s potrebným nadhľadom. Celkovo fajn vec a teším sa na ďalší materiál, s ktorým títo páni prídu. K dostaniu zrejme na www.4subculture.com

Plan of Attack Stick to youguns

Banda z Brisbane vydala tento matroš v roku 2013 na Rebellionrecords v počte 300 kúskov. Je to vydané na peknom digipacku, ktorého futro je na profi úrovni. Kreslená loďka a podobné hovadinky, k čomu boli priakreslené aj plagáty z akcii, na ktorých táto banda hrala po boku kapiel ako Business, Marchingorders alebo Beerzone. Celkovo mi to pripomína túto starú školu typu Business alebo Condemned 84, ku ktorým má po hudobnej stránke táto kapela asi len predsa trochu bližšie hlavne vďaka gitarovým riffom a občas krátkym výrazným sólam, ktoré sa mi tu hodne vidia. Proste agresívny štýl, trocha hrubší hlas, volume na plnú guľu a ideš. Naživo to musí byť proste dobrý mazec a slušná zverina pod pódium. Celý album je vyvážený pol hodina poctivej muziky s textami o všetkých možných sráčkoch, sráčoch, hrdošti, chlase atď. Stickyourguns, Needthecall, A threat, Classhaffucked, Hangover, Pissed and proud, Sameoldstory, atď. Veľmi dobrá vec, ktorú nejde neodporučiť. K dostaniu by to malo byť možné na www.4subculture.com

AggressiveCombat Survive

Táto nahrávka z roku 2008 vyšla v spolupráci 4 vydavateľstiev a to konkrétne TeletextRecords, TF records, BandwormRecords a AnfibioRecords. 4 vydavateľstvá a 4 pesničky je trošku úsmevná predstava, ale budiž. Jedná sa o veľmi kvalitnú muziku, ktorú som si obľúbil na prvý poslech. Hneď prvá peckaEverybody's looking mi pripomína dobu, keď som chodil po uliciach ako mladý fagan a každý vrátane náckov na mňa kukal jak kokot. Je to troška agresívnejšia a rýchlejšia skladba s výrazným refrénom, čo na začiatok vôbec nie je zlé. Druhá skladba s názvom Pubstories je hodne dobrá a melodická skladba o kamarátoch, ktorí vedia kedy človeka podržať v ťažkej chvíli. Skladba sa začína hrou na akustickej gitare, ktorú počuť počas celého skladbu čo je cover od CockSparrer! vegotyournumber, čo s tým hrubým hlasom znie síce trochu úsmevne, ale vôbec nie zle. Cedko k dostaniu na www.4subculture.com a nejaké užkázky by mali byť dostupné aj na mspace stránke kapely www.mspace.com/aggressivecombat. Na obale sa píše, že súčasťou CD by mal byť aj nejaký klip, takže jak to

bude mať niekto z vás doma, tak to môžete spíznúť.

CitizenKeyene Unity

Táto anglická kapela vznikla cca pred 10 tlm rokmi a je pre mňa veľkou neznámou, pretože som o nich nikdy v živote proste nepočul. Na internete som toho o nich moc nenašiel až na jeden rozhovor a pár fotiek na stránke <http://www.studsandpunks.co.uk>, ktorý má už nejaký ten

piatok. Kapela má na konte dokopy 4 albumy a konkrétne tento kus je ich tretou radovkou. Ako prvý teda otváram pre stotubooklet, kde sa nachádzajú klasika texty, nejaké tie plagáty z koncertov a pár fotiek. Niektorí členovia tejto bandy vyzerajú trochu staršie a ja už mám tušák o akú hudobnú vložku budem nasledovných 40 minút a som rád, že som sa nemýlil. Páni sem nahádzali 12 kúskov jednoduchého Oi! Punku, ktorý sa dobre počúva. Texty sú veľmi jednoduché plné rebelie proti systému, politikom, bohatým bankárom, hrdošti na svoju krajinu, priateľstve a zabrdli aj do futbalovej tematiky, proste sa vyjadřili snáď ku všetkému čo sa dá. Ich muzika je inšpirovaná starou UK školou, typu Business, kde sa com nejebú so sólmami a počiou, ale jednoducho narovinu v krátkosti dokážu zhrnúť to čo chcú skladbou povedať s výraznými zborovými refrénmi. K dostaniu na www.4subculture.com

Ramzes and thehooligans Mechanicznapomaranca

Na Slovensku asi nebude nikto taký komu by niečo nehovorila táto legendárna banda od našich susedov a ich dnes už legendárny debutný album Mechanický pomaranec pôvodne vydaný ako kazeta, ktorý bol nabitý hitmy ako My Mlôdziez, Punk Rock, Kontrola, Kiosk, Oi!Bootboyatd, ktoré sú dnes u našich severných susedov súčasťou každej slušnej afterky. Tento album už má hodne rokov no jeho reedícia vyšla na luxusnom čiernom krúžku tento rok u Boseho na značke Olifantrecords. Ku zvukovému obsahu asi ťažko budem niečo dodávať proste je totožný s tým čo vyšlo pred niekoľkými rokmi, teda veľmi dávno. Obal je spracovaný na profi úrovni a navyše je obohatený o veľmi elegantný „booklet“, kde okrem nejakých kresieb na jednej strane spolu s textami nájdete na druhej strane koláž starých fotiek, kedysi mladíkov a príbeh toho ako sa táto doska rodila, spolu s nejakými tými historkami okolo tejto bandy. Určite sa jedná o kus, ktorý sa zide do každej zbierky. K dostaniu na www.olifant.com.pl

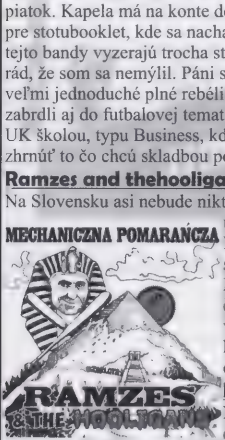
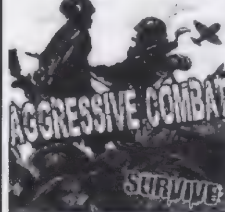
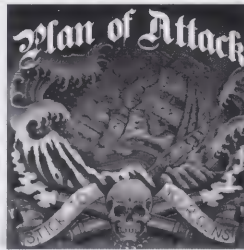
DocEvil Lostyears founders

Na cedko od tejto austrálskej bandy som sa po dorazení objednávky z olifantu veľmi tešil a som rád, že splnila očakávania. Obal je skoncipovaný vo forme veľmi decentného digipacku, ktorý celkom potešil a vnútri sú klasika texty v hodne fajn spracovanom booklete. V strede bookletu je klasika nejaká tá fotka tejto bandy, no ale pod'me radšej pekne k hudobnému obsahu, ktorý je na tomto CD umiestnený. Je to dokopy 8 válov slušne nadupaného Oi! Punku, ktorý pripomína klasickú starú školu z toho čo sem dorazilo z ostrovov ako Condemned 84 atď. Proste klasický hutný zvuk gitár, priamočiare texty a pociťo zahraničných pár akordov. Ťažko by som vyzdvihoval nejak špeciálne niektoré zo skladieb možno aj preto, že je ich tu iba 8 a všetky spĺňajú moje najprísniejšie kritériá. Touched by anangel, Unemployment, Raveratd sú všetko slušné hity jak prasa, na ktoré sa dá slušne zahopsať pod pódium a s kumpánmi si zabekať refrény s pivečkom v ruke. Hodne kvalitná práca bez zbytočných vypchávičiek, ktorými by sa umelo nafukovala dĺžka tohto alba. K dostaniu na www.olifant.com.pl

BishopsGreen Pressure

Túto vec posúva na recenziu Pišta no a pre mňa osobne je to na niekoho prekvapenie možno novotina. O

existencii kapely som vedel síce už dlhší čas, keďže minulý rok vystúpili na festivale Pod Parou, kde som ich aj tak nevidel a ani tuším nepočul a jedným koncertom sa prezentovali už tuším aj kdesi na Slovensku. K ich cedlu mi však bolo zaťažko sa dostať, čo bolo asi spôsobené tým, že vždy som dal prednosť niečomu inému. Čo sa týka vizuálneho spracovania obalu, nie je tu moc čo hodnotiť je decentne spracovaný (viem si predstaviť aj zaujímavější motiv na prednej strane než preplácačku niekoľkých riadkov písmen). Zajme možno absenciu nejakého bookletuavšak jeho funkcia je nahradená rozkladacím futrom daného digipacku, kde sú aj texty aj nejaká tá fotka. Čo sa týka hudobného obsahu, tak ten je na hodne dobrej úrovni, čím asi neprekvapím nikoho kto túto bandu pozná. Ťažko to niekam zaškatulkovať je to proste jednoduchá muzika, ktorú má občas pripomínať (v niektorých pasážach) svojej muziky starú školu v podobe prvej vlny pank kapiel, čím sa ani komu netajili v jedno z rozhovorov, ktoré som mal možnosť s týmito kanaďanmi čítať. Dokopy sa tu nachádza 10 kusov celkom slušného nášupu občas rýchlejších a občas pomalších skladieb zato ale viac melodických a medzi najväčšie hitovky by som sem priradil asi mekociny ako Ratrace ale bo Silence, ktorí aspoň mňa oslovila z toho alba najviac. Hodne fajn vecička k dostaniu na www.4subculture.com

MUSIC REVIEWS IN ENGLISH

The Facção Oposta - Lendas Urbanas /Dunkel Records/ - CD - 45:13 - 2014

After quite some time Glaucio from Dunkel Records wrote about some new releases. I'm not surprised one of these releases is the portuguese skinhead icon Facção Oposta, not only as there is no language barrier, but also because of its raw and rough Oi! sound. This album was released in Europe already, in form of vinyl by Bigorna Records, but only in 130 pcs and this version includes 2 bonus tracks. I had the opportunity to listen to the band's EP or the split with Mão De Ferro, that's why I was full of expectations. After the first listening, I was amazed and pleasantly surprised from the quality of sound and their instrumental mastery. Playful guitar solos, strong bass, rough vocals with exotic accent and choral chanting. All together a medium tempo record, sometimes with HC influence and darker melodies. There are 11 tracks with themes about skinhead subculture, love to one's nation, against the system and government, about football or against computer twats, being the greatest hiding behind their keyboards. Globally, I did not hear anything better from this area yet and you'll get a kick in the balls. Also, greetings to Glaucio from Brazil and I am very glad, that european bands can be released at the southern-american continent. Try to contact him via www.dunkelrecords.com

Arroto Nova ordem mundial / Vonta de Luta Records / - CD 24:53 - 2014

Brasilian scene is one of my favourites, mainly because people there take the scene very seriously and every concert, fanzine or record is extraordinary to them. Pier, the editor of fanzine and blog Vonta de Luta made his own label, which is releasing this record. Arroto is a 4 member band, where a girl plays on bass, coming from Brasil, namely Rio de Janeiro, playing since 2001. They already released some records, their last CD even got into my hands. I've got to admit it wasn't really my cup of coffee, that's why I hoped things will change with this record. And I got quite surprised, power-packed streetpunk, sometimes with a mix of Old School HC from the earlier 80's. There are 12 songs bursting with energy, with throaty vocals, refrains, interesting guitar creations, really new ideas, nothing obvious. Two songs are in English language, „Ten Years“ the best song of the album and „On The Streets“. After a few listenings it gets under my skin, mainly the first half of the album. Worth of support, if you're interested, contact Pier via mail pierrehfrj@gmail.com or his blog www.vontadeluta.blogspot.com

The Firm Records Brasil Oi! / the Firm Records, Rotten records/ - CD - 51:49 - 2014

When trying to realize, if i ever held a Brazilian compilation in my hands, I've got to admit i didn't until now. When this disc appears in them and when i started to read from the booklet while listening to it, i got a very strong nostalgic feeling for the Czechoslovakian „Streetkids“ compilations, which were released around 10 years ago via Rabiati Records. At those times, whole our scene held together and wasn't divided by many many quarrels about bullshit. I think and believe the guys in Brasil didn't get to this childish dividing yet. So there are 8 bands, every one of them with 2 songs. I already knew the first band **Bronco Army**, and last year they even performed in Prague. Simple music, strong bass line, great English voice, catchy refrains. The next band is **Belfast**, who play similar music with the dominance of double vocals. The third are **CWB Oi!** with very melodic refrains, not missing female vocals and chorus chanting. The next band is **Tamborellos**, who play the best high quality music with awesome sound and energetic music running into punk rock. Then its **Sindicato Oi!**, who have accordian in their songs, which always fits very well. So definitely i love this band and I highly recommend. Then there are **Mugshots** who play a mix of rock'n'roll, Oi! and punk in an insane tempo. The strength of the band is definitely in the voice of the singer, who doesn't shout or recitate as its pretty uncommon for our scene he actually sings. The last band is **Grito de Rua** with very raw records, gives the full authenticity to the compilation, very good. I've got to admit, not one band of the named was picked just for the count, and that's exactly what makes this compilation something really extraordinary, I would definitely not want to miss and this is what I recommend you not to miss out either. The booklet consists of band photos and band member names, what i missed is contact to the bands. Recommend !!! Contact: thefirm1312@gmail.com

Sorry No! - Chapter One /Dunkel Records/ - CD - 34:33 - 2014

German band, that one could describe as extraordinary because of the girl vocals. What really is unusual and in this case, the music loses its rawness and ravine. Sometimes its really carving, but to be honest you have to really get used to that vocal. Because the girl really tries to sing, what means that the singing is quite melodic, but not as good as f.e. Liz from Deadline. The other interesting this is that its all sung in English, what really is uncommon for Germans. All together there are 13 songs, including even two covers from Skinflicks and Evil Skins. Musically its classic Oi! old school style, without any unusual creations. Lyrics are about tattoos, skinhead cult, media, and the girl didn't miss one about whores and bitches in the scene, which I like the most from all of the album. The band members used to play in bands as Schusterjungs, Rampage, Backstreet Firm, some of these played in Brno. The album was released by brasilian label Dunkel Records and vinyl version i believe was released by Bords de Seine records. www.dunkelrecords.com

Oldfashioned Ideas - Don't Believe A Word They Say /Contra Records/ - CD 38:55 2014

This is the band that i count as number one of the swedish scene playing with heart for Skinheads and Punks with similar attitude. This is their 3rd album + they released some EPs. What i really like about them are their choral chants, sometimes even pub chanting, which u will definitely have to sing together with your hands above your heads. And i believe the majority of the European scene will have no problem with that, as its all sung in English. One should really mention the guitarist, with his melodic solo plays and in the end there is one acoustic song „On and On“. One can feel new ideas in their music and the music itself is very catchy. I've got to admit this band really deserves a tour in our area. I don't really know how more i could force the reader to notice this band. I won't kick you in the head, but buy it, download it, or listen to it any way u can so u can see that I wasn't talking bullshit here. www.oldfashionedideas.blogspot.com

The Black Tartan Clan - Scotland in our Hearts /4Subculture Records/ - CD - 38:16 - 2014

Michal, the owner of the Czech 4Subculture Records always makes me very happy, as he still covers this Belgian band. Otherwise i don't believe i could get to this album, only like to download it somewhere or what, but this gem really deserves you to get and to have it original. Who never ever got to listen to Black Tartan Gang and like Celtic style with bagpipes, really should do what i wrote about. This is their 4th album and it's still their good old music. If i should write some manual how to listen to this band, it'd look like this: Go buy this CD, take it to an Irish Pub, order 10 times Guinness beer and after each one you'll shout and sing more and more with the band, you'll jump around on your table, pouring beer all over the place and when u ll get a proper gang with you, the rest of people who won't join will be removed from the pub. And now back to album, there are 12 tracks, one instrumental, dominant bagpipes or even banjo ain't missing. The singing is melodic, no raw shouting or yelling and all but one songs are in English. Lyrics about drinking, Scotland, friends, working in a factory or a historical one about a WW2 soldier who played bagpipes after Normandy. Always listen to this with beer for the greatest mood. You can get this album at: www.4subculture.com

The Antagonizers ATL/DDC - s/t /Rebel Sound Music records/ - EP 2014

Split of two american bands coming from Atlanta. Antagonizers ATL are 4 member band, made from veterans of the local scene, who played in Anti-Heros, Condemned 84, Vibram 94, the Glory, A.P.A. and many others... The band plays rock'n'roll, punk, Oi! with very soundy refrains, where in one song u can actually hear the other band DDC. DDC plays since 2011 and it's a streetmix i liked a bit more. It's got the tougher and faster charge, the bullet that hit bullseye. Rough singer's voice with great phrasing would make a living even in some HC pack is singing as usual about hatred and/or victories. Guitars are very fast, with sharp tones and sounding elements. Every band got here 2 songs and i think such two strong formations from one town should prove healthy scene in this area. Whaaaau, really got me pleased, it's just exactly the American style i like.. www.rebelsoundrecords.com

This disc is a Russian compilation of three bands, Klowns, Двадцатые (The 20's) who are attending with 4 songs and Под Ноль (Under Zero) who present themselves with 7 songs. All three bands play Oi! style. I only knew Klowns before, who play a little bit more rough and aggressive. The song that got my attention was Fuck the RAC. The 2nd band is much more melodic with better sound and good sounding melodic vocals. They even use acoustic guitar in two songs what sounds really well. Sometimes there are two singers changing what sounds really well in the 3rd song „Holiday Everyday“, the refrains of this band will sound quite some time in my ears after listening. The third band again in azbuka, which name means something like „Under Zero“ plays really authentic, similar like if u were listening to them in their testing room, mainly those tinny drums can't be overheard. I've got to admit it's a very raw record, but it will definitely make you happy its got the true power. One is ready to kick someone in the head. And according to what these bands sing about, i would say the first adept for this will be some nazi. We already had the interview with Street Influence records in Real Enemy and i Belarussian skinhead scene is very active, what bands, concerts and people concerns. Thanks to friends from Minsk from sending this disc, very good record. www.si-rex.com

The Bois High On / Aggrobeat records/ CD 55:59- 2014

Orthodox SHARP band from Asia, namely from Singapur, which i believe even visited the Czech rep. during their European tour. They are quite known in the scene, but mainly recognized for their non-compromising anti racist and anti fascist attitude, but one has to say they belong to the musical top in Oi! scene. Brilliant guitars, still getting to some solo plays, very good sounding melodic vocal and english lyrics can make a combination like this sound very well in the ears of their fans. The lyrics could be described with the repeating themes (We're proud Skinheads, we're SHARP, we got our crew, high boots and friends against the nazis, etc.) Add one cover from the Opressed „Fuck the Fascism“ and it's done. No, its good, musically very enjoyable and these guys seem like heartholding people, determined to stay in the Skinhead way all their life. Great booklet, texts, pics, digipack. Who likes A.C.A.B. or Roots and Boots should not hesitate, easily to get CD via Dutch shop and records: www.aggroshop.com

The Bois the Pride of Lion city 2CD 2014

This is a reedition of the first two albums from the Singapurian „Lioncity Skinheads“ the Bois!! I've got to admit i kind of neglected listening to this band in the past, so a re-release made me very happy. Booklet is made in a form of a poster where u can find band pic and name of the tracks of both albums on the one side and band story on the other side, where the boys are describing the path of the band since the early 90's, when it was quite chaotic and hard to start at these times. Later they got connection to Roddy Moreno and even recorded a song together. In 2013 there was an European Tour finished on the Mighty Sounds in Czech. Their first album „Cream of the Crops“ was a bit rougher in sound and music, full of Oi! chanting, with a cover from Business „Real Enemy“ what really gladdened me. The great work done on the 2nd album „New Generation“ gets to hear in the metal solos and melodic singing, which represent the band at the moment. The lyrics were nowhere to find, but one can really understand the singing of the singer. Good job, don't hesitate on buying, this band and the label itself definitely deserve it. www.aggroshop.com

Volxsturm - Gegenschlag/ Hardcore Kid (feat Roger Miret) - Super Sound /Sunny bastards rec./ EP 2014

German greatness, Volxsturm, playing since immemorial or at least since the time one wall got down in Berlin are here with one new thing. A little bit shorter, but the fans will definitely be pleased. The band belongs to the German top with Krawalbruder and similar bands, because musically its music is just high quality. Me personally, I prefer more underground, where bands don't need to play on huge festivals and don't release records in huge amounts, trying to impress the most of the people. Volxsturm offer 3 songs, right the first one got strong refrains, metal sharp guitars with strong solo plays, vocals with very clean and great sound. In the second song „Hardcore Kid“ one can hear the legendary Roger Miret from AF, who made this one a bit more spicy. I liked the last song the most, it's actually a cover from the legendary Blitz „Fight to Live“. One has to say this is some great work done, only three songs, but they really please you. www.sunnybastards.de

Vanilla Muffins - a little night music / eine kleine Nachtmusik - /Sunny bastards rec./ EP 2014

I don't even know if this legendary band got together again or they just got digged out some unused stuff for this record. Anyways, Vanilla Muffins are back and i think they did nothing wrong with this record. While listening to this new one, I can't find any difference in the play style, the color of the voice of the singer or lyrics, which are easy to understand. These song do have their magic, they are usually played in middle tempo, where right in the first song they outline the peace and good mood with good sounding and catchy melody. The number two as the name suggests „Modern football sucks“ is just their typical love of football. Shame the refrain is not that significant, such hit as „the drug is football“ will actually get recorded only once per life... The third song s the most slow, a tribute to „Blondie Dreaming“. And the best one is the last, „Radio“ which has its own great speed and good refrain. After some longer time you get to listening to something from Vanillas that can make your heart boil. I just believe this wasn't the last time we heard about them. www.sunnybastards.de

Skinkorps Faut Assurer Faut Assurer CD 2014 + Il Faudra Bien Vous Y Faire 2CD 2014 / Bords De Seine records /

Another legend from France, which played in 80-ties, took Nico from BDS Records under his wings. It's hard to believe in our site, that someone in France releases 30 years old forgotten records, but for domestic /and not only/ scene that's very rare and it's difficult to obtain /perhaps on e-bay for an incredibly high prices/. I got 3 CD altogether, first separate „Faut Assurer“ is basically demo from 1984, where band introduced their greatest hits like „Skinhead“, „Skins de France“, or „Victimes“ etc + some EP bonuses „Une Force Une Hymne!“ (1986), „Super Piction“ (1987), „Vacances En Siberia“ (1988) and „Rock'N'Oi!“ (1989). Overall contains 25 songs, some of them repeatedly, but as I assume Nico would want to release band's complete discography. Skinkorps play raw Oi! in moderate tempo, with very strong bass and anthemic choruses without any complicated guitar riffs. The next double album „Il Faudra Bien - Vous Y Faire“ is in book form, where you can find 2 same name albums /together 27 + 19 songs/. There's no point to describe them, lot of them are very precious, as well as cover from 4 Skins or Sex Pistols, some songs are from various compilations or unique EP. The most interesting is digipack of both CD's, which contains history of bands, lot of pictures, interviews from various skinzines, gigs list and discography /unfortunately it's all in French/, simply all necessities. Prodigious, I can imagine something similar with our home band Orlik but don't know how this should end up then. Skinkorps, metal classic French Oi! old schol and it wouldn't be missing in any collection, good job.

the Riot - Moderni Fotbal /Shout Proud Records/ EP - 2014

The resurrected band back with a bang, just to stir the muddy waters in our lands. After a short break the lads decided to change the band setup totally with the singer definitely at drums. The singer's post got free for one old wolf and from the Prague region, one guttersnipe journalist - Peddy joined the band as well. I managed to see this band quite some times live and one has to admit the current setup works perfectly, with a 60kg lad sounding like some robust man, the bass working like clockwork while being a part of the rehearsal 300km away from the rest of the band, the guitars are still in the right rock rhythm, where one of the guitar players sometimes changes to a Slovak guy and the drums?? How the fuck is it possible that Dan is able to be such a great beatbox? Ok enough funny comments, this EP is made of 4 new songs, dedicated to the good old themes of the member's lives. The first one "Modern Football" is quite obvious by the name and very common to everyone who sometimes visits football grounds. The boys didn't forget the girls with the song "Skinhead Girl" dedicated to our girls, with melodic guitar solo and catchy refrain. The third one "Old School" is the best according to my humble opinion, because it's the toughest and fastest track with "Skinheads" refrain, whole in English, but with very simple lyrics. The last thing "Comedy Bois" is about the band itself, which is still able to play even with the distance between the band members and they are still able to have fun and play. I have to say their "ressureccio" went better than planned and its a pleasure listen to their latest record. This album was released in a limited edition 150pcs via German Shout Proud Records, soon - maybe next year it will become very rare, so don't hesitate, collect it before it gets cold. shoutproudrecords.bigcartel.com/

City Saints - Kicking Ass For The Working Class / Rebel Sound Music records/ CD - 3613 - 2014

I introduced this band a bit in the last issue in the form of their EP but this time we got here a full-fledged album. A small reminder, the drummer of this band used to play in Perkele, but this is quite some different style but if i would have to compare them, this is much better music than some 2nd class Perkele. Punk rock ala Rancid or Ticking Bombs, rock'n'roll like Motorhead, sometimes even Oi! like Cock Sparrer and then Clash, in the end acoustic and energy, fire, explosiveness, artillery u got shot by far away and will not be able ever to return. You will actually play it around and around until you'll find out those sharp guitar solos play in your head automatically. Refrains are so brilliant, you'll sing them at work and your boss won't get it, why are you in such a good mood, until the song „Strong and Proud“ where you'll kick him in the ass. I can't forget whistles and accordion here and then, very colourful music, where the qualities of the musicians prove. Lyrics are about everyday life, problems, fun, skinheads and so on. Great music, great ideas, punk rock machine, genial..

www.rebelsoundrecords.com

Immortal Discipline/Dead on the Streets - s/t /Rebel Sound Music records/ - EP - 2014

Another split of two American bands, a split is quite some method how to show that the band is still alive and kicking. A long term album is sometimes hard to record, but get two songs together is done quite faster. I think Immortal Discipline as the legend of America Oi scene needed to prove they're back. This band was founded in 1986 and during the 80's the band has become phenomenon of Oi! scene across the seas. Mainly because of the resurrection of the hard music, non-compromising lyrics about their lives they shared the stage with the greats of the NYHC scene, like Agnostic Front or Biohazard. Their albums and records got rarities for the listeners of this genre. Maybe if they would hold up and continued until the 90's they would now play with Madball, AF or Sick of it All on big festivals. The band got back together in 2011 and the only one from the original line-up is the singer. They prepared two songs for this split, where one is about internet skinheads, with great fast solo. The second band is called Dead on the Streets a comes from Pittsburgh, their sound is more punkwise. Their songs are about daily hard work and its consequences for the body and mind. Significant bass and playful solo guitar prove themselves in the 2nd song, soloing together, what sounds really well. Overall, this album deserves its place in your homes and i wouldn't hesitate a second to buy it to your collection. If we add nicely drawn cover + you'll find pics, lyrics, thanks inside, this is a collector's item. www.rebelsoundrecords.com

The Transitions - s/t /Rebel Sound Music/ - EP 2014

After the first listening of this record i couldn't actually realize, if i got the right thing playing, it was like turning back 40 years back to England, where The Damned, The Buzzcocks, Joy Division ruled at those times. Something about singer's voice just ain't right, so i'm trying to find out more about the band. There are 3 members from Melbourne Australia, who play the end of 70's and beginning of 80's style of Great Britain in punk style and post punk with a little mix of 80's Australian rock/pop. And why it was so known to me is now obvious, the singer is no one else as Al from Marching Orders or RazorCut. This band is one of his side projects, which really has musically no connections to the better known ones. The band started in 2012 and this is their first recording. It contains 4 songs in middle/slow tempo with very charismatic dark retro sound. Try to play it at your homes and maybe it'll catch your heart. www.rebelsoundrecords.com

The Prowlers - On the Run /Aggrobeat Insurgence - Longshot Records/ - LP - 2014

The legend of Canadian scene, for me something like Protest in Czechoslovakian scene. The band didn't release many albums yet, but they definitely got rare, mainly „Hair Today, Gone Tomorrow“ that was a gem of my starting collection. The guys got famous mainly for their non-compromising antiracist lyrics, they even showed up in Prague and Vienna and what i heard about that it was one excellent show. They had a little break but now they prove with the last recordings they're back full strength. The singer's voice is very hoarse and charismatic, filled by sing-a-long refrains with Oi! Oi! Oi! chanting. There are 7 crowd songs, sometimes angry and straightforward, without any respect to racists, but sometimes you can all grab around your arms, raise your beer above the shaven heads and sing some of the happier refrains. Don't look any further. Oi! against racism, Punks and Skins! Good music, you won't get tired of in 10 years. It's got released in 500 pcs for the whole world, so hurry up and get it. www.aggroshop.com

Surgery Without Research/No Man's Land - s/t Aggrobeat Records/FFC Productions/ - EP 2014

In the last few months i often get EPs to my hands that are made as a split. And Indonesian band No Man's Land is a fine example of those recordings as i got 2 of their splits. This band is strongly supported by the Dutch Aggrobeat records, who try to make them visible in our lands, because at home they are legends of the skinhead scene. They recorded two melodic songs in streetpunk style, with Ooo and singing choruses. The singer's got nice english accent, singing properly in english, what is another plus for this band. The other band comes from the UK and its quite tougher and more aggressive music. Old trash metal school would not be ashamed and if you got a problem with that, you can get smashed to the floor. The vocal is pushed to the back and the guy really gets to shout out his throat, if he lived here we would definitely meet in the local hospital. The thing is maybe he won his cords in a lottery and now he doesn't know what to do with them. Lads with their unbelievable speed could fit 3 songs in, the last - 3rd one is some good phrasing, a bit of rap in heavy jumping rhythm. Like i liked it got nothing against such style. Good looking booklet, pictures, some lyrics and white vinyl: www.aggroshop.com

No Man's Land/The Young's Boot - Malang Skinhead /Aggrobeat/Poinh Records/ - EP - 2014

Aggrobeat rec released another split with No Man's Land and their friends from the same city Malang (East Indonesia Java). The time of release of this album corresponds with the 100th birthday of their birthcity Malang as independent and 20 years of band NML. Both bands got this as their first vinyl release and both bands added two new songs. They play very similar style, if i wouldn't have to switch the EP i didn't even know the other band plays. Both are very melodic, singing in English and they really took care of their soundy refrains. The best sound have the words Skinheads or Death. The names of the song speak for themselves. „Malang Skinhead“, „Death or Glory“, or „Death and Taxes“ and „Forgotten in Life“. I've got to admit lads from Indonesia really do some top quality music, recommend!!! www.aggroshop.com

Operace Artaban Proziřeni /LL Productions/ - LP - 2014

The times where vinyl was hot returns and it lives its own boom time in Czechoslovakia. After long time our local Oi! bands started to release their stuff on plates. And i think OA from Brno didn't miss this as well, releasing their last album in a form of vinyl. The first thing which got my attention was the new label which released this album. Two common faces from Brno and Olomouc are behind this. The next thing is, the cover of this version is different than the CD's cover which Tono made specially for the vinyl version, it's fully drawn without photos. Not all songs fitted in, so don't look for „Kláš“ and „Loutka“ here. The truth is i already reviewed this album, so there's no need in doing it again. The album itself ain't bad, after Iggy left OA they got some proper voice back. Recently Operace Artaban gets some tough massage from different sides, where people try to force move them to RAC or Nazi scene, I don't have to agree with every opinion who everyone has, but OA is still only pure Oi! band for me. This album got released in limited version 200 pcs with red cover. You'll find lyrics in Czech and English in the booklet. www.hardsetshop.cz for 400 CZK

RUST - Doctors, Lawyers, Strippers, and Fools /Rebel Sound Music/ - LP - 2014

This band is quite known for me, specially while i don't know that many bands from Australia and at least one won't get confused in their names. Most of the recordings from this continent that got to me were really worth it and they are often influenced by rock'n'rol music as Motorhead, or classic rock like ACDC. This band is no exception, only the vocals remind me of US style, or very original Top Dolls style. The band's active since 2005 and they did some releases already from what i read about from the internet, this album is a little bit something like best of their recent albums, including 2 live recordings and 2 new songs. During their first tour they travelled the whole Australia, New Zealand, USA and GB, this year they planned to do european tour, but to be honest i didn't notice. Good music, that won't let you chill, it definitely ain't slow!! www.rebelsoundmusic.limitedrun.com

Dog Company - War Stories / Rebel Sound Music/ - LP - (24:29) 2014

These punkrockers come from Texas, right from his heart of Dallas, they are not really new to the scene, released a few albums but still it's surprising music for me. The frontman Joe Blow played with Stagers or Riot Squad and has got very pleasant, melodic and charismatic voice. The music itself is in middle punk rock tempo and the southern guitar ain't missing. They skipped all the political dogma that is so strongly affects this age in their lyrics and rather sing about everyday life and the problems within. Try to ignore the society, government, your neighbours and listen to their pure tones of the voice of the street. You can also find here war stories, friendship and alcohol, but it's all heart-made. I liked the guitar solos the most during listening to this band, very colourful indeed. The album itself ain't long, there are 9 songs including intro, but the playtime running is just right. Released in 500pcs, try to order or find at 4Subculture records

Drug Shock - Strength in Numbers /Rebel Sound Music/ (35:50) - LP - 2014

The hot newcomer on the American scene is the band Drug Shock and the main reason is, their members are no newbies. Well check yourself, they played in bands like Iron Cross, worked for Copyright Chaos or Step-1 Music. And their qualities are there during the whole album. Heavy metal guitars full of elegant solos and the tracks that can remind of the good mixture of Oxymoron, Damned, Business, or Last Resort, and u can feel the american feeling ala Anti-Heros. Pick this one out and you'll understand what i wanted to describe with the choice of this inspiration pack. This is music for all subcultures of the street, everyone can find something in this record. Choral sing-a-long vocals make the refrain part to perfection. You can find the disagreement with the system and rough street life in their lyrics. If you want to check their best song type „Choose or Loose“ at Youtube and if you won't get caught by their music then just go fuck off to the local country pub, have a beer and forget about punk rock. Really great item, where i can't write nothing else like RECOMMENDED! www.rebelsoundmusic.limitedrun.com

V.A. The Wonderful World of Oi! - Strength Thru Exotic Oi! - When the kids go up...

/drechords Oi! the Nische records/ Tape - 2014

Recently i got contacted by a guy named Max, who owns a very interesting German label Oi! The Nische if we wouldn't change some stuff. I said OK, i will send you some fanzines and i got shocked when i got MC cassettes. Whaaa, is like this does still really exist? Then i realized i got old music tower where i can play them. He's sent me 4 cassettes, 3 of them are Best Of's with bands from all over the world. Right the first one is proving it, 80 minutes, 27 bands from 4 continents and from 15 countries. I was definitely pleased that right at the start there was Slovakian language and Ani Krok Spät. But there are all the current top bands of the scene like City Saints, Generation 69, Uchitel Truda, Klasse Kriminale, Jenny Woo, Brutal Skins, Reazione, F.A.V.L. Faccao Opposta, Crusaders, and so on. I think all the recordings were picked from the official albums of the bands, not one song was made only for this compilation, but i didn't bother to find out. The next compilation is having a booklet in form of a thick book, where you can find small biography of the four bands included. Three bands are from Indonesia The End (already interviewed in RE), then Skindander, where sometimes u can hear female voice, actually screaming and their music is strong pogo chaos mess style, with some football chanting. The third band Sta-Prest Boys plays 4Skins style. What i liked the most was Oi! Squad from China, with very raw sound on the one side, but really catchy and simple melodies on the other. Every band offered 4 songs and as whole it didn't sound bad. The third compilation „When the Kids go up Together“ is politically a bit left-sided with saxophone filled Stage Bottles, or exotic guys from Kolumbia Ultimatum who we know mainly because of their Zona A cover (How the fuck is it possible that our local comrades didn't send them an article about their nazi activities), or Mexican SHARP RASH Hooligans skinheads Nacidos Del Odio, who have also been in RE already and for me unknown K.A.S. from Chile. I've to admit by listening to MC tapes i returned with nostalgia to those times where i had to rewind the cassette for the next song or the other side. It ain't got such magic as vinyl, but who knows, when it's released in 300 pcs. Maybe in the end i will get rid of those 500 cassettes i got home in the attic. Anyways, good retro work! I'm sending greetings to Germany and if anyone is interested in MC cassettes, don't hesitate to contact www.oj-thebauchladen.de, or www.oj-thenische.de and don't worry they don't have only cassettes, but everything what belongs to a proper common label.

Ultimatum El Principio Del Fin /drechords Oi! the Nische records/ Tape 2012?

The Columbian pride presented by the aggressive Ultimatum with their brutal exotic style ala Ultimo Asalto hybrid with Viking Rock and their choral chants and hymns. Don't forget their orthodox SHARP ideology, where they should once even perform at Streetkids, but were somehow magically reverted and made not to attend. This album was released by their own label as CD and for EU there is MC tape version. You can find 7 songs here, 3 in their language and one in German, which is not only German by the language but also in the music style! Add two covers from Oppressed „Leave me Alone“ and „New Age“ from Blitz. The band has it strength in jumpy Hardcore riffs in their song „El Principio del Fin“. Nicely done booklet with pictures, lyrics, thanks and greetings from the band, 300pcs released via www.oj-thebauchladen.de, or www.oj-thenische.de

Lost Warning - Never Surrender /Switchlight Records/ - EP 2014

The band Lost Warning was founded in 2013 in Malmö (Sweden) and was formed from the band members of Oldfashioned Ideas and Royal Stakeout, or CDCP. They play a mixture of streetpunk full of catchy melodies, friendly singalong vocals with significant refrains. The singer has rude accent with the feel of being pissed and despising everyone in his way. The lyrics itself all in English against bankers, drinking, society and working life. This debut EP includes 5 fast tracks, which resound in your head the more and more you listen to them. Great sound, with yelling punk guitars and tough drums. You won't get rid of these five songs easily, who loves Oldfashioned Ideas will definitely love this one. Released in 250 pcs www.switchlight-records.com, where the band offers T-shirts and pins. So there is the question: „How about inviting them to our region?!!!!“

Para Elite/Total Annihilation Battle On /Skinflint music records/ - LP 2014

American scene is full of top quality Skinhead bands, who sing with patriotic undertone and play some quality music and these two bands will be no exceptions. The first half of the album was reserved for the Los Angeles band Para Elite, which consists of experienced musicians, like Cliff Warby (Condemned 84 before), singer Coop (White Flag Down), guitarist Jason (Lone PESoldier), the bass player Rob and Tony. What i like about bands like this is their creativity, hard rock guitars playing like ACDC, strong sounding bass and the singer tries to raise to voice higher not only in refrains.. when u add US sound, its brilliant.. Sometimes its slower, not really some streetpunk hell, but if every band sounded like the other, there would be no point in writing reviews would there. The last song is a cover from Condemned 84 „Skinhead“. I knew the other band Total Annihilation well before, one of their albums was released by Michal and his 4Subculture Records. Raw aggressive Oi! with playful guitar, with plenty of guitar solos. The rough singer's voice is non-compromising, no bullshit, the one if u don't want to listen, get out, fuck off and shut the door behind you. I won't argue with anyone, some fucking great music here! Ten strong tracks with sound from the 80's powered by punk and hard rock music full of passion. www.shop.skinflintmusic.com

Barking Irons - Fuck You /Skinflint Music records/ - EP - 2014

If someone would play this band without telling me anything, I would definitely know its an American band. Power-packed and furious streetpunk with tougher aggressive skinhead vocal and slightly phrasing, tinned drums in HC styl and fast guitar solos. Four tracks which will kick your butt and start you up for every action with a boxer in your palm. The band fucks off everyone to every single body part, so don't expect any brotherhood with hipsters or similar shit. /A reminiscence of the old Bzenec gig and this interview: check **Bzenec filozofie** YouTube/, „What do they want?? A war between Skinheads and longhairs or what? If i met the chief of the Skinheads somewhere in the woods, I'd cut him with a katana“ So no ballet here no bullshit, just good music, four songs are not much, but they are definitely worth it.

www.shop.skinflintmusic.com

The Terraces - The Season so Far / Rebel Sound Music - LP 2014

This formation comes from Great Britain and Melbourne suburbs, quite some mixture, but I think it's quite normal these days that people from all around the world get together and form a band. The four members include the singer Gary Buckley (the founder of ex-One Way System, bass player) guitar player/singer Dean Tzolondres, bass player Stephen King (ex-Rose Tattoo) and the drummer Henry Hollingsworth. They play songs about „Working Class“, the unbound passion for football, street hymns full of punk, beer and freedom. The sound itself and playstyle will get you back to the end of 70's and start of the 80's, when such top bands played like Clash, Cockney Rejects or f.e. Abrasive Wheels. The singer's voice is extraordinary singalong, melodic and sometimes rough, rude, even arrogant. Some of the refrains are really like cut out from the football terraces. Maybe it will take a while until the band gets among the people, but the truth is they definitely deserve it, as its a return to Punk roots with an add-on of Australian sound ala Rose Tattoo. One has to say even though these guys are punk veterans, they play energetic music from the heart, no poses, plastic or commercial pulls. I recommend: www.rebelsoundrecords.com

The Daltonz Place St Sauveur /Une Vie Pour Rien vinyles/ 12" EP

I got a big weakness for French bands and Daltonz definitely ain't some extra old school band, but they play exactly this style. At their last album I got interested by the great variety and combination of styles Mod and Powerpop, with raw guitar sound (without booster) like the Templars use, or Perkele. The singer's got very colourful voice, where u can hear Addicts (like in „Sunday Morning“), but the French accent itself gives him his own originality. Most of the singing is in English language, but there are also French passages, which returned me to the 80's, where bands from Chaos En France! ruled. Mainly in the first song „Place st. Sauveur“ is that French refrain so well sounding, that if one would be able, one would sing it non-stop. One of the tougher tracks is „Travis“ where the band is giving attention mainly at the rough refrain. There are 5 songs here and I think it's just enough, as every single one is in extreme quality, no tacky track. I recommend, for the NY band Templars fans is this a must. www.uvpr.fr

HARDxTIMES Paris Skinhead Glory live - /SCT records/ LP 2014

There's no need to introduce this skinhead's pride band from Paris Hard x Times. I favoured them thanks to the album „Life is a battlefield“, which is the best stuff I've ever heard. They became famous because of their strictly anti-racist attitude, singer's Jewish faith or providing combat sports like Krau Maga etc. There's nothing new in this vinyl because you can not find anything fresh in here. It is gig record, judging by the sound it contains more gigs. Sound alone is not exactly revolutionary, but you'll surely understand the singer and music as well. Crowd cheering, singing choruses with singer, or occasionally drop out from other members just added to the originality of this gemstone. There are the best twelve songs from HxT altogether, for example „Errance“, „S.P.E.“ or „On est al“ „Vengeance“ etc. One delight after another, I'm just little pissed I haven't seen them alive but there are plenty of bands I didn't see and that's the part of life. Termination belongs to cover „Ultra violence“. Album was released by band's own label, perhaps to enrich themselves for a brand new record. I enjoyed it very much, but don't know whether it is important to release it on vinyl. www.sct-records.fr

Maraboots - Ils Ont Tué la Oi! /UVPV vinyles records/ EP 2014

We should skip the opening for this band as they are streetwise enough all around. French Old School with saxophone as necessity. After first listening it seems the guys took it little rougher and faster I suppose. It contains three songs only, but they got very resounding choruses in common. Singer Wattie sings with his another band Lion's Law in English but he reserved French language in here. Although I wouldn't understand any of that it's still extremely tuneful. The truth is the band say goodbye with this EP. Likely another band should rise up from it, if it depends on me I'd welcomed Streetkids. There are not many bands which combine hard Oi! music with saxophone. Very good job done, there are lyrics, photos and greetings as well. Click on www.uvpr.fr

Maraboots - Demo 2010 /UVPV vinyles records/ EP 2014

Their debut album showed up in 2010 with limited number 200 pieces on CD and vinyl as well. There are 6 already legendary songs altogether, like PPD Halles or Portmient, Neuski, which became anthems and quickly succeeded to get a band such a fame. There's no perfect sound of course, hence the rarity and it should be a shame to release it just on CD or Mp3 somewhere on the internet, just like the one and only album from Streetkids. It's little slower and less agile in compare with other stuff but it's got a taste. The band had resurrected and acknowledged SHARP movement in Europe, at least in Czech Republic opened the question about „Antiracist Skinheads“. I recommend to everyone who haven't heard it yet and it's necessity for collectors. Album is striking thanks to the fine work out booklet. You can find all stuff from this label on / www.uvpr.fr

OUTREAU - s/t /UVPV vinyles records/ EP 2014

Last edition of Real Enemy brought an interview with the band as well as their introduction. I found them on the internet when I was looking for something new and in a little while Ben from UVPV vinyles records released their single on vinyl. The band differs from other French bands mostly because of their Oi! and Hard Core style. I'd put it to the old US school, where they would go with bands like Iron Cross, Oxblood, Cro-Mags or Negative Approach. There are 3 songs with very aggressive sound on this release, rough and harsh voice and hard dull guitars. It sounds very rugged and raw, but it's surely delightful the lyrics are in English. It's about revenge, immigration or hate. In whole it's an excellent debut, which is not very suited for romantic dinners, but is able to encourage you with struggle of not so positive life. www.uvpr.fr

Teep 'n' Teepatix T.N.T. /Bords De Seine records/ CD 2014

My impression is that Nico from BDS records makes his dreams come true and releases records of bands forgotten a long time ago, but were once a legends of French Skinhead Scene. It's the same about this band I haven't heard of, but in contrast I heard much about their former act. Band was founded with dissolution of Evil Skins, which were the most famous Oi! RAC band in France in those days. Just like Orlik in our country in past. Record contains all available songs between years 1988-1990 (?) and what surprised me that there's no any raw Oi! or something similar. It appeared to me like a mixture of everything except for Oi! .. You can find power-pop, ska, psychobilly and hard rock elements in here with little bit of punk from 80-ties and don't forget saxophone. Hard to say what else can you find within these 25 songs with fine-tuned sound, despite it was taken out from some demos and live gigs. There's lot of pictures in this booklet and I gotta admit the band have passed that wild and stromy times with Evil Skins and now play some merry and funny big beat. This booklet got real quality in form of digipack, Nico's dream have come true and I have to salute him, great job, I'm glad I got this CD!! www.bds-records.com

DDC - Fist of Fury /Vinyl 4 Bootboys/ - 10" 2013

I felt little dizzy on Streetkids party in Brno, but Michal from 4 Subculture rec. got me some vinyles and I think it wasn't wrong at all. DDC-Drink and Destroy Crew is streetpunk delight, real wallop which immediately took a turn on my gramophone. Brand new band from America, specifically Atlanta, got no respect for anyone, no poses nor sham, just honest play one song after another. There are 6 melodic streetpunk Oi! anthems, which pride themselves with continuous rhythms and guitar riffs just added value to this unit. Guitar riffs are there not just to fill the hole as you could see in opening song „Fists of Fury“. Singer's got harsh voice, where you can clearly understand him, but in choruses is taking it high, what is typical for US skinhead bands. There's great choral vocals in song „Strife“ shame just one time, because whole song lasts just one minute. Pub song called „F.U.“ exceeded thanks to the vocal rumble between singer and other band members, that's just great fizzer for a gigs. Song „Carry On“ is about freedom and last one „Bily's Anthem“ is about getting up every time you are on your knees, chin up and go on, just like a Pitbull. Terrific streetpunk right from the bottom, released via Vinyl 4 Bootboys with 250 pieces. Good quality!! You gotta listen it, don't hesitate! <http://4subculture.com/>

Tailgunner - Soundtrack of our Lives/Vinyl 4 Bootboys records/ - LP - 2014

I've noticed this Canadian band from Montreal thanks to the Michal (4 Subculture records) and after 3 years they released another record. Of course Michal put his hands in it again, only this time it's in shape of 10 inch, where you can find 6 brand new fresh songs. Hard melodic punk-rock, with choral choruses / sing-a-long I suppose they call it/, raw guitar riffs, occasional surpass bass guitar and little screeching singer's voice. Typical street lyrics / Street Rock n' roll, or Streets of Montreal/, about beer /Beer bottles and broken homes/ home city /My city/ about truth /Trust/, but mostly about pride, music and anticommmercial. When I look at their photo I see even 3 guitarists, but that's terrific, because you couldn't get gig canceled on behalf that some of them is at work . Excellent cool music couldn't hurt any street punk-Oi! lad . Take it or leave it, you don't know what you're missing!!! Great thing about this job it's released via Czech label for price 280 Kč!!!
<http://4subculture.com/>

u/a - Rotterdam/Milano /Archivo/Kart/Poinh/4Subculture/Stolen Stereo/Traum/ - EP - 2013

Two cities, two countries, 4 bands each with one new song, it marks this EP. Vinyl joined cities Rotterdam and Milan. I got this EP from singer for Brutti E Ignoranti on Pardubice gig, he recommended it to me because of its quality and not just that they are present there. After hearing it I gotta admit Brutti's got really prodigious song, rough voice, moderate tempo, but hell of the soundly chorus with temperament Italian. Ligera 73 is another band from Milan, with more punk sound and creeching voice. Holland part from Rotterdam is represented by band called Stealers, who play fast and furious rock guitar solo and with singer's great vocal in style of Steppenwolf, who became famous for song Born to be wild . Another band Cenobites go more to Psychobilly and its motley is just for benefit. Altogether 6 labels released this stuff/ 4 Subculture records including/ respect for that. When somebody wants something just goes for it and do all for that, I'm really glad for this cooperation within our scene. <http://4subculture.com/>

Stamford Bridge Solstice demo '95 Hammersmith records/ - EP 2013

It's been some time since we had an interview in Real Enemy with Carlo from Templars and his one man project Stamford Bridge, which was made by Dino till 7-th edition. I met Carlo couple of years ago in NY city, we had some beers and it was really exciting. My brother finally paid me a visit this year, it's been 19 years since he was in Slovakia and brought me a package from Hammersmith / Carlo's brand/, where among other stuff I found this EP. There are 3 songs in here, released back in 1995 and now released again by Carlo, hence the rarity. By the way, we should remember year 1066 and battle of Stamford Bridge, where Vikings got badly beaten and so came the end of their time. Carlo's project is famous for its powerpop style, but it's little different with this demo, I should say it's more melancholic, slow and folk like. Lyrics are mostly about Viking era, Ragnarok, Thor and Drakkar, where music and lyrics go along, maybe more darkness is demanded . People enjoying Viking mythology, slower songs from Templars and older impure sound shouldn't be disappointed. Released with 500 pieces, you can get right now via <http://4subculture.com/>

8'6 Crew The Oi! years / UVPR vinyles records/ EP 2014

French band famous thanks to their orthodox Skinhead reggae decided for edition of some of their older stuff, which weren't released on vinyl. What interest me the most is that the band started up not just with Reggae and SKA music, but mostly with Oi! style. It's true the boys acted with their Skinhead project Survet Skins / interview in Real Enemy number 14/, but these 3 songs contains hard, ultra Oi! right from 8'6 crew, which were recorded back in 1998. Resonant harmonic melodies, voiceful - rich choruses and occasional Oi! chanting about Working Class Heroes!! The band is a legend in this genre and it's delightful they could play in Oi! Skinhead style as well. Perfect bonus to this new album „Bad Bad Reggae“, so don't hesitate and listen, it's worthy!! www.uvpr.fr

8'6 Crew Menil 'Express' / UVPR vinyles records/ 10" 2014

Their legendary album „Menil 'Express' awaited for re-edition, which meant non-stop turn around on my player. Brilliant stuff when you drive car, it puts you real high. Album was released in 2000 with 7 songs altogether, except there is a change against my CD, with one song „Pas d 'thunes“ in addition, which is perfectly suited with other stuff. Classic Reggae in moderate, maybe too slow cool tempo isn't exactly something to sharp you up, just merry smiling style of Jamaica. When you play after all these years song „Numero 1“ you got better mood immediately and feels like shaking all over your body. Singer's phrasing is incredible in this song + instrumental „Number one dub“ is boom of its time. There's no point in describe whole album, it's re-edition, just when you love that style, don't hesitate, it's necessity for each DJ for Reggae dance party. www.uvpr.fr

Skinfull - Good Intentions...Bad Ideas /Skinflint Music records/ - LP 2014

Skinheads from Coventry are back and after last releases like British Bootboys 7" or a split with Bakerz Dozen they decided to make this full length album, where you can find 12 new tracks + intro/outro. Who liked Skinfull in the past definitely won't be disappointed by this one. No breakthrough in their creation, classic English Oi! with the spirit of the 80's with fine and simple solos with strong vocal in the front. The lads sing about what they think and pisses them off and don't care to which faction you'll include them and that's the reason why sometimes bands like this don't get commonly accepted, because they won't stand in one line and don't give a fuck. Even if the track names seem quite simple „Warrior“, „Bootboys“, „Bulldog Breed“ or „Skins Don't Run“, it's still classic with everything needed. I've got to admit this is „just another“ album for me, but it's played with true heart and in the true „Way of Life.“ www.shop.skinflintmusic.com

Dörpms - Noten der Strasse - /Sunny bastards rec./ EP 2014

The name of this band is the ancient name for their birth city Dortmund. These 4 skinheads already had their debut „Anything can, nothing must“ and by the words of the editor with these 4 new songs they moved quite forward. I have no idea how the German bands do it, but most of the known bands have such strong sounding guitars that can get to your veins as fast as a contrast agent during CT examination (Picko, where the fuck did u find this one out! :-)) transl. note). And this band of brothers is no different, the singer's voice ain't that rough, but the more he tries to sing more melodic. Right at the first song with three chords they prove it, the carving gets to you with high vocals. Their street power gets proven in the 2nd song, but I liked the 3rd one the most, where the guitar gets turned off for a while and the whole song get slower. What makes you happy, when in the end of the gig u want to shout and sing the refrain with band and this is exactly how it should be. Didn't know the band, but I got very pleased by this EP, thanks for expanding my horizons, good job!! www.sunnybastards.de

WWW.HAMMERSMITHNYC.COM

STREETKIDS PARTY BRNO / 21.6.2014 / - Raufhandel, Anti Clockwise, Gan, Uchitel Truda, the Riot, Operace Artaban, Normals?!, Crucifixe Skins, Orthodox, Lumpenproletariat

Je to už nejaký čas , čo píšem tento report, asi po 3 mesiacoch, takže si už ani všetky súvislosti čo sa stali presne nepamätám / a nebude to len tým časom /. Na cestu sa vyberáme 7 miestnym autom, ktoré berie Miro / ex - Real Enemy/, ktorý vlastní Taxi službu a nemá s tým problém. Na to že je šofér a po koncerte odkrúže cestu naspäť, tak celkom dosť celý deň chniapie pivo , ale je to profesionál a drží sa hesla „drinking and driving“. Zástavku na občerstvenie sme si schválne vybrali Zlín, kde sa stretneme s Arabom, Horstom a Morom, pokecáme, posilníme sa a ideme smer Brno.

Samotný koncert sa vracia späť do klubu Faval, čo je nakoniec aj dobre, pretože účasť mohla byť do 150 ľudí, na čo tento klub úplne vyhovoval a pre tak málo ľudí by bolo zbytočné asi robiť koncert vonku. Určite k tejto menšej účasti prispela aj reklama ako v Brne v hojnom počte navštevujú ľudia z pravicovej scény. No bolo to strašné, všade sa hailovalo, všetci mali tričku od Skrewdriver a Brutal Attack a na koncerte sa ako hosť objavil Krátky Proces. Bohužiaľ pre neprijateľnú Brnenskú scénu, nič také sa tam nedialo a ani nič nenasvedčovalo tomu, že by tento koncert zapadala do nejakého RAC štandardu. Je zaujímavé, že 3 roky predtým tam hrali Evil Conduct a vtedy nikomu nevadilo Brno. Osobne sú veci ktoré mne tiež vadia, ale určite mi pride táto davová hystéria okolo antiľafizmu už prehnaná. Niektorým ľuďom vyhovuje čiernobiely svet, kde rozdeľujú ľudí na dve polky, buď si v pravo, alebo v ľavo a presne na toto ja kašlem.

Tento rok ma celkom zaujali kapely ktoré tu mali vystúpiť, samozrejme niesu to headlineri veľkých festivalov, ako môžete vidieť na Mighty sounds, alebo Pod Parou, ale práve toto mám rád na takýchto koncertoch. Kapelu the Riot som už nejak extra nestihol a bolo určite pre všetkých prekvapením, že hrali ako prví, ale aspoň sa mohli skorejšie dostať do bezhlavého požívania alkoholu. Pražskú formáciu Orthodox som mal možnosť vidieť po prvý krát a musím uznať ich hudobné kvality. Chlapci sú už celkom hudobne ostrieľaní zo svojich predchádzajúcich kapel a šafymu ti tiež išlo za mikrofonom. No určite najväčší profík, bol ich bubeník, ktorý to tam inak rozdiktoval. Potom sme nasledovali my. Čo sa týka nášho vystúpenia, Crucifixe Skins, tak to som to mini-feste sme odohrali svoj v poradí druhý koncert. Hlavný gitarista Ezop nás už definitívne opustil a tak sme museli na skúšať celý set na novo. Myslím, že to nebolo až také zlé, ale našu produkciu by musel posúdiť niekto iný. Hráme dokopy 10 pesničiek z toho sú dva covery od Fistbois „A.C.A.B“ a „Fashos“ od Orlikov. Myslím, že práve tieto piesne mali dosť veľký úspech. Na čo som sa v ten večer hlavne tešil boli Pražský punkový rebeli Normals?!, geniálna kapela, perfektné texty a super show na živo. Machy sa už asi narodil s mikrofonom v ruke. Pod pódium a to konečne aj poriadne rozhybe a najväčší support majú určite od Slovákov. Veľký úspech a odozvu od publika majú songy ako „Pruser“ či „Život“. Už teraz sa na nich teším do Pardubic. Hodnotiť vystúpenie Operace Artaban už ani nemusím, plný sál, davové choráli, proste táto kapela má svoju fanúšikovskú základňu. Tradičné vystúpenie plné zábavy. Najlepšiu hudbu v tento večer bezkonkurenčne predviedla Poľská formácia Gan, kde spieva Mucha, ktorá predtým pôsobila v Junkers. Kapela predvádzala super gitarové sóla a tiež veľmi melodickú muziku. Potom nasledujú Nemecké kapely, ako Anti Clockwise, ktorých som vynechal a skôr som sa pripravil na Raufhandel, ktorý hrali tiež veľmi dobrú muziku. Nechali pozdravovať kapelu Zóna A pod pódium na nich besnelo asi 5-7 Rakušanov ku ktorým sme sa pridali aj my a bola z toho celkom dobrá zábava. Bohužiaľ najviac ma mrzelo , že som nevidel Moskovčanov Uchitel Truda, ktorý mali problém so svojim basgitaristom, ktorý sa im stratil. Chlapci zhrali až niekedy okolo 1-2 v noci a to sme už boli niekde na ceste domov...

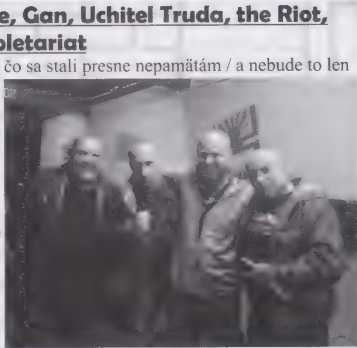
Na záver, keď mám zhodnotiť akciu, určite stálo za to, postretával som veľa známych, vypočul dobrú muziku, dal more pív, dobre sa zabavil a osobne neriešil žiadnu politiku. Uvidíme sa zas o rok!!!

Picko

Mister X & Punto D'Onore 24.10. 2014. Praha - Buben

Ríjen 2014 byl na akce celkem dobře nabytý měsíc. Na začátku měsíce přijeli do Prahy Bastro Shuffle z Londýna, 14.10. tu zahráli The Prowlers a na konci měsíce Mister X z Běloruska. Je mi naprosto trapný z pražské scény v tom smyslu, pokud přijede kapela ze "západu" (viz. koncert The Prowlers) v klubu se člověk pomalu ani nehne ale pokud přijede kapela z východu (a že si myslím, že Mister X mají v o! scéně celkem dobrou reputaci), tak to najednou nikoho skoro nezajímá a na koncert přijde celkově tak 30 lidí??? No nic hold východní scénu sleduji asi víc a tak se můj dojem setkal s realitou. Koncert se konal v pražském klubu Buben, které i když jde o celkem nově prostor, tak docela slušně šlape na paty klasikám jako je např. strahovská Sedmička. Předskakovali Punto D'Onore z Prahy, pro mě sice podle jména ne zrovna ne-neznámá kapela (před lety předskakovali The Oppressed) ale hudebně mě nijak neoslovili, takže skoro celý jejich vystoupení jsem prokecal s Michalem u piva, jediným plusovým bodem byli covery Louie Louie od Clash a GNWP od Loikemeie, jinak nemám co dodat. Dost mě udivilo množství existencí, který bych na streetpunkový akci fakt nečekal, typci ve zveřejněném pomalu odpovídajícím posrancem hipsterům...no co nadělat, snad je to jen nějaký jejich dobový trend. To už ale na scénu přichází tahouni večera Mister X. Velkej respekt pař jejich slepým kytaristovi, protože jak je vidět když tím člověk prostě žije, tak mu nestojí v cestě vůbec nic, ani takové zásadní handicap. Svůj set odpálili coverem od Angelic Upstars (sorry ale nevzpomenou si co to zrovna bylo za song) nicméně "big pleasure for me", protože Angeliky mám hodně v oblíbení. Jak říkám lidé bylo fakt po skrovnu, takže žádný velký pré v kotli se ani nekonalo. Kapela vypala jednu pecku za druhou, jak z první desky Anti... tak i novější vály z jejich posledního počínu (v překladu) "Tři akordy", bohužel

zabzuč fakt neovládám, takže i když jsem songy znal těžko je pojmenuju. Ale velké ovace sklidil např. track věnovaný Partizanu Minsk a jeho antiľa hooligans, potom cover od Iron Cross - Crucified for your Sins a klasika od Los Fastidions - SHARP, na kterou si lidi taky celkem pěkně zahulákali. Co se mi líbilo, bylo jak jejich zpěvák, skoro před každým trackem vysvětlil v angličtině, čemu je song věnován a o čem je. Za tohle big respect, protože je vidět, že jim záleží na tom o čem zpívá, i když je to v jejich rodným jazyce....a kapely co maj co říct mi byli vždycky sympatičtější. Ted' to vypadá, jak kdyby hráli jenom covery ale si vybavuju, tak přišlo i na Oppressed a Ultra Violence od Last Resort ale i na spoustu vlastních vály, dokonce jeden song byl věnován jejich kamarádovi, který šel sedět. To už se ale pomalu blížil konec, Mister X to zhruba po hodině zabalili. Celkem mě mrzí, že nepadl žádný přídavek a ani lidi se nesnažili si něco vyřvat. Dost mi to připomínalo koncert Distemper, který v Praze zahráli v roce 2011, kdy na ně přišlo asi 15 - 20 lidí, přitom v Německu jsou schopný vyprodat klub. Mister X předvedli hodně slušnej set, mám rád tohle rychlý melodický o! oproti všem těm hospodským i! lopatovním ve středním tempu, jen škoda, že nepřišlo tolik lidí, protože východoevropská (myslím hlavně Rusko a Bělorusko) scéna má hodně kvalitních kapel, který stojí za pozornost a je jedno jestli jde o o!.. HC nebo ska. Chť bych vidět kolik lidí by na ně přišlo, kdyby hráli v Polsku nebo Německu ale s klidem bych řek, že víc než v tenhle páteční večer v Praze. Zajímavý bylo, že kapelu samotnou to ani tak nesralo, potom co jsem se bavil s jejich zpěvákem, který má mimochodem názory na správný straně a jak je vidět to o čem zpívá, tak si za tím stojí. Konec akce měl ještě dohru v podobě trapný "antifa" pozy, kdy si pár hrdinů vybralo tu nejsnažší obět, která naprosto evidentně ani neměla tušení o se děje (týpek se provinil tím, že měl na sobě mikinu, údajně náckový značky, i když bylo naprosto evidentní, že se těží to muohl být nácek) ale tak hlavní je se potom utvrdit, jak bojujeme proti fašismu ale když by přišlo na lámání chleba, tak už takový hrdinové nejsme, že? Takže: "Good Night Any Side"

BRUTTI E IGNORANTI, BOMBECKS, PROJEKT, ORTHODOX, CRUCIFIVE SKINS, S.V.Z. CLUB ŽLUTÝ PES, 13.9.2014 PARDUBICE!!

O koncertoch robených v Pardubiach som už počul veľmi veľa historiek, s ich organizátorom Kamilom sme mali dokonca aj rozhovor v Real Enemy, a zahralo tu už viacero popredných Oi! kapiel. Čo mňa osobne vždy poteší, že sú to prevažne kapely ktoré sa nevtierajú na každý festival, ale sú to väčšinou srdciari, ako napr. Discharger, Horror Show, Mumys Durlings, alebo teraz Brutti E Ignoranti z Talianska.. S Kamilom sa už poznám dobrých 10 rokov a je to určite verná postavička tejto scény. A aj práve preto som veľmi rád, že sme si mohli zahrať na jeho akcii a dal nám tak možnosť predstaviť sa tunajšiemu publiku. Do Pardubic je to nejakých 6-7 hodín autom a vďaka Mirovi ideme za 7 miestnym autíčkom. Po ceste sa stavíme na najkrajšom hrade na Morave „Bouzov“, prestávka nám bodla hlavne aj preto, že si všetci môžeme dať to povestné „Vepřo-knedlo-zelo“. Do Pardubic dorazíme práve včas, keď na pódiu sa objaví prvá kapela večera **Normals!!**. Prvá zmena ktorá neudrie len mojim ušiam, ale aj očiam, je že ich je nejak pomenej. Chlapcom chýba gitarista, čo im ale vôbec nevadí, kto pozná túto kapelu, tak vie svoje, že títo chlapi by dokázali urobiť show aj s jednou metlou, zubnou kefkou a tenisovou raketou a aj tak by sa všetci dobre bavili. S Kamilom hodim reč a sťažuje sa mi, že dorazilo dosť málo ľudí, kde na akcii nebolo asi ani 100 platiacich. Škoda toho, dúfam, že v decembri to bude vyzerať o dosť lepšie. Ďalšia kapela ktorá sa objavuje na pódiu sú **Projekt**, na túto bandičku som sa obzvlášť tešil, pretože som ich už niekoľko rokov nepočul. No v tento večer sa asi viacej kapiel dohodlo, že nebude hrať v plnej zostave a Projektu pre zmenu chýba zas bubeník. Čo chceli nahradiť automatickým, ktorého majú nahrať v štúdiu na nový album. Bohužiaľ tieto automatické bicie nebolo skoro vôbec počuť čo zachraňoval Petrov Hebkov charizmatický hlas a kvalitná hudobná produkcia od gitaristu a basáka. Čo ma asi najviac sklámalo, že mohli zahrať pár starších hitoviek, pretože tieto nové songy mi v tej chvíli niekedy nepravili. Ďalší band na pódiu je nejaký neznámy band zo Slovenska **Crucifive Skins**, našu produkciu by mal zhodnotiť niekto iný, ale viacej ľudí po koncerte prišlo za nami a povedali, že boli

prijemne potešený. Každopádne pod pódiom sa bavi hlavne Slovenská osádka a ďalších pár ľudí, no na cover od SPS „Máma“ je na pódiu viacej ľudí jak pod mň. Škoda, že ľudia neprišli bližšie pod pódiom, ale zase ja chápem, že sme úplne nová a neznáma kapela bez nahrávky. Ďalší boli **S.V.Z.**, ktorých som si moc neuzil, bohužiaľ som si dal trochu pauzu od toho hluku. Ale znelo to dobre.. Potom už nasledujú Nemecký **Bombeks**, ktorý hrali v troj-člennej zostave. Muzika dobrá, miestami trochu jednotvárna, ale malo to hodné tvrdý a rýchly náboj. Hrajú cover „Frontline Skins“ Čo mne osobne hodne rezalo do uší. No najviac som sa tešil na Talianov **Brutti E Ignoranti** s ktorými som už robil rozhovor aj v Real Enemy a Kamil aj podľa mojich recenzíe na ich CD túto kapelu pozýva do Čiech. Kapela chýbala v zostave jeden gitarista čo im určite neubralo na kvalite a tento malý handicap zalepil svojim supportom, kde si so sebou doviezli ešte dvoch fanúšikov z Talianska. Čo bola pre nich veľká výhoda, pretože tam s nimi robili neskutočný show. Veľa ľudí pod pódiom, určite v tento večer mali najväčšie publikum a kopec plešiek tam skáče, spieva, kričí, rozprestiera veľkú vľajku kapely, proste super show, kde sa evidentne bavi aj celá kapela. Skinhead image je citeľný nie len oblečením, ale aj tetovaním a samotným celkovým výzorom. Pri pesničke „Spille E Toppe“ umieram, kde spolu so spevákom spievajú Taliani z publika jak národnú hymnu. Na záver cover od the Exploited s jednoduchým textom „Sex and Violence“ potešil všetkých plešatých aj širokózov. Posledná kapela večera boli Pražský **Orthodox**, ku ktorým asi nemám viac čo iné dodať iné ako na Streetkids v Brne. Dobrý

bubeník, charizmatický spevák Šafy, gitarista z Prohibice.. Dobrá hudba a hlavne ja už v sebe veľa piva, nejaký ten cover od Orlikov, myslím, že „Dvojí metr“, proste klasika.

Po koncerte ideme spať ku Peťovi a Anke Hebkovcom. Fakt si vážime vašu pohostinnosť a možnosť prespania u Váš. Ešte som nešiel z koncertu na bicykli a to takto naľamamy a ešte k tomu pre mňa cudzími uličkami, super zážitok. Myslím, že koncert sa vydaril čo sa týka kapiel, show, organizácie, v poslednej dobe si už začínam zvykať na fakt, že pokiaľ sa na akcii neobjavia kapely „veľkého formátu“ typu Evil Conduct, Perkele, Lion's Law, Stomper 98, Volxstum, Booze a Glory atď. tak to viacej ľudí nepriláka. Všetk pravé, ale táto scéna je založená na undergrounde, nie len na veľkých festivaloch, ale aj menšej klubovej scéne. Držím palce Kamilovi, že ďalšia jeho akcia s Discharger a Horror show bude čo sa týka účasti podarenejšia. Díky kamarát za pozvanie, všetko najlepšie a držím palce k založeniu rodinky!!! **Picko**

28.9.2014, Klub KWADRAT, KRAKOW, vstup: 80 zł. - COCKNEY REJECT, BOOZE AND GLORY, PILS

Tak na túto akciu sa nás na dnešnú dobu vybral počet 7. Čo je vzhľadom na dnešné pomery veľmi slušná zostavička. Už klasicky sme šli ja, Igor, Vlado a doplnili nás Miro, Kubo, Hude a Punky. Cesta autom prebieha klasicky spomienkami na staré časy a korenene je to niekedy až fekálnym humorom. V Krakowe nás víta dominantna mesta hrad Wawel. Na ktorý sme sa nestihli ist' pozrieť, ale nabudúce to napravíme... Chvilu pobeháme mesto a potom hľadáme miesto kde sa najeme. Trvá to dosť dlho keďže sa chceme najesť veľa a za málo hehe Ale nakoniec najdeme nejakú pivnicu, kde nám moc nechutilo. Ale lacné jedlo nezvykne byť dobré. Po naplnení žalúdka si ideme sadnúť na pivko do krémy s názvom Start port. Kto tam nebol odporúčam. Fakt štýlový podnik, niečo ako vnútro pirátskej lode. Pivo tam bolo na mňa dosť silné a keďže už nepijem ako voláky tak skóčime ešte na kebab aby sme zvládli piť aj na koncerte. Miesto konania nájdeme vďaka GPS veľmi ľahko. Je to niečo ako kultúrny dom medzi bytovkami. Vonku už postáva niekoľko ľudí tak sa vydávame dnu. Pred salou mi skoro vypadnú oči z jamiek keď vidím koľko je tu LP's v distre. A ja ľutujem, že som pri sebe nemal viac peniažkov. Tak hneď kupujem troj LP od vydavateľstva CONTRA records, ktoré vydali pri príležitosti výročia 30 rokov. Za 25 eur no nekúp to hehe V sále už medzitým drtí PILS, čo je fajný punkrock presne podľa môjho gusta. Predtým som to nepoznal, ale zahrali fakt super a publiku sa tiež páčili. Po nich nastupujú Booze and glory a na nich sa už tvorí slušné pogo. Ľudia spievajú songy spolu s nimi a samozrejme zaznie aj London skinhead crew. Kapela podala fakt parádny výkon. Keď dohrávajú osviežujeme sa dávkami pivkami a zbierame sily na hviezdy večera Cockney reject. Hneď ako začnú hrať pod pódiom vzniká pekló. Ľudia lietajú, padajú a ja mám tiež slušné problémy udržať sa v pogu na nohách, ale prežili sme to bez ujmy. Páni podali výkon, ktorý zaráďujem medzi tie najlepšie show aké som videl. Ak budem v ich veku v takej forme tak budem šťastný. Zahrali všetky svoje staré songy medzi ktorými samozrejme nemohli chýbať Oi! Oi! Oi! Bad man, Bubbles a moja srdcovka I'm not a full. Po koncerte sa klub pomaličky vyprázdnil a my ešte dávame nejaké fotičky na pamiatku a riešime dake spanie. Čo nakoniec aj zoženie vďaka Igorovi, ale ako to nakoniec dopadlo tu nejdem rozoberať lebo to je dlhý príbeh. Celkovo akciu hodnotím ako výbornú, či už za to týka posádky, atmosféry, koncertu, ľudí... A už teraz viem, že na koncerte v Krakowe sme neboli posledný krát. **Libus**

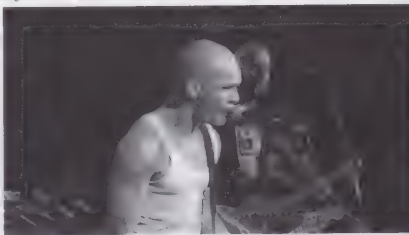
the Discharger, the Riot, Driach, Proilekt , Crucifive Skins, Pardubice 2012, club Žutý Pes

Discharger už raz hrali v Pardubicích a myslím, že táto Holandská značka sa organizátorom osvedčila a zavolali ju znova . Na koncerte mali vystúpiť aj Poľský Horror show čo bolo pre nás osobne najväčším lákadlom a dohodli sme sa s Kamilom, že by sme opäť v tejto „mekke“ apolitické scény zahrali. Na koniec mesiac pred koncertom Horror show avizovali, že z personálnych dôvodov nemôžu doraziť, čo bolo pre nás veľká škoda. Keďže je zima , tak sa z bezpečnostných dôvodov na koncert vyberáme vlakom /RegioJet sa stáva na Slovensku čoraz viac populárnejší/ a popri tom si môžeme zobrať aj support. Na koniec vyrážame kapela / 4ks/ + 4 ks support a ďalší 3 idú ďalším vlakom, ktorý doráža pol hodinku za nami. Problém s RegioJetom je ten , že sme nechytli miesta vedľa seba , čo prinieslo viacej zaujímavých situácií, skoro celú cestu bol Ivan odrezaný od nás na opačnej strane vlaku, čo z neho na záver spravilo autistu a doteraz sa z toho spamätáva. Druhá vec bola tiež zaujímavá, keď sme nechtiac obsadili miesto nejakému černochovi /čo sme samozrejme nevedeli/, ktorý sa bál za nami prísť a stál hodinu v uličke, až sa s nami musel prísť dohodnúť sprievodca. V

kupé sme získali dvoch fanúšikov pre kapelu, z čoho jeden bola asi 60-70 ročná babka a druhému chlapíkovi hrala v ušiach Operačka, tak to nebol problém ho prehovoriť. Stretno v Pardubicích si dávame s Peťom Hebkom, Proilektom a ich crew, zide sa nás tam asi 20-25 plešiek a záver sedenia okorení Petr Havel , keď nahaňa po bare čajníka a chce rozbehnúť výklad krčmy stojanom na bicykle a miesto toho tesne minie vedľa stojací nový Mercedes. Asi by sme si riadne zarobili a najbližších 20 rokov splácali nejakému Rytmausovi auto. Po menšom posilnení v nejakom fast foode, kde sa ku nám pridávajú Pražáci, ideme na koncert v celkom dobrej zostave. Po privítaní na mieste činu s organizátormi , stretávam na bare pár dobrých známych, najviac asi potechil Arab zo Zlína, pozdravujem a ďakujem za podporu!!! Prvá kapela začne hrať miestny **Driach**, jedině čo som o nich vedel bolo to, že tam hrá jeden z organizátorov Michal. No keď spustia svoj big beat, padá mi sánka, ramená , gate a proste som z nich v piči. Výborná melódická muzika, perfektné refrény, hlavne harmonika, básničky a vtipné „povídačky“ medzi pesničkami, fakt pecka!! Poporúčujem všetkým desiatimi, bavil som sa dobre, ďakujem. Po nich máme nastúpiť na pódium my a až nám bolo trapne po tak kvalitnej muzike vystúpiť. Po veľmi krátkom nazvučení nastupuje Slovenská formácia svetového formátu s desiatimi albumami, niekoľkými vypredanými štadiónmi, zlatými platňami a víťazstvami v Grammy a MTW Awards, čiže **Crucifive Skins**, chlapci ktorí nemajú ani demo, alebo album, vlastne máme len jeden bandzone profil . Ok naše vystúpenie nech zhodnotí niekto iný, ale oproti predošlému koncertu v Pardukách bolo pod pódium plnšie, zahrali sme aj dva nove songy, jeden proti domácejmu násiliu a celkovému týraniu a druhý song bol pre ľudí, ktorý s nami trávil spoločný čas v jednej crew a dneska sú z nich krysy v kravatách, ktoré Tebou pohľadajú. Na záver ešte pridáme „Fashos“ od Orlikov, čo sa stretne s nepochopením od frontmena kapely Crosszech Vokurkom, ktorý hádže mikrofón cez celé pódium. Z čoho určite nemá radosť zvrzáč a aj organizátor. Po koncerte sme si s Vokúrkom pri pive vysvetlili, pre nás je hrať tento cover hlavne o tom, že kapela typu Orlik, ktorú pozná každý, hrala song proti faškom, pravdu povediac iný song by sme ani od Orliku nehrali. Aj tak je to celé smiešne, presne o tom by podľa mňa nemala byť táto už čierno-biela scéna. Je to recesia a treba to brať s nadhľadom. Po nás to rozbehnú **the Riot**, ktorý hrajú svoj kvalitný set, ktorý trochu sledujem od pódia, pokecam s pár ľuďmi, ako Arab, Slut, alebo Peťo Hebek. Wolf je charizmatický spevák a dokáže prilákať dav na svoju stranu. Tento krát sa zaobíšli aj bez zázasku od Lisa, ale ja dúfam, že ten to rozbehne s Ani krok späť. Zahrali aj nejaké covery, ako napr. Pitbullfarm proti policajtom. Medzi spievajúcimi na pódiu sa objavuje aj Tim z Discharger. Na koncerte som si kúpil aj ich EPčko „Moderní futbal“, čo už asi neskôr nikde nezoženiem. Arab už chodí jak motorka a hľadá niekoho na fight, na koniec sa tam niekoľko šarvátok udeje a na druhý deň vidím na facebooku jeho fotku s natrhnutým obočím. Posledná kapela ktorú v tento večer vidíme sú headlineri **the Discharger**, ktorý sa predvedli v maximálnej paráde. Výborné nazvučenie, super muzika, energia ktorá z týchto borcov išla bola neuveriteľná. Zahrali všetky svoje hitovky, dav skanduje, niekoľko ľudí na rukách, zborové spievanie refrénov, neviem čo viac napísať, kapela ktorú stojí za to vidieť na živo. Borci žijú touto muzikou, touto scénou a týmto životným štýlom, žiadne hranie sa na hviezdy. Pri konci ich vystúpenia sa zberáme všetci domov, pretože nám po pol noci ide vlak a 3 taxíkmí to vezmeme rovno na stanicu. Cesta prebehla bez väčších problémov, skoro ráno sme doma a môžeme sa pomaličky pripravovať na Vianoce, ja som si už svoj darček práve vybral . Ďakujeme organizátorom za pozvanie, všetky kapely zahrali super a díky borcom čo s nami cestovali a podporili nás!!! **Picko**

6.9.2014 KOTEREC FST CHOPPER PUB, LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ, VSTUP: 3 EURA DISIDENT, PIVNICA, CHOĎ SA POZRIEŤ, CRUCIFIVE SKINS, NOSTALGIA, ČAK NOJS, CRITICA

Na úvod tohto reportu by sa zišlo napísať že to nebude klasický report, ale vysvetlenie čo som touto akciou sledoval, prečo som to robil, ako to celé dopadlo a pár mojich názorov. Čo sa týka kapiel všetky zahrali vážne super okrem nás . Úžasná atmosféra a ľudia akciu podporili nielen tým že prišli, ale doniesli aj veľa vecí pre útluk. Ale vráťme sa pekne na začiatok. Dôvod prečo som toto robil bol ten, že som niekoľkokrát bol v útluku venčiť psov a chcel som urobiť niečo viac. Pretože tie podmienky aké tam sú nestoja za veľa. Takže som začal uvažovať ako by som pomohol a napadol ma koncert z ktorého peniaze pôjdu na čo útluk bude chcieť. Začal som do toho zapájať každého kto chcel len trochu pomôcť a riešili sme miesto konania ktoré nakoniec padlo na Chopper. Majiteľ bol akciou nadšený a povedal že nás aj finančne podporí. Toto sa začalo časom meniť a na poslednom stretnutí s ním mi povedal že to všetko bude závisieť od návštevnosti. Dokonca a tým mi vyrazil dych povedal že chce z každého vstupného 0,50 eur lebo sa minie veľa elektriky!!! Stalo sa to 2 dni pred akciou a nechcel som to rušiť čiže som sa robil že som toto nepočul...Celý koncert prebehol nad očakávaniami a vyzbieralo sa 395,24 eur. Majiteľ mi ešte v ten deň povedal, že dá max 100 eur na akciu. Lenže keď som mu na druhý deň ráno volal tak povedal, že bol v útluku a vedúca útluku mu dala papier kde bolo napísane aké granule má kúpiť a tým pádom nepripíše nič! Ale to nevedela, že peniaze zo vstupného nemá on ale ja a preto mu dala zoznam. Neviem o čo mu tým šlo ale už to neriešim. Dokonca majiteľ napísal na stránku, že tzv. organizátorom nedal peniaze pretože nevedel kde skončia... On sa samozrejme v útluku už neukázal a nič tam nedoniesol. Ja som touto akciou nasledoval žiadny svoj prospech a nič som z toho nemal, ale kto ma pozná tak mu to nemusím vysvetľovať. Čiže tým pádom som musel zaplatiť zo vstupného zvukára aj kapely ktorý sa zachovali fér a zobrali menší honorár. Tým z peniazi ostalo 245,24 eur. Za čo sme s priateľkou a dobrovoľníkmi z útluku šli nakúpiť granule a konzervy. Peniaze sme minuli do centa. Útluk na akcii ešte predával veci na čo zarobil nejakých 160 eur čo je tiež super. Čiže celá akcia dala pre útluk cca 405,24 eur. Všetkým ktorý sa akokoľvek podieľali na akcii patrí odo mňa jedno obrovské ĎAKUJEM! Sice som potom ako to celé dopadlo zostal znechutený, ale sila urobiť z tohto festu tradíciu mi ostala. Ďalší ročník, ale samozrejme bude v inom podniku. Už som sa dohodol s majiteľom KOLOTOČOVA.

Teraz pársť slov, čo som tým vlastne sledoval. Je strašné v akom stave je útulok a v akom stave sme mi ľudia, že nepomáhame hoci by sme mohli. Za to že pridáte občas vyvenčiť psíkov nedáte ani cent. Naopak oni Vám budú vďační. Alebo že raz za čas donesiete vreće granúl alebo hocičo iné tiež nedáte extrémne sumy. Všetka sa len treba zamyslieť koľko prepíjame za večer a jedine čo z toho máme sú divné stavy. Nevravím že teraz máte všetci prestať piť, ale tak keď máte na to prepíť večer vždy sa dá niečo dať aj na dobrú vec. Dobrovoľníka z útulku som sa pýtal ako pomáha mesto. A potom, čo mi povedal sa mi zastavil rozum. Mesto dáva smiešnu sumu a z toho sa platí ešte vedúca, voda a elektrika... Kotezce, čo tam majú dokonca ani nie sú ich ale len dákých 5 ks, čo im darovali. Toto mi nepride normálne, že mesto dáva peniaze na totálne hlúposti, ale na to aby podporili útulok dajú minimum. Sme predsa ľudia a nik iný tým zvieratám okrem nás nedokáže pomôcť. Tvárim sa aký sme ľudský, ale ženieme sa za inými cieľmi namiesto toho aby sme pomohli. Robíme sa že nevidíme, ale my nechceme vidieť! Pritom zvierá je tvor ktorý dá čistú lásku a nič za ju nechce v tom sa od nás odlišujú. Ak keď sa naňho vykašleme a dáme ho do útulku neskutočne trpí za mrežami. A odsúdime ho za čo? Za to, že chce aby ho mal niekto rád? Že chce lásku opäťovať a zomrieť pri nás? Alebo za to, že chce byť našim spoločníkom a sprevádzať nás životom? A chce za to len aby sme mu dali domov, najesť a pohladkali ho nič viac... Preto som chcel týmto festom pomôcť tým úbohým dušiam aspoň trochu. Naďalej budeme v tomto pokračovať. Kto ešte nebol v útulku tak si nájdite čas a choďte sa hoci len pozrieť a veľa vecí pochopíte... Ďakujem, že ste si toto prečítali a vidíme sa na budúcom ročníku. **Lídbus**

Lion's Law, Secret Army, High Society, Cenzúra 23.1.2015 Bratislava Subclub, vstup 15 eur

Musím uznať, že Kuko a jeho Rebel fest Crew robí veľmi kvalitnú prácu čo sa týka organizovania koncertov a hlavne dokáže dostať na Slovensko veľa zaujímavých kapel, ktoré by sa sem asi v živote nedostali. A potom ako spravil niekoľko Rebel festov čo sa konali cez leto, sa rozhodol spraviť dvoj dňový klubový festičik cez zimu. Ako pozvať na Slovensko naraz kapely typu Ultimo Asalto, Evil Conduct, Lion's Law či FAVL atď je buď finančná sebevražda, alebo Kuko musí mať dobre spočítané, že ho príde podporiť veľa ľudí zo zahraničia. Čo sa aj ukázalo a je vidieť, že propagáciu koncertu mimo SK zvládol na jednotku. Na koncerte bolo možno 2/3 ľudí zo zahraničia, ako z Rakúska, Francúzska, Španielska, Talianska, Nemecka, ale zaznamenal som tam ľudí aj z Ameriky atď. V piatok tam mohlo byť okolo 150 ľudí.

Dlhšie rozmýšľam či sa koncertu zúčastním, dôvodov bolo viacej, predsa len odísť od rodiny na dva dni nebolo v tej chvíli moc reálne, ale nakoniec sa asi dva dni pred koncertom rozhodujem, že idem. Pridáva sa ku mne Mišo, ktorý je mimochodom amatérsky kaskadér, artista, ateista, azijista a klokanista a samozrejme aj majiteľ streetrock shopu. Vo vlaku sa pripájame už k rozbehnutému páru z Margecian Marcelovi a jeho polovičke. Cesta nám utekala celkom dobre aj vďaka 50 členom Ultras Žiliny, ktorý s nami cestovali na hokejový zápas do Piešťan. Trošku nám zaspievali tie ich koledy, vypili si v reštaurácii na Jirku Lálu a ponádávali na všetky ostatné mestá v rátnate Martine. Všetko sa nám komplikuje tesne pred Bratislavou, kde sa pokazi lokomotiva a máme nakoniec hodinové meškanie. Čo vyhovovalo akurát tak Malému Mirkovi, ktorý kým nás čaká na stanici si spravi dobrú náladu a od vtedy sa bezmyslyvo smeje celý večer. Pred koncertom sa ešte stavíme na pár piv do Randalu, kde sa dávame dokopy s Lisom a jeho dvoma kumpánmi, ktorí nám porozprávajú veselé príhody spojené s frontmanom zo Zóny A ku ktorému občas idú nakúpiť platne. Samotné miesto koncertu - Subclub sa nachádzal priamo pod hradom a je to vlastne atómový kryt. Hneď na začiatku stretávam pár známych zo Starej Turej, Bratislavy, Ostravy či Trnavy a dávame pivko. Prvý, ktorý idú zahriať stage je jediná domáca kapela na festivale a to Cenzúra. Veľmi som sa na nich tešil, pretože som ich už dlho nepočul a pamätám sa na časy, keď som ich videl aj 4 krát do roka. Ich vystúpenie má šťavu, hlavne vďaka nápaditej hudbe, chlapci dokázali využiť vo svojej muzike rôzne nástroje, ako harmoniku, saxofón, klávesy, dvoj spev a nakoniec aj Lisa z Ani krok späť. Pomiešajú viacero hudobných štýlov od Punku, Oi! Rocku, až sa dostane aj na veselú SKA rytmiku. Zahrali väčšinu svojich hitoviek, kde nevynechali hlavne novšie piesne z ich albumu „Vráť čas“. Trošku sa nepopasovali s ozvučným klubom, myslím že pre túto kapelu by bolo najlepšie mať ešte aj svojho zvukára. Píšťovi na záver trošku odišiel spev, ale myslím, že keby to nechal poznať svojou gestikuláciou, asi by si to väčšina ľudí ani nevšimla. Po ich produkcii sa zakečám s chalanmi z Lions Law, Ultimo Asalto a neskôr aj s Vachom či Kukom. Kvôli čomu mi ujde produkcia High Society, čo mi je trošku ľúto, ale tak to už na týchto akciách chodí, človek tam nejde len za hudobnou produkciou. Tretia kapela sú Španielsky Secret Army, kde hrá na bicie člen z Ultimo Asalto a už sa raz v našich končinách ukázali. Perfektný energický, nadupaný Streetpunk, ktorý nenechal chladným nikoho v sále. Muzika bola výbušnejšia ako posledná sebevražedná výbušina Palestínskeho fundamentalistu a zvuk kapely už bol o hodne lepší. Pod pódium majú dav ľudí, mohlo sa na nich baviť mimo iné tak 15 Španielov, ktorý s nimi spievajú väčšinu refrénov. Spevák mal veľmi vyspevaný hlas, ktorý parádne zaťahoval, ale keď bolo treba vedel až pridať dôraznejšie basovú linku. V polke koncertu sa ma vyzdvihne Lukáš zo Starej Turej, ktorý má narodeniny, ktoré za barom patrične oslávime. Posledná kapela, hlavná hviezda večera a pre mňa band ktorý ma v tento večer priľákal do nášeho hlavného mesta boli Lion's Law. Kapela ktorá sa založila na mojich veľmi obľúbených formáciách, ako Hard X Times, Streetkids a Maraboots. Chlapci si to trošku predzvučia a pustia sa do toho, dav pod pódium sa dostáva do varu, kde sme si všetci pekne zapotili svoje trička. Spevák Viktor je charizmatický skinhead, ktorý dokáže strhnúť na svoju stranu publikum, gitarista ma geniálne hudobné nápady a celkovo to bola výborná show, kde sa refrény spievajú ako štátne hymny. Nechýbajú piesne ako „Every night“, „For my clan“, „Hard Way“, ale aj „1789“, nakoniec hrajú ešte dva prídavky, z ktorého som jeden nepoznal. Niekoľko ľudí na rukách a Bratislava predviedla výbornú atmosféru. Vystúpenie trvalo niečo cez hodinu a po dlhšej dobe som sa zas dobre zabavil. Konečne som prelomil tu svoju fóbiu, ktorú som mal odkedy som si zlomil nohu na Analogs vo Varšave.

Po koncerte sa ešte spustí after party, kde hrá DJ všelijaké hitovky, my sa zoberieme okolo druhej-tretej na stanicu pešo, kde sa po dvoch hodinách (normálne by cesta trvala pol hodku) doplazíme a zaspíme v ččkárni. Koncert bol perfektný a robený v európskom formáte, chýbalo mi tam veľa ľudí zo Slovenskej scény, ale trošku to aj chápem, všetko to má na svedomí to škatulkovanie. Možno bude na čase to hodiť za hlavu a vrátiť sa o krok späť, aby sme sa zas časom posunuli dopredu. **Picko**

CONDEMNED 84, CLOSE SHAVE, AGENT BULLDOGG, SHAMELESS, HEADCASE, FRANKY FLAME, THE RIOT

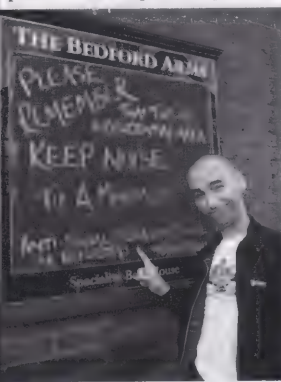
Bedford 28/9/2014

Tak na tuhle akci jsme se fakt hodně těšili, protože zahrát si v kolébee Oi! hudby a vedle takových kapel je určité sen, každého, kdo se s kapelou léta pachtí, zkouší, nahrává a snaží se někam dostat. Proto jsme byli strašně rádi, že se nám toto basák Condemned Glen nabídnul na jejich koncertě v ČR, který byl v únoru. Jelikož do Anglie se člověk nedostane každý den (i když při cenách letenek a jejich četnosti to není žádná velká věda) jsme se rozhodli letět už v pátek večer. Sestava byla následující Wolf, Dan, Švejk, já a Liso jako kapela plus kolega Buchta, který si jen vyhodit z kopýtka. Jiným spojem letěl ještě Žaba, Joska, Kúbaj a Trcek jakože groupies. Od pátku v Londýně zvezovali ještě Feri s Pejchym a ty nakonec do knajpy dorazili taky. Letěli jinak, protože chtěli stihnout ještě preparty ke koncertu (jiný koncert). Liso nám sehnal u letiště parádní hotel za parádní cenu, jelikož je zaměstnancem dané sítě. Sraz byl v pátek u mě u baráku, kde kluci nechali auto, stavili jsme se ještě v Bulldogu za Vládou, vyměnit peníze v centru a pak oběd plus nějaká pivka a asi v půl pátý jsme se přesunuli na letiště.

Tam se konalo klasické zveřování a předodletová nuda. Let proběhnul v klidu a za pár hodin jsme byli na letišti v Anglii. Tam jsme chtěli podniknout nákup, ale bohužel se nám nepodařilo sehnat pyvo, tak jsme šli na hotel, který byl poblíž a večer hnedka zapadli do bazény a sauny, kterou disponoval. Pak jsme zapadli do hotelového baru kde si dali dva kousky a šli chrnět.

Druhé den ráno nás měl vyzvedávat Glen, ještě se zbytkem kapely Agent Bulldogg přímo na letišti. Každý z nás jsme si dali pořádnou snídani full English, o které Švejk básnil ještě týden a dokonce napsal domů manželce, co všechno snědl. Auto nás vzalo do města Bedford, které je vzdálené cca hodinu a půl cesty od letiště. Po ubytování (hození věci na pokoj) jsme se vydali do víru maloměsta, respektive rovnou do hospody The Bedford Arms, kde už čekal zbytek výpravy. Tam jsme si dali pár osvěžujících kousků u nasávali atmosféru anglické hospody, která se pomalu začala plnit skins z Evropy. My si skáli ještě vedle do hospody na Fish and Chips a šli kouknout do klubu, který byl nedaleko. Klub se jmenuje Bedford Esquires a koncerty se v něm pořádají relativně často. Sál se nachází v prvním patře, dole je hospoda (kde ovšem probíhal v ten den také koncert nějakéju metal/hardcore). Sál je velkej asi jako pražský Rock Café nebo Storm (bejvelej Matrix). My jsme se začali relativně brzo chystat, protože kolem šesté hodiny jsme měli zahajovat a vše nasvědčovalo tomu, že to bude fakt přesně. Zvučila nějaká ženská plus nějaké zhulenejše dredatej magor, kterým jsme museli všechno desetkrát opakovat a ve finále stejně nebyla záruka, že to udělá, ale čas nás tlačil, tak jsme to v šest spustili, abychom skončili ve vyhrazeném časovém termínu. Klub se na nás zaplnil tak z půlky, spousta lidí zveřovala a vykořevala venku, protože

počasí bylo tenhle víkend fakt letní a někdo dorazil až později a já to plně chápu. Kromě naší posádky jsme potkali ještě asi dva slováky a dva čechy, kteří v Anglii žijí a hodili s nimi řeč. Po nás zahráli Headcase, na který se klub zaplnil více. Velký překvápko pro mě byli Shameless, který hráli svoje melodický věci a u spousty songů jste měli pocit, že je znáte strašně dlouho. Agent Bulldogg mají původní dva členy a to basáka a zpěváka, jsou tam někteří lidé z Antipati a na kytaru mladí předpisovíje pankáči. Kapela začala i skončila svými klasickými songy a to Ett Tusen Glas a Stockholm Skins. Na Condemned 84 byl klub už narvaný a oni zahráli svůj klasické set ovšem trochu zkrácený (každá kapela měla cca hodinu, kromě Close Shave, který měli hodinu a půl). Na Close Shave jsem byl moc zvědavý, protože na vokálech je zpěvák Lurch (který nahrával album Lone Riders), na kytáře je takovej mladý a starší :) punker Sid, který ale umí ďábelsky hrát a hrával se Section 5 a na bicích Steve, což je původní bubeník, který taktéž hrával se Section 5 (třeba na Hard Life nebo Rejected). Kapela pro mě byla skutečně vrchol večera a थे zahráli perfektně a vy jste si mohli melodicky podupávat jak u starších válu Oi! Kincock, tak i u nových z Bad Reputation (Who Made You the Voice of National Conscience). Po nich nastoupil veterán Franky se svým klimpem a rozjel průřez všemi možnými oi!/streetpunk hitovkami ala Guinness Boys, Take 'em All at... My už byli ale úplně mrtvý a tak jsme kolem druhý hodiny vyrazili pěšky přes město na hotel, který jsme díky orientačnímu smyslu našli jak prd. Co se týče alkoholu, tak pivko mi tam moc nešmákovalo, tak jsem to prokládal ciderem, aby se dostavil výsledný efekt a povedlo se. Jinak tam bylo pár lidí s distry, ale zase nějaký velký pecky nebo rarity byste tam hledali marně. Věkovej průměr, no jasná věc, byly jsme za rybízky :) a složení byla taková klasická směska skins a punkerů, plus nějaký šilenec, který měl na džínse snad všechny nášivky na světě :) od No Remorse přes Toy Dolls až po Bolt Thrower. Za večer se tam strhla jedna fackovačka, která skončila rozbitou palicí tvrzeňým sklem :) a mám pocit, že se na začátku angažoval pan Pejchy, kterým někdo vylil pivo. V neděli nás Glen a Frenchy odvezli opět na letiště, kde jsme se ukrutně nudili, jelikož nebylo co pít, tak jsme alespoň posnídali v Burger Kingu a opalovali se venku před halou. V Praxe jsme dosedli nějak kolem šestý, někdo z nás šel ještě na dvě točený Plzně si spravit chuť a zbytek jel dom. Já šel spát, jelikož jsem ještě musel asi v půl 1 v noci na letiště pro Pejchyho a Feriho, který pak pokračovali ode mě od baráku domů do Strakonice. Za mě super akce, ale strašně málo času na tam něco vidět, ale jsme rádi, že nás pozvali :) a díky patří i těm sedmi lidem, co s námi a na nás vyrazili! **Peddy**

Drek u pest oslávili 10 rokov existencie Čas plynie a minulosť mizne, ale Drek u Pest nie. Iba hrajú rýchlejšie a starnú. 10 rokov úsilia, pevnej vôle, hrania, učenia, samej party a stretávania nových punks. A sme tu, ozráti pri našom 10tom výročí. Koncert ex odohral 8 novembra 2014 na squate vlakovej stanice Kranj. Mimo Drek u Pest hrali ešte dve kapely ako support. Punková kapela Sereš (ex Srou pa letu) otvárali koncert. Aj keď hrali prvý krát, už na nich bolo pekné množstvo ľudí. Druhá bola punk rocková kapela Paraziti p.13 z Trziču. Predstavili nám novú, čerstvo vytiahnutú z tlačiarne nahrávku pod názvom Švas Aparat. V strede koncertu boli už ľudia pekne rozohriati a začali sa hýbať oveľa sebavedomejšie. Po Paraziti p.13 bola nálada dobrá a všetci sa tešili na lokálnu punkovú kapelu Drek u Pest. Nazvučení boli dobre, zvuk bol čistý a ľudom sa show veľmi páčila. Počas oslavy nám Katja speváčka Drek u Pest nosila pálenku a čučoriedkový likér. **Vďaka Drek u Pest! (Jan P.)**

Drek u pest celebrated 10 years of existence

(English version) Time passes fast, but Drek u pest don't. They only play faster as they are getting older. 10 years of effort, hard will, playing, learning, partying and meeting new punks. And here we are now all drunk on their 10th anniversary.

Trainstation squat Kranj. Besides Drek u pest, there were two bands for support. Punk band Sereš (ex Srou pa letu) has opened the concert. Even though they played first there was already a nice sum of people. Second band was punk rock band Paraziti p.13. from Trzič. They introduced us new, fresh from printing shop record called Švas Aparat. In the middle of the concert were people already warmed up well and they started to move more confidently. After Paraziti p.13 good vibe was on and we were all in anticipation of seeing local punk band Drek u pest. They were tuned up well, sound was loud and clear and people really enjoyed the show. Since we were celebrating, Katja- singer of Drek u pest and writer of magazine you are just reading gave us schnapps and blueberry liqueur to drink. Cheers to Drek u pest! (Jan P.)

PUNKYREGGAE STORY

Když v létě 2011 Valkyrians vydali desku Punkrocksteady, kde předělali do early reggae známé "hymny" napadlo mě, že by nebylo na škodu napsat článek o vztahu reggae a punku, od té doby uplynulo sice už pár let ale článek jsem nakonec vypotil. Možná mnozí z vás už tuhle kapitolu znáte ale možná taky ne, proto by bylo dobrý nastínit, jak to tenkrát v 77 bylo a co vůbec můžou mít tyto dva, na první pohled odlišný

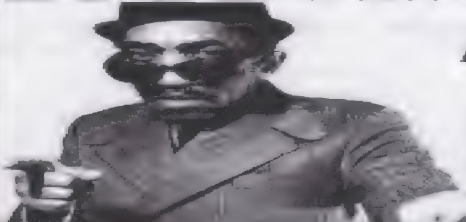

styly společného.

Konec 70. let v Anglii se nesl v duchu ekonomické krize, nepokojů mezi přistěhoválci z bývalých kolonií (mimořádně, ještě v 60. letech lidé z býv. brit. kolonií nemuseli mít výzum pro vstup do Spojeného království) a policii. Do toho nastupovala k moci konzervativní a pro biznis všeho schopná, neoliberální "hrdinka" Margaret Tahtcherová a do toho začala vystrkovat růžky fašizující National Front, která ještě přilila olej do ohně. Na druhou stranu i spousta mladých lidí, kteří dodělali školu skončili ve frontách na pracáku, takže výhledy do budoucna nebyly dobré ani pro přistěhoválce ale ani pro bílou mládež. A přesně z této situace vzešel i punk, zprvu jen záležitost pár lidí, znučených tehdejšími mainstreamem ale stejně tak by se dal chápat jako protest proti sociální situaci v tehdejší Británii, v což později punk vygradoval. Společnost na punkáče hleděla jako na něco co do ní nepatří, co narušuje tu uhlazenou fasádu "poklidné" britské společnosti, stejně tak se hledělo na přistěhoválce z býv. kolonií, jejichž soc. status byl úplně jiný. Punkeři sdíleli stejný politický postoj, jako mnoho přistěhovalců z Karibiku ale i jiných částí býv. britského impéria, protože nejen punk ale i reggae kapely, tvořící v UK se k tehdejší situaci stavěli

úplně stejně. Punk byl hudbou "politickou" nebo při nejmenším aspoň sociálně kritickou. Stejně tak reggae, které v té době, ovlivněno rastafáriánskou filosofií se k systému stavělo podobně, proto punkeři viděli v reggae spřízněnou duši, viděli totiž, že nejsou sami kdo to vidí stejně. V té době jste v punkových klubech mohli slyšet hrát z desek i reggae. Zjednodušeně řečeno mezi punkem a reggae existovala jakási názorová spřízněnost i přes zdánlivý rozdíl jak hudební. Ovšem této podobnosti si všimli i místní rastamani a reggae hudebníci, prvním z nich byl dokumentarista Don Letts, který začínal jako DJ v punkových klubech a později natáčel vystoupení prvních punkových kapel. Ovšem nezůstalo to jen u vzájemných sympatií. První kapelou, která začala punk propojovat s reggae byli The Clash. Na jejich debutu z roku 1977 se objevila předělávka songu Police and Thieves od Juniara Murvina, která nakonec předělala originál. To byla historicky první fúze punku a reggae. The Clash ale nezůstali jen u jedné písně a později se s reggae zapletli mnohem víc. Během 2. poloviny 70. let nahráli punkem okouřenou předělávku písně Pressure Drop od Toots & the Maytals nebo vlastní reggaepunkovku White Man (in Hammersmith Palais). Singl Complete Control byl dokonce produkován známým jam. producentem Lee Scrach Perrym, který nejenže spolupracoval s Bobem Marleym v počátcích jeho kariéry ale halvně stál za jednou ze zásadních early reggae kapel The Upsetters. Song Save European Home byl ovlivněn návštěvou kapely na Jamajce, kde v té době probíhali pouliční nepokoje, před volbami 1978, navíc Clash byli ořesení mírou kriminality a násilí, které na Jamajce panovalo/je. Vyvrcholení vlivu reggae na The Clash přišlo v roce 1979 s vydáním alba London Calling, kde se objevilo i ska. Výčet tracků ovlivněných reggae nebo dokonce přímo vlastních reggae skladeb, je na desce London Calling mnohem větší, než na předchozích dvou albech: Rudie Can't Fail, Guns of Brixton, Wro'gem Boyo, Revolution Rock.... Na albu Sandinista z roku 1980 hostoval jam. DJ (chápej jako MC) Mikey Dread, který s The Clash vystupoval i na koncertech. V 1. polovině 80. let se kapela zaměřila i na instrumentálnější část reggae - na Dub. Ovšem The Clash byli ovlivněni mnoha hudebními vlivy a jejich sláva postupně začala upadat, až se kapela v roce 1986 rozpadla, nicméně v hudební historii zanechala dodnes nsmazatelou stopu. The Clash ale nebyli sami. Johnny Rotten po rozpadu Sex Pistols, u kterých se dá polemizovat, do jaké míry byli "loutkou" jejich manažera, Malcolma McLarena - založil kapelu P.I.L (Public Image Ltd), kde spolupracoval s Jahem Wobblem, který hrál na basu a s Rottenem se pustili do "prozkoumávání" dubových rytmy. Další punkovou kapelou, která se zapletla s reggae byli The Slits. čistě ženská punková kapela, nebo postpunkový Stranglers, kteří nahráli singl Nice 'n' Sleazy, který je také povedenou fúzí punku a reggae. Jak už jsem psal v úvodu, i místní rastamani, kteří žili v UK si všimli nastupující punkové revoluce a také se na ní snažili zareagovat. I oni si všimli, že punk není jen o hudbě a nemohli si nevšimnout podobných politických

postojů, které s nimi sdíleli, vždyť i punkáči byli konfrontováni policií, systémem a později také mladými neonacisty z National Front. Prvním jamajským hudebníkem, který propojil reggae s punkem nebyl Bob Marley, jak si mnozí myslí ale Tony Ellis. Tento přistěhovalec z Jamajky byl první kdo svým singlem Punky Reggae / Our Music, skombinoval reggae s punkem. Johnny Rotten ze Sex Pistols byl dokonce jeho velkým fandou. Bob Marley si při své návštěvě Londýna v roce 1977 nejdrív myslil, že punkeři jsou jen dalším výplodem "babylonu", později, když ho Don Letts seznámil s punkem a slyšel The Clash, pochopil, že punk stojí na stejné rovině jako jeho reggae. Výsledkem tohoto nadšení byl singl Punky Reggae Party, který nahrál v Anglii ve spolupráci s místní reggae kapelou Aswad, za asistence Lee Scrach Perrymu. Punky Reggae Party ovšem nebyla kombinace reggae a punku ale jen reggae track o punkáčích. Dalším britským jamajčanem, kterého zasáhla punková exploze byl filmař a dokumentarista Don Letts. Začínal jako selector na punkových akcích, kde hrál jak reggae, tak i kapely, které předznamenaly punk - MCS, New York Dolls, Igy and the Stooges atd. Byl prvním kdo natočil dokument o tehdejší pukové scéně The Punk Rock Movie (1978), a je také režisérem dokumentu Punk Attitude z roku 2005. Na konec bych si dovolil jednu malou poznámku. Vliv reggae na punk se týká jen scény v Anglii, protože v USA se jamajské muzice nikdy moc dobře nevedlo. Možná s trochou nadsázky by se dalo říct, že teprve až 3. vlna ska v 90. letech, která explodovala právě v USA, by se dala považovat za určitý vliv, protože v té době hodně kapel vycházelo z punku a ska propojovali právě s ním, šlo ale jen o hudební fúzi, nikoliv o názorovou spřízněnost jako tomu bylo v Anglii v 70. letech. Není ani tak s podivem, že se tyto dva styly dokázaly navzájem ovlivňovat, i když chápu, že při pohledu na dnešní roots reggae a dancehall se to nezdá.

PORK PIE - EZIN
BLOGSPOT.COM

MINOR THREAT

Asi netřeba představovat jednu ze zásadních HCpunkových kapel z Washingtonu D.C. Jak je známo Minor Threat ovlivnili scénu nejen ve své době ale i do dalších dekád a položili základy sXe hnutí, které provází hard core do dnešních dnů. Počátkem Minor Threat byla kapela The Teen Idles, kterou ještě na střední škole založil zpěvák Ian McKaye spolu s kytaristou Jeffem Nelsonem. The Teen Idles si nevedli vůbec špatně, na místní scéně měli kolem stovky fanoušků, což na středoškolskou kapelu byl docela úspěch. Po rozpadu The Teen Idles zakládají dnes už legendární label Dischord rec., který se držel striktní DIY filozofie a začali vydávat spoustu washingtonských HCpunkových kapel. Ovšem touha znovu hrát byla větší a tak přibírají Briana Bakera (basa) a Lyle Preslara (kytara) a vzniká jádro Minor Threat, kde se za mikrofon postavil právě Ian McKaye. V provincii 1980 odehráli svůj první koncert společně s další HC legendou Bad Brains. Jejich první vystoupení se odehrálo ve sklepě pro asi 50 punx. Kapela vůbec nezahálí a už o rok později (1981) vydávají svoje první EPs Minor Threat a In My Eyes a v jejich domovském Washingtonu a okolí začínají být docela známí. Koncertují nejen doma ale i po celém vých. pobřeží a také na středozápadě.

Právě píseň Straight Edge z jejich EP In My Eyes se stala impulzem z kterého začalo vznikat sXe. Její text vyzývající k absenci alkoholu a ostatních drog byl McKayeovou reakcí na rozšířenou pítí alkoholu a užívání drog v punkové scéně, která díky tomu na sebe nabalovala různé "existence", ovšem v té době ještě nemělo sXe nic společného s vegetariánstvím, jak tomu bývá dnes. Ovšem náznaky ke vznikajícímu sXe a určitá sebereflexe byli patrné už předtím např. britští Vibrators hráli song Keep It Clean, který se textově také opíral do drog. Minor Threat záhy inspirovali další kapely, které také šířily ideu sXe

jako např. SS Decontrol nebo 7 Seconds. Právě kolem SS Decontrol se začali združovat ti méně tolerantní sXe vyznavači, kteří na koncertech vytrhávali lidem pivo z ruky, cigára z huby, což vedlo i k "anti-sXe" tzv. Bent Edge, kteří jako reakci vůči sXe dělali přesně to proti čemu se sXe stavěli. Minor Threat dokonce čelili i podezření z rasismu díky songu Guilty of Being White, který McKaye napsal jako reakci na zážitky ze střední školy, kde bylo 70% studentů černých a on spolu s dalšími bílými spolužáky, jako menšina dostával kapky. Dle slov samotného McKaye tento track vůbec nebyl myšlen rasisticky, právě naopak, stavěl se proti rasismu, který byl tentokrát ze strany černochů, což jen dokládá, že rasismus prostě nemá "barvu". V době mezi vydáním EP In My Eyes a jejich prvním dlouhohrajícím LP Out Of Step se kapela na čas rozpadla, jelikož kytarista Lyle Preslar se odstěhoval do Illinois, kde začal navštěvovat vysokou školu. V té době Nelson a McKaye zakládají studiový projekt, kapelu Skewbald/Grand Union, která nahrála tři nepojmenované skladby. Název kapely byl způsoben neschopností obou členů dohodnout se na názvu. V březnu 1982 na naléhání členů Bad Brains, Preslar končí se školou a vrací se k Minor Threat. V roce 1983 vydávají jejich první LP Out Of Step a sestava se rozšiřuje o nového basáka Steve Hansgena. Na tomto LP McKaye přiložil i mluvenou část,

nazvanou "This is not set of the rules", kde vysvětluje svůj sXe postoj a jak už název samotný napovídá zároveň i to, že nejde o striktní pravidla, podle kterých se všichni musí řídit, nicméně právě to položilo základy sXe filozofie. Podle spousty tehdejších sXe kids bylo právě pítí alkoholu a užívání drog to co od nich společnost čekala, to co předpokládala policie, že způsobí problémy s každou HC akcí a tak právě absence alkoholu a drog byla v jejich očích, stejně tak punkovým postojem. V té době ještě nebyla HC scéna striktně rozdělena na sXe kapely a zbytek a tak na jednom podiu vystupovali jak sXe kapely, tak i klas. bandy. Vegetariánství přišlo do sXe až s druhou polovinou 80. let, s kapelou Youth Of Today z Connecticutu ale to by byla úplně jiná kapitola. Bohužel ve stejném roce kdy Minor Threat vydali LP Out Of Step se také odehrál 23. září 1983 společně s kapelou Trouble Funk and the Big Boys. Ještě v tom samém roce stihl McKaye napsat songy pro poslední EP Salad Days, které vyšlo "posmrtně" v roce 1985. Nicméně songy z tohoto EP už postrádají náboj a energii, jakou měla jejich předchozí tvorba. Následně po incidentu s jedním z fanoušků, který dal pěstí jeho mladšímu bratrovi, McKaye z HCpunkové scény mizí. Po rozpadu Minor Threat založil s býv. členy The Faith kapelu Embrace a později známější Fugazi. Basák Brain Baker hraje v současnosti s Bad Religion. Poslední ze zakládajících členů Jeff Nelson hrál alter. rock a později založil label Adult Swim rec., který vydal spoustu místních D.C. kapel. Závěrem bych jen dodal, že ať už máme na sXe jakýkoliv názor, pravdou zůstává, že jen málokterá kapela dokázala za tři roky existence ovlivnit svoji filosofii tolik kids, jako právě Minor Threat.

Jsem člověk jako ty
Ale mám lepší věci na práci
Než jen tak posedávat
a vymrďávat si hlavu
A užívat si s živejma mrtvolama
Šňupat norem bílou sračku
A omdlívat na koncertech
Pervitin není nic
Co bych fakt potřeboval

Mám čistou mysl
Jsem člověk jako ty
Ale mám lepší věci na práci
Než jen tak posedávat a hulit trávu
Protože vím, že to bez toho přežiju
Vysmívám se požiračům prášků
Vysmívám se čicháčům lepidla
Hlavně zůstat v kontaktu
A nemyslet čurákem

I'm a person just like you.
But I've got better things to do.
Than sit around and fuck my head
Hang out with the living dead.
Snort white shit up my nose.
Pass out at the shows.
I don't even think about speed.
That's something I just don't need.

(Chorus)
I've got a the straight edge.
I'm a person just like you.
But I've got better things to do.
Than sit around and smoke dope.
'Cause I know I can cope.
Laugh at the thought of eating ideas.
Laugh at the thought of sniffing glue.
Always gonna keep in touch.
Never want to use a crutch.

"Kapely s vybavením tu už boli, Cockney Rejects a ich stúpenci, ktorí si potom zakladali svoje vlastné kapely. Mojou úlohou bolo o tom písať čo tomu asi dodalo impulz prerásť do niečoho oveľa väčšieho." Garry Bushell.

Jeden zákon pre nás a jeden zákon pre nich. Aspoň takto zhrnuli 4 Skins následky po dráme v Southalle. A tiež to nebolo bezdôvodné. Keď počas jednej noci krčma Hambrough Tavern vzbĺkla v plameňoch, rozbehla sa najväčšia manipulačná akcia svojho druhu na hudobnej scéne. Oi! hudba, kapely ktoré vystupovali a ich skinheadskí stúpenci, tí všetci boli použiti ako obetné baránky, takže sa nemuselo poukazovať na citlivejšie smery.

Je ľahké zvalovať vinu na hocičo, aj keď dávno je známe, že skinhi môžu za každý problém v okruhu desiatich kilometrov. V národnej hororovej lige sú skinheadi priradovaní niekde medzi sériových vrahov a besných psov. Ako keby oholenie hlavy a zašnúrovanie martensiek urobilo z vás nejakého nebezpečného votrelca.

Áno, následie vždy bolo súčasťou života skinov a nikto ani netvrdí opak. Väčšina skinheadov to berie ako súčasť svojho teritória a inak to ani nechcú. Ktorý skinhead nemá vo svojej izbe útržky z novin zobrazujúcich násilie počas sviatkov alebo bitiek na futbale? Jasně, že väčšina sú tu len bláboly senzácie-chtivých tárajov, ale to je dobré pre starých dobrých moralistov. Tiež je to na mile vzdialené od toho čo bolo povedané o Southalle.

Tam už zašli trochu ďalej ako zvyčajné bájky na tituloch. Dokonca tak ďaleko, že takmer vyrvali srdce a dušu z hnutia Oi! a skoro ho zničili hneď vo vývoji. Ak by sa im to podarilo, bola by to skutočne do neba volajúca hanba, pretože čo napísali médiá o Oi! boli prinajlepšom poloprávdy, no väčšinou samé lži a lži.

Oi! bol pôvodný zvuk ulice zotavujúci sa z rozpačitých začiatkov. Pravdepodobne po prvý krát v histórii boli ľudia na pódiu takí istí ako ľudia na parkete. Pred vystúpením sa kapely zdržiavali pri bare a hrali biliard s osadenstvom. Tiež to bol svet plný originálnych postaviek u ktorých sa vytrácala dôvera a istota v pouličnom živote. Nejedyn by prišiel k majetku keby sa rozhodol s tým obchodovať a bezpochyby niektorí tak aj učinili.

Pred udalosťami v Southalle bolo Oi! na najlepšej ceste na výslnie. Názov si požičali od skladby kapely Cockney Rejects Oi! Oi! Oi! a na nahlietanie Stinkyho že "Oi! Oi! Oi!" by malo nahradiť klasické "raz, dva, tri" na začiatku každej pesničky. Oi! teda znamenal bojový pokrik pri novom street-punkovej kapely ktoré sa objavili na vyburcovanie bandy Sham a ich následníkov.

Kapely ako The Pistols mohli byť vhodné raz za čas, no leto '76' bol piknik v porovnaní so skorými rokmi Thatcherovskej Británie. A keď punk pôvodne znamenal otvorené dvere pre každé dečko s gitarou a postojom, potom Oi! bolo o vyrvaní týchto pántov.

Muž ktorý pomenoval Oi! bol ex-manažér Rejects a žurnalista *Sounds*, Garry Bushell. Mal už skúsenosti s niekoľkými punkovými fanzinmy, vrátane slávneho *Napalm* a ukázal sa ako jeden z mála skrábokov ktorých zaujíma čo sa deje hudobne na ulici. Keď pisárkovia z menších novin ešte len zaznamenávali príchod street-punku, Bushell už bol skutočným šampiónom v hudbe.

Tiež vedel pekne dobre písať, aj keď bol trochu uväznený v mytickom Cockney svete počestných paničhodníkov, schodov, krčiem typu Queen Vic, odomknutých vchodov a kde každého volajú John. John. Čo bolo horšie, fandil klubu Charlton Athletic. Teraz Charlton nie je už len územie Bow Bells, no keď bolo niečo na Londýne, čo sa vám nemuselo páčiť, tak to bola jeho voľba futbalového klubu.

Často sa spomínalo že Bushell vynášal Oi!, ale to by sme mu príliš fandili a kapelám zasa krivdili. Ak by to bolo vskutku vytvorené na stránkach zinu *Sounds*, Oi! by nebolo nič viac než afektovaná londýnska párty. Boli aj časy, kedy sa scéna až príliš sústredila na Londýn a jeden zo série Oi! albumov sa skoro celý zaoberal hudbou z tohto veľkého zadymeného mesta, no s kapelami ako The Upstarts z okolia Newcastle, Criminal Class z Coventry a Manchesterský Blitz bolo badať, že sa niečo deje na celonárodnej škále. Ako sa vraví, východ nikde nekončí.

Zásluhu však treba dať tomu kto si ju zaslúžil, Bushell dal prezierať dokopy nové punkové kapely pod záštitou Oi! a umožnil im teda rozvíjať sa aj ako hnutie. Bezpochyby by si niektoré kapely porádili aj sami keby pokračovali ako obyčajní punkáči, no nové označenie robí zázraky vo svete ktorý hľadá nové príležitosti. Len sa spýtajte Cock Sparer.

Ti ešte ani nepočuli o Oi! kým im neoznámili že ich *Sunday Stripper* bola vybraná na Oi! *The Album*, street-punkovej kompilácii, ktorú vytvoril Bushell za finančnej pomoci *Sounds* a EMI, vydané v novembri 1980. Kapela fungovala už od roku 1975, nenahrávali však už od '77 a viac-menej sa k tomu len pripojili. Neboli to teda najmladší chlapi ktorí by chceli preraziť.

Väčšinu zvyšných kapiel na tomto albume tiež nemôžeme označiť ako nové nádeje. Nachádzali sa tam napríklad stará obľúbená *Where Have All The Bootheys Gone?* od Slaughter a The Angelic Upstarts takisto požehnali Oi! hnutie pár svojimi skladbami. Dokonca aj The Cockney Rejects tam mali nie menej než tri skladby, dve pod názvom The Postmen a jednu ako The Terrible Twins. A keďže každý Oi! album má svoje plusy a mínusy, podieľali sa tam aj Splođengeabounds so svojou Isubeleene. Ani známka o ich účasti v hitparádach, len hasenie smädu s *Two Pints Of Lager And A Packet Of Crisps* (Deram).

Skladba od Barney And The Rubbles *Bootheys* dodala albumu chuligánsku príchut', no kapela ktorá prevyšovala všetky, staré aj nové, boli The 4 Skins, s dvoma skvelými punkovými skladbami *Wonderful World* a *Chaos*. Takže teraz tu boli čerstvé, neskusené talenty čakajúce na objavenie.

Kapelu založili v roku 1979 štyria kamoši, Hoxton Tom McCourt (gitara), Garry Hodges (spev), Steve 'H' Harmer (basa) a Gary Hitchcock (manažér). Ich záujem o punk pramenil ešte z nasledovania Sham, Menace, Skrewdriver a Rejects a tiež boli veľkými fanúšikmi mod kapely Secret Affair. Robili to hlavne kvôli srande a napriek spoločnému vystúpeniu s The Damned a The Cockney Rejects v Bridge House (s Micky Guggusom na bicích), The 4 Skins ešte nebrali život príliš vážne. V neposlednom rade nemali ani potrebnú výbavu aby mohli hneď urobiť diery do sveta.

Oi! *The Album* im dal potrebné nakopnutie a po novom roku už boli pripravení evanjelizovať túto kultúru s botami a chlastom očakávajúcemu publiku. Aj keď najskôr boli potrebné personálne zmeny. H to zabali a skončil ako pomocník pre The Rejects, jeho miesto zaujal Hoxton Tom, rockabilly Steve Pear sa chytil gitary a John Jacobs sa posadil za bicie.

Chystala sa séria vystúpení skinheadských a punkových kapiel. Jeden sa mal konať v Southgate, druhý v The Bridge House v Canning Town a ďalší v Acklam Hall. No čo by to bol za pôrod bez bolesti a tak dva z troch koncertov skončili výtržnosťami.

Southgate na severe Londýna sa konal ako prvý. Termin bol začiatkom januára v Alan Pullenger Centre, trochu nóbí názov pre mládežnícky klub. Zúčastnených boli tak tri stovky a prišli si pozrieť Infa-Riot zo severného Londýna, Criminal Class z Coventry a The Angelic Upstarts, ktorí nastúpili na poslednú chvíľu keď sa neukázali The 4 Skins. H práve opustil kapelu aby sa pripravil na pojednávací súd za napadnutie policajta a stále hľadáli náhradu.

Spevákom Criminal Class bol Craig St. Leon, ktorý bol vôbec prvým skinom, no keď v roku '79 kapelu založili, ich hlavnými vplyvmi boli Sham, Skrewdriver a Slade a nie reggae a soul z minulosti. Ich zvuk sa tiež podobal na skorších Upstarts a v strednom Anglicku boli známy ako thug rock kým neprišli na scénu Oi!. Bol to ich prvý londýnsky koncert a celkom sa im dávalo pred zhromaždenými punkáčmi, skinmi a normálmi.

Ďalší na rade boli Menshiho záškodníci aby zahrnali pár kúskov zo svojho repertoára a potom prišiel čas pre domácie Infa-Riot aby sa popýšili svojimi skladbami. Dvaja členovia, Lee a Floyd Wilsonovci, boli bratia pochádzajúci pôvodne zo západu krajiny, no v správnom čase sa presunuli na sever Londýna aby tu vo februári 1980 založili kapelu s dvomi podobnými miestnymi týpkami, Barry Bamery a Gary McInerney. Kým došlo na koncert v Southgate, mali už reputáciu ako jedna z najlepších punkových kapiel, spolu s The Upstarts a 4 Be 2s Johnyho

Lydona. Vöbec nie zly žiak zaťatok pre dvoch 17-roöných a dvoch ökolövkö. Nanešťastie, nedostali ani šancu zapösobiť v Alan Pullenger Centre. Ešte zvládli zahrať *Brick Wall* a *Riot Riot* keď sa sála premenila presne v to. Aj keď to tento krát neboli skini ktorí začali. Starší borci, ktorí hľadali celý večer nejakú zámienku, si konečne jednu našli a takmer spôsobili zo zrodu Oi! potrat.

Naproti tomu akcia v The Bridge House nebola preduröená k zvrhnutiu. Bolo to územie Rejects a ukázalo sa ako bezpečné miesto kde nedochádza k problémom. Nový vzhľad 4 Skins bol hlavným ťahákom, kde chitli davu ich obľúbené skladby ako aj novú, Clockwork Skinhead, pre 450 uličníkov. Podpornou kapelou bola banda z Bristolu, Vice Squad, vedená nikým iným ako kráľovnou Oi!, Beki Bondage a Anti-Establishment z južného Londýna, s politucom pesniöiek na tému násilie. Vskutku nádherné veci. Čerešničkou na torte bol príchod Judge Dreda ktorý požehnal týmto novým skinheadským hordám.

Potom prišiel na rad koncert v Acklam Hall na západe Londýna. Otvorenie mali v rukách opäť Anti-Establishment, no moc sa toho na ich vystúpení nezmenilo oproti koncerte v Bridge House. Ovčela lepši boli The Last Resort, ktorý prevzali názov od známeho skinheadskeho obchodu v Aldgate, hneď pri londýnskej Petticoat Lane. Kapelu riadil Mick French, ktorý vlastnil už spomínaný obchod The Last Resort spolu so svojou ženou Margaret, no väčšina rozhodnutí kapely sa rodila na legendárnej tribüne Millwall Den. Tento obchod sa začiatkom 80-tych rokov stal mekkou skinheadov z celého sveta a pre mnohých z nich bol aj druhým domovom. So sochou Marilyn Monroe v nadživotnej veľkosti umiestnenou pri vchode, v obchode bolo dostať hrbu skinheadských a punkových oblieöení. Nie žeby bolo nutné niečo kúpiť? Bolo to miesto kde sa ľudia stretávali na pokec a cigaro, čo obaja Mick a Margaret plne podporovali a boli rešpektovaní v skinheadských kruhoch.

Avšak rok alebo dva po udalostiach v Southalle to šlo dole kopcom, obzvlášť v zásielkovom oddelení, kde dečká po zaplatení dostali len z koláöa dieru. Obchod nakoniec zatvorili nadobro potom čo bol Mick posadený do chládku a tým odišiel aj kus skinheadskej histórie. Kapela pôvodne pochádzala z Heme Bay na pobreží grófstva Kent, aj keď všetci boli z okolia Londýna. Spevák Roy Pearce spravidla špiökovú podpornú kapelu Shamu, Menace, kým basák Arthur "Bilko" Kitchener, Oi! Peter Pan, v skvelom veku 32, bol už veteránom hudobného priemyslu od svízných 60-tych rokov. Dalši dvaja členovia, gitarista Charlie Duggan a bubeník Andy Benfield mohli byť ľahko považovaní za jeho deti. Presne ako The Last Resort boli rýdzo skinheadská kapela. Vlastne iba Arthur nebol skini, túto skutoönosť skrýval nošením öapice. Drziac sa skinheadskej tradície, väčšina ich piesní bola o násilí a živote na ulici.

Takže naspäť v Acklam Hall, The Last Resort dohrali svoj set a pripravili cestu pre Infa-Riot, no tým öboziakom opäť nebolo súdené vystupovať. Tesne pred začiatkom si skupina miestnych Ladbroke Grove skinheadov a soulových borcov razila cestu do haly a došlo k rozsiahlym zrážkam. Kapela so svojimi stúpencami odpovedali rovnako predtým než sa zabarikádovali až do príchodu policie, ktorá potom nastolila poriadok a odviedza siedmych zranených na öšetrene.

Skupinka Ladbroke Grove sa mýlne domnievali že na akcii je prítomná banda West Hamu, no určite tomu tak nebolo keďže Klavíri hrali ten večer zápas európskej ligy v Upton Parku. Aspoňže tento krát došlo k problémom zvonku, podtrhujúc fakt že násilie bolo celospoločenským problémom a nie len v spojení s hnutím Oi! Ak sa niektorí domnievali. A napriek všetkým tým reöiam že Oi! je len druhoradý punk, aspoň sa snažili udržať poriadok vo vlastných radoch.

Čo viac, bola to vyhraná bitka. Problémy na punkových koncertoch boli bežné už od vystúpenia Skrewdriver vo Vortex v roku '77, no Oi! kapely sa to snažili úplne vymazať. Väčšina ich stúpencov boli futbaloví fanúšikovia öo znamenalo prítomnosť súperiacich skupín na koncertoch, no každý videl öo sa stalo Rejectom keď vytiahli túto kartu a nik sa k tomu nechcel vracaa. Avšak öas od öasu sa Oi! koncerty premiešali s futbalovými záujmami (ako vystúpenie The Business a The Oppressed v Bridgende), no väčšinou sa na noc dohodol zmier alebo sa objednala ochranka od opozíöných chuligánskych frakcií.

Oi! kapely boli bežne obviňované z podnecovania násilia kvôli svojim textom. Násilie bolo iste najobľúbenejšou témou v textoch ako napríklad *Someone's Gonna Die* (Blitz), *Violence* (Combat '84), *Violence In Our Minds* (The Last Resort), *Smash The Discos* (The Business) a *In For A Riot* (Infa-Riot), to boli len špiöky ťadovca. Kapely sa bránili tým že neobhajujú násilie, ale spievajú o realitách života na ulici. Ba öo viac väčšina textov bola vlastne proti násiliu, no vždy sa nájdu nejakí neandertálci ktorí si to vysvetlia ako volanie do zbrane. Aj tak keď ste chceli žiť nejaké nezmyselné násilnosti, staöilo len pokiať a sobotu večer nasledovať stáda oviec, ktoré sa hrnuli do módných noöných klubov. Skôr ste mohli vidieť bodnutia nožom tam než na Oi! koncerte, no z nejakého zvláštného dôvodu sa to nedostalo do novin.

Skini boli aj tak v centre väčšiny násilnosti. Teda aspoň típci s vyholenými hlavami a botami. Ak sa niekto rozhodol pridať sa ku kultu nepotreboval žiadne prijímacie ökúšky. Každý mohol o sebe povedať že je skinhead a kým tak aj vyzeral kto mohol tvrdiť opak? A napriek všetkým prednostiam malo hnutie Oi! výslovné talant priťahovať kadejakú zberbu ku kultu.

Skinheadský kult ale dopadol na totálne dno v niektorých kruhoch, s balíökom lepidla ktorý vymazal aj posledné stopy zdravého rozumu. Keď niekto fetuje lepidlo veci sú už tak dost zlé, no niektorí skini öuchali všetko öo im prešlo ich špinavými rukami od astma inhalátorov až po flechovky od södy.

Preto ani nebolo prekvapením že tieto choré návyky nie sú každému skinovi po vôli. Množstvo ostalo verných dobrým tradiciám v obliekaní, kým iní sa pridali k rozrastajúcim sa radám Casuals ktorí rýchle nahrádzali skinheadov na futbalových terasách. The Leeds Service Crew, Millwall's Bushwackers a West Ham I.C.F., tí všetci mali vo svojich radoch bývalých skínov. Byť Casual znamenalo zamiešať sa s davom a tiež vám to öuťerilo problémy s policiou ktorá prejavovala zvýšený záujem o dečka bez vlasov s veľkými botami.

Bitky na koncertoch v Londýne bývali pomerne öasté, aj keď na severe skini s punkáömi spolu celkom dobre vychádzali. Wattieho *Fuck A Mod* zmýšľanie dokonca spôsobilo že niektorí skini zanechali svoje korene a zúöastöovali sa bitiek proti Mods počas sviatoöných beánii. Dokonca aj John Jacobs z 4 Skins neodolal pokušeniu a vyslúžil si pokutu £175 za jeho snaženie v Hastingse počas Veľkonoöných sviatkov. A samozrejme to odporné slovo, politika, muselo znovu vystrieť svoju odpornú gebuľu. Vždy sa nájdu takí ktorí spájajú dvoch skinheadov dokopy a tak spúšťajú preteky hitlerjugend, s tým sa nedá veľa robiť. Oi! bolo poöpinené týmto bordelom a smutným faktom že Oi! bolo skutoöne politicky motivované. Rýchly pohľad na zadnú stranu *Bollocks To Christmas EP* (Secret) to určite potvrdí.

Je tam prehlásenie že každá politická strana môže hrdö zastupovať' krajinu. Nuž, The Monster Raving Loony Green Giant Party bola tá naša. Znárodnenie pivári, pokles cien piva na desať centov za krigeľ a ukonöenie nezamestnanosti presmerovaním výroby neustálou produkciou Oi! albumov, to boli len tri z, hm, viacerých programových návrhov.

Oi! bolo hlavne o srande a mať slovo, to je politika úplne a nie skurvená volebná urna. The Gonads to výborne vystihli s Pubs Not Jails a Hitler Was An 'Omö, pretože každý vie že nech je akokoľvek vládna štruktúra pri moci, robotnícka trieda je vždy na poslednom mieste. Väöšinu kapiel a ich stúpencov teda vöbec nezaújmali žiadne politické sračky a dištanöovali sa od extrémizmu, öi už ľavicových alebo pravicových.

Keď vystupovali Last Resort, návestníkom bolo povedané aby si odstránil politické názvy a podobné blbosti predtým než boli vypustení dovnútra. Infa-Riot dokonca zašli až tak ďaleko že vypustili *Britain's Not dead* zo svojho setu kvôli možnému prepojeniu s National Front, a ešte keď sa škripavý Spandau Ballet objavil v YNF časopise, *Bullhog*, na podporu ich mena. Bushell zas napádal každý týždeň túto politiku a násilie na stránkach *Sounds*.

A každé hajlovanie z davu bolo často krát vlnimé výsmechom z pódia. Max Spodge zvykol vraviť, "Nevidím žiadne čajky", a keď sa Tony "Panther" Cummins chytil úlohy frontmana pre The 4 Skins tak len ledabolo prehodil, "Netreba nám mávať". V porovnaní z čias Sham, Oi! hnutie sa nejako nestaralo či už o násilnosti alebo extrémnu politiku. Bushellove 25. narodeniny sa oslávili akciou v Bridge House v apríli 1981, čo zdôraznilo fakt že Oi! bolo v kurze. 600 zúčastnených, vrátane členov viac ako tucta kapel, sa napratlo do podniku aby videli názivo The Business, The Last Resort, pre tento deň premenených Cock Sparrer a The 4 Skins. A za celú noc nepadla ani jedna facka či škaredé slovo. Dokonca aj pokusy novinárov aby pre nich deká zapožovali so zdvihnutou pravícou zostali hluché. Hundroši si môžu vraviť čo chcú ale ako to presne vystihol Micky Fitz z Business, Oi! nie je nič viac ako punk bez požerov.

Veci sa zdali byť v poriadku keď druhý Oi! album, *Strength Thru Oi!* (Deram), uzel svetlo sveta v polovici mája. Tento krát tu Garry Bushell naservíroval okrem iného pre lepšie poštenie, oslobodenie a chlastačku The 4 Skins, The Last Resort, Infa-Riot, Cock Sparrer, Spodge, The Strike a iných.

Oi! koncerty sa konali po celej krajine a nikde neboli zjavné problémy. A s príchodom leta to šlo plnou parou vpred. V júli boli naplánované dva veľké festivaly, v Manchesteri a Bradfords, s prislúchom podobných akcií v Škótsku a Londýne. Medzitým sa konala séria menších vystúpení, kde ako propagátor Dave Long dúfal "dokázať že Oi! nie je o bezúčelovom násilí".

No čo osud necheal, jeden z týchto minifestívalov sa konal začiatkom júla v Hambrough Tavern, v Southall. Vystupovať tu mali The Business, The Last Resort a The 4 Skins ktorí už spolu odohrali pár koncertov. Kapely sa rozhodli koncertovať v západnej časti Londýna, keďže boli sťažnosti že hrajú len vo východných štvrtiach. Ak ste neboli miestny bolo ťažké nájsť potom odvoz domov a tak Southall umožnil fanúšikom z druhého konca mesta pozrieť si ich obľúbencom pred ich prahmi.

Southall sám o sebe bol a stále je pokojným predmestím na západe Londýna a kapely očakávali že to bude koncert ako každý iný. Aj keď popravde bol domovom rozsiahlej ázijskej komunity no to ho nerobilo miestom kde bol zákaz vstupu. Oi! kapely vystupovali na oveľa výbšnejších miestach ako Deptford, Hackney, Moss Side a Bradford bez závanu napätia.

Na večer sa kapely schádzali s niekoľkohodinovým predstihom aby nacykali aparatúru a pripravili sa. Poslední došli The Business, ktorých dodávku bez nejakého zjavného dôvodu napadol gang ázijských mladíkov keď sa už blížili do centra. Vodič preto radšej šiel obchádzkou aby sa vôbec dostali na koncert v jednom kuse. Keď sa už blížili k taverne, vonku už stál dav asi 300 áziatov na jednej strane cesty a asi dva tucty policajtov ktorí na nich dohliadali.

Asi okolo pol ôsmej prichádzali do krémy ľudia s príhodami čo sa deje vonku. Pár bolo napadnutých cestou na koncert, iným sa zase ušla hubová polievka. Jedného skinheada dokonca vytiahli z autobusu a napadli, kým ostatných varovali že ich čaká podobné neskôr večer. Pár skinov potom zatrasilo výlohu na okne no ani to nebola záplata na to čo nasledovali.

Nech už mali akýkoľvek dôvod, miestny aziati očakávali problém a boli naň dobre nacykajú. Nikto predsa nemosi molotove koktejly len tak keby náhodou. Možno že si pomýlili Oi! so skinheadmi a skinheadov zasa s National Front a koncert im pripadal ako zgrupovanie bielej nadradenej rasy. Pohľad späť do roku '79, Anti-Nazi League demonstrácia pred radnicou v Southall, kde mali miting NF, sa skončila násilnosťami a smrťou aktivistu proti rasizmu

Blaira Peacha a mali to teda ešte v pamäti. Takisto aj časté útoky skinov na áziatov, obzvlášť vo východnom Londýne.

No keby to aj bol tento prípad, neospravedlňuje to scény ktoré potom nasledovali ani celú tú prírodu. Potom už boli len dohady že keby sa to nestalo na tomto podujatí, potom koncert The Meteor, ktorý bol plánovaný o týždeň, by dopadol takto. A The Meteors nemajú ani skinheadských alebo rasistických stúpencom.

Príchod dvoch dodávok z obchodu The Last Resort podľa médií veci určite nepomohol. Kým udalosť v Southalle dosiahla titulky novin, boli tvrdenia že až šesť dodávok bolo prítomných a že to organizoval National Front. V skutočnosti to bol Micky French ktorý to zariadil pre svojich fanúšikov a bola to bežná praktika keď hrali The Last Resort niekde mimo.

Tiež boli kecy že dodávky boli potiahnuté insigniami National Front. Museli mať na mysli práve tie dve dodávky Last Resort ktoré mali na zadných oknách vlajku Union Jack. To zrejme vyprovokovalo miestnych, no asi len v tejto krajine sa mávanie národnou vlajkou berie ako útok. Tá istá vlajka ktorá zažila pád Hitlera a jeho kumpánov počas druhej svetovej vojny.

Čo každý pozabudoval bolo spomenúť že National Front nemá výhradné práva na vlajku Union Jack a tiež nebol dôvod aby sa im len tak prenechali. Prakticky všetci skinheadi sú patrioti, no to neznamená že všetci skinheadi sú rasisti. To v žiadnom prípade.

Tiež to neznamena že príslušníci NF a BM neboli prítomní na koncerte, pretože boli. No takisto tam boli aj ľavicoví skiní, skinheadi z Írska a dokonca (šok a horor) aj pár čiernych skinov ktorí podporovali Last Resort. Média sa to snažili podať ako nič viac než rasistické zhromaždenie, no boli totálne mimo. Ak by to bol tento prípad vystupovali by tu iné kapely (niektoré Oi! bandy ako The Elite a The Ovaltinies skutočne v tom čase posluhovali extrémnej pravici), a ukázali by sa určite v hojnejšom počte.

Aj tak bolo z 500 členného davu zúčastnených asi len polovica skinov. Bolo tam pár punkáčov, nejaký rockabilli a normáli ktorí si vyšli na pivo a zábavu. Tiež tam boli deká ktorí nasledovali kapely a asi stovka žien. A keď vravím žien tak tým myslím naozaj žien. Nie len skinheadské baby ktoré si aj sami poradia v ringu, ale manželky a priateľky členov kapel. Celkovo to teda nebola armáda heilujúcich skinov ako to prezentovali médiá. Keď mal dav vonku len pár stoviek, polícia sa ešte do toho mohla vložiť a ukončiť potenciálny problém už v zárodku. Namiesto toho sa rozhodli stáť v pozadí a sledovať ako sa dav rozšíril na dve tisíce, čo už mohlo mať za následok vážny dopad.

Praktická chyba, ktorá sa ukázala ako nákladná, no v médiách sa to nespomenulo.

Napriek všetkým týmto okolnostiam padlo rozhodnutie pokračovať v akcii. Keby to zrušili, väčšina účastníkov by potom musela vonku čakať na príchod dodávok. A keby k tomu došlo, dve opozičné skupiny by dali tejto tenkej modrej línii skutočne dôvod na písanie. Tak teda aspoň polícia vedela kde sa kapely a účastníci nachádzali.

Bar sa zatvoril, dvere uzamkli, rolety stiahli a chvíľu to vyzeralo ako každý iný koncert. Prvý sa na scéne ukázali The Business z južného Londýna (Ja, la, la). Nick Cunningham bušil do bicích, Steve Kent hral na gitare a Martin Smith na base, no dokonca ani pred Southallom neboli plne rešpektovaný v Oi! kruhoch kvôli ich sklonom k popu. V skutočnosti im to ale dalo náskok pred ostatnými punkovými kapelami pretože mali čistejší zvuk ktorý ich čokoľko vyvíšil na jednu z najlepších Oi! kapel vôbec.

V Hambrough to roztočili ako vždy, s piesňami ktoré sa potom stali Oi! hymnami ako *Harry May* a *Suburban Rebels*, v druhej menovanej Oi! básnik Garry Johnson perfektné skombinoval slová s hudbou. Môžete zabudnúť na váš miestny sklad s nahrávkami HMV. Značka The Business ako rockových opilcov by nemala chýbať v žiadnom výčape v krajine.

Ďalší na rade boli The Last Resort ktorí sa už udomácnili ako obľúbení v Oi! kruhoch. Zahrali známe veci ako *King Of The Jungle* a *Working Class Kids* predtým, než pripravili cestu pre božských 4 Skins, ktorí sa zase rozohnili klasikami ako *A.C.A.B* a *Wonderful World*. Určite by to bol skvelý koncert kebyže sa vonku neschylovalo k poriadnej búrke.

Dočas večera kapely robili ako by akcia prebehla pokojne a snažili sa držať ľudí preč od okien. Políciia sa ocitla pred paľbou kritiky z davu a práve keď The 4 Skins spievali Chaos, začali sa rozbiť otná zvonku. Tehly a fľaše pršali na políciu a do krčmy a vo vnútri výpuk, hotové peklo keď kapely aj účastníci schmatli čo bolo po ruke a bránili seba aj hospodu.

Členovia kapiel a ich najbližší následníci opäť robili čo mohli aby ako-tak udržali poriadok, no ľudia boli dorezaní od letiaceho skla a potom bola krčma napadnutá zozadu. Miesto naozaj vyzeralo akoby sa na ň rútil hurikán, po kameňoch mohli nasledovať molotovské koktejly a tak sa pred jednosťou otvorili dvere, aby sa mohla krčma evakuovať.

Polícia robila čo mohla aby udržala účastníkov koncertu a miestnych aziatov od seba. Niektoré fľaše a tehly leteli späť k aziatom, no vyhlásenie médií že skini zaútočili na políciu bol čistý výmysel. Niektorí starší chalani dokonca zodvihli obranné štity a postavili sa do radov fízlov v pokuse zachrániť krčmu a umožniť kapelám vymiesť aparátúru.

Avšak veľkosť davu bola nad ich sily. The 4 Skins práve všetko dostali vonku, keď boli skini a polícia zatlačení za krčmu. Aziati zapálili policajnú dodávku a vrazili ju dovnútra budovy, ktorá potom vzbúla v plameňoch.

Medzi tým bola väčšina účastníkov už na ceste na stanicu Hayes & Harlington. Políciia uzavrela priestor, dodávky otočila naspäť a vlak bola jediná cesta domov. Potom nabeha špeciálna zásahová jednotka aby pomohla urobiť zlu situáciu ešte horšou a zatýkalo sa na oboch stranách, hlavne kvôli rušeniu verejného poriadku. Arthur z Resort bol jedným z tých nešťastníkov ktorých ten večer zbalili.

Namiesto prenasledovania účastníkov na stanicu sa ázijski mladíci ďalej vyburovali na fízloch a krčme. The Hambrough Tavern bola čisto biela hospoda a preto aj bola jasným cieľom pre dav pod zámkonom konania Oi! koncertu. Nech tomu už bolo akokoľvek, bitky medzi miestnymi a políciou pokračovali dlho do noci, keď už boli všetci účastníci koncertu zastrešení doma v posteliach.

Keď krčmu napadli prvý krát, veľa ľudí si tam myslelo že príšla ich posledná hodina. Niektorí mohli klúdnúť tu noc prísť o život, no keď sa na to spomeniem boli tam aj veselé momenty. Ako chlapík z P.A., ktorý mal celú svoju aparátúru pripnutú reťazami, pretože sa bál že skini mu ju ukradnú. No bola zamknutá tak pevne, že zohrela v plameňoch pretože nešlo načas odstrániť reťaze.

Potom bolo vo vnútri aj akési dieťa s hračkou ako samopaľ. Jeden skini to schmatol, robil okno a začal "páliť" do davu vonku. Niektorí aziati a pár fízlov začalo utekať opäť naspäť a kričali, "Majú zbraň!". A keď krčma zohrela, jeden člen The 4 Skins, ktorého radšej nebudem menovať, si pýtal od majiteľa pokiaľže za koncert!

Alebo Rockabilly Steve ktorý vyskočil z okna aby unikol plameňom, utekal potom cez záhrady pred bandou aziatov, dostal po hlave panvicou a nakoniec ho hodili do zadnej časti policajnej dodávky a vykopli niekde na okraji mesta! Hovoríme o lejaaku keď nepriš.

No na ďalší deň veči už tak veselo nevyzerali v žiadnom svetle. Nech už mali akýkoľvek dôvod,

ľudia zodpovedný za výtržnosti v Southalle boli miestny ázijski mladíci, ktorí napadli krčmu a potom pokračovali v bitkách s políciou dlho do noci. To bolo bez debaty. Ak by tomu však bolo naopak, dav skinheadov napadajúcich ázijský koncert a potom výtržnosti do skorej ranných hodín, médiá a politici by bez váhania ukázali prstom.

No keď ste sa nasledujúci deň pozreli do novin, nebol to príbeh ktorý sme práve spomenuli! V skutočnosti sa jeden musel diviť či médiá neboli svedkom nejakých iných výtržností. V jednom boli strany naplnené pikantnými rozprávkami o rasistických skinoch žuriacich potom čo videli náckovské kapely na akcii National Front. No nie, pisali o tej istej krčme Hambrough Tavern, o tom istom Southalle a tom istom incidente.

Kapelám a ich stúpencom neprpisovali vinu len za výtržnosti. Boli za to obesení, natiahnutí a rozštvrtení v mediálnom kolotoči ktorý mal za následok zaujaté súdne procesy s vopred známym verdiktom. Jediné *The Times* a *The Guardian* napísali niečo, čo sa aspoň trochu podobalo pravde. Bulvárne plátky mali zase svoj veľký deň a zjavne si užívali každú minútu z toho.

Tým že boli v popredí Oi! hnutia, na The 4 Skins sa valilo najviac špiny. V jednom marcovom čísle *Sunday Times* sa ocitli v článku zameriavajúceho sa na mládežníkov a fašizmus spolu s kapelou Infa-Riot. Aj keď sa tam presne nespomenulo že kapely sú rasistické, malo to svoje dôsledky a kapely to stálo koncerty. Vydali vyhlásenia, že nie sú fašisti a ani nechcú rasistických stúpenčov a vyzeralo to ako keby celá epizóda nebola nič viac než búrka v čajovom pohári. Nakoniec, Infa-Riot dokonca hrali na koncertoch Rock Against Nazi.

No bulvár sa toho článku chytil ako keby to bol jasný dôkaz že The 4 Skins sú naozaj fašisti. A spôsob akým to prekrútili, javilo sa to tak aj ostatným. Väčšina plátok tvrdila že kapela podnecovala skinov na koncerty k výtržnostiam a že hajlovali na pódiu. Všetko samé sracky. Pár ich dokonca tvrdilo že aj Infa-Riot boli na koncerte v Southalle čo len potvrdilo, že sú to len samé bláboly. Garry Bushell sa stal tiež terčom kritiky a pri tom takisto nebol na koncerte. Keď sa objavili správy o Southalle, bol v Newcastle spolu s The Angelic Upstarts. Na ich vlastné kvapenie, dokonca aj Cock Sparrer spomenuli v miestnych plátkoch ako kapelu ktorá mohla začať výtržnosti!

Ďalšia stará vec, ktorá prenasledovala The 4 Skins, bola na jedného skinheada zo *Sounds* kedy manažér kapely, Gary Hitchcock, spomenul že bol raz v British Movement. Čo ale nespomenuli bol fakt že tiež vravel že skinheadi ktorí sa zapletú do politiky sú "blbeci", alebo že to bolo predtým než sa kapela dala dokopy.

Ďalšou perličkou bola fotka, ktorá sa objavila v niekoľkých novinách, zobrazujúca čističku nový leták National Front ako leží na ruínach tlejúcej krčmy. Buď teda hnutie NF vynašlo papier ktorý je ohnú vzdušný alebo tam niekto leták potom odhodil. Tiež sa spomínalo že na koncerte sa rozdzali stovky takýchto NF letákov, no to takisto nebola pravda. Dvaja skinheadi sa ich snažili na koncerte pár rozdať pre White Nationalist Crusade, no zastavil ich Steve Cooper, asistent The Business. Väčšina ľudí ich ani nevidela.

Album *The Strengh Thru' Oi!* sa ukázal ako ďalšia mŕtvola v šatníku. Nie len že titulok bol odvodený od náckovského sloganu Strength Through Joy (niežby to kapelám ako Joy Division urobilo nejakú škodu), no ukázalo sa že skinhead na obálke je Nicky Crane, vedúca postava v British Movement. V skutočnosti mal byť na obálke týpek menom Carlton Leech, vymakaný sulový chalán, no fotky nedošli. Tak sa rozhodli použiť jedného skinheada a kým zistili kto to naozaj je, bolo už neskoro. Niechýho BM tetovania vymazali a myslelo sa že nad tým nikto mudrovať nebude. Aspoň tak to podal Garry Bushell a podľa knihy *Oi! A View From The Dead-End Of The Street*, je to pisár, ktorému decká dôverujú a poznajú ho, takže esi tak.

Médiá už nemohli nájsť viac špiny ani keby sa chceli prekopáť do Austrálie. A čo nemohli objaviť, jednoducho si vymysleli. Cez noc sa Oi! presunulo z pouličného kultu na notorické titulky novin. Odpísali to ako nemysliacu hudbu pre rovnako nemysliace publikum a každý, čo i len okrajovo prepojený, bol označený ako rasista.

Medzi tým politici nevedeli ako viac poslúhovať ázijskej komunite v Southalle. Ken Livingstone z G.L.C a premiérka Maggie Thatcher zhltili všetko čo im natárali, no nikoho nezaujímalo vypočuť si aj verzie od kapiel. Dokonca ani Labour Party, údajne strana robotníckej triedy. Závery boli teda jednostranné a človek by si myslel že to boli skini ktorí napadli krčmu v ktorej si pár aziatov pokojne vychutnávala pivko. Dokonca aj ázijská verzia udalosti bola prekrytá sračkami ktoré vypustili médiá, takže pravý dôvod k výtržnostiam sa už asi nikdy nedozvieme. Ak sa na veci pozrieme späť, koncert mohol vyzerat' ako zlý nápad, no kapely hrali v Southalle jedine kvôli hudbe a dávať to za vinu im je len ďalšia paródia spravodlivosti.

Oi! teda bolo pospínané masívnou swastikou a hudobný priemysel sa im úplne odcudzil. Vydavateľstvo Deram sa okamžite stiahlo a vymazali album *Strength Thru' Oi!*, práve keď vstupoval do hitparády Top 50 a to bez toho aby sa kapiel opýtali na ich pohľad na udalosti.

The Oi! Festival ktorý sa mal konať v Mayfield v Manchesteri bol najskôr odložený na august kvôli "dvojitej rezervácii" a potom zrúnený úplne a to isté čakalo udalosť v bradfordskom Tiffany. Iróniou bolo, že týpek ktorý organizoval festival v Bradforde bol aziat. Prezývali ho Oi! The Turban.

Organizátori sa stiahli aj z ďalších podobných vystúpení. Oi! sa mohlo rozlíčiť s hraním v rádio éteri a The 4 Skins spolu s The Business prišli o hlavné nahrávacie zmluvy. Predajne takisto odmietli mať na sklade Oi! nahrávky a širili sa chýry, že obchody ktoré týždenne zostavovali rebríčky podľa počtu predaných albumov, nemali dávať potvrdenia o predaji takýchto vecí.

Zdalo sa že všetko sa to skončí tak, pretože hnutiu odzvonilo a priviedlo ho to na kolena. Kapely však boli iného názoru. Po pár dňoch odsúdenia a skľúčenia sa každý pomaly pozbieral a dával dokopy. Najviac sraček bolo hodených na The 4 Skins takže mali asi najťažší údel. Ponúkli sa že zahrajú benefičný koncert pre zranených policajtov spolu s ázijskou komunitou Southall a že zahrajú nezávislý koncert proti rasizmu aby ukázali že na nikoho nemajú zlé srdce.

No so skladbou A.C.A.B v ich repertoári si ľudia mysleli že kapela je proti politici, no to nebol tento prípad. Každý si prakticky uvedomuje, že ak má spoločnosť správne fungovať, potrebuje určitý druh policajnej ochrany. Proti čomu boli The 4 Skins a kapely ako Upstarts bola zlá politika. Policajti v Southalle boli doslovne prasiatka v stred diania a skončili tak, že schytili najväčší výprask. Bolo len na prospech kapely keď sa snažili pomeriť s miestnou komunitou a policiou, no na konci im to aj tak zatrhli. Aspoň že sa o niečo pokúsili. Tak sa usporiadal tajný koncert v Mottinghamskej krčme Prince Of Wales na juhu Londýna a prizvaní boli aj BBC *Nationwide*, aby sa presvedčili na vlastné oči že Oi! neznamená problémy. The 4 Skins tam vystupovali ako kapela s iným vzhľadom pod názvom *The Skans* a podpornou kapelou na túto noc boli The Bollyguns, lepšie známy ako The Business. Večer prebehol bez problémov, no počas vystúpenia The 4 Skins bola kvalita zvuku veľmi neuspokojivá. Skončilo to tak trochu fiaskom keď sa polovica osadenstva dostala na pódium pre nekvalitný zvuk.

Len s malou šancou na zmluvu na nahrávku sa The 4 Skins rozhodli vydať singel *One Law For Them* v ich vlastnom vydavateľstve Clockwork Fun label. Bol to združujúci útok na triedny systém, ktorý prevládá v britskej spravodlivosti a bola to perfektná odpoveď na udalosť v Southalle. Ak je britský právny systém najlepším na svete, potom nech vám úbohým cudzincom pán boh pomáha. Napriek problémom s distribúciou, niektoré predajne to odmietli, stala sa jednou z najlepšie predávaných punkových piesní roka.

Oi! prešlo zaťažkávacou skúškou a vyzehliho problémy ktoré mali kapely, no ostalo aj tak len pri kecoch. Svetlou stránkou bolo, že vydavateľstvo Secret súhlasilo s výrobou a distribúciou budúcich Oi! nahráviek, vrátane ďalšieho Oi! albumu, vhodné pomenovaného *Carry On Oi!*, ktorý uzel svetlo sveta v októbri.

Október bol skutočne mesiac kedy sa Oi! pozviechalo a pomalicky zotavovalo. Infa-Riot a The Business spolu šli na turné aby prezentovali svoje debutové single, *Kids Of The Eighties* a *Harry May* (obe vo vydavateľstve Secret) a hrali na pár koncertoch proti rasizmu, jeden v Sheffielde a druhý v Manchesteri. Ten v Sheffielde bol označený ako Oi! Against Racism, Political Extremism, But Still Against System a konal sa týždeň po akcii Rook Against Racism ktorá bola pod zástavou Oi! Against Racism. Krátšie, no už nie tak sladké.

Aby tých zmlúvk nebolo dosť, Infa-Riot sa zúčastnil oboch, no kapely ako The Business a The 4 Skins nechceli mať nič spoločné s RAR, pretože by to bolo ako keby ste unikli z plameňov rovno na rozžeravený pekáč. Šam urobili čo im kázali a skončili využívaním, takže nik už nebol taký hlúpy aby im na to znovu skočil. A určite ste nemuseli mávať transparentmi SWP aby ste dokázali svoj postoj proti rasizmu. Ďalšou kapelou na obzore boli Blitz, ktorých aj keď nazývali Menčestráci, pochádzali z New Mills a Buxton v Derbyshire. Takže celkom blízko. Kapela bola zložená zo štyroch kúskov, dvaja punkáči a dvaja skini, pôsobili už od marca 1980 a počas udalostí v Southalle už boli pomerne známy, pretože Bushell o nich stále básnil a boli jednou z mála kapiel, ktoré vykazovali z The Mayflower Club v Manchesteri. Tam podľa všetkého akýsi vyhadzovací dostali po držke, keď sa snažili zabrániť invázii na pódium počas skladby *Fuck You*. Úbohý hlupáčkovia! V auguste 1981 bola ich debutová skladba vydaná v novovzniknutom No Future label. Na prekvapenie všetkých, obzvlášť kapely a nahrávacej spoločnosti, *All Out Attack* sa predalo nakoniec 25,000 kópií a v podstate tak zabezpečili peniaze pre No Future, aby mohli rozšíriť svoje aktivity.

V októbri hrala kapela v Bradforde na akcii Right To Work March a došlo k vydaniu v No Future "Skunk Rock" kde sa vyskytli okrem iných aj The Partisans a The Samples. Skunk bolo označenie hudby pre skinov a punkáčov a vtedy došlo vôbec k prvej dohode v londýnskej Conway Hall, len tesne pred Southallom, v snahe ukončiť násilnosti medzi týmito dvomi kultmi na koncertoch.

Dokonce aj The 4 Skins, o ktorých si mysleli že po udalostiach v Southalle už naživo nikdy nevystúpia, pred koncom roka rozbegli šnúru. Gary Hodges opustil kapelu hneď po koncerte v Mottinghame a pred nasledujúcim vystúpením v Brannigan v Leeds, opustil kapelu aj Steve Pear. Keď už došli až potiaľ, rozhodli sa pokračovať vo fungovaní a ponechať si meno kapely. Bývalý asistent Panther Cummins si zobral na starosť.

Jediná kapela, ktorá sa neohla pod váhou problémov boli The Last Resort. To bola banda predurčená pre oveľa väčšie veci, ak by sa nestal incident v Southalle. Každý kto ich čo len trochu poznal vám to potvrdí. No namiesto aby koncertovali po celej krajine a urobili si meno, hrali v tých istých putíkach južného Londýna.

Začiatkom roku '82 sa to rozhodli zabaliť, po potýčkach na koncerte v King's Lynn medzi skinheadmi a miestnymi soulovými chlapcami, ktoré skončili rozbitím krčmy. Na konci každého v dodávke na ceste domov zatkli, no potom prepustili bez obvinení.

Album *A Way Of Life Skinhead Anthems*, bol narychlo nahraný a vydaný v apríli v Last Resort label, ktorý riadil Micky French. Bol to nehanebný pokus rýchlo sa nahrabať, skôr ako ukázať svetu čo mu chýba preto ten titulok, úbohá kvalita nahrávania a zaradenie *Red, White And Blue* a *Last Resort Bootboys* na úkor Soul Boys a Johnny Barjon.

Ďalším sklamaním bola kniha, *Oi! A View From The Dead-End Of The Street* (Babylon Books). Mal to byť pravdivý príbeh Oi!, no minul sa podstatou. V skutočnosti bol úboho napísaný, blahosklonný a zmlätúcný, ako keby ju Gary Johnson napísal v jednom opileckom sedení. Možno tomu chýbala Bushellova pestrosť.

1982 bol veľmi premenlivým rokom. Vo februári sa otvoril klub Skunx za zvukov Infa-Riot v Blue Coat Boy v Islington, aby tak umožnili skino a punkáčom v Londýne mať svoje priestory. No počas tohto obdobia sa Infa-Riot čoraz viac odďaľovali od značky Oi! a smerovali viac a viac k punkovej scéne. Boli podpornou kapelou pre The Exploited na ich Apocalypse Now Tour a pridali sa k nim v Glasgowe v Apollo Theatre na akcii Gathering Of The Clans spolu s ďalšími punkovými nádejami. Divadlo, kde boli len sedačky, asi nebolo ideálne miesto a s glasgowskou skupinou Mod Barmy Army, ktorá vyhlásila vojnu, by bolo rozumnejšie usporiadať koncert v domovskom meste The Exploited Edinburghu. Nuž, učíme sa každý deň. The 4 Skins vydali Yesterday's Heroes predtým než prišiel ich debutový album, *The Good, The Bad And The 4 Skins*. Takisto sa upísali vydavateľstvu Secret, label ktorý sa nepreslávil rozhodovaním peňazí a tak mal len slabú tvorivosť a skoro žiadnu silu. Napriek tomu to pár ľudí prekvapilo, ako keby to nahrala nejaká divoká stránka dua Chas And Dave, ale to je tak všetko (*Plastic Gangsters* mohli kľudne považovať za vec od Madness).

Rozhodli sa to spropagovať na turné spolu s Combat '84, no v novembri ich opustili páni Abbots a Jacobs. Namiesto nich došli Paul Swain a Ian Davies ktorí predtým pôsobili v Hatfieldovej Oi! kapele, Criminal Damage. Potýčky ale neobišli pár koncertov, vrátane toho v klube 100 Club a stále museli žiť s následkami zo Southallu.

Miestna obecná rada im zakázala vystupovať v Keighley Funhouse, kde malo byť aj predstavenie Trevora Griffitha, *Oi! For England*. Predstavenie, ktoré to nakoniec dotiahlo až

do divadla, bolo zjavné proti rasizmu, no také sú rozmery miestnej demokracie. Miestne študentské odbory sa do toho vložili, no odmietli nechať vystupovať The 4 Skins pretože ich takisto mali za fašistov. A oni sa divia prečo ich skiní neznašajú!

S vydaním posledného Oi! albumu v Secret Oi! *That's Yer Lot*, a Bushellov hoci vtipný článok *Punk Is Dead* v magazíne *Sounds*, to vyzeralo ako keby Oi! už odzvonilo. Spoločnosti ako Riot City veci určite nepomohli vydaním nejakého starého materiálu so štyrmi mohykánmi na obale.

Koncom roka sa rozpadli aj Blitz potom, čo videli ich album, *Voice Of A Generation*, dosiahnuť 27. priečku v národných hitparádach bez akejkoľvek reklamy. A samozrejme bez Blitz nebolo už ani No Future. The Business skončili rovnako v decembri kvôli hudobným nezhodám. Napriek tomu to Oi! odmietlo zabaliť. Micky Fitz priskočil späť začiatkom roku '83 s novým výzorom Business, keď si vybral Marka Brennana (basa) a Steve Whale (gitara) od kapely z Lewishamu, Blackout a následne ešte pribral Kevinu Boyce (bicie) potom čo mal zlý štart s Combat '84 Johnnyho Fishera. V skutočnom živote bol novým bojovým pokrikom punk , keď kapely nahráli Suburban Rebels (Secret), ktorý to dotiahol v národnej hitparáde na miesto číslo 37, napriek tomu, že boli na stránkach *Sounds* napadnutí krstným otcom Oi!

Ako aj ostatné Oi! bandy, ani The Business nerobili žiadne kompromisy. Odohrali množstvo benefičných koncertov (oveľa viac než tie môjane ľavicové kapely) a vždy odmietli vystupovať tam, kde časť ich stúpenecov nevypustili dovnútra (ako v prípade The Marquee so skinmi) a kde ceny lístkov alebo piva boli príliš vysoké (ako tomu bolo v The Lyceum). Rovnako ako každá kapela, The Business presne zachytila ducha Oi!. Zasmiať sa pri piesňach ako *Drinkin' And Drivin'* povedať si svoje ako pri *Guttersnipe*, klasická protibulvárna skladba vo forme Sparerovskej smrteľnej *The Sun Says*.

Jednooký hrdina, Roy Pearce bol takisto späť keď vymenil Panthera ako speváka s The 4 Skins. The Last Resort prekázli s *Horroshow* na Oi! Oi! *That's Yer Lot* ako The Warriors, no potom sa už angažoval s Hoxtonom Tomom a chlapcami, až kým to The 4 Skins nakoniec zabíjali v roku 1984.

Boli nasraný z toho že nemôžu vystupovať toľko, koľko chcú a potom Paula Swaina a Iana Daviesa poslali do chládku za to, že boli zli chlapci. Kapela sa rozlúčila s albumom naživo, *From Chaos To 1984* (Syndicate). Všetky krémové klasiky ako *Sorry* z nich urobili Oi! kapelu číslo jedna.

A čo by to bol za rok bez vydania Oi! albumu. Aj keď posledný pokus Secret mal byť naozaj posledný, novinky sľubovali, že ďalšie albumy majú niektorí ešte skryté v rukávoch. V novembri 1983 bol vydaný *Son Of Oi!* vo vydavateľstve Syndicate Label, ktoré viac-menej naviazalo na prácu Secret. Určite to nebol najlepší Oi! album a množstvo zúčastnených kapiel nevydržalo dlhšie ako nahrávanie, no aspoň to bolo vonku a držalo zástavu.

Len pár ľudí dávalo Oi! šancu na prežitie po Southalle, no napriek všetkému prežilo a rástlo. Londýnske noviny Evening Standard to nazvali "primitívny pop", ale ako väčšina z nich, nevedeli o čom tárajú. Oi! bolo predovšetkým o srande, mať svoje slovo, no bolo to aj niečo viac. Oi! bol hlas pouličných deciek všade a tento hlas neumlčali ani mesiace po Southalle.

"Oi! to je rock n'roll, pivo, sex, chodenie na koncerty, sranda, nevzdávanie, to je náš život, to je naše predstavenie, náš svet, náš spôsob života." Garry Johnson.

STRIKE BACK / Oi! BAND FROM MADRID/

Strike Back bola založená v Madride v marci 2014. Kapela sa zrodila s myšlienkou hrať Oi! music s klasickými koreňmi s množstvom ďalších vplyvov. Všetci členovia kapely majú svoje vlastné hudobné preferencie, ktoré sa odrážajú v našej hudbe.

Kapela je tvorená Marcos na gitaru a spev, Juan basa a vokály a Alvaro na bicie a vokály.

Všetci členovia hrali v iných kapelách: Marcos hral v The Rejects, TDK, Mercenarios, Bad Bloods a mnoho ďalších kapiel; Juan hral v Drunken Brawl a všetci spoločne hrali v kapele Black Eyed Bruisers.

V júli roku 2014 sme nahrali naše prvé LP, ktoré sa nazýva "Arde Madrid" a do dnešného dňa sme odohrali len štyri koncerty. Naša LP má 11 skladieb, 10 sú naše vlastné + Cockney Rejects' cover. Naše LP vydalo Fierro! Records v októbri 2014 a v súčasnej dobe je k dispozícii v mnohých distribúciách po celej Európe. V našich piesňach hovoríme o našich životoch, sociálnych problémoch, futbale, atď. V súčasnej dobe pracujeme na nových piesňach, ktoré budú nahrávané v najbližších mesiacoch na nové EP.

V súčasnej dobe sa tešíme na koncerty po celom Španielsku a Európe.

English version:

Strike Back was formed in Madrid in March 2014. The band was born with the idea of playing Oi! music with classical roots and many other influences. All members of the band have their own music preferences which is reflected in our music.

The band is formed by Marcos on guitar & vocals, Juan on bass & background vocals and Alvaro on drums & background vocals.

All members have played in other bands before: Marcos played in The Rejects, TDK, Mercenários, Bad Bloods and many other bands; Juan played in Drunken Brawl and all of us together played in a band named Black Eyed Bruisers. In July of 2014 we recorded our first LP which is named "Arde Madrid" and to date we have only played four gigs. Our LP has 11 songs, 10 of our own and a Cockney Rejects' cover. Our LP was released by Fierro! Records in October 2014 and it is currently available in many distros all around Europe. Our songs are talk about our lives, social problems, football, etc. We are currently working on new songs which will be recorded in the next months for a new EP. We are currently looking for shows all around Spain and Europe.

ATOX / BRAZIL PUNK BAND/

Písal sa rok 2009. Čas v ktorom niekto, kto bol súčasťou punkovej scény bol pre verejnosť okamžite extrémistom. Medzi týmito ľuďmi sa pohybovali "anti-muzikálni" a melodickí hardcore týpci. Plus ešte zopár skupín tu a tam a to bolo všetko. Fanúšikovia Ramones boli nejednotní a fanúšikovia Clash-u príliš starí alebo z juhu. Toto boli pravdepodobne dôvody, prečo sa dve deká, ktoré nejaké pravidlá neriešili spojili. Joaquim Roma, 19 ročný a Pedro Freire, 15 rokov. Jedno tričko Rancid vytvorilo medzi nimi priateľstvo, z ktorého sa vyvinula neskôr kapela. Pedro, ktorého Joaquim prezýval "Skunx" kvôli jeho výzoru poznal jedného gitaristu a Joaquim zohnal chlapíka, ktorý bol známy po celom Rio de Janeiro v undergroundovej scéne. Myslel, že tento človek to odmietne, ale nakoniec sa Kaio Maeno prezývaný aj Bam nielen že pridral, ale novú kapelu si úplne zamiloval. Stal sa z neho zanietený fanúšik Joaquina a noví členovia v sebe ukázali veľký potenciál.

Prvý koncert.

Základy kapely boli položené. Joachim udierral do svojej gitary, bľačal do mikrofónu, Bam rozbíjal kopák a mlátil do rytmicáku a vlastne do všetkého čo by mohlo aspoň trochu nasrať majiteľov štúdií, Skunx sa postaral o basu a nejaké tie vokály a John prepisoval gitarové sóla do reálnej podoby, sóla ktoré sa podobajú skôr na spojenie neakej kosmickej sily a nástroja. Ako keby pri tom ani sám nebol.

Vďaka množstvu skúšok sa kapela chytala tej správnej vlny, ale stále niečo nebolo v úplnom poriadku.

V roku 2011 sa cestovateľ John Hadíbrloh rozhodol opustiť kapelu a odcestovať do iného štátu a Bam, najstarší z kapely sa pri pohľade na rozpadajúcu sa kapelu rozhodol odísť tiež a radšej išiel na nejakú školu.

Joaquim a Skunx si ale svoju vnútornú silu udržali a uvedomili si, že sa treba rozhodnúť definitívne. Sami dvaja nahrali 2 skladby a rozbehli kampaň pre nájdenie nového bubeníka.

Podľa rád od svojich priateľov sa k nim dostal Malta..

Malta bol skúsený bicman, ale jeho spôsob hrania bol viditeľne pomalší ako spôsob toho pôvodného bubeníka. Dva songy

zavesili chalani na internet a konečne prijali aj meno kapely: ATOX. Táto zostava kapely ATOX (Joaquim: Spev, Skunx: Basa, Malta: Bicie) nikdy neodohrala ani jeden koncert, ale ich poslanstvo ostane napísané v kronike života navždy. Už to nebola punková hardcore kapela, teraz sa upísali a dostali značku Punk Rocku. Ani menej, ani viac. Punk! Malta kapelu opustil v roku 2012 a oženil sa a starý priateľ sa mohol k bicím vrátiť opäť. Bam, ktorý už teraz bol omnoho sústredenejší a viac sebavedomý vďaka novej podobe celej kapely sa opäť ke kapele pridral. V tom čase šli do štúdia a nahrali svoj prvý regulérny album. Album vyšiel 26. júla a volal sa podľa názvu kapely. ATOX. Pri deviatich výbušných a vysoko kvalitných songoch bolo úplne nepochopiteľné, že undergroundové médiá novú skupinu úplne odignorovali. Kapelu nespomenul nikto pri žiadnej undergroundovej cene, nepadlo ani slovo o nejakom úspechu. Kategória "objav" bola už plná

nových zoskupení, ktorých členovia mali v scénu už určitú minulosť a históriu.

Kedže si uvedomili, že majú problém s vlastnou prezentáciou a svojou propagáciou, ATOX vyhľadali dvoch ľudí, ktorí mali touto záležitosťou hlavne pohnúť vpred. To vyústilo do dvoch skladieb na kompilácii pod názvom Alternative Frequency (Alternatívna Frekvencia) s ostatnými veľmi známymi brazílskimi kapelami a pozvánky ako support na show The Exploited v Rio de Janeiro.

V roku 2014 kapela vydala novú skladbu pod názvom "Somos" na kompilácii PARA INCOMODAR Street Punk Brasil vol. 1, ktorá bola vydaná Pirate Press Records, Longshot Music (US) a Hearts Bleed Blue (BR).

Kedže už majú kufre zbalené a kapela je taká veľmi mladá, pripravujú sa preraziť s vydaním nového EP "Até Você Cair", vďaka Efeito Colateral Records.

V roku 2015 plánujú začať nahrávanie nového regulérneho albumu a spraviť turné po celej krajine. Dávajte pozor! ATOX ešte len začína...

ENGLISH VERSION

The year was 2009. A time were, in Rio de Janeiro, Brazil, being part of the punk scene were being anextremist person. There was the "anti-music" people and the melodic hardcore guys. Some other groups here and there and, that's it. Ramones fans were disunited, and the Clash fans were old or from South Area. That's probably the reason that connected two kids that didn't fit those rules. Joaquim Roma, 19 years old, and Pedro Freire, 15 years old.

A Rancid T-shirt created the friendship that soon would became a Band. Pedro, dubbed "Skunx" by Joaquim because of his looks, knew a guitar player and Joaquim brought a guy who was very well known at the Rio de Janeiro underground scene. He thought that the guy would refuse, but KaioMaeno, AKA Bam, not just accepted, but in fact, he loved his new band. He was a natural fan of Joaquim and the new guys showed potential.

The first show.

There was a band. Joaquim was punching his guitar and screamin' at the mic, Bam was crashing the snare, the rider and anything that would piss off the owners of studios, Skunx was taking care of the bass and some vocals, and John was transcribing guitar solos that looked much more like a connection between a cosmic power and the instrument. He almost got nothing to do with that.

With a lot of rehearsals, the band was gaining mesh, but something still wasn't right.

In 2011, the traveling man John Snakepit lefts the band to move to another state, and the drummer Bam, being the oldest of the group and disappointed with the way the things were looking, also lefts the band to join college. Joaquim and Skunx kept their strength and realized that they needed to take some decisions. Alone, they recorded two songs and ran after a new drummer.

By friends indication, they got to Malta.

Malta was a skilled drummer, but his way of playing was visibly slower than the original one. They putted the two songs on the internet and finally adopted a name to the band: ATOX

This ATOX Line up (Joaquim: Vox, Skunx: Bass, Malta: Drums) never played a concert, but his legacy were forever. They wasn't a Punk hardcore band anymore, they were now signed and sealed with the mark of Punk rock. No more, no less. Punk!

Malta lefts the band in 2012 to get married, and an old friend would assume the drums again. Bam, now more focused and confident with the new face of the band, brought his will again. In that time, they went to the studio and recorded their first full length.

26th July was the day that the ATOX self-titled album was released.

With nine explosives and high quality songs, they didn't understand why de underground media ignored the album. They were mentioned at none underground awards. The "revelation" category was filled with new bands of guys who already had a history in the scene.

Identifying the propagation problem, ATOX went after people that could help them at this topic. That resulted in 2 songs in a compilation called Alternative Frequency (Frequência Alternativa) with others great well known punk Brazilian bands, and an invitation to support the THE

EXPLOITED show at Rio de Janeiro.

In 2014 the band released a new song called "Somos" in the PARA INCOMODAR Street Punk Brasil vol. 1 compilation that is coming out in Pirate press Records, Longshot Music(US) and Hearts Bleeds Blue (BR).

Now with some baggage to such a young band, ATOX now gets ready to release a new EP called "Até Você Cair", by Efeito Colateral Records.

Also in 2015, they plan to start recording a new full length and tour around the country. Watch out! ATOX's only beginning...

Photo by Hateflash

::::PIRATE RUDE SOUND SYSTEM

Tuhle bandu jsme založili v Praze, roku 2013. Momentálně jsme 4

DJs. Goldy (Havířov), Robin (Praha), Bernard (Ostrava) a Žerda (Štramberk) a doufáme, že do budoucna se přidá ještě Žingy Slyšet od nás můžete reggae, skinhead reggae, ska, 2 Tone, rocksteady, Northern soul, punk, Oi a HC. Působíme hlavně na Severní Moravě, ale taky Polsku, Praze a podařilo se i v Chorvatsku. Kdo zná situaci na

Ostravsku, tak ví, že scéna zde není tak silná, jako třeba v Praze, či Brně, ale i přesto se nám podařilo prorazit s allnighter akcí Skinhead Reggae Party, kterou pořádáme 2 krát do roka v Ostravě za účasti DJs z Bratislavy, Prahy a nás. Jelikož nám jistý klub vyšel vstříc, co se týče pořádání akcí, tak doufáme, že do budoucna budeme moci pořádat i nějaké koncerty a oživit "přízdechlou" scénu v Ostravě. Do budoucna doufáme, že nám přibude více hraní, takže se nezdářejte a oslovte nás na FB. Na závěr by chtěl poděkovat Pickovi, že nám dal prostor, a všem co podporují tuto scénu. (Goldy)

UGUAGLIANZA /Streetpunk from Italy/

Uguaglianza sa zrodili v roku 2001 v uliciach Varazzy, malého mesta v severnej časti Talianska. Piaty kamaráti sa rozhodli založiť streetpunkovú kapelu a začali písať texty a skladby o vlastnom živote, svojich skúsenostiach a názoroch na politiku a spoločnosť. Po pár rokoch koncertov vydali "Via Cairoli" (2005), ich prvé LP produkované Stenom z legendárnej kapely Nabat a koncerty sa znásobili, pódium zdieľala kapela so skvelými kapelami ako GBH, Impact, Queens a inými. Po pár rokoch vystupovania naživo sa kapela vrátila späť do štúdia nahráť nový album a v roku 2009 vydali "Nessuno mai ricorderà" ("No one will ever remember") („Nikto si už nespomenie“). Nový album je viac rockenrollový, viac experimentálny, obsahuje aj cross-over track s hip hopovou skupinou DSA Commando a talianskym hercom/tvorcom hudby Mr. Puma. Nahrávku vydali v Taliansku aj v zahraničí. V ďalších rokoch, vďaka ich novému LP hrali Uguaglianza v Taliansku, vo Francúzsku, Švajčiarsku, Nemecku a veľa veľa ďalšími skvelými kapelami ako napr. Agent Orange, Valent Thorr... V roku 2012 bol pripravený v poradí ďalší nový album, takže sa borci rozhodli nahráť „Dalla strada“ ("From the street") („Z Ulice“), old school streetpunk album s priamymi textami a hymnami. Pre propagáciu tejto novej nahrávky sa podarilo hrať s kapelami The Damned, Stage Bottles, Ghetto 84, v Taliansku aj iných krajinách a počas tohto obdobia sa rozhodli spolupracovať s novou kapelou z Turína: Ultima Ripresa. Na konci roku 2013 vyšiel nový EP split od týchto dvoch kapiel na 7" vynil packu a obsahoval nový singel Uguaglianzy pod názvom „A Testa Alta“ ("Head held high") („So Vztýčenou Hlavou“).

ENGLISH VERSION: Uguaglianza were born in 2001 among the streets of Varazze, a little town in the northern part of Italy. Five friends decided to start a streetpunk band, began to write songs and lyrics about their lives, their experiences and their opinions concerning politics and society. After few years of gigs, they released "Via Cairoli" (2005,) their very first LP, produced by Steno from Italian legendary band Nabat, and the gigs became more, making the band share the stage with great bands like GBH, Impact, Queens and more. After years of live performances the band came back in studio to record a new album and in 2009 they released "Nessuno mai ricorderà" ("No one will ever remember"). The new album is more rock'n'roll, more sperimental, it includes a cross-over track with the hip hop band DSA Commando and the italian actor/songwriter Mr Puma. The record has been released in Italy and other foreign countries. In the next years, thanks to their new LP, the Uguaglianza played in Italy, France, Switzerland, Germany with lots of bands as Agent Orange, Valent Thorr ... In 2012 another new album were ready, so the boys decided to record "Dalla strada" ("From the street"), an old-school streetpunk album, with more direct lyrics and anthems. To promote this newer record they could share the stage with other great bands like The Damnes, Stage Bottles, Ghetto 84, in Italy and other countries, and during this period of gigs they decided to collaborate with a new band from Turin: Ultima Ripresa. Then in late 2013 a new split EP came out from the two bands, it's been released in a 7" vinyl pack and included a new single by Uguaglianza called "A testa alta" ("Head held high").

URBAN SAVAGE /New blood from Sweden/

Urban Savage sa sformovali v meste Malmö, vo Švédsku niekedy okolo apríla 2012 a členovia sú 4 obyčajní chlapi Peter, Linus, Viktor a Ruben. Začiatky boli pomalé, keďže sme nemali veľa plánov s kapelou, mimo písania pár skladieb, chodenia von a rozprávania sa akurát o kokotínach. Po nejakom čase, vlastne jednom páre rokov sme prišli na to, že sme naakumulovali dostatok piesní, aby mohlo niečo vyjsť, tak sme sa rozhodli pre nahrávanie z úmyslom vydať ich ako jednu alebo dve sedempalcovky. Po tom, čo bolo už bolo všetko nahrané a hotové sme nadobudli pocit, že tieto songy by mali byť zlebo a zrodila sa myšlienka vydať LP. Keďže sme vo všeobecnosti pomalá kapela a robíme si všetko sami, trvalo nám to skoro rok, než sa s trochou problémov a nárazov podarilo vydať nahrávku samotnú. Volá sa „Let Thunder Roar“, 10 pesničkový album a konečne je k dispozícii cez naše vlastné vydavateľstvo Savage Records. Je to zatiaľ naša jediná nahrávka.

„Let Thunder Roar“ sa dá zohnať kontaktovaním nás cez:
www.facebook.com/urbansavagemalmo kúpiť sa dá:
www.urbansavage.bigcartel.com alebo si ju vypočujete zadarmo na
www.urbansavage.bandcamp.com

english version: Urban savage was formed in Malmö, Sweden sometime around april 2012 and consists of four ordinary men by the name of Peter, Linus, Viktor and Ruben. The start was slow since we didn't have much plans for the band beyond writing some tunes, hang out and talking shit. After some time, almost a couple of years in fact, we realised that we had accumulated a bunch of songs over time which we decided to record with the ambition of making one or a couple of seven inch records. After the songs were recorded and done we felt that these songs had to go together and the idea of making a LP was born. Being a slow band in general and doing it ourselves, it took almost a year still to get the record out with some problems and bumps along the way. The record, called Let thunder roar, a 10 song album is now finally available on our own record Savage records. It is our only release so far.

"Let thunder roar" is available us at: www.facebook.com/urbansavagemalmo buy the record at:
www.urbansavage.bigcartel.com or listen to it for free at: www.urbansavage.bandcamp.com

MY PARENTS WANT
TO KICK ME OUT
OF THE HOUSE. IF
I DIDN'T FIND
A DECENT GIRL

WHAT'S UP
JIMMY?

YEAH. THE PROBLEM
IS THEY ARE TOO
OLD AND MY DUTY AS
A GOOD SON IS TO
LOOK AFTER THEM

BUT JIMMY,
YOU'RE ALMOST 36
IT'S TIME TO START
YOUR OWN FAMILY

WAKE UP,
THE LUNCH
IS READY

WORKING HARDLY...

DADDY, GIMME
SOME CASH.
THERE'S A 2 TONE
PARTY TONIGHT

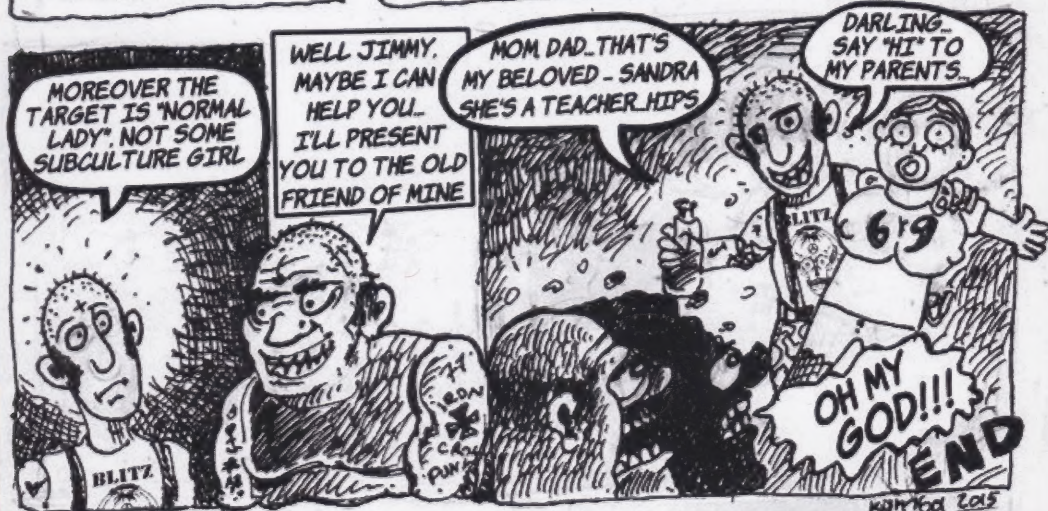
PAYING THE BILLS...

WHAT A DEAL MOM!
10 BEERS FOR
THE PRICE OF 5

WHERE'S
THE MILK?

GO SHOPPING...

MOREOVER THE
TARGET IS 'NORMAL
LADY'. NOT SOME
SUBCULTURE GIRL

WELL JIMMY,
MAYBE I CAN
HELP YOU.
I'LL PRESENT
YOU TO THE OLD
FRIEND OF MINE

MOM DAD, THAT'S
MY BELOVED - SANDRA
SHE'S A TEACHER...HIPS

DARLING,
SAY 'HI' TO
MY PARENTS.

OH MY
GOD!!!
END

KATYDOL 2015

REAL

Oi! Punk &

12 INTERVIEWS WITH AGENT BULL
VANILLA M...S, THE OFFENDERS
CD, LP, FANZINE & BOOK REVIEWS A
BULGARIA AND RUSSIA AND MANY M
O!!PUNK SCENE + COMIX AND PHOT